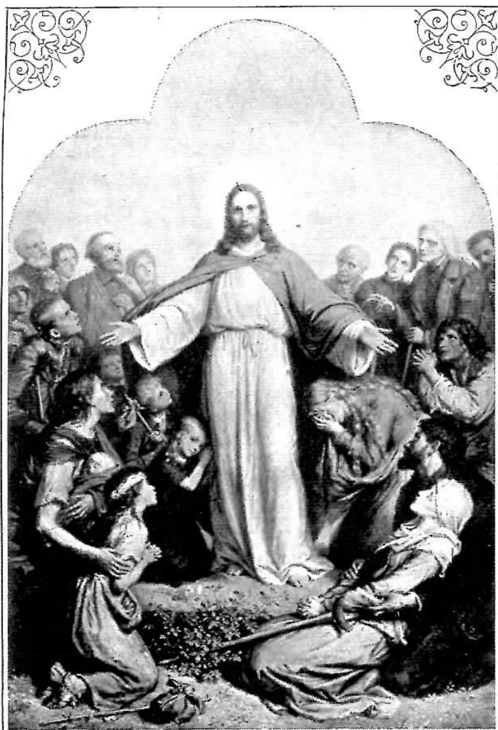

Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil. Mat. 11, 28.

VEČNA MOLITEV

pred Jezusom v Zakramentu ljubezni.

Spisal

P. J. Walser O. S. B.

Po naročilu
milostnega g. prelata Janeza Flisa
priredili za slovensko ljudstvo
ljubljanski bogoslovci.

Deveti natis.

V Ljubljani, 1916.
Založila Katoliška Bukvarna.
Natisnila Katoliška Tiskarna.

Št. 5079.

Deveti natis knjige „Večna molitev pred Jezusom v Zakramentu ljubezni" se dovoli.

Kn. šk. ordinariat v Ljubljani,
dne 15. decembra 1915.

† **Anton Bonaventura,**
škof.

PREDGOVOR.

Dne 15. avgusta letošnjega leta je preteklo dvajset let, odkar je šla »Večna molitev« prvič med slovensko ljudstvo. Majhna je sicer ta doba po številu let, a velika in silno blagoslovljena po dogodkih, ki jo izpolnjujejo! Saj je to doba novega verskega probujenja med Slovenci, ki se vrši zlasti v znamenju presv. Evharistije. Mnogo je vzrokov, ki so pospeševali to probujenje, a med glavnimi pripomočki je gotovo tudi »Večna molitev«. Morda po nobenem molitveniku ni seglo slovensko ljudstvo v tolikem številu kot ravno po »Večni molitvi«, gotovo pa nobenega molitvenika ni tako vzljubilo kot »Večno molitev«, se utopilo v njegove misli in se navzelo njegovega duha. In kaj je cilj »Večne molitve«, katere so njene misli, duh, ki veje iz njenih vrstic?

Poglejmo! Pri nas ne sameva več ljubi Jezus zapuščen v tabernakljih, kot je sameval nekdaj, kot sameva marsikje še zdaj. Po mestih in vaseh, ob praznikih in tudi ob delavnikih se zbira slovensko ljudstvo pri presv. zakramentu in išče pri njem pomoči in veselja: možje ga prosijo modrosti, skrbne žene mu izročajo svoje družine, mladenke mu darujejo svoje devištvo, mladeniči se mu klanjajo v čilosti svojih moči, da, tudi nedolžna otroška srca obilo prihajajo pred tabernakelj, da gledajo in se veselijo svojega največjega ljubitelja. Vsem pa je vodnik in spremljevalec pri teh visokih obiskih naš mo-

litvenik »Večna molitev«. On je njih učitelj in tolmač njihovih prošnjâ, njihovih željâ, njihove ljubezni, vseh njihovih čustev. On jih zbira pred evharističnim Jezusom in druži s svojimi »urami« v veliki skupni molitvi, kjer lahko vsi prosijo za vsakega posameznega, kjer lahko vsak posameznik Jezusa prosi, hvali in časti z vsemi.

In kdo zopet lepše uči in navaja naše ljudstvo živeti s Cerkvijo in Jezusom v teku cerkvenega leta kakor ravno »Večna molitev«. V adventu vliva s svojimi »urami« v srca vernikov goreče hrepenenje po Jezusu in, ko pride božič, tedaj pričara v njih srcih veselje, kakršno je bilo nekdaj veselje pastircev in božje Matere Marije nad novorojenim Detetom. Veliki teden zopet delijo verniki z »Večno molitvijo« v roki s trpečim Jezusom trpljenje in na veliko noč zmagoslavje njegovega vstajenja. O kako hrepene srca po Jezusu na praznik vnebohoda, ko je šel Jezus v nebesa, dokler se na binkoštni praznik ne zlijejo v gorečo prošnjo za darove Svetega Duha. In ko verniki po prazniku sv. Trojice obrnejo oči od nebes, se oklepajo in radujejo s sv. Cerkvijo svojega največjega zaklada na zemlji, Jezusa v presv. zakramentu, na praznik sv. Rešnjega Telesa.

Zares »Večna molitev« je brevir našega ljudstva, ki ga uči živeti s cerkvenim letom, a ga tudi uči premagovati ozkosrčnost ter moliti pred evharističnim Jezusom tudi za druge, za javnost. Saj »Večna molitev« ne obsega samo molitev, ki naj jih moli vsakdo zase, ampak tudi molitve za druge, za znance in tujce, za dobre in hudobne; njene »ure« niso namenjene samo zasebnim, ampak tudi javnim zadevam: domovini, duhovništvu, redovništvu itd. O, kako se

približajo s takimi molitvami srca vernikov v svoji ljubezni vseobsegajoči ljubezni božjega Srca!

Če si vse to predočimo, nam je jasno, kako važna je »Večna molitev«. Njen namen je, vzbuditi v slovenskem ljudstvu pravo evharistično življenje, da se ljudstvo ob vsaki priliki spominja Jezusa v tabernaklju, ga pogosto obiskuje v cerkvi, se rado druži z njim v sv. obhajilu, da z njim združeno živi cerkveno leto, da njemu priporoča vse zadeve, skupno z njim prosi nebeškega Očeta! To je evharistično življenje — glavni cilj Jezusovega bivanja pod podobama kruha in vina — in k temu cilju nas vodi »Večna molitev« že dvajset let z najlepšim uspehom.

Velik je torej pomen »Večne molitve« za nas, vreden, da ga poudarjamo ob njeni dvajsetletnici. Saj vidimo, da se Jezusov blagoslov, ki izvira iz evharističnega življenja, ne razteza samo na nekatere, ampak na cele sloje, ne samo na notranje življenje milosti, ampak tudi na zunanje pojave verskega in političnega življenja. Odkod tolika gorečnost, požrtvovalnost, neustrašenost slovenske duhovščine? Odkod tako impozantne verske manifestacije, kakor romanja, shodi, tako lepo cvetoče verske družbe: Marijine družbe, tretji red? Odkod zopet to zmagoslavno prodiranje katoliške misli v slovenskem političnem in sploh javnem življenju? Odkod vse to? Iz tabernaklja, od Jezusa, ki ljubi svoje ljudstvo in ga blagoslavlja, ker prosi in zopet prosi z »Večno molitvijo« pred tabernakljem.

Dvajset, da, dvajset blagoslovljenih let je minulo, odkar si prvič romala, »Večna molitev«, med slovensko ljudstvo in sedaj ob svoji dvajsetletnici greš že devetič med to ljudstvo z na-

menom — oblika,[1] tisk, sploh vsa oprema priča o tem —, da se še bolj priljubiš in razširiš med svojim ljudstvom. O, prikleni nas še bolj na Jezusa v presv. zakramentu, da se bomo še rajši, še pogosteje, še številneje pri njem mudili, se z njim pogovarjali in se z njim družili v sv. obhajilu, da bomo bolj in bolj udejstvovali njegovo božje kraljestvo na zemlji z vso srečo in božjim blagoslovom, ki ga deli Jezus svojemu ljudstvu, ovčicam svoje paše.

V Ljubljani, na praznik Marijinega vnebovzetja, 1915.

Ljubljanski bogoslovci.

[1] Besedilo posameznih »ur« ima »Večna molitev« tudi v devetem natisu neizpremenjeno, da se obenem z novo izdajo lahko rabijo pri skupni molitvi tudi dosedanje izdaje. Le one molitve, ki se opravljajo pri očitni božji službi in jih verniki molijo z mašnikom, so v novi izdaji natančno povzete iz »Cerkvenega molitvenika«. V »Dodatku« so litanije sv. Jožefa, nekatere pesmi v novem prevodu in zahvalna himna iz »Cerkvenega molitvenika«.

KAZALO.

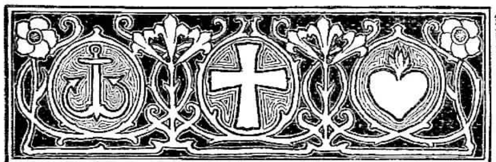
Obiskavanje in češčenje najsvetejšega zakramenta.

Psalmi.

Pesmi.

Litanije.

Posebne molitve.

Jutranja molitev.

(Pred sv. Rešnjim Telesom.)

Častimo in hvalimo trojedinega Boga; zakaj skazal se nam je milostnega.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus, ki prebivaš v tej in drugih cerkvah celega sveta; častim te, ker si rešil s svojim svetim križem vesoljni svet. Usmili se me!

Svetemu križu in svetemu Rešnjemu Telesu posvečujem prvo svojo današnjo misel, in njima naj velja vsa moja ljubezen.

Psalm 62.

O Bog, moj Bog! s svitom vred čujem k tebi, mojo dušo žeja po tebi, kako dostikrat moje meso po tebi.

V pusti deželi, kjer ni pota, ne vode, se tako prikazujem v svetišču pred teboj, da gledam tvojo moč in tvojo slavo.

Zakaj bolje je tvoje usmiljenje, kakor življenje; moje ustnice te bodo hvalile.

Tako te bom hvalil v svojem življenju, in v tvojem imenu bom povzdigoval svoje roke.

Kakor z mastjo in maščobo bodi napolnjena moja duša in moja usta te bodo hvalila z veselimi ustnicami.

Ko se tebe spomnim na svojem ležišču, do jutra v tebe mislim.

Zakaj ti so moj pomočnik in pod odejo tvojih peroti se veselim; moja duša se tebe oklepa; tvoja desnica me podpira.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Vsegamogočni Gospod Bog! Dal si mi dočakati tega dné; daj mi tudi moči, da te danes ne razžalim z nobenim grehom; marveč vse moje misli, besede in dejanja naj bodo tebi in presvetemu Rešnjemu Telesu v čast. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Bodi brez konca moljeno in češčeno presveto Rešnje Telo, našim dušam v hrano podeljeno!

Vsegamogočni in neskončno usmiljeni Bog, nebeški in zemeljski kralj! Milostno me danes vladaj in ravnaj, posvečuj vse moje mišljenje, govorjenje in delovanje po svojih svetih zapovedih. Reši in varuj me vsakega greha, moj Zveličar, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Bodi brez konca moljeno in češčeno presveto Rešnje Telo, našim dušam v hrano podeljeno!

Preblažena Devica Marija in vsi božji svetniki, sprosite mi zveličavne pomoči pri Bogu, ki živi in vlada vekomaj. Amen.

O Marija, presrečna mati mojega v presvetem Rešnjem Telesu pričujočega Rešenika! Izročam se tvojemu mogočnemu varstvu in te prosim, bodi mi vdana mati danes in vselej in posebno na zadnjo uro. Amen.

Bodi brez konca moljeno in češčeno presveto Rešnje Telo, našim dušam v hrano podeljeno!

Angel varih, zopet ti priporočam svoje telo in svojo dušo. Razsvetljuj, varuj, vodi me, da nikdar ne razžalim svojega Boga v najsvetejšem zakramentu, temveč da ga s teboj in z vsemi nebeškimi angeli molim in častim.

Bodi brez konca moljeno in češčeno presveto Rešnje Telo, našim dušam v hrano podeljeno!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Jezus v presvetem Rešnjem Telesu naj nas blagoslavlja in varuje vsega hudega in vódi v večno življenje. In duše vernih mrtvih naj počivajo v miru. Amen.

Skupna jutranja molitev.

Gospod! odpri moje ustnice.

In moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

O Bog! glej na mojo pomoč!

Gospod! hiti mi pomagat!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

(Hvaljen bodi, Gospod, kralj večne slave!)

Jezusa, neumrljivega kralja, večno Besedo Očetovo, po kateri je bilo ustvarjeno nebo in zemlja,

Prídite molímo ga to jutro z vsem spoštovanjem;

Pred sedež njegovega v presvetem Rešnjem Telesu zakritega veličastva,

Prídite, spolnímo svojo dolžnost in pričnímo dan s ponižnim in hvaležnim počeščenjem!

Jezus, resnica, pot in življenje.

Prídite, molímo ga!

Jezus, začetek in konec vseh stvari,
Prídite, molímo ga!
Da, molímo ga ob solnčnem vzhodu, častimo ga zdaj v presvetem Rešnjem Telesu in nikdar ga ne jenjajmo slaviti in ljubiti.
Pridite, molímo ga, z vsemi angeli in svetniki božjimi kličimo:
Svet, svet, svet Gospod, Bog vojnih trum!
Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.
Čast bodi...
Kakor je bilo... Amen. Aleluja.

Jutranji vzdihljaji

pred sv. Rešnjim Telesom.

Bodi brez konca hvaljen in češčen najsvetejši Zakrament!

O Jezus, moj dobrotljivi v najsvetejšem zakramentu prikriti Bog!... Kako naj bi lepše začel današnji dan, nego da tebe počastim! In kako naj bi lepše začel tebe častiti, kakor da sebe ponižam!

Strašna butara mojih grehov in grehov vsega sveta me tlači k tlom... Ves skesan in spokoren klečim pred teboj, o moj tolikrat žaljeni Bog.

Iz ljubezni do nas ljudi si postavil pred svojo smrtjo zakrament presvetega Rešnjega Telesa... In si dal ta nebeški kruh našim dušam v jed, v krepilo in tolažilo.

Nehvaležni ljudje pa ne priznavajo te dobrote... Žalijo te, in tako plačujejo tvojo neizrečeno ljubezen.

O Jezus, kdo bi premišljal toliko nehvaležnost in ne bi občutil bridke bolečine!... Pred

te pokleknem, o moj Bog in Rešenik, in te ves skesan prosim odpuščenja, milosti in usmiljenja.

Veliki Bog, tebi gre vsa čast in hvala... Pred teboj naj poklekujejo vsi v nebesih, na zemlji in pod zemljo... In vsi jeziki naj priznavajo, da biva Gospod Jezus v slavi Boga Očeta.

Sprejmi milostno moje poniževanje in mojo skesano molitev... Naj ti vsaj nekoliko zadosti moje češčenje za vso nečast, ki ti dohaja v tem skrivnostnem zakramentu.

V imenu vseh ljudi, združen z nebeškimi angeli in svetniki molim s svetim strahom tvoje veličastvo... In prav srčno prosim: Jezus, sin Davidov, usmili se nas!

Bodi brez konca hvaljen in češčen
najsvetejši Zakrament!

Večerna molitev.

(Pred sv. Rešnjim Telesom.)

Dobrotljivi nebeški Oče! s hvaležnim in skesanim srcem klečim pred tvojim oltarjem. Še enkrat hočem počastiti tvojega božjega Sina v presvetem Rešnjem Telesu.

Zahvaljujem te, nebeški Oče, za vse prejete dobrote, posebno pa za obilne milosti, katere si mi naklonil današnji dan: varoval si me dušnih in telesnih nesreč; nagibal si me k dobremu; pomagal si mi, da sem vsaj nekoliko zmagoval hudo nagnjenje; pripeljal si me milostno semkaj pred sveti tabernakelj, da sem smel tu v angelski družbi moliti svojega milega Zveličarja. Tebe moram zahvaliti za vsako dobro misel, željo in dejanje. — Pa, v svoji mlačnosti sem storil prav malo dobrega! Vrh tega sem te pa še žalil z grehom in nepopolnim ravnanjem! O Bog! Ne ravnaj z menoj tako, kakor sem si zaslužil z grešnim življenjem; temveč usmili se me po veliki svoji milosti.

O Jezus! pošlji mi iz svetega tabernaklja žarek nebeškega razsvetljenja, da prav presodim svoje današnje ravnanje. Daj, da spoznam in obžalujem vse svoje grehe, posebno tiste, s ka-

terimi sem žalil tebe, v presvetem Rešnjem Telesu pričujočega Boga.

(Zdaj izprašaj vest! In nato prosi takole Jezusa, da ti odpusti):

O predobri Jezus! ves skesan te prosim odpuščenja. Zavoljo zasluženja svojih najsvetejših misli mi odpusti, ker sem te žalil z nečimurnimi in grešnimi mislimi; posebno da sem bil celó tu v tvoji pričujočnosti raztresen. Zavoljo svojih božjih besedi mi odpusti vse nepotrebne in grešne besede, s katerimi sem te žalil sam ali sem pa zakrivil, da so te žalili drugi. Slednjič te prosim, o usmiljeni Zveličar! zavoljo svojih svetih del, ki si jih zvršil na zemlji v naše zveličanje, mi odpusti vse, kar sem hudega storil in dobrega opustil.

Odslej pa, o mili Zveličar, uravnavaj moje misli, besede in dejanja po svoji sveti volji. Naj postaja moje življenje podobno tvojemu svetemu življenju! — tebi, o Jezus v presvetem Rešnjem Telesu, se posvečujem in darujem vnovič; gospodari z menoj, kakor ti ugaja. — Jezus, tebi živim; o Jezus, tebi umrjem; o Jezus, tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Nebeški Oče! varuj me nocojšnjo noč vsake nevarnosti, da mirno počivam in se s pomlajenimi močmi prebudim k tvoji službi. Če je pa to zadnji dan v mojem življenju, če opravljam zdaj zadnjo večerno molitev pred tvojim oltarjem, potem mi bodi usmiljen, o Bog! Daj, da me najde smrt skesanega in poboljšanega; daj, da me pripelje v tvoje kraljestvo, da te tam v rajski sreči gledam in molim brez konca. Amen.

Blagoslovi moje sorodnike, dobrotnike, prijatelje in sovražnike. Ne zapusti ubožcev, jetnikov, trpinov, popotnikov, bolnikov in umirajočih. Grešnike pelji iz temnih grešnih potov na spokorno pot svoje milosti.

Blažena, brezmadežna Devica in božja Mati, moj angel varih in vsi ljubi svetniki božji! prosite zame in za vse ljudi. Naj nas ljubi Bog varuje nocoj in celo naše življenje in posebno ob smrtni uri. Naj podeli dušam vernih mrtvih in posebno tistim, za katere sem dolžan moliti, večni mir in naj jih sprejme v nebeško veselje. Amen.

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

(300 dni odpustka.)

(Zdaj pomisli ob kratkem, kar misliš jutri premišljevati. Nato moli šestkrat: Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi... In skleni večerno molitev takole):

Z ljubim Sinom nas blagoslovi Devica Marija!

Presveti in nerazdeljeni Trojici, križanemu Gospodu Jezusu Kristusu, preblaženi in častitljivi Devici Mariji, (sv. očetu Frančišku) in skupščini vseh svetnikov bodi večna hvala, čast, moč in slava po vsaki stvari, nam pa odpuščenje vseh grehov na vekomaj. Amen.

Vsa čast, hvala, ljubezen, slava in zahvala bodi na vekomaj trojedinemu Bogu, Očetu, Sinu in Svetemu Duhu! Zavoljo neskončne ljubezni Jezusove v presvetem Rešnjem Telesu častimo Boga. In vse stvari naj ga slavé povsod, vselej in vekomaj. Amen.

Skupna večerna molitev.

Gospod, odpri moje ustnice.
In moja usta bodo oznanovala tvojo hvalo.
O Bog, glej na mojo pomoč.
Gospod, hiti mi pomagat.
Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Jezusa, neumrljivega kralja, večno Besedo Očetovo, po kateri je ustvarjeno nebo in zemlja.

Prídite, molímo ga nocoj z vsem spoštovanjem.

Jezusa, svojega Zveličarja, ki je postavil tisti večer pred svojim trpljenjem zakrament presvetega Rešnjega Telesa.

Pridite, spolnímo svojo dolžnost in končajmo dan s ponižnim in hvaležnim počeščenjem.

Jezusa, ki je obhajal s svojimi učenci tako zaželjeno zadnjo večerjo, preden je umrl za nas.

Prídite, molímo ga.

Da, molímo ga; ob solnčnem zahodu, počastimo ga zdaj v presvetem Rešnjem Telesu in nikdar ga ne jenjajmo slaviti in ljubiti.

Prídite, molímo ga; z vsemi angeli in svetniki božjimi kličimo:

Svet, svet, svet si ti, Gospod vojnih trum,
Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.
Čast bodi...

Premišljevanja o presvetem Zakramentu.

Prvo premišljevanje.

Kaj nam je Kristus zapustil v presvetem zakramentu.

»Spomin svojih čudežev je naredil milostljivi in usmiljeni Gospod.« Ps. 110. 4.

Kristus nam je zapustil v najsvetejšem zakramentu najdragocenejši spomin — samega sebe. Ni nam hotel zapustiti svoje podobe, kakor je običajno pri ljudeh, kadar se ločijo.

1. Starši dajejo otrokom, in prijatelji si darujejo svojo podobo, in čim bogatejši so, lepši okvir ji omislijo; to sliko obesijo potem na najodličnejše mesto v hiši. To se je zdelo ljubečemu Jezusu premalo; izmislil si je nekaj, kar je mnogo več vredno. Ni nam zapustil svojega obličja v sliki, ampak hotel nam je podariti samega sebe, takega, kakor je v resnici, kakor je kot Bog in človek hodil po zemlji, in kakršen je sedaj zveličan v nebesih. Célo svoje božanstvo nam je dal, kakršno je bilo od vekomaj v

njegovi osebi, in célo svojo človeško naravo, katero je vzel nase, da bi nas odrešil.

Ali ni ta dar dragocen? Dasi je Bog neskončno moder, ne bi si bil mogel izmisliti nič dragocenejšega, in dasi je vsegamogočen, ne bi nam bil mogel darovati nič veličastnejšega.

2. Vprašaj se, ljuba duša, ali spoštuješ ta dragoceni spomenik in ali se ga mnogokrat spominjaš s hvaležnostjo in ljubeznijo?

Kako spoštuješ, kako ljubiš božjega Zveličarja, kako ravnaš ž njim?

Kako se obnašaš, kadar stopiš v hišo božjo? Na svetem kraju stojiš in strašen je prostor, kjer si je Bog postavil stanovališče. Mnogokrat se spomni, kadar stopiš v cerkev, onih besed, katere molijo duhovniki na praznik posvečevanja cerkvâ: »Res, tukaj ni nič druzega nego hiša božja in vrata nebeška.«

In kako je tvoje srce? Ali stopaš v tempelj božji s srcem raztresenim, polnim posvetnih nagnjenj in željâ?

Ali misliš čez dan mnogokrat s srčno ljubeznijo na svojega v tabernaklju skritega Zveličarja? Ali hrepeniš po trenutku, ko ga moreš obiskati? Kako moliš pred svetim zakramentom? Otroci gledajo z veseljem sliko svojih staršev; s kakim veseljem pa gledaš ti na tabernakelj, v katerem prebiva tvoj Zveličar, s kako ljubeznijo in hvaležnostjo klečiš pred njim?

Pomisli, kako skrbno se pripravljajo posvetni ljudje, da stopijo pred mogočnega kralja, in vprašaj se potem, kako se pripravljaš ti, da stopiš pred kralja vseh kraljev, pred veličastnega Boga!

Vsaka strast, vsak greh, katerega gojiš v srcu, kadar klečiš pred tabernakljem, omadežuje spoštljivost, katero si dolžen presvetemu Zakramentu.

3. Tam, kjer je Jezus, je tudi njegovo zasluženje; zakaj njegovo zasluženje je tako tesno združeno ž njim, da se ne dá ločiti od njega. Kadar torej sprejmeš Jezusa v svetem zakramentu, sprejmeš tudi ves nebeški zaklad njegovih milosti, katere nam je zapustil.

Kadar klečiš v molitev zatopljen pred tabernakljem, klečiš pred virom največjih milosti. Tvoj Zveličar ti ponuja vse zaklade, katere potrebuješ za svojo časno in večno srečo, treba ti jih je samo sprejeti. Ali pa si vedno goreče, ljubeče in hrepeneče zajemal iz tega zaklada? Čas, katerega preklečiš v cerkvi pred svetim zakramentom, je čas milosti božje; kako si ga porabil? Pač priznavaš ponižno, da si še zelo slaboten, reven in mrzel do svojega Boga, vdan grehu. Pa žal, da moraš pristaviti: Reven sem, ker sam tako hočem, ker ne zajemam iz vira nebeških milosti, katerega mi je zapustil Jezus v presvetem zakramentu.

V z p o d b u j a n j e. O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, kralj vseh kraljev, odsvit večne luči! Kadar stopam v tvoj tempelj, stojim na svetih tleh; kakor je moral Mozes sezuti čevlje pred gorečim grmom, oprostiti se moram vsakega grešnega nagnjenja, vsake napačne želje, katera moti moje ubogo srce. Potem lahko veselo zajemam iz vira vseh milosti, katerega si mi odprl v najsvetejšem zakramentu. Ne bom več reven, ampak bogat; ne več slab, ampak močan; moje srce ne bo več tako mrzlo, ampak žarelo bo v sveti ljubezni. Prosil bom, in prejel; potrkal bom, in ti mi boš odprl, in ves zamaknjen od ljubezni in hvaležnosti te bom tukaj molil v presvetem zakramentu, dokler me ne vzameš k sebi, da te v nebesih molim vekomaj. Amen.

O Marija, Mati Jezusova in moja Mati, prosi zame, da se me usmili moj Bog in moj Gospod, kateremu bodi hvala in čast v zakramentu ljubezni zdaj in na vekomaj. Amen.

Drugo premišljevanje.

Jezus v najsvetejšem zakramentu je naš učitelj.

»Eden je vaš učenik, Kristus.« Mat. 23. 10.

Jezus je prišel z nebes, da nas pouči, opominja, svari in nam pokaže čisto resnico. Učil je v jeruzalemskem templju, na gori osmero blagrov, v čolniču na genezareškem jezeru. V vseh mestih, trgih in vaseh, kamor je prišel, ko je bival na zemlji, oznanjeval je kraljestvo božje, povsod je bil nebeški učitelj vsem, kateri so ga hoteli poslušati. Nazadnje je učil s križa, da bi umirajoč izvršil svoje učeniško življenje. Ko je veličastno vstal od mrtvih, živi čudovito med nami v tabernaklju, da bi tudi v vsaki majhni, borni cerkvici učil verno ljudstvo. Kakor v svetlem zrcalu kaže nam Jezus v presvetem zakramentu zgled vseh čednosti. Tukaj nas uči:

1. Ponižnosti, katera se kaže v njegovi vdanosti, pohlevnosti in v molčanju. Molčé trpi, da ga zasramujejo, žalijo, prezirajo celó taki, kateri pravijo, da ga ljubijo. Molčé moli kot naš večni srednik k svojemu nebeškemu Očetu, moli za nas! Uboga duhovnika, pride na njegovo vsemogočno besedo z nebes na zemljo, dá se v tabernakelj zapreti, k češčenju izpostaviti, kot nebeško jed položiti na ustnice vernikov; dá se celó strašno oskruniti; ne brani se priti v srce grešnikovo, da stanuje v eni duši s satanom.

Tako te uči pokorščine tvoj nebeški učitelj; kaj pa si ti, draga duša, storila, kar bi bilo podobno takemu zgledu? Kako si ti pohlevna, kako ti molčiš, kako se pokoriš, kako ljubiš to čednost? Ali nisi še prevzetna, svojeglavna, občutljiva za majhno razžaljenje? Ali se ti ne zdi pretežavno molčati, kadar ti kaj očitajo, te obrekujejo, te prezirajo? Ako si še taka, tedaj te je tvoj Odrešenik zastonj učil, in ne zaslužiš, da bi še dalje klečala pred njegovim tabernakljem; tedaj se vstopi daleč od njega in govôri vsaj kakor spokorni cestninar: »O Bog, bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!«

2. Jezus nas uči v presvetem zakramentu najpopolnejše ljubezni do Boga in do bližnjega. Vedno se ozira na svojega Očeta in na duše, katere je odrešil s svojo dragoceno krvjo. Pri nas biva; nikdar nas ne zapusti. Njegova ljubezen je večja, kakor vsa človeška nehvaležnost. — Kaka pa je tvoja ljubezen do Boga? Ta ljubezen se meri po ljubezni do bližnjega, ker je vedno združena ž njo; kako ljubiš bližnjega? Nikdar ne pozabi, da ne moreš prav ljubiti Boga, ako ne ljubiš zaradi Boga svojega bližnjega in mu ne izkazuješ dobrot. Sveti Janez pravi: »Kako moreš ljubiti Boga, katerega ne vidiš, ako ne ljubiš svojega bližnjega, katerega vidiš!« Dobro in resno premisli to, ljuba duša, in pomni, da mora biti ljubezen Jezusova v presvetem zakramentu zgled tvoje ljubezni.

3. Jezus nas uči tudi, kako moramo vztrajati v dobrih delih. Dobro začeti ni težko; marsikdo je že dobro začel, pa se je vendar pogubil, ker ni vztrajal. Bog je samo onim obljubil krono večnega življenja, kateri so zvesti do smrti. Poglej Jezusa v presvetem zakramentu! Vedno je pri nas do konca sveta. Zmerom je tako pokoren in pohleven, zmerom molči in

ljubi do konca sveta, dokler ne bo zveličana zadnja pobožna duša, kateri hoče biti učitelj, tolažba, veselje in popotnica na zadnjem potu ob smrti.

Vztrajaj, dobri kristjan, pri Zveličarju, kakor on vztraja pri nas. Z novo gorečnostjo zatajuj se vsak dan, vzemi svoj križ in hodi za Jezusom. Njegov jarem je sladak in njegovo breme lahko. Če te kaj teži, hiti k božjemu učitelju; on ima besede večnega življenja, poučil te bo, potolažil, okrepil.

V z p o d b u j a n j e. O moj ljubi Odrešenik, z gorečim hrepenenjem se bližam tebi, najpopolnejšemu učeniku, da se učim od tebe. Odpusti mi, da sem bil doslej tako nezvest, da nisem slušal tvojih besedi in se nisem ravnal po tvojem zgledu! Vsi ljubi svetniki so ti bili pač boljši učenci; odslej bom poslušal ravno tako goreče, kakor oni, tvoj nauk in ga izpolnjeval. Govôri, Gospod, tvoj služabnik (služabnica) posluša. Moje srce je pripravljeno, da živi po tvoji volji. O, pusti me, da klečim pred tvojim oltarjem z drugimi učenci tvojimi! Dovoli mi, da poslušam skrivnostne besede, katere govoriš iz tabernaklja svojim vernikom!

O Marija, uči me hraniti v srcu besede Zveličarjeve! Karkoli mi reče, vse bom storil. Amen

---

Tretje premišljevanje.

Jezus v presvetem zakramentu je naš zdravnik.

»Ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim.« Mat. 9, 12.

1. Premislimo célo Kristusovo življenje in spoznali bomo, da je bil najmodrejši, najbolj vešč zdravnik, kar jih je živelo na zemlji. Niti

na duši niti na telesu ni bolezni, katere ne bi ozdravil.

Koliko slepcev je dobilo od njega luč oči, koliko gluhih posluh! Gobove je očistil, mrtvoudnim je dal zdravo telo, neštevilnim bolnikom je vrnil zdravje, izganjal je hudobne duhove, premagal smrt in obujal mrtve. Kadarkoli je prišel k njemu revež, bolan na duši ali telesu in ga prosil pomoči, nikdar ga ni zapustil, vsem je pomagal, vse potolažil; vse žalostne je razveselil.

Kot vsemogočen dušni zdravnik je prišel Jezus z nebes na zemljo, da bi ozdravil prevzetne ošabnosti, bogatine skoposti, jezne razdraženosti, zavidljivce sovraštva, mlačne lenobe, umirajoče bolezni, zločince pregreh. Ta nebeški zdravnik je pričujoč v presvetem zakramentu; on je hkrati zdravnik in zdravilo za bolno dušo, in sicer tak zdravnik in tako zdravilo, katero ozdravi bolje, nego bolniki pričakujejo in želé od njega.

2. Zaupaj popolnoma Jezusu Kristusu, nebeškemu zdravniku duš, katerega moliš in uživaš v presvetem zakramentu! Premisli, kaj vse dela zate iz usmiljenja, modrosti in ljubezni: iz usmiljenja ti izprosi zdravila za vse bolesti; iz modrosti ti izbira najpripravnejša sredstva in ti je pripravil najdragocenejše zdravilo; iz ljubezni ti daje radodarno zaklade nebeške dobrote; z božjim mesom, katero je daroval na križu, te hrani in z rešnjo krvjo te napaja.

Česa se torej še bojiš, verna duša, kadar te mučijo bolečine? Zaupno se zateci k temu vsemogočnemu zdravniku; kakor žejni hrepeni po krepilni pijači, tako željno sprejmi tudi ti kelih zveličanja, kateri je pripravljen na mizi Gospodovi. Z živo vero, s trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo se napajaj s krepilom Jezusovim! On sam ti je pripravil to nebeško zdravilo, da si ozdraviš ž njim vse nevarne dušne bolezni. Ta nebeška pijača bo tako ojačila tvojo dušo, da ne bo nikdar več zbolela vekomaj

3. Če pa hočeš, da ti to nebeško zdravilo pomore, moraš natanko izpolnjevati, kar ti naroča najmodrejši zdravnik. Varuj se vsega, kar bi ti škodilo! To zdravilo se lahko izpremeni v morilni strup, ker dobrim daje življenje, slabim pa smrt. Varuj se, ljuba duša, prevzetnosti, nečemurnosti, lenobe, mehkužnosti in vseh grehov; posebno se varuj vsakega pregreška zoper sveto čistost, tudi najmanjšega. Dobro premisli, ali si vredna ali ne, da zaužiješ nebeško jed; zakaj kdor jo nevredno jé ali pije, ta si jé in pije sodbo, ker ne razločuje Telesa Gospodovega od navadne hrane.

V z p o d b u j a n j e. O Jezus, rekel si, da ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim. Srčno te pozdravljam v presv. zakramentu, v katerem si postal zdravnik in zdravilo moji bolni duši. Iz vsega srca te hvalim, da si ozdravil moji duši že toliko ran in me rešil večne smrti. O kako sladko mi je, kadar sem pri tebi, kolika milost, da te smem obiskati, kadarkoli hočem! Mnogo rev in bridkosti me teži, zato potrebujem tvoje pomoči. Gospod, moja duša, ki jo ljubiš, je bolna. Usmili se me in ozdravi me! Radosten sprejmem iz tvojih rok dragoceno zdravilo, tvoje telo in tvojo kri, katero mi daruješ. Ponižno in pohlevno pa sprejmi od njega tudi kupo trpljenja; reci: Tudi najgrenkejše zdravilo rad uživam, da je le od tebe, o Gospod! Kelih zveličanja bom prejel in klical ime Gospodovo. Klicati Gospoda pa se pravi, vdati se mu in prositi ga, da pride v naše ubogo srce. Zato te prosim in rotim, o Jezus, radost mojega

srca, pridi, pridi skoro, ker moja duša hrepeni po tebi, po mogočnem živem Bogu!

O Marija, pomočnica bolnikov, prosi zame! Amen.

Četrto premišljevanje.

Najsvetejši zakrament je skrivnost vere, upanja in ljubezni.

»Daj, da v meni vedno vera se množi, up naj mi ostane, ljubav naj gori.«
Sv. Tomaž Akvinski.

1. Presveti zakrament je zakrament vere, ker obsega najvišje skrivnosti naše svete vere.

Presveti zakrament obsega skrivnost božanstva Kristusovega, učlovečenja večne Besede, skrivnost njegovega trpljenja in njegove smrti. V njem se kaže vsemogočnost in vzvišenost božja, katere človek ne more umeti; saj živi tam v tabernaklju Bog sam v podobi kruha čudovito, skrivnostno, nepojmljivo; neskončno velik je, in vendar ne biva v prostoru.

Naša sveta vera nam zapoveduje, da verujemo skrivnosti, ob katerih se skuša vernost kristjanov; največja izmed teh skrivnosti je presveti zakrament. Nobene druge skrivnosti si tako težko ne predstavljamo, ker tukaj ne smemo verovati očem in okusu. Ko bi človek na vso moč napenjal svoj razum, ko bi proučil vse človeštvo in ves svet, vendar ne bi nikdar spoznal in razumel te skrivnosti; naš mrzli razum ni zmožen, da bi se tako visoko povzdignil, a naša ljubezen mora biti močnejša, zaradi ljubezni moramo verovati.

Presveto Rešnje Telo je tudi skrivnost vere, ker našo vero čudovito vzbuja, oživlja in krepi. Nič tako ne povzdigne človeka čez vse čutno

in telesno, kakor presveti zakrament; oči vidijo samo kruh, okus okuša samo kruh; vera pa vidi v tej podobi največjo in najčudovitejšo skrivnost, katere človek brez vere nikdar ne more spoznati, ker neskončno presega našo pamet. Vera vidi v zakramentu Sina božjega, vsega, kakršen sedi sedaj ob desnici Boga Očeta v nebesih. Čim gorečnejše molimo in častimo presveti zakrament, tem trdnejša je naša vera. Zato pa lahko trdimo: Le oni prav veruje, le oni živi po naši sveti veri, kateri goreče časti presveti Zakrament. Koliko je krajev, kjer so živeli ljudje prej verno in pobožno, sedaj pa so mrzli in nemarni za čast božjo! Če hočemo v takih krajih poživiti vero, je najbolje, da učimo ljudi častiti presveti zakrament. Bog kliče in vabi človeka vedno k sebi, posebno pa, kadar se loči duša od telesa. Marsikdo je že pozabil ljubega Boga in živel brez njega; ko pa je ležal na smrtni postelji, zahrepenel je po sv. obhajilu, da bi se njegova duša zopet združila z Bogom. To dela presveti zakrament, kateri zahteva vere, daje vero in jo množi in krepi.

2. Presveti zakrament je tudi skrivnost upanja. V njem spoznamo, kako neizrekljivo nas Bog ljubi, in kako hrepeni, da bi se zveličali. Živo nam kaže, koliko se je trudil Jezus za našo srečo; po njem dobivamo največje milosti; poroštvo nam je, da se gotovo zveličamo, če ga goreče častimo.

Pridno in neprestano premišljuj, dragi kristjan, kaj je Jezus za nas storil in še sedaj vedno dela, da bi bil vedno pri nas v presvetem zakramentu. Koliko čudežev dela zaradi tega! Trpel in umrl je zaradi tega, čudovito izpreminja kruh in vino v svoje pravo Rešnje Telo in se vsak dan čudovito za nas daruje pri sveti maši. In koliko dobrot nam deli, skrivnostno

shranjen v tabernaklju! Tam za nas moli, daruje se za nas, krepi nas, tolaži nas in neprestano misli na to, da bi nas osrečil. Kaj pa storiš ti za svojega Zveličarja, skritega v tabernaklju? Presveti zakrament je porok za naše zveličanje. Z Jezusovo pomočjo nam je mogoče premagati vse težave in si priboriti nebesa.

Kako zaupanje te mora prešiniti, ljuba duša, če to pomisliš! Jezus je pri tebi, Jezus te ljubi, on, ki je vsemogočni Gospod nebes in zemlje.

3. Presv. Rešnje Telo je zakrament ljubezni, ker se v njem posebno kaže neizrečena ljubezen božja. Zakrament ljubezni je, ker vžiga v nas ogenj nebeške ljubezni. Ali moreš priti pred tabernakelj, pred dom največje Ljubezni, ne da bi se vnela tudi tvoja ljubezen? Ljubi kristjan, ljubi Zveličarja, skritega v zakramentu, z vso silo svojega srca! Če ljubi on tebe, moraš tudi ti ljubiti njega; Jezus te pa ljubi res silno; glej, več ko osemnajststo let je že, odkar se je iz ljubezni do tebe zaprl v majhno, tesno shrambo, v tabernakelj. Jezus se neče od tebe ločiti, — kaj pa ti?

V z p o d b u j a n j e. Moj presladki Zveličar! Ti si moja ljubezen, moja sreča, moje veselje in moja edina tolažba. Nikdo naj me ne loči od tvoje ljubezni. Verujem, da si Sin vsemogočnega Boga, na katerega upam, katerega molim, po katerem hrepenim. Ostani pri meni, sladki Zveličar, jaz ostanem vedno pri tebi, ker daleč od tebe biti mi je bridkejše kakor umreti.

Marija, mati prave ljubezni, strahu in svetega upanja, uči me, da bom veroval, prav upal in ljubil, dokler ne bom tvojega in mojega Boga vekomaj gledal in ljubil v nebesih!

Peto premišljevanje.

Sveto obhajilo.

»Kdor ta kruh jé, bo živel vekomaj.« Jan. 9. 52.

1. Nebeško jed nam je dal Bog v presvetem zakramentu, katera je nad vse sladka, zdravilna in krepilna. V presv. zakramentu sprejemamo telo, kri, dušo, božanstvo, zasluge Jezusa Kristusa, in kaj je višje in dragocenejše od tega? Pač je bila čudovita mana, s katero je Bog izvoljeno ljudstvo redil štirideset let v puščavi; sladkejša in prijetnejša je bila od vsake druge jedi, — in vendar, kaj je mana, če jo primerjamo z nebeško hrano, katero nam je Jezus podaril v presvetem zakramentu? Sam je rekel nekdaj Judom: »Vaši očetje so jedli mano in so umrli; kdor pa jé kruh, katerega bom jaz dal, ne bo umrl vekomaj.« Če se torej še čudovita mana, katero so angeli pripravljali, ne dá primerjati s presv. Rešnjim Telesom, kaj je še navadna zemeljska jed! Zato je presv. zakrament neskončno vzvišen nad vsem stvarstvom in ima neskončno vrednost, ker je Bog sam.

Kako veliko in čudovito zdravilno moč ima ta nebeška jed! Če pogostoma vredno prejemaš sveto obhajilo, ozdravela bo tvoja duša od vseh bolezni; ako te mučijo hude strasti, sveto obhajilo jih ukroti; če si jim vdan, rešilo te jih bo; ako te premaguje prevzetnost, samoljubnost, jeza, čutnost, sprejemaj pogosto sv. Rešnje Telo in zmogel boš skušnjave; saj pravi sveto pismo, da je to »vino, iz katerega poganjajo device«.

In kako sladka je ta nebeška jed! Saj sprejemamo njega, ki je najboljša in edina tolažba v vsakem trpljenju, najsladkejše krepilo vsem trpinom; in vsakdo, kdorkoli pristopi s čistim

in ponižnim srcem k mizi Gospodovi, okuša sladkost in srečo te nebeške hrane. Kdo je sladkejši od Boga, kateri je vir vse sladkosti? »Pokusite in glejte, kako sladek je Gospod!« To je plačilo vsakemu, ki vredno sprejme sv obhajilo, da se mu duša napolni z neizrečeno srčno radostjo, in nobeno posvetno trpljenję ne ogreni te blaženosti, ker ti jo daje sam nebeški kralj.

2. Sedaj pa si odgovori sam: S kakimi mislimi moraš pristopiti k mizi Gospodovi, kako mora čutiti tvoje srce, kadar sprejema trikrat svetega Boga? Tvoja duša mora biti pri svetem obhajilu prešinjena od spoštovanja, resnične pobožnosti in prave hvaležnosti. Samega Boga, svojega sodnika in Gospoda, sprejemamo, in čim bolj se on poniža k nạm, tem bolj ga moramo častiti. Ne sme biti vseeno, če Bog pride k tebi, ali ne, ne smeš se pogovarjati z Jezusom v svojem srcu, kakor da bi bil tebi enak; to bi bila krivica, ker si mu dolžan največje hvale in časti. Jezus pride k tebi tako ponižen in ljubezniv, kakor da bi pozabil, kaj si bil ti in kaj si še sedaj, ti pa tega ne smeš pozabiti nikdar. Kadar se poniža Jezus k tebi, takrat se najbolj spominjaj, iz kako globokega brezna pregreh te je rešil, in kako milosten je, da tebe obišče. To ponižnost moraš izkazati tudi zunanje, z obnašanjem. Kadar moliš, zlasti pa, kadar si pri sveti maši ali pri svetem obhajilu, ne smeš se držati nemarno in nespoštljivo. Če vneto premišljuješ neskončno veličastvo njega, ki posluša tvojo molitev, sklenejo se ti roke in celo telo kaže tvojo notranjo gorečnost.

Tudi prav ponižen moraš biti. Kdor res spoštuje Boga, ta je vedno ponižen; kjer ni prvega, tam tudi drugega manjka. Kako bi te mogla premagati prevzetnost in samoljubje, če preudariš neskončno moč božjo in pa svojo lastno

slabost in grešnost? Le spoznaj sebe in premišljuj Boga, in nikdar več ne boš prevzeten.

Slednjič moraš biti srčno hvaležen za to nebeško hrano. Niti najmanjšega daru ne moremo Bogu poplačati; kako hvaležni mu moramo torej biti, da nam je dal najdražji dar, sebe samega! On je dobrota, ki obsega in presega vse, kar nas more osrečiti.

3. Kdo so pa gosti, katere je povabil k tej jedi? Sveti angeli nas vabijo, oni molijo in strežejo pri nji. In v tako druščino bi se ti upal brez svatovske obleke, brez čistega, spokornega srca? Kadar sprejmeš sveto obhajilo, obdajajo sv. hostijo angeli in jo molijo, kadar počiva v tvojem telesu; zakaj takrat, kadar mašnik izreče posvečujoče besede: »To je moje telo«, odpró se nebesa in milijoni svetih angelov se spuste na zemljo, da spremijo Boga in ga molijo na oltarju. Pri sv. obhajilu strežejo in pobéró vsak najmanjši del svete hostije, ako pade na tla. Kdor jé angelsko hrano, mora tudi lep in čist biti, kakor angel. To premisli, ljubi kristjan, in če nisi angelsko čist, vsaj očisti svojo dušo s pokoro in ponižnostjo

V z p o d b u j a n j e. O Jezus, kralj angelov, pridi, očisti me, sam si pripravi dostojno stanovanje v mojem srcu, katero hrepeni po tebi in je bolno, ako nima tebe.

Marija, kraljica angelov, sprejmi me k mizi Gospodovi! Če vidi Jezus, da si ti pri meni, ne bo me zavrgel, ampak se me bo usmilil in prišel v mojo dušo. Amen.

Šesto premišljevanje.

Zakaj nam mnogokrat tako malo koristi, če pogostoma prejemamo sveto obhajilo.

»Kdor moje meso jé in pije mojo kri, ta ostane v meni in jaz v njem.« Jan. 6, 57.

Nebeški Zveličar nam zatrjuje s temi besedami, da izvirajo iz sv. obhajila najčudovitejše milosti, saj ostane on v duši in prebiva v nji. To nam je namenil, pa kolikrat se ne izpolni! Naj molčim o nevrednem obhajilu! Tudi če prejmemo brez smrtnega greha sveto Rešnje Telo, pridobimo si često komaj čisto malo milosti. Pa to je odvisno od obhajancev samih.

Mnogokrat se prejema sveto Rešnje Telo brez žive vere. Čim manj vere, tem manj milosti. Čim manj premišljujemo in spoznamo to versko skrivnost, tem manj hrepenimo po nebeški hrani, tem manjše so milosti, katere dobivamo ž njo.

Ko je Jezus živel na zemlji, usmilil se je vedno samo onih, ki so živo verovali vanj, in samo te je osrečeval s svojo dobrotljivostjo. »Pojdi, tvoja vera ti je pomagala,« — »Zgodi se ti, kakor si rekel.« — Zato prav pogostokrat obujaj vero, ljuba duša! Če stopiš v cerkev, poglej z vernim očesom k Bogu, skritemu v tabernaklju, in reci: »Da, ti, o moj Zveličar, si tukaj pričujoč; ti si taisti Bog, kateri je iz ljubezni do mene zapustil prestol veličastva, izvolil si revščino in zaničevanje in se nazadnje zame daroval na križu.« Tako si boš vero vedno iznova obudil, in z živo vero v presveti zakrament se boš temeljito in resno poboljšal. Potem boš imel od presv. obhajila veliko blagoslova in koristi.

Sedmo premišljevanje.

Jezus, naš kralj.

»In Absalon je napravil gostijo, kakor kraljevo gostijo.« II. Kralj. 13, 27.

1. Sveto pismo nam pripoveduje, da je Absalon pripravil veliko pojedino, pa samo za kraljeve sinove.

Jezus, naš kralj, pa nam pripravlja mnogo dragocenejšo pojedino in vabi vse ljudi celega sveta, da se naj okrepčajo pri nji. Nikogar ni izključil, tudi ubožcev ne, katere svet zaničuje; še posebno ti so povabljeni, in angelci jih čakajo, da jim postrežejo.

O čudovita ljubezen, katero okušamo v presvetem Rešnjem Telesu! Jezus Kristus, kralj vseh kraljev, Gospod vseh gospodov, pripravil je vernikom pojedino, pri kateri daje sam sebe kot jedilo. S tem nebeškim kruhom nas hoče pridobiti zase, da bi ga ljubili; kakor dober pastir pelje ovčice na najboljšo pašo, kjer imajo vsega dovolj; saj kdor ima Boga, ima vsega v izobilju.

Pri sv. obhajilu pride Kristus v srce vernikovo kot kralj! O, pusti ga, da kraljuje v tvoji duši! Edini on lahko reče, da so njegovi služabniki vladarji.

2. Kdaj pa kraljuje Kristus v tebi? Kadar te vodi njegov sveti nauk, kadar živiš po njegovih resnicah.

Kristus kraljuje v tebi, ljubi kristjan, če vselej slušaš glas njegove milosti, če živiš po njegovem zgledu, kadar čednosti, katere te je on naučil, izpodrinejo iz tvoje duše grde grešne navade. Tako se moraš vdati svojemu kralju, da bo on popolnoma gospodar tvojemu času,

tvoji moči, tvojemu življenju in delovanju; le Kristus naj deluje v tebi, in naj mu nikdar tvoja volja ne nasprotuje in ga ovira.

Sam si kriv, če si že mnogokrat prejel sveto obhajilo, in vendar Kristus še ni mogel popolnoma prenoviti in izboljšati tvojega srca. Koliko časa se boš še branil, da bi Kristus kraljeval v tvoji duši?

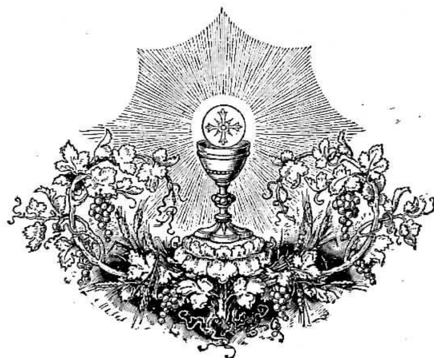
3. In kako srečen je oni, kateremu popolnoma gospoduje Kristus! Tabernakelj je Jezusov prestol, z njega kraljuje; naše revno srce je palača, v kateri hoče prebivati. Saj takole govori naš božji Zveličar svojim učencem in nam vsem: »Iz srca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden trpim.« Mi pa tako malo želimo, da bi Jezus v nas kraljeval, in vendar, kako ga potrebujemo!

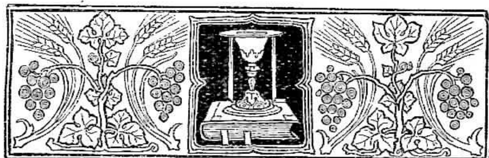
Kraljestvo Jezusovo osrečuje s postavami. To je posebna sreča za človeka, da si želi bolečin, grenkosti in trpljenja in se ga veseli; to srečo pa okuša samo oni, kateri izpolnjuje postavo in zgled Jezusa Kristusa; kdorkoli je to izpolnjeval, imel je nebesa že na zemlji. Če se ravnamo po božji volji, premoremo vse, karkoli hočemo.

Kralj Jezus vlada milo, ker je kralj miru; ponižen in ljubezniv je, kadar pride v naše srce v sv. obhajilu, in mu dá mir, pokoj in blaženstvo.

V z p o d b u j a n j e. Moj Gospod in moj kralj! Kako čudovito hrano si mi podaril! Kako naj prav cenim toliko ljubezen! Kako globoko se moraš ponižati, moj kralj, da me obiščeš! Pohlevno in ljubeče te molim. Kakor hočeš, vladaj me: tvoja je moja duša, tvoje je moje srce; daj mi milost, da ti bom pokoren v življenju in v smrti! Ti si prava luč, popolna radost, popolna sreča. Ti popolnoma nasičuješ svoje vernike, ti si vse vsem, moj Bog, moj Gospod, moj kralj, hvaljen in češčen vekomaj.

Marija, nebeška kraljica! vladaj me tudi ti, ti si moja gospa, jaz sluga; ti si moja vladarica, jaz tvoja posest! Ti si moja mati, jaz pa sem tvoj otrok vekomaj. Amen.

Mašne molitve.

Prva sveta maša.

V čast presvetega Rešnjega Telesa.

Prvi del.

Pripravljanje in evangelij.

Pristopne molitve.

Pred stopnicami.

V imenu † Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Stopil bom k oltarju božjemu, k Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

Psalm 42.

Sodi me, Bog, in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; krivičnega in zvijačnega človeka me reši.

Ker si ti moja moč, o Bog, zakaj si me zavrgel? In zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

Pošlji svojo luč in svojo resnico, da me popeljeta in pripeljeta na tvojo sveto goro in v tvoje šotore.

In stopil bom k oltarju božjemu, k Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! Zakaj si žalostna, moja duša, in zakaj me vznemirjaš?

Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil; on je pomoč mojega obličja in moj Bog.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Stopil bom k oltarju božjemu, k Bogu, ki razveseljuje mojo mladost.

V. Naša pomoč je v † imenu Gospodovem,

O. ki je ustvaril nebo in zemljo.

(Mašnik moli »Confiteor«. — V imenu vernikov odgovori strežnik: Usmili se te vsemogočni Bog, odpusti ti grehe in te privedi v večno življenje. — Mašnik nadaljuje: Amen. — Zdaj moli strežnik »Confiteor«:)

Spovem se Bogu vsemogočnemu, blaženi Mariji, vedno devici, blaženemu

Mihaelu nadangelu, blaženemu Janezu Krstniku, svetima apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi, oče, da sem grešil veliko v misli, v besedi in v dejanju: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! — Zato prosim blaženo Marijo, vedno devico, blaženega Mihaela nadangela, blaženega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, molite zame pri Gospodu, našem Bogu.

V. Usmili se vas vsemogočni Bog; odpústi vam vaše grehe in vas privedi v večno življenje.

O. Amen.

V. Oproščenje, odvezo in odpuščenje naših grehov nam daj vsemogočni in usmiljeni Gospod.

O. Amen.

V. O Bog, obrni se k nam in poživil nas boš.

O. In tvoje ljudstvo se bo radovalo v tebi.

V. Pokaži nam, Gospod, svoje usmiljenje.

O. In podeli nam svoje zveličanje.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

K oltarju grede mašnik moli:

Odvzemi od nas, prosimo, Gospod, naše grehe, da bomo vredni, s čistimi srci stopiti k presvetemu mestu. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Poljubi oltar in moli:

Prosimo te, Gospod, po zasluženju tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in vseh svetnikov, odpústi milostno vse moje grehe. Amen.

Vstop. (Introitus.)

Na listni strani.

† Z najboljšo pšenico jih je hranil, aleluja; in z medom, tekočim iz skale, jih je nasičeval, aleluja, aleluja, aleluja. — Veselite se pred Bogom, ki nam pomaga, in hvalite Boga Jakobovega. Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Z najboljšo pšenico jih je hranil, aleluja; in z medom, tekočim iz skale, jih je nasičeval, aleluja, aleluja, aleluja.

Gospod, usmili se.

(Kyrie eleison.)

V sredi oltarja.

Gospod, usmili se. (Trikrat.)
Kristus, usmili se. (Trikrat.)
Gospod, usmili se. (Trikrat.)

Slava. (Gloria.)

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje. Hválimo te, slavimo te, molimo te, poveličujemo te, hvalo ti dajemo zavoljo tvoje velike slave.

Gospod Bog, kralj nebeški, Bog Oče vsemogočni.

Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus. Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov. Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas. Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo prošnjo. Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas.

Zakaj ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, s Svetim † Duhom v časti Boga Očeta.

Amen.

Mašnik poljubi oltar in se obrne k ljudstvu:

V. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.

Prošnja.

(Zbirna molitev.)

Na listni strani:

Molimo.

O Bog, ki si nam v čudežnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

Berilo.

Berilo iz I. lista sv. Pavla do Korinčanov (11,23—29).

Bratje! Jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in zahvalil ter razlomil in rekel: »Vzemite in jejte, to je moje telo, ki se za vas daje. To delajte v moj spomin.« Prav tako tudi kelih po večerji, rekoč: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. To delajte, kolikorkrat boste pili v moj spomin. Zakaj kolikorkrat boste ta kruh jedli in kelih pili, boste smrt Gospodovo oznanjevali, dokler (Gospod) ne pride. Kdorkoli bo torej nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv

Gospodovega telesa in njegove krvi. Naj torej človek sam sebe presodi, in tako jé od tega kruha in pije iz keliha. Zakaj kdor nevredno jé in pije, si sodbo jé in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega.«

O. Bogu hvala.

Stopinjska molitev.

(Graduale.)

Vseh oči se ozirajo na tebe, Gospod, in ti jim daješ hrano o pravem času. — Odpiraš svojo roko, in vse, kar živi, napolnjuješ z blagoslovom.

Aleluja, aleluja.

Moje meso je res jed in moja kri je res pijača; kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. (Aleluja.)

(Iz himne Lauda Sion.)

Dobri naš pastir, kruh pravi,
Jezus, reši nas v težavi.
Ti nas pasi, v raj nas pelji,
gledati nam daj v veselji
Svoje slave srečni kraj.

Ti, ki vse ti je mogoče,
paseš tu nas umrjoče:
tam nas k svoji mizi vzemi,
združi nas s svetniki vsemi
v tvojo slavo vekomaj. Amen.
Aleluja.

Pred evangelijem.

Sredi oltarja:

Očisti moje srce in moje ustnice, vsemogočni Bog, ki si ustnice preroku Izaiju očistil z žarečim ogljem. Tako očisti mene s svojo dobrotno milostjo, da bom mogel vredno oznanjati tvoj sveti evangelij. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Véli, Gospod, blagosloviti!

Gospod bodi v mojem srcu in na mojih ustnicah, da bom dostojno in spodobno oznanjal njegov evangelij. Amen.

Evangelij.

Na evangelijski strani:

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Nadaljevanje svetega † evangelija po Janezu (6, 56—59).

O. Slava tebi, Gospod.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: Moje meso je res jed in moja kri je res pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni. To je kruh, ki je iz nebes prišel. Ne, kakor so vaši očetje

jedli mano, pa so umrli; kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.

O. Hvala tebi, Kristus.

Po evangelijskih besedah naj se izbrišejo naši grehi.

Vera.

V sredi oltarja:

V e r u j e m v enega Boga, Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari.

In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sinu božjega. Ki je rojen iz Očeta od vekomaj in je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga.

Ki je rojen in ne ustvarjen, ter je z Očetom enega bistva: po katerem je vse ustvarjeno. Ki je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes. (Tu se poklekne.) In se je učlovečil po Svetem Duhu iz Marije Device: in postal človek. Bil je tudi križan za nas, pod Poncijem Pilatom je trpel in bil v grob položen.

In tretji dan je vstal od mrtvih po pričevanju Pisma. In šel je v nebesa: sedi na desnici Očetovi.

In spet bo prišel v veličastvu, sodit žive in mrtve: in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

In v Svetega Duha, Gospoda in oživljavca, ki izhaja iz Očeta in Sina. Ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in slavimo: ki je govoril po prerokih.

In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.

Priznavam en krst v odpuščenje grehov.

In pričakujem vstajenja mrtvih in življenja v prihodnjem veku.

Amen.

D r u g i d e l.

Darovanje.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Mašniki Gospodovi bodo kadilo in kruh Bogu darovali in zato bodo svojemu Bogu posvečeni in ne bodo omadeževali njegovega imena, aleluja.

Pri darovanju kruha:

S p r e j m i, sveti Oče, vsemogočni večni Bog, ta neomadeževani dar, ki ga jaz tvoj nevredni služabnik darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brezštevilne grehe, žalitve in

zamude, in za vse pričujoče, tudi za vse verne kristjane, žive in mrtve, da bo meni in njim koristil v zveličanje in v večno življenje. Amen.

Pri vlivanju vode v vino:

O Bog, ki si dostojanstvo človeškega bitja čudovito ustvaril in še čudoviteje prenovil, daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, da bomo deležni božje narave Njega, ki se je ponižal in udeležil naše človeške narave, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri darovanju keliha z vinom:

Darujemo ti, Gospod, kelih zveličanja in prosimo tvojo usmiljenost, naj se vzdigne v prijetni vonjavi pred tvoje božje veličastvo v naše in vsega sveta zveličanje. Amen.

Nizko priklonjen moli:

V duhu ponižnosti in s potrtim srcem stojimo pred teboj, Gospod; naj se opravi naša daritev danes pred tvojimi očmi tako, da ti bo prijetna, Gospod Bog.

Oči in roke povzdigne.

Pridi, Posvečevavec, vsemogočni večni Bog, in † blagoslovi to daritev, pripravljeno tvojemu svetemu imenu!

Pri umivanju rok. (Lavabo, Ps. 25.)

Omil bom med nedolžnimi svoje roke in stal bom pred tvojim oltarjem, Gospod,

da bom slišal glas tvoje hvale in oznanjal vsa tvoja čuda.

Gospod, ljubim lepoto tvoje hiše in kraj, kjer prebiva tvoje veličastvo.

Ne pogubi, o Bog, s hudobneži moje duše in s krvoželjnimi ljudmi mojega življenja.

V njih rokah je krivica, njih desnica pa je napolnjena z darili.

Jaz pa hodim v svoji nedolžnosti, reši me in usmili se me.

Moja noga stoji na pravi poti: v zborih te bom hvalil, Gospod.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V sredi oltarja:

Sprejmi, sveta Trojica, to daritev, ki ti jo darujemo v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa,

Gospoda našega, in v čast blažene Marije vedno device, svetega Janeza Krstnika, svetih apostolov Petra in Pavla in teh (katerih svetinje so na oltarju) in vseh svetnikov. Naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo za nas v nebesih oni, katerih spomin obhajamo na zemlji. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molite, bratje.

(Orate fratres.)

V. Molite, bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna pri Bogu, vsemogočnem Očetu.

O. Naj sprejme Gospod daritev iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena tudi v našo korist in v korist vse svoje svete Cerkve.

(Mašnik:) Amen.

Tiha molitev.

(V sredi oltarja.)

Mašnik moli z razprostrtimi rokami.

Prosimo, Gospod, podeli milostno svoji Cerkvi darove edinosti in miru, ki jih prineseni darovi skrivnostno naznanjajo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Sv. Duha, Bog -

Predglasje.

(Praefatio.)

V. Od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Kvišku srca!

O. Imamo jih pri Gospodu.

V. Zahvalimo se Gospodu, našemu Bogu.

O. Spodobi se in pravično je.

Spodobi se in pravično je, primerno in zveličavno, da se ti zahvaljujemo vedno in povsod: sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog. — Zakaj po skrivnosti učlovečene Besede je nova luč tvoje slave zasvetila očem naše duše, da se do ljubezni nevidnih dobrot povzdigujemo, ko Boga vidno spoznavamo. — In zato z angeli in nadangeli, s prestoli in gospostvi, in z vso množico nebeške vojske prepevamo hvalnico tvojega veličastva, brez konca slaveč:

Svet, svet, svet si ti, o Gospod, Bog vojnih čet. Polna so nebesa in zemlja tvoje slave. Hosana na višavah. Blagoslovljèn, ki pride v imenu Gospodovem. Hosana na višavah!

Tretji del.

Povzdigovanje.

Pred izpreminjevanjem.

Tebe torej, premilostljivi Oče, po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ponižno molimo in prosimo, sprejmi in posveti te † darove, ta † darila, te † svete in prečiste žrtve, ki ti jih darujemo pred vsem, za tvojo sveto katoliško Cerkev: kateri daj mir, jo brani, zedini in vladaj po vsem svetu; prosimo tudi za tvojega služabnika, našega papeža I., našega škofa I. in za našega cesarja I., in za vse pravoverne kristjane in spoznavavce katoliške ter apostolske vere.

Molitev za žive.

Spomni se, Gospod, svojih služabnikov in služabnic I. in I. in vseh pričujočih, katerih vero poznaš in veš za njih pobožnost, za katere ti darujemo, ali kateri ti darujejo to hvalno daritev zase in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za upanje zveličanja in svojega zdravja, in svoje prošnje pošiljajo tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Združeni v občestvo obhajamo spomin zlasti častitljive vedno device Marije, Matere Boga in Gospoda našega, Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih svetih apostolov in mučencev: Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klementa, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lavrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana in vseh tvojih svetnikov; po njih zasluženju in prošnjah daj, da bomo s pomočjo tvojega varstva v vsem utrjeni. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik drži nad darovi roke razprostrte ter govori:

Prosimo torej, Gospod, sprejmi potolažen to daritev svojih služabnikov in vse svoje družine; daj nam v svojem miru preživeti dni našega življenja, reši nas večnega pogubljenja in prištej nas v vrsto svojih izvoljenih. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Stori, o Bog, da bo ta daritev v vsem † blagoslovljena, † sprejeta, † potrjena, dostojna in prijetna, da se izpremeni v † telo in † kri tvojega preljubljenega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Izpreminjevanje in povzdigovanje.

Mašnik izgovori posvetilne besede v imenu Jezusovem, in kruh se izpremeni v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri. Ko mašnik poklekne, da počasti Boga, na oltarju pričujočega, moli v globoki ponižnosti:

K presvetemu Rešnjemu Telesu:

Molim te, presveto Rešnje Telo Jezusovo, zame darovano na križu.

Jezus, verujem v te.
Jezus, upam v te.
Jezus, ljubim te nad vse.

Bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku. Amen.

K presveti Rešnji Krvi:

Molim te, presveta Rešnja Kri Jezusova, zame prelita na križu.

Jezus, tebi živim.
Jezus, tebi umrjem.
Jezus, tvoj sem živ in mrtev.

Očisti me, Gospod, s svojo krvjo, in usmili se vernih duš v vicah. Amen.

Po povzdigovanju.

(Od tukaj dalje najdeš zopet vse molitve, kakor jih moli mašnik. Po posvečevalnih besedah izreče mašnik Jezusovo naročilo: »To delajte v moj spomin.« Nato nadaljuje:)

Po Jezusovem povelju se spominjamo mi tvoji služabniki in tvoje sveto ljud-

stvo, Gospod, svetega trpljenja, vstajenja in častitljivega vnebohoda istega Kristusa, tvojega Sinu, našega Gospoda, in darujemo tvojemu prevzvišenemu veličastvu od tvojih darov in daril čisti † dar, sveti † dar, brezmadežni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja.

Ozri se na te darove s potolaženim in milostljivim obličjem, in naj ti sveta daritev in brezmadežna žrtev ugaja tako, kakor so ti bili prijetni darovi tvojega služabnika, pravičnega Abela, in daritev našega očaka Abrahama, in katero je daroval tvoj veliki duhovnik Melkizedek.

Mašnik nizko priklonjen drži sklenjene roke na oltarju in moli:

Ponižno te prosimo, vsemogočni Bog, veli, naj se ti darovi prineso po rokah tvojega svetega angela na tvoj prevzvišeni oltar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar se nas bo udeležilo te daritve in zaužilo presveto † telo in † kri tvojega Sina, napolnjeni z vsem nebeškim blagoslovom in z milostjo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za rajnike.

Spomni se tudi, Gospod, svojih služabnikov in služabnic I. in I., ki so šli pred nami v večnost z znamenjem vere in počivajo v miru. - Te in vse, kateri počivajo v Kristusu, deni, prosimo te, Gospod, na kraj hladu, luči in miru. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik se udari na prsi in moli:

Tudi nam grešnikom, tvojim služabnikom, ki zaupamo v tvoje obilno usmiljenje, daj delež in družbo svojih svetih apostolov in mučencev, Janeza, Štefana, Matija, Barnaba, Ignacija, Aleksandra, Marcelina, Petra, Felicite, Perpetue, Agate, Lucije, Neže, Cecilije, Anastazije in vseh svojih svetnikov; sprejmi nas v njih družbo, ne zavoljo naših zaslug, ampak zavoljo svojega usmiljenja. Po Kristusu, Gospodu našem; po katerem vse te dobrote, Gospod, vedno, ustvarjaš, † posvečuješ, † oživljaš, † blagoslavljaš in nam deliš.

Po † njem, z † njim in v † njem je tebi, Bogu, Očetu, † vsemogočnemu, v edinosti Svetega † Duha vsa čast in slava.

Od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

Četrti del.

Obhajilo.

Oče naš.

Molimo. Po zveličavnih zapovedih opomnjeni in po božjem nauku poučeni, si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih; posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in ne vpelji nas v skušnjavo.

O. Temveč reši nas hudega.

M. Amen. - Reši nas, prosimo, Gospod, vsega hudega, preteklega, sedanjega in prihodnjega, in po priprošnji blažene in častitljive vedno device in božje porodnice Marije in svojih svetih apostolov Petra in Pavla in Andreja in vseh svetnikov daj milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvojega usmiljenja vedno greha prosti in vsake zmote obvarovani.

Mašnik prelomi sveto hostijo.

Po istem Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi

in kraljuje v edinosti Svetega Duha Bog -

(od tu dalje se glasno moli ali poje:)

Od vekomaj do vekomaj.
O. Amen.

Mašnik trikrat prekriža kelih s koščkom svete hostije in moli ali poje:

V. Mir † Gospodov bodi † vedno z † vami.
O. In s tvojim duhom.

Mašnik izpusti odlomek svete hostije v kelih, rekoč:

To združenje in posvečenje telesa in krvi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki ga prejemamo, v večno življenje. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj nam (svoj) mir.

Tri molitve pred obhajilom.

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: »Mir vam zapustim, svoj mir vam dam,« ne glej na moje

pregrehe, ampak na vero svoje Cerkve, in utrdi jo po svoji volji v miru in edinosti. Ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s pomočjo Svetega Duha svet oživil s svojo smrtjo, reši me s tem svojim presvetim telesom in krvjo vseh mojih pregreh in vsega hudega; in daj, da bom vedno zvesto izpolnjeval tvoje zapovedi, in ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Ki z istim Bogom Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! Tvoje telo, ki se ga jaz nevredni drznem prejeti, naj mi ne bo v sodbo in pogubljenje, ampak naj mi bo po tvoji milosti v brambo in zdravilo za dušo in telo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obhajilo.

Kruh nebeški bom prejel in klical bom ime Gospodovo.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

T e l o G o s p o d a našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Prejme presveto telo Gospodovo.

Kaj naj povrnem Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel in klical bom ime Gospodovo. Hvalil in klical bom Gospoda, in varen bom pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Prejme presveto kri Gospodovo.

Kar smo z usti prejeli, o Gospod, naj zaužijemo s čistim srcem, in iz časnega daru nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, Gospod, ki sem ga zaužil, in tvoja kri, ki sem jo pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, da ne ostane v meni noben madež greha, ker so me okrepčale čiste in svete skrivnosti. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Na listni strani.

Po obhajilu.

Kolikorkrat boste ta kruh jedli in kelih pili, boste smrt Gospodovo oznanjevali, dokler ne pride. Kdorkoli bo

torej nevredno jedel ta kruh ali pil kelih Gospodov, bo kriv Gospodovega telesa in njegove krvi. Aleluja.

V sredi oltarja:

V. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.

Na listni strani:

Poobhajilna molitev.

M o l i m o.

Daj, prosimo te, Gospod, da bomo nasičeni z večnim uživanjem tvoje božje narave, kar časno prejemanje tvojega dragocenega telesa in tvoje dragocene krvi pomeni. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

V sredi oltarja:

V. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.
V. Idite, maša je minila.
O. Bogu hvala.

B o d i t i l j u b o, sveta Trojica, opravilo moje službe in daj, da bo daritev, ki sem jo nevreden daroval očem tvojega veličastva, tebi prijetna, in meni in vsem, za katere sem jo daroval, po

tvojem usmiljenju spravna. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslov.

Blagoslovi vas vsemogočni Bog † Oče in Sin in Sveti Duh.

O. Amen.

Zadnji evangelij.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

† Začetek svetega evangelija po Janezu.

O. Slava tebi, Gospod.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je bilo po njej storjeno in brez nje ni bilo nič storjeno, kar je storjenega. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, pa tema je ni razumela.

Bil je človek od Boga poslan, ki mu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi vsi verovali po njem; on ni bil luč, ampak je prišel, da je pričeval o luči. Bil je prava luč, katera razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil in svet je po njem storjen, pa svet

ga ni spoznal. V svojo lastnino je prišel, pa njegovi ga niso sprejeli. Kolikor jih ga je pa sprejelo, tem je dal oblast, postati otroci božji, njim, kateri vérujejo v njegovo ime, ki niso rojeni iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga. In Beseda je meso postala (tukaj se poklekne) in med nami prebivala, in videli smo njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

O. Bogu hvala.

Druga sveta maša.

V čast preblažene Device Marije.

Ko mašnik moli pred stopnicami.

(Po sv. Bernardu.)

O preblažena Devica! daj nam, da pridemo k tvojemu Sinu po tebi, ki si našla milost, ki si porodnica življenja, mati Zveličarja našega. Po tebi naj nas prejme, ki nam je bil po tebi darovan. Naj tvoja neomadeževana čistost brani naše omadeževane grešne duše; naj tvoja Bogu dopadljiva ponižnost odpuščanje izprosi naši ničemurnosti in prevzetnosti. Bogastvo tvoje ljubezni naj pokrije brezštevilne naše grehe; tvoje sveto materinstvo naj nam dodeli, da bomo bogati dobrih del. O naša gospa, naša srednica, naša besednica, svojemu Sinu nas priporoči, s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas izroči.

O preblažena Devica, po milosti, katero si zaslužila; po Zveličarju, katerega si rodila, izprosi nam, da on, ki se je po tebi usmilil naše reve in slabosti, po tvoji priprošnji nas deležne stori svoje slave in zveličanja, Jezus Kristus,

tvoj Sin, naš Gospod Bog, čez vse hvaljen na veke. Amen.

Pristop.

(Po sv. Janezu Damaščanu.)

Ceščena bodi, o Marija, upanje kristjanov. Usliši prošnje grešnika, ki te iskreno ljubi, goreče časti in tebi zaupljivo izroča svoje zveličanje. Od tebe imam življenje, ti mi vračaš milost svojega Sina, ti si mi najzanesljivejši porok, da se bom zveličal. Zato te prosim: reši me grešne butare! Razprši temo mojega duha, prepodi posvetno nagnjenje iz mojega srca, o, brani me sovražnih skušnjav in vodi moje življenje tako, da s tvojim posredovanjem in pod tvojim varstvom dosežem večno življenje v nebesih.

Molitev.

(Cerkvena molitev.)

Prosimo te, o Gospod, obvaruj na priprošnjo blažene Marije, vselej device, nas tu zbrane vsakršnih nezgod; reši jih vseh sovražnih zalezovanj, ker se vdanega srca tebi klanjajo.

Vsemogočni večni Bog, ki si pripravil Marijino Srce v vredno prebivališče Svetega Duha, dodeli milostno, da

to najčistejše Srce pobožno častimo ter po želji tudi tvojega Srca živimo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Od berila do darovanja.

(Po sv. Avguštinu.)

O preblažena Devica Marija, kdo se ti more dostojno zahvaliti? Saj ti si privolila v božji sklep, in tako rešila svet, kateremu je pretil pogin. Kako se ti more zahvaliti slabi človeški rod, kateremu se je pričelo odrešenje šele takrat, ko ti je prinesel angel z nebes veselo oznanilo? Sprejmi to zahvalo, čeprav je neznatna in ni v razmerju s tvojim zasluženjem; izprosi nam odpuščenje grehov, ko sprejemaš naše posvečenje. Ponesi naše molitve v svetišče, kjer bodo uslišane, in prinesi nam zanje zdravilo sprave. Stôri, da nam po tvoji priprošnji zadobi odpuščenje to, kar po tebi darujemo; stôri, da bomo po tvoji priprošnji mogli doseči ono, česar po tebi zaupljivo pričakujemo! Sprejmi, kar tebi podajemo; povrni nam, česar te prosimo; reši nas, česar se bojimo, ker ti si edino upanje grešnikov! Po tebi upamo doseči odpuščenje grehov in po tebi pričakujemo plačila. O presveta Marija, pomagaj ubogim, dvigaj malosrčne, tolaži jokajoče, prosi za ljudstvo, podpiraj duhovščino, varuj Bogu posvečene žene; daj, da vsi okusijo tvojo pomoč, ki obhajajo tvoj sveti spomin! Radovoljno sprejemaj želje prosilcev in vračaj nam zaželjene sadove naših prošenj! Nepre-stano moli za ljudstvo božje, o blažena, ki si zaslužila v svojem telesu nositi Odrešenika sveta, ki živi in kraljuje na vekov veke! Amen.

(Vsakikrat 50 dni odpustka.)

Pri darovanju.

(Iz knjige o odpustkih.)

O Srce Marije, Matere božje in naše matere! Preljubeznivo Srce, ki dopadaš presveti Trojici, ki zaslužiš, da te časte in ljubijo vsi angeli in ljudje! O Srce, čista podoba Jezusovega presvetega Srca; Srce, polno dobrote in sočutja za našo revo, raztopi ledeno skorjo naših src; stôri, da se bodo popolnoma vdala božjemu Srcu! Vlij v naša srca ljubezen do čednosti, ki so te krasile, in užgi jih s svetim ognjem, kateri zmeraj v tebi gori. Sprejmi pod svoje varstvo sveto Cerkev, brani jo, bodi zmeraj njeno sladko pribežališče, njen nepremagljivi

branik zoper vse sovražne napade. Bodi nam pot k Jezusu, struga vseh zveličavnih milosti, ki so nam potrebne. Bodi nam pomoč v stiskah, tolažba v bridkostih, moč v skušnjavah, pribežališče v preganjanju, bramba v vseh nevarnostih, posebno pa v smrtni uri! Takrat namreč nam bo pretil ves pekel, da požre naše duše v onem strašnem trenutku, v oni grozni uri, od katere je večnost odvisna; takrat, dà, takrat, o premila Devica, naj občutimo ljubeznivost tvojega materinskega Srca in vso moč, katero imaš do božjega Srca. Odpri nam takrat varno zavetje v vrelcu usmiljenja, da dospemo v nebesa in tamkaj poveličujemo njega s teboj vred na veke!

Bodi spoznano, hvaljeno, blagoslovljeno, ljubljeno, češčeno in poveličevano zmeraj in povsod sveto Srce Jezusovo in najsvetejše Srce Marijino. Amen.

(Vsak dan 60 dni odpustka.)

Pri tihih molitvah.

(Cerkvena molitev.)

Po tvoji milosti, o Gospod, in na priprošnjo preblažene Marije, vselej device, naj bo ta daritev zdaj in vselej nam v zveličanje in mir.

Tvojemu božjemu veličastvu darujemo neomadeževano Jagnje in te prosimo, da oni nebeški ogenj, ki je Srce presvete Device čudovito vnemal, tudi naša srca užge. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Od predglasja do povzdigovanja.

(Po P. Martinu iz Kohema.)

V duhu stopim s teboj, o Marija, pod križ, premišljujem tvojega križanega Sina in preudarjam s teboj vred, kaj je v onih treh bridkih urah, posebno pa v svoji grenki smrti trpel. O Sin, o Mati, kako dolge so vama bile tri mučeniške ure; koliko neizrekljive bolesti in muke sta pretrpela na duši in telesu! O presveto telo mojega Gospoda Jezusa, v kako žalostnem stanju te vidim; vse si ranjeno in razmesarjeno! O častitljiva glava, kako si s trnjem obodena! O ljubeznive oči, kako ste otemnele! O življenja polna lica, kako ste razbita! O rdeče ustnice, kako ste prebledele! O žlahtne prsi, kako ste razmesarjene! O sveta stran, kako si prebodena! O milostne roke, kako ste razprostrte! O blažene roke, kako ste predrte! O nežne noge, kako ste ranjene! O sveto telo,

kako si zmučeno! In vse to za moje zveličanje, vse to v zadoščenje za moje smrtne grehe! Kako naj se tebi, o Jezus, za to dovolj zahvalim in kako naj ti povrnem tako veliko, nezapopadljivo ljubezen? Hvalim, ljubim, slavim in častim te tisoč- in tisočkrat. Iz dna srca te zahvaljujem za vso ljubezen, prav posebno pa za to, ker si me povabil in mi dal milost, da te na tem svetem prostoru slavim in se ti zahvaljujem. Prosim te pri vseh ranah in udarcih, katere si prejel, prosim te pri vseh bolečinah in mukah, katere si pretrpel; prosim te pri vseh solzah in krvavih kapljah, katere si prelil: odpusti mi moje grehe in zaslužene kazni! Tolaži me v težavah in usliši me v stiskah! Dodeli mi milost, da se poboljšam v življenju; daj mi po srečni smrti večno življenje v nebesih! Amen.

Pri povzdigovanju.

(Po P. Nakatenu.)

(Ko se povzdigne sv. hostija.)

Bodi češčeno, presveto, pravo telo mojega Odrešenika, rojeno iz Device Marije! O Jezus, moja ljubezen, ti si moj Gospod in moj Bog; usmili se me. Tukaj pod podobo kruha te molim; verujem v te, večna resnica. Potrdi mojo vero, da te ponižno častim in zmeraj iskreneje ljubim.

(Ko se povzdigne kelih.)

Presveta kri, ki si tekla iz Srca mojega Odrešenika, očisti me vseh grehov; pokrepčaj mojo dušo, da bo močna v dobrem. Posveti me v resnici in ljubezni! ohrani mojo dušo za večno življenje, da bom gledal svojega Odrešenika od obličja do obličja; to upam s tvojo pomočjo tudi doseči.

Hvaljen in češčen bodi najsvetejši zakrament zdaj in vekomaj. Amen.

(100 dni odpustka.)

Večni Oče, darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa v zadoščenje za svoje grehe in za potrebe sv. Cerkve. Amen.

(100 dni odpustka.)

Po povzdigovanju.

(Po P. Martinu iz Kohema.)

O neštete bridke solze, ki ste veliki petek tekle iz Marijinih oči, o ve solze, ki ste tekle iz ljubezni in sočutja do trpečega in umrlega Jezusa: spoštujem in častim vas s ponižnim srcem. Naj vas spoštujejo in časte vsi angeli in ljudje: k

vam naj se zatekó vsi grešniki, ker ve izvirate iz Srca Marijinega. Kakor je rdeča kri tekla iz Kristusovih ran, tako ste ve vrele iz svetih Marijinih oči in se združile z neizrekljivo bridkostjo njene duše. O vroče, bridke solze, ki ste sočutno ganile angele in omečile božje Srce nebeškega Očeta, omečite tudi moje trdo srce, da žaluje z vami. Storite, da resnično obžalujem svoje obilne grehe. O svete solze, umijte me! O bolestne solze, očedite me! O mile solze, operite me! O zasluženja in čednosti polne solze, obogatite in okrasite me! O preblaga Devica Marija, spominjam te srčne bolečine, katero si prenašala zaradi svojega Sina celo življenje, neštetih solzâ, katere si zaradi njega prelivala, in te prosim: zadobi tudi meni milost, da s teboj žalujem in se solzim. O, da bi tudi jaz mogel bridko trpljenje Kristusovo in svoje smrtne grehe prav tako zelo in zveličavno objokovati, kakor si ti veliki petek jokala!

O milosti polna Devica, daruj te svoje prelite solze nebeškemu Očetu, da nadomestiš one solze, katere manjkajo meni, mlačnemu in trdosrčnemu človeku. Izprosi mi z zaslugami, ki si jih pridobila s svojimi solzami, odpuščanje grehov! Ko bom na smrtni postelji, podari mi le samo eno svojo solzo, umij ž njo mojo nečisto dušo in mojo omadeževano vest; olepšaj me zopet z obleko nedolžnosti. Amen.

Pri obhajilu.

(Molitev sv. Ignacija.)

Duša Kristusova, posveti me.
Telo Kristusovo, zveličaj me.
Kri Kristusova, napoji me.
Voda strani Kristusove, operi me.
Trpljenje Kristusovo, utrdi me.
O dobri Jezus, usliši me.
V svoje rane sprejmi me.
Od tebe se ločiti ne pusti me.
Pred hudim sovražnikom brani me.
Ob uri moje smrti pokliči me,
in k tebi priti pusti me,
da bom s tvojimi svetniki hvalil te
od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Vsakikrat 300 dni odpustka.)

O Jezus, ki živiš v Mariji, pridi in prebivaj v svojih služabnikih v duhu svoje svetosti, v obilnosti svoje moči, v resnici svojih čednosti, v popolnosti svojih potov, v udeležbi svojih skrivnosti; gospoduj nad vsako sovražno silo

v moči svojega Duha k časti svojega Očeta. (300 dni odpustka enkrat na dan.)

Jezus, krotki in iz srca ponižni, upodobi moje srce po svojem Srcu! (300 dni odpustka enkrat na dan.)

Po obhajilu.

(Cerkvena molitev.)

O usmiljeni Bog, pomagaj naši slabosti, da na priprošnjo svete božje Porodnice, katere spomin obhajamo, od svojih grehov in hudobij odnehamo in ti v novem življenju služimo.

Pokrepčani s tvojim nebeškim darom, kličemo k tebi, o Gospod, reši nas na priprošnjo preblažene Device, katere najčistejše Srce smo pobožno častili, sedanjih nevarnosti in daj nam, da dosežemo veselje večnega življenja. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za srečno smrt.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi hitimo in pribežimo. Pribežališče grešnikov, mati umirajočih, ne zapusti nas ob uri ločitve, temuč izprosi nam popolno kesanje, resnično žalost, odpuščenje grehov! Daj, da vredno prejmemo sveto popotnico in se okrepčamo v zakramentu sv. poslednjega olja, da mirno stopimo pred prestol pravičnega, pa tudi usmiljenega sodnika, svojega Boga in Odrešenika. Amen. (100 dni odpustka enkrat na dan.)

Konec.

(Po svetem Alfonzu.)

Presveta, brezmadežna Devica, moja mati Marija, k tebi, ki si mati mojega Gospoda, kraljica sveta, priprošnjica, upanje, pribežališče grešnikov, se danes zatečem jaz, najrevnejši izmed vseh ljudi. Častim te, o velika kraljica, in se ti zahvaljujem za tolike milosti, katere si mi do danes izkazala; posebno se ti pa zahvaljujem zato, ker si me rešila pekla, katerega sem tolikokrat zaslužil.

Ljubim te, o ljubezniva zapovedovalka, in ti obljubim, da ti hočem zmeraj služiti in si na vse načine prizadevati, da te tudi drugi ljubijo. Vse moje upanje in sreča je v tebi; sprejmi me za svojega služabnika, daj mi varno pribežališče pod svojim plaščem, o Mati usmiljena.

Ker toliko premoreš pri Bogu, reši me vseh skušnjav ali ohrani mi vsaj

moč, da jih morem do smrti premagovati. Od tebe pričakujem prave ljubezni do Jezusa Kristusa; s tvojo pomočjo upam srečno umreti. O moja mati, pri ljubezni, s katero ljubiš Boga, te prosim, stoj mi zmeraj na strani, posebno pa še v zadnjih trenutkih življenja. Nikar me ne zapusti, dokler me ne vidiš srečnega v nebesih; tam bom tebe slavil in večno hvalo pel tvojemu usmiljenju. Tako upam; tako naj tudi bode.

Tretja sveta maša.

V tolažbo ubogim dušam v vicah.

Namen pred sveto mašo.

O Jezus Kristus, v svoji preveliki ljubezni nisi postavil svete maše samo v zveličanje živih, ampak tudi onih, ki so umrli v milosti božji. Zato ti darujem to sveto mašo in svojo molitev za te-le duše ... in tudi za vse druge, ki morajo še trpeti v vicah. To pa storim z namenom, da jim polajšam velike muke, da popolnoma poplačam njih grešni dolg, da jih toliko prej rešim iz trpljenja; slednjič to storim tudi zato, da bi te duše zame v nebesih prosile, da še pred smrtjo zadostim za vse kazni svojih grehov.

Zato te prosim, o dobrotljivi Jezus: Združi to sveto mašo, kakor tudi mojo neznatno pobožnost, priprošnje svetnikov, za kar celo mašo Boga prosim, s svojimi mukami in vzdihljaji na križu. Daruj jih nebeškemu Očetu za to, da bi bile te-le duše ... in vse druge rešene iz vic. Amen.

Pristop.

Stopi z ubogimi dušami pred prestol presvete Trojice in prosi vsako božjo osebo usmiljenja tako-le:

Molitev k Bogu Očetu.

O nebeški Oče, oče usmiljenja, izkaži svoje usmiljenje tudi dušam v vicah, kjer toliko trpe. Glej, o dobrotljivi Oče, v tej ognjeni peči trpe duše, katere si po svoji podobi ustvaril. Glej, tvoj preljubi Sin Jezus ti kaže petero ran in ti jih daruje, da poplača njih dolg. S tem pa daruje svojo neprecenljivo sveto kri, ki je tekla iz tega milostnega studenca. O sprejmi jo milostno in usmili se po svojem velikem usmiljenju ubogih duš, posebno pa teh-le ...

Molitev k Bogu Sinu.

O Jezus, studenec dobrote in usmiljenja, ki si pričujoč v svetem zakramentu ljubezni, ali moreš gledati zapuščene in uboge duše, ne da bi se jih usmilil? O premili Jezus, spomni se, da so te duše prav tiste, za katere si človek postal, za katere si tako neštevilne in velike bolečine, celó smrt na križu pretrpel. O Jezus, najzvestejši prijatelj duš, daj, da bo tvoj križ, tvoje trpljenje,

tvoja kri in smrt tem-le ... in vsem dušam v vicah v prid. Amen.

Molitev k Bogu Sv. Duhu.

O Sveti Duh, Bog ljubezni in miru, koliko duš gori v vicah brez tolažbe in pomoči! O oče ubogih, poslušaj bridko vzdihovanje teh zapuščenih rev; pomagaj jim v nadlogi! O Sveti Duh, najboljši tolažnik, sladki prijatelj duš, te duše so tvoje; neveste so, v zakramentu svetega krsta tebi verno zaročene, ustvarjene za nebesa. Ohladi jih torej s kapljico svoje nebeške rose v grozovitem plamenu. Reši jih kmalu iz ječe. Popelji jih pred svoje sveto obličje in podeli jim krono nebeške slave, po kateri tako hrepene. Amen.

Od »Gospod usmili se nas« do darovanja.

Prosi Mater božjo, svete angele varihe in vse svetnike.

Molitev k Materi božji.

O Marija, mati usmiljena, dobrotljiva in ljubezniva mati, glej, kako vzdihujejo in k tebi kličejo duše tvojih služabnikov in služabnic, ki so z dragoceno krvjo tvojega ljubljenega Sina Jezusa drago odkupljene.

O Marija, žalostna mati, poglej vendar, kako se solzé; poslušaj, kako vzdihujejo in prosijo; spomni svojega božjega Sina velike ljubezni, s katero si ga posebno v njegovi mladosti ljubila in zanj skrbela; opozori ga na svoje materinsko naročje, v katerem je mrtev počival; pokaži kmalu zapuščenim dušam, svojim ljubim otrokom, Jezusa, blaženi sad svojega telesa, o dobrotljiva, milostljiva, sadka Devica Marija! Amen.

Molitev k svetim angelom varihom.

Vam, o sveti angeli varihi, je Bog izročil skrb za zveličanje ljudi. Glejte, v temni ječi so drage, vam izročene duše brez pomoči. Kako vzdihujejo k vam! Kako vroče hrepené z vami se združiti! Naj presunejo ti bolestni klici vaša usmiljena srca. Iskreno prosite Boga, da jim milostno odpusti zaostale kazni; stopite z nebes doli v vice. Potolažite, potrdite, okrepite jih, vzemite jih s seboj v večna nebesa. Amen.

Molitev k svetnikom božjim.

O izvoljeni prijatelji božji, glejte z usmiljeno ljubeznijo na duše svojih bratov in sester v Jezusu Kristusu. Saj tudi

one spadajo med vas; pa ovira jih teža grešnih kazni, za katere se morajo pokoriti. Stopite pred prestol presvete Trojice; darujte Bogu svoje zasluženje, svoje muke in smrt in združite vse to z neskončnimi zaslugami Jezusovega trpljenja in smrti. Prosite tako dolgo in stanovitno Boga, da bodo z vašo priprošnjo rešene iz ječe in v večni sreči z vami združene. Amen.

Od darovanja do povzdigovanja.

Pojdi z ubogimi dušami na Kalvarijo in pripoveduj v njihovo tolažbo nebeškemu Očetu vse, kar je Jezus za nas trpel.

Sprejmi, o nebeški Oče, to sveto daritev kruha in vina, katero duhovnik sedaj na oltarju daruje v tvojo čast, v zveličanje živih in mrtvih. Darujem ti jo za te-le duše . . . pa tudi za vse druge, ki so še v vicah. Vse muke, katere prestajajo v ognju, polagam na pateno (posvečeno ploščico, na katero se polaga sveta hostija), vse bridke vzdihljaje in vroče solze, katere pretakajo, polagam v kelih zato, da bi bila sveta maša s krvjo, trpljenjem in vsemi zaslugami Jezusovimi vred spravna daritev za uboge duše.

Poglej torej svojega edinega Sina, ki je bil zame in za vse ljudi tako mučen, tako strašno križan; usmili se pri tem pogledu onih duš, za katere se ravnokar sveta maša daruje; pa tudi vseh ubogih duš v vicah se usmili, posebno onih, ki bodo kmalu rešene.

Poglej, o dobrotljivi Oče, njegovo s trnjem kronano glavo, njegove zaprte oči, bledo obličje, s krvjo porošena lica, njegove ustnice, in se usmili onih ubogih duš, ki zavoljo mene trpe.

Poglej, o milostljivi Oče, njegove razpete roke, z žeblji predrte roke in noge, njegove od bolečin razširjene prsi, prebodeno Srce, in se usmili onih duš, katere najhuje trpe.

Poglej, o usmiljeni Oče, kako je celo njegovo telo od temena do nog razmesarjeno, žile razpočene, kako so vsi njegovi udje izpahnjeni, in se usmili one duše, kateri je najdolgotrajnejša kazen odločena.

Poglej, o usmiljeni Oče, svojega nedolžnega Sina Jezusa, kako je zunaj in znotraj ves poln smrtnih težav in muk, zasmehovan, zasramovan, preklinjevan, zapuščen od nebes in zemlje, od ljudi in angelov, dà, še celó od tebe, in se usmili one uboge duše, ki je najbolj zapuščena.

Nebeški Oče, preglej vse to in se ozri obenem na strašne muke ubogih duš, ki se tebi darujejo z menoj in z namenom, pokorščino in ljubeznijo tvojega Sina Jezusa Kristusa vred. Usliši našo srčno in vročo prošnjo: dodeli ubogim dušam v vicah usmiljenje in milost; reši jih trpljenja. Amen.

Med povzdigovanjem.

Poklekni pred križanega Jezusa, opomni ga presvete krvi, katero je prelil v tolažbo ubogim dušam, in reci:

(Ko se povzdigne sveta hostija:)

O Jezus, moj Bog in Zveličar, verujem, da si tukaj v zakramentu na oltarju pričujoč kot Bog in človek. V sveti hostiji molim tvoje najsvetejše telo, sklenjeno s krvjo in dušo, in te prosim: obrni svoje milostljive oči od oltarja in poglej v vice ter razveseli vse uboge duše z milostljivim pogledom.

(Ko se povzdigne sveta kri:)

O moj dobrotljivi Zveličar in Odrešenik Jezus, v kelihu molim tvojo dragoceno kri, ki je združena s tvojim svetim telesom in tvojo dušo. Ena sama

kapljica te presvete krvi zadostuje, da pogasi ogenj v vicah. Daj mi torej samo eno kapljico svoje dragocene krvi v tolažbo in krepilo ubogih duš.

Po povzdigovanju.

Počeščena sveta kri mojega Zveličarja Jezusa Kristusa! Saj ti si prav tista kri, ki je na Oljiski gori tekla iz vseh žil, ko se je moj Odrešenik s smrtjo boril. O Jezus, ki si krvavi pot potil, umij, očisti s to krvjo duše umrlih vseh grehov.

Počeščena presveta kri mojega Zveličarja! Saj ti si prav tista kri, ki je na Pilatovem dvorišču tekla iz celega telesa, ko so mojega Odrešenika grozovito bičali. O predraga kri! o bičani Jezus, samo eno kapljico te krvi daruj nebeškemu Očetu, da popolnoma zadostiš za grešni dolg vseh duš v vicah.

Počeščena presveta kri mojega Zveličarja! Saj ti si prav tista kri, katero je iztisnila trnjeva krona iz svete glave mojega ljubega Jezusa. O neprecenljiva kri! o moj križani kralj, Jezus Kristus, podari vsaki duši samo eno kapljico, da si more ž njo kot z dragim biserom kupiti nebesa.

Počeščena presveta kri mojega Zveličarja! Saj ti si prav tista kri, ki je tekla iz prebodenih rok in nog in iz odprte strani mojega križanega Odrešenika. O krepilna, milosti polna kri! O Jezus, moj ljubi Jezus, daj, da tudi ta zveličavna kri teče iz vseh tvojih ran v vice; tam naj hipoma pogasi ogenj, reši vse uboge duše muk in jih vekomaj razveseljuje. Amen.

Pred obhajilom.

Priporoči uboge duše peterim ranam Jezusovim.

O moj križani Jezus, ponižno poljubim in počastim rano tvoje desne roke; njej priporočim uboge duše umrlih staršev, bratov, sorodnikov, prijateljev in sovražnikov; pri krvi, katera je tekla iz te rane, in pri bolečinah, katere si takrat pretrpel, usmili se jih; ozri se milostno nanje, tolaži in razveseli jih. Prosim te pri krvi, katera je tekla iz te rane, in pri bolečinah, katere si takrat občutil, podaj jim svoje mile roke in reši jih iz dolgotrajnih muk.

O dobrotljivi Jezus, ponižno poljubim in počastim rano tvoje leve roke, njej priporočam uboge duše v vicah, zlasti one, ki nimajo nikogar, da bi zanje

prosil tvojega usmiljenja; prosim te pri krvi, ki je tekla iz te svete rane in pri bolečini, ki si jo takrat občutil, usmili se ubogih duš v vicah, olajšaj jim njih trpljenje in vzprejmi jih kmalu k sebi v nebeško veselje.

O mili Jezus, ponižno poljubim in počastim rano na tvoji desni nogi; njej priporočim one duše, za katere naj bi po tvoji želji jaz molil; prosim te pri krvi, ki je tekla iz te rane, in pri bolečini, katero si takrat občutil, izreci blažene besede: Še danes bodete z menoj v raju.

O milostljivi Jezus, ponižno poljubim in počastim rano na tvoji levi nogi; njej priporočim one duše, ki so tvoje in tvoje žalostne Matere trpljenje najbolj častile; prosim te pri krvi, ki je tekla iz te rane, in pri bolečini, katero si takrat občutil, okrepčaj jih s kapljo krvi, ki je pritekla iz te rane, in odpusti jim milostno še ostale kazni.

O usmiljeni Jezus, ponižno poljubim in prisrčno počastim presveto rano v tvoji desni strani, tej priporočim one duše, za katere sem namenil to sveto mašo darovati; prosim te pri krvi in vodi, ki sta tekli iz te rane, prosim te pri vseh mukah, katere si trpel skozi tri ure, posebno pa v svojem zadnjem

trenutku; prosim te pri notranjih bolečinah tvoje do smrti užaljene Matere: pogasi plamen s to dragoceno krvjo in milosti polno vodo; pokliči jih z drugimi dušami vred k sebi v nebesa. Amen.

Po obhajilu.

Izroči uboge duše odprtemu Jezusovemu Srcu; izprosi jim z njegovo pomočjo sv. nebesa.

O presladki, neskončno nas ljubeči Jezus, nisi se nam daroval samo v zakramentu ljubezni, da bi svoje Srce z našim združil; dal si po smrti svoje sveto Srce odpreti; pustil si je odprto po svojem čudovitem vstajenju, da bi bila vsem umrljivim vernikom odprta vrata v nebesa. Pri neskončni ljubezni tvojega prebodenega Sina te prosim, odpri zdaj ta vrata nebeška vsem ubogim dušam, sprejmi jih in popelji jih v nebesa.

Ne zapiraj, o neskončno dobrotljivi Jezus, še dalje svojega Srca, katero si dal raniti iz ljubezni do nas! Prosim te pri strahu in žalosti, pri bridkosti in slabosti, pri smrtnih težavah, katere je tvoje Srce prestalo, ko si trpel, posebno pa, ko si bil križan. Prosim te pri Srcu tvoje žalostne Matere Marije, katero je sedmeri meč presunil, pri Srcu, na kate-

rem je počivalo tvoje prebodeno Srce; odpri vrata zveličanja, vrata nebeška, svoje presveto Srce. Popelji skozi to Srce te-le in vse uboge duše v nebesa. Dodeli mi na njihovo priprošnjo milost: lepo krščansko živeti, srečno umreti in enkrat skozi nebeška vrata tvojega Srca pohiteti naravnost v večno veselje. Amen.

Spovedne molitve.

Molitve pred sveto spovedjo.

Priprava.

Nebeški Oče, povračam se k tebi kakor izgubljeni sin. Zapustil sem te, zapravil tvojo milost, pa zdaj spoznam revščino, v katero so me pahnili moji grehi in pregrehe. Trdno zaupam na tvoje usmiljenje, govoreč z izgubljenim sinom: Vzdignil se bom in pojdem k svojemu očetu. Ves ponižan se mu hočem obtožiti: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe, nič več nisem vreden, da bi me imenoval svojega otroka.

O nebeški Zveličar, ki iz ljubezni do mene prebivaš noč in dan v presvetem Zakramentu! Glej, tudi k tebi se povračam skesan in ponižan: bodi torej moj usmiljeni priprošnjik pri svojem Očetu. Sprejmi me milostno, podari mi

zopet svatovsko obleko čistosti in prstan ljubezni!

Povračam se k tebi, o Jezus, dobri pastir. Saj ti vodiš ovčice vedno na najboljšo pašo, hraniš jih z lastnim mesom in lastno krvjo. Izgubil sem se v puščavi grešnega sveta, pa ti me boš zadel poln ljubezni in milosti na rame in me ponesel zopet v svoj ovčjak, kjer bom varen vseh nevarnosti.

Dobro vem, da nisem drugega zaslužil zaradi svojih grehov in nezvestobe, kakor da bi me pahnil od sebe. Pa uslišal si skesanega razbojnika na križu, odpustil si grehe Magdaleni; zato trdno verujem, da boš tudi meni odpustil.

Povračam se k tebi, o Sveti Duh, ki si me pri svetem krstu posvetil v svoj tempelj in me obdaril s tolikimi milostmi. Grešil sem, za tvoje opomine se nisem brigal, tvojo ljubezen sem preziral. Opominjaš me zdaj zopet, naj operem omadeževano dušo v krvi Jezusovi, v zakramentu svete pokore. Zdaj se nič več ne ustavljam tvoji ljubezni. Skesan in potrt se vračam k tebi.

Moj Zveličar, pošlji iz tabernaklja žarek luči in milosti v mojo grešno dušo, da spoznam svoje grehe in se jih odkritosrčno izpovem, svoje življenje poboljšam

in se vrednega izkažem, tebe, sladkost svoje duše, prejeti v svetem obhajilu!

(Izprašuj sedaj svojo vest zelo resno in pazi, da si ne prikriješ iz ljubezni do samega sebe kakega greha.)

Kesanje in trdni sklep.

O moj Bog, obmolkniti moram, če pomislim, kako hudo sem te razžalil. Kolikrat sem zastonj obljubil tebi, svojemu nebeškemu Očetu, in v svetem zakramentu skritemu Zveličarju, da ne bom več grešil!

Usmili se me, o Bog, in dodeli mi, da s skesanim in potrtim srcem obžalujem svoje grehe. Glej, hudo mi je pri srcu, da sem grešil zoper tebe, svojega najboljšega Očeta, onečastil kri svojega preljubeznivega Zveličarja, razžalil v sebi Svetega Duha. Spoznam in pripoznam, kako zelo sem se zadolžil pred teboj, pripravljen sem, ponižno in odkritosrčno obtožiti se svojih grehov pred duhovnikom; pripravljen sem tudi vse storiti, kar zahteva tvoja božja pravica, da si le pridobim tvoje ljubeče očetovsko srce in svojo dušo pripravim v vredno prebivališče tvojega edinorojenega Sina. V spravo za svoje grehe in da vsaj nekoliko spopolnim svoje nepo-

polno kesanje, darujem ti solze, vzdihe in dragoceno kri tvojega božjega Sina, svojega Gospoda Jezusa Kristusa, ki jo je prelil v svojem bridkem trpljenju in smrti na križu. O večni Oče, usmili se me zaradi Jezusa! Odpusti mi milostno grehe!

O Jezus, ti si z nebes prišel na zemljo, da poiščeš in zveličaš, kar je bilo izgubljenega. Tu pred oltarjem v tvoji najsvetejši pričujočnosti sklenem trdno, da ne bom nikoli več razžalil z grehom tvoje božje ljubezni. Blagoslovi ta moj sklep in daj mi milost skrbno se ogibati vsega, kar bi ti bilo zoprno! Nikdar več se nočem vesti tako nespoštljivo, nepobožno, mrzlo in hladnokrvno zoper najsvetejši Zakrament. Ne daj, da bi se kdaj ločil od tebe in z grehom zgubil tvojo ljubezen. Da, nič več nočem žaliti tebe, svojega preljubeznivega Boga in Gospoda; rajši hočem vse pretrpeti ali pa prej umreti, kakor pa zlorabiti najdražji božji dar — svojo prosto voljo.

O Marija, pribežališče grešnikov, sveti angel varih in vi, moji sveti patroni, spremljajte me s svojo priprošnjo k zakramentu svete pokore! Pomagajte mi, da se bridko skesam in obtožim svojih grehov, čisto operem grešno dušo v

dragoceni krvi Jezusa Kristusa in zaslišim presrečne besede: »Odvežem te tvojih grehov; pojdi v miru.« Amen.

50. psalm.

Usmili se me, o Bog, po svojem velikem usmiljenju; in po obilih dokazih svoje usmiljenosti izbriši mojo pregreho.

Operi me čimdalje bolj moje pregrehe, * in hudobije moje me očisti.

Ker spoznam svojo krivico, * in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil in hudo sem storil pred teboj; * da se izkažeš pravičnega v svojih besedah, in zmagaš, kadar te sodijo.

Zakaj glej, v hudobiji sem spočet, * in v grehih me je spočela mati moja.

Glej, saj resnico ljubiš; * kar je neznano in skrivno v tvoji modrosti, si mi razodel.

Pokropi me s hisópom, in očiščen bom; * umij me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi slišati veselje in radost, * in potrte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz proč od mojih grehov, * in izbriši vse moje hudobije.

Čisto srce ustvari v meni, o Bog; * in pravega duha ponovi v mojem osrčju.

Ne zavrzi me izpred svojega obličja; * in svojega svetega duha ne vzemi od mene.

Povrni mi veselje svojega zveličanja; * in z močnim duhom me potrdi.

Hudobneže bom učil tvoja pota; * in brezbožniki se k tebi povrnejo.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja, * in moj jezik bo z veseljem hvalil tvojo pravičnost.

Gospod, odpri moje ustnice; * in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.

Zakaj ako bi bil hotel daritev, bi ti jo bil pač opravil; * (toda) nad žgalnimi darovi nimaš veselja.

Daritev Bogu je potrt duh; * skesanega in ponižnega srca, o Bog, ne zavržeš.

Stori milost, Gospod, Sionu v svoji dobri volji; * da se sezidajo jeruzalemski zidovi.

Tedaj boš sprejemal daritev pravičnosti, darila in žgalne darove; * tedaj bodo na tvoj oltar pokladali teleta.

Molitev za odpuščenje neznanih grehov.

O strogi, pa pravični Bog, zaradi izvirnega greha smo tako oslepeli, da ne spoznamo svoje revščine in velikrat grešimo nevedoma. Obtožim se tudi teh grehov skesano in ponižno in govorim s kraljevim prerokom Davidovim: »Gospod, kdo pozna grehe? Mojih skritih grehov očisti me in zaradi tujih prizanesi svojemu hlapcu.« Nič ne dvomim, o moj Bog, da sem mnogokrat grešil in tebe razjezil; dasi so mi ti grehi popolnoma neznani. Zakrivil sem mnogo hudega zoper tebe in svojega bližnjega, kar bi mi bilo lahko znano in bi bil moral opustiti. Vseh teh mnogovrstnih grehov se kesam iz celega srca in bi se jih tudi rad izpovedal. Ker jih pa ne morem spoznati, obtožim se jih pred teboj, najvišji duhovnik, in te prosim, da me jih odvežeš. V zadoščenje pa za vse meni neznane grehe ti darujem vse tvoje bolečine, ki so nam neznane in neumljive; darujem tudi nam neznane bridkosti in spokorna dela vseh tvojih ljubih svetnikov. Amen.

Molitev po sv. spovedi.

102. psalm.

Hvali, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime.

Hvali, moja duša, Gospoda, in nikar ne pozabi vseh njegovih dobrot;

Ki ti odpušča vse pregrehe, ki ti ozdravlja vse slabosti;

Ki oteva pogina tvoje življenje, ki te venča z milostjo in usmiljenjem;

Ki tvojo željo z dobrotami napolnjuje, da se tvoja mladost obnovi kakor orlu.

Gospod dela usmiljenje in sodbo vsem, ki delajo krivico.

Oznanil je Mojzesu svoja pota, Izraelovim sinovom svojo voljo.

Milostljiv in usmiljen je Gospod, potrpežljiv in obilen usmiljenja.

Ne srdi se večno, tudi ne žuga vekomaj.

Ni nam storil po naših grehih in ni nam povračeval po naših hudobijah.

Ker kakor visoko so nebesa od zemlje, tako močno je njegovo usmiljenje nad njimi, ki se ga bojé.

Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako dene naše hudobije od nas.

Kakor se oče otrók usmili, se Gospod usmili njih, ki se ga bojé;

Ker on vé, kakšne stvari da smo; pomni, da smo prah.

Človek, njega dnevi so kakor trava, kakor cvetlica na polju, tako izcvete;

Ker veter mimo nje potegne, in ne obstane, in ne pozna se več njeno mesto.

Usmiljenje Gospodovo pa je od vekomaj in do vekomaj nad njimi, ki se ga bojé; in njegova pravica nad otrók otroki.

Nad njimi, ki njegovo zavezo ohranijo ter pomnijo njegove zapovedi, da jih spolnjujejo.

Gospod si je v nebesih pripravil sedež, in njega kraljestvo bo nad vsemi gospodovalo.

Hvalíte Gospoda vsi njegovi angeli; ki, mogočni v moči, spolnjujete njegovo voljo, ki poslušate glas njegovega govorjenja.

Hvalíte Gospoda vse njegove moči, njegovi služabniki, ki spolnjujete njegovo voljo.

Hvalíte Gospoda vsa njegova dela; po vseh krajih njegovega gospostva hvali, moja duša, Gospoda!

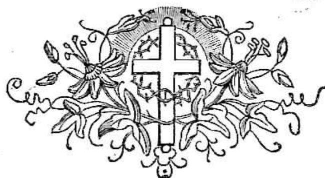
Zahvala.

Molim, častim in zahvaljujem te, o dobrotljivi in usmiljeni Bog! Ti nisi zaničeval mojega kesanja, marveč si me sprejel z očetovsko ljubeznijo in mi odpustil v zakramentu svete pokore vse grehe. Raztrgal sem vezi, ki so me priklepale na greh; zopet uživam prostost

tvojih otrók, zopet me osrečuje tvoj nebeški mir, odpuščeni so mi grehi!

O neizrekljiva ljubezen mojega Boga, presuni mojo dušo in razplamti moje srce, da nikdar več ne razžalim božjega Zveličarja! Naj ljubezni zanj gorim in se vrednega skažem, prejeti ga v svoje srce.

O Marija, mati dobrotljiva in usmiljena mati, po tvoji priprošnji sem zadobil vse milosti, katere mi je Bog podelil! Ohrani in brani me kakor svojo lastnino, da ne bom nikdar več žalil Boga in da bom nekdaj s teboj vred molil tvojega božjega Sina vekomaj v nebesih. Amen.

Obhajilne molitve.

Molitve pred sv. obhajilom.

(Po sv. Tomažu Akvinskem.)

Vsemogočni večni Bog, glej, bližam se zakramentu tvojega edinorojenega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Prihajam kakor bolnik k zdravniku življenja, nečisti k studencu usmiljenja, slepec k luči večne svetlobe, ubožec in revež h Gospodu nebes in zemlje. Prosim te torej, o neizmerno Usmiljenje: ozdravi mojo bolezen, omij mojo nečistost, razsvetli mojo slepoto, obogati moje uboštvo, obleci mojo nagoto! Daj, da sprejmem kruh angelov, kralja kraljev, Gospoda vseh gospodovalcev, tako spoštljivo in ponižno, tako skesano in pobožno, s tako čistim in vernim srcem, s takim sklepom in namenom, kakor je v prid zveličanju moje duše. Dodeli, o

Gospod, da ne sprejmem samo po zunanje Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu, marveč deležen postanem tudi bistva in moči tega zakramenta. O preljubeznivi Oče, dodeli mi, da bom nekdaj večno in z odkritim obličjem gledal tvojega ljubega Sina, katerega hočem sprejeti zdaj v tem življenju skritega pod podobo kruha! Kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vzpodbudljaji po sv. Tomažu Kempčanu.

Z največjo pobožnostjo in ljubeznijo ter s srcem, ki se je posvetilo in vdalo le tebi, o moj Bog, hotel bi te zdaj prejeti. O daj, da te prejmem s tako živo vero, tako hrepeneče in tako spoštljivo, kakor so te prejemali le tvoji svetniki. In dasi sem nevreden, da bi imel iste občutke in isto pobožnost, kakor svetniki, vendar ti darujem vse želje svojega srca, kakor da bi v resnici isto čutil in želel kot oni. Iz ljubezni in spoštovanja do tebe darujem ti vse, kar si more poželeti in občutiti sploh kaka pobožna duša. Ničesar ne bom zase pridržal; rad in prostovoljno ti darujem vse, kar sem in morem.

Gospod, moj Bog, moj Stvarnik in Zveličar, prejeti te želim danes tako hrepeneče, spoštljivo, s tako častjo in počeščenjem, tako hvaležno, vredno in ljubeznivo, s tako vero, s takim upanjem in čistostjo, kakor te je prejela in po tebi hrepenela presv. Devica Marija. Kako pobožno in ponižno je odgovorila angelu, ki ji je oznanil včlovečenje božjega Sina: »Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po Tvoji besedi!« Glej, tvoj predhodnik sveti Janez je v tvoji bližini veselja poskočil, preden se je še rodil; pozneje pa, ko je videl, da ti sam ljudi učiš, vzkliknil je zeló spoštljivo: »Prijatelj ženinov, ki tu stoji in ga posluša, veseli se glasú ženinovega.« Tako globokega in svetega spoštovanja si želim tudi jaz iz celega srca. Zato ti darujem radosti vseh pobožnih duš, njihovo gorečo ljubezen in občudovanje, njihova nadnaravna razsvetljenja in navdihovanja; darujem ti tudi vse čednosti in poveličevanja, katera so ti skazovale vse stvari v nebesih in na zemlji doslej ali pa ti bodo šele skazovale. Vse to ti darujem zase in za vse, ki so se priporočili v mojo molitev. Naj te vredno vse časti in poveličuje zdaj in na veke!

Prihajam k tebi, o Gospod, da me

pokrepčaš in poživiš s svojo sveto jedjo, ki si jo pripravil nam ubožcem iz same ljubezni. Glej, v tebi je vse, česar si more kdo želeti. Ti si moje rešenje in zveličanje, moje upanje in moja moč, moja čast in slava. O, kako čudovito si se ponižal do nas, Gospod naš in Bog, Stvarnik vseh duhov! V našo revno dušo prihajaš kot Bog in človek, da utešiš njeno lakoto! O srečno srce in blažena duša, ki prejme pobožno tebe, svojega Boga in Gospoda, in katero radi tega navdaja sveto veselje! O, kako velik je Gospod, katerega prejme; kako ljub gost, katerega prenoči; kako prijazen tovariš in zvest prijatelj, kateri k njej pride; kako lep in plemenit ženin, katerega objame; ljubezniv je bolj, nego vse, kar moreš ljubiti ali česar si moreš želeti. Pred tvojim obličjem, o sladki Jezus, morajo obmolkniti nebesa in zemlja in vse veličastvo na njih. Vse namreč, kar je lepega in dobrega, je le dar tvoje dobrote in ne bo nikdar doseglo tvojega veličastva, tvoje modrosti. Zato, najdobrotljivejši Jezus in najsvetejši Zveličar, nadomesti ti milostno, kar mi še primanjkuje! Saj si se zaradi nas učlovečil, saj vabiš k sebi vse: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi,

in jaz vas bom poživil.« Ti poznaš mojo slabost in nadlogo, mnogotere grehe moje in napake; ti veš, kolikrat me celó kaka neznatna stvar tare, skuša in omadežuje. Zato prihajam k tebi, da mi pomagaš v bridkostih in me tolažiš v nezgodah. Na pomoč kličem tebe, vsevednega, ki natanko vidiš moje notranje, ker le ti me moreš popolnoma utolažiti in mi pomagati. Ti tudi veš, katerih milosti najbolj potrebujem in kako malo sem izurjen v čednostih. Tu stojim pred teboj reven in ubog in prosim zase milosti ter usmiljenja.

Poživi lačnega ubožca, ogrej mojo mrzloto z ognjem svoje ljubezni, razsvetli mojo slepoto s svetlobo svoje pričujočnosti! Daj mi milost, da mi bo vse zemeljsko zoprno, da me vse težave in nezgode utrdijo v potrpežljivosti, da preziram in pozabim vse nizko in ustvarjeno! Povzdigni moje srce k sebi proti nebesom in ne daj mi tavati po zemlji. Le ti sam mi bodi odslej moja radost na vekomaj, ker le ti si moja edina jed in pijača, moja ljubezen in veselje, moja sladkost in moje vse!

Tvoja pričujočnost naj me vsega vname, prestvari in prenovi, da se bom s teboj tesno združil, gorel zate poln

svete ljubezni in postal s teboj le en duh. Ne pusti me od sebe lačnega in žejnega, marveč ravnaj z menoj ravno tako usmiljeno, kakor si ravnal tolikrat in tako čudovito s svetniki! Potem se pač ne morem čuditi, če se tudi jaz ves užgem in popolnoma izpremenim! Saj ti si ogenj, ki vedno gori in nikdar ne pojemlje, ti si ljubezen, ki čisti srca in razsvetljuje pamet.

Molitev k sv. Devici Mariji.

(Po sv. Bernardu.)

Po tebi naj se milostno približamo k tvojemu Sinu, o prečista Devica Marija, začetnica življenja, mati odrešenja! Po tebi naj nas sprejme tisti, katerega si nam ti podarila! Tvoja neomadeževana čistost naj opraviči pri njem našo grešnost; tvoja prevelika ljubezen naj zakrije množino naših grehov, in tvoja blažena rodovitnost naj nadomesti naše zasluge! Naša gospa, naša tolažnica, naša pomočnica! Spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, izroči nas svojemu Sinu! O prečista Devica, ti si dosegla milost in veliko predpravico, kakršne ni nihče dosegel! Dodeli nam torej, da nam tisti, kateri je iz

tebe nase vzel slabosti in revščino naše natore, po tvoji priprošnji podeli slavo nebeškega kraljestva: Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod in Bog, kateremu bodi čast in slava vekomaj.

Molitev po sv. obhajilu.

(Po sv. Tomažu Akvinskem.)

Zahvaljujem te, sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog! Ne zaradi mojih zaslug, marveč zgolj iz usmiljenja si dal zaužiti meni grešniku, nevrednemu služabniku svojemu, predragoceno telo in kri tvojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. Prosim te, naj mi ne bo to sveto obhajilo v kazen in zadolženje, marveč zveličanski pripomoček v odpuščenje! Služi naj mi kot orožje vere in ščit dobre volje! Zbriše naj moje grehe, prežene huda nagnjenja in poželenja, poveča pa ljubezen in potrpežljivost, ponižnost in pokorščino ter vsakršno čednost! Zalezovanj vseh sovražnikov, vidnih in nevidnih, naj me trdno brani! Nagnjenja moja, dušna in telesna, naj popolnoma uteši! Moč naj mi dá, da živim le tebi, edinemu in pravemu Bogu, in srečno dosežem namen življenja! Prosim te, o Bog, da sprejmeš mene

grešnika k oni nepopisljivi pojedini, kjer si ti s svojim Sinom in Svetim Duhom svetnikom prava luč, obilno nasičenje, večno veselje, dovršena radost in popolna sreča. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev sv. Bonaventure.

Rani me, o najslajši Jezus, v globočino moje duše, da občutim v svojem srcu tvojo predrago, tvojo prekoristno ljubezen! Napolni me z ono resnično, čisto in sveto ljubeznijo, katera je navdajala tvojega apostola! Po tebi naj ves koprnim, v ljubezni tvoji se topim! Tebe le naj poželim, po tebi hrepenim, po tvojem nebeškem domovanju vzdihujem! V tebi naj umrjem, in tako s teboj se združim! O, da bi bila moja duša vedno lačna tebe, kruh angelski! Saj ti krepčaš pobožne duše, ti si naš vsakdanji nadnaravni kruh, ki ima v sebi vso sladkost in prijetnost, vso milobo in veselje! Po tebi, v čigar obličje žele zreti angeli, naj duša moja lačna vedno koprni! Tebe naj uživa in tvoje sladkosti in prijetnosti se popolnoma navzame! O, da bi bil vedno žejen tebe, ki si vir življenja, modrosti in znanosti,

vir večne luči, potok slasti, neizmerno bogastvo hiše božje! Tebe naj vedno skrbno iščem, tebe tudi najdem! K tebi naj hitim, tebe dohitim, o tebi premišljujem in govorim! Daj, da delam vedno v tvojo čast in slavo, ponižno in skromno, veselo in radostno! Dodeli, da mi bo to delo lahko, da je opravljam s svetim čustvom in vztrajam v njem do konca! Ti edini bodi vedno moje upanje, vse moje zaupanje, bogastvo, slast in veselje! Bodi mi mir moj in pokoj, moja uteha, sladkost, moj prijetni dar in razkošje! Ti edini si moja hrana, moje krepčilo in pribežališče, pomoč moja in modrost, moj delež, moja posest in moj zaklad, v katerem naj vedno in povsod nepremakljivo počiva moja pamet in volja. Amen.

Molitev k presveti Devici Mariji.

O presveta, prečista in preslavna Devica Marija, Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa, Kraljica nebes in zemlje! Ti si zaslužila v svojem svetem naročju nositi Stvarnika vseh stvari. In glej, jaz nevrednež sem se predrznil resnično telo in resnično kri istega Stvarnika v svoje srce prejeti. Prosim

te pri tvoji deviški ponižnosti, pri trpljenju in smrti tvojega Sina, naj mi bo odpuščeno vse, karkoli sem zagrešil pri tem sv. obhajilu ali iz nevednosti, nemarnosti ali iz nepazljivosti! Odpusti naj mi vse te pregreške po tvoji presveti priprošnji ravno isti naš Gospod, Jezus Kristus, tvoj Sin, ki z Očetom in Svetim Duhom živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev za odpustke.

Pred podobo križanega Jezusa.

Glej, o dobri in presladki Jezus! — Pred tvojim obličjem se vržem na kolena — in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: — vtisni milostno mojemu srcu žive občutke vere, upanja in ljubezni, — resnično žalost nad mojimi grehi in najtrdnejši sklep poboljšanja; — ko z globoko srčno ginjenostjo in žalostjo gledam — in v duhu premišljujem tvojih petero ran, — in si stavim pred oči, — kar je že prerok David v tvojem imenu govoril o tebi, o dobri Jezus: — »Prebodli so moje roke in noge, — preštelí so vse moje kosti.«

(Vsi tisti verniki, ki se skesano izpovedó in prejmejo sv. obhajilo ter molijo to molitev pred svetim razpelom, zadobé popolni odpustek, če molijo razen tega še v namen sv. Cerkve. Tako so določili papež Pij IX. dne 31. julija 1858.)

Molitev pred sv. Rešnjim Telesom.

(Po sv. Alfonzu Ligvoriju.)

O moj Jezus, ti si pravo življenje! Prišel si zdaj v moje srce: dodeli mi torej, naj svetu umrjem in le tebi živim! O moj Zveličar, uniči s plamenom svoje svete ljubezni v mojem srcu vse, kar ti ne dopade! Daj mi gorečo željo, tebi dopasti, tebi v vseh stvareh dopasti!

Stôri me resnično ponižnega, da mi bodo ljuba zaničevanja in zasramovanja! Odvzemi mi pa ničemurno hrepenenje, na kakršenkoli način se pred svetom izkazati. Obudi v meni duha zatajevanja, da odrečem sam sebi vse, česar ne namerja tvoja ljubezen, in da se rad poprimem tega, kar nasprotuje moji lastni ljubezni in mojim čutilom! Dodeli mi milost, da se popolnoma vdam tvoji volji in veselo prenašam bolečino, bolezen, izgubo premoženja in sorodnikov, dušno zapuščenost, preganjanje in sploh vse, kar prihaja iz tvojih svetih rok! Vsega se ti darujem; ravnaj z menoj, kakor ti je ljubo! Podeli mi milost, da se ti kar največkrat vsega darujem, zlasti pa ob

smrtni uri! Stôri, da ti darujem tudi svoje življenje z vsemi željami in da združim ta dar z ono daritvijo, ko si samega sebe daroval večnemu Očetu. O moj Jezus, razsvetli me, da spoznam, kako si dobrotljiv do mene! Spoznati pa mi daj tudi, kako zelo sem dolžan ljubiti tebe, zlasti zaradi tega, ker si iz ljubezni do mene umrl in samega sebe zapustil v svetem Rešnjem Telesu.

Prosim te, razsvetli tudi vse vernike, kateri te še ne poznajo, vse krivoverce, ki ne žive v tvoji Cerkvi, in toliko grešnikov, ki so se oropali tvoje milosti! O moj Jezus, daj se jim spoznati, vzbudi jih, da te začno ljubiti! Priporočam ti tudi vse duše v vicah, posebno . . .; olajšaj jim bolečine in okrajšaj čas, kateri bi morale še prebiti ne gledajoč tvojega obličja; stôri jim to zaradi tvojih zaslug in zaradi zaslug presvete Device in vseh svetnikov!

O moj Bog, užgi me s svojo sveto ljubeznijo, da bom iskal le to, kar tebi dopade! Dodeli mi, da mi vse tisto dopade, kar tebi dopade, da iz srca izženem vse, kar bi ti bilo zoprno. Daj, da bi mogel vedno prav iz dna srca govoriti: Moj Bog, moj Bog, tebe edinega hočem in nič drugega! O moj Jezus,

dodeli mi, da vzbudi tvoje presveto trpljenje v meni gorečo ljubezen, in da bo ta ljubezen tem večja, čim bolj premišljujem v duhu tvoje bolečine in tvojo smrt. O Jezus, vsaj nekoliko naj se izkažem hvaležnega za tvojo veliko ljubezen! O, da bi ljubil prav prisrčno tudi presveto Rešnje Telo. Saj si ravno s tem zakramentom pokazal, kako neizmerno nas ljubiš. Prosim te tudi, da bi prav prisrčno in pobožno častil tvojo presveto Mater Marijo. Daj mi milost, da jo vedno ljubim, vedno se spominjam njene mogočne priprošnje; daj, da tudi druge pridobim, ki jo bodo častili in se zaupljivo izročali njeni pomoči! Po tvoji milosti naj jaz in vsi drugi trdno zaupamo zlasti na zasluge tvojega trpljenja in na Marijo, svojo srednico!

Prosim te, o moj Bog, da mi dodeliš tudi srečno smrt. Takrat naj te sprejmem v sveti popotnici prav goreče! Takrat naj te objamem, moje srce naj vzplamti svete ljubezni in želje, da bi tebe od obličja do obličja gledal! Kakor hitro pa izdahnem svojo dušo in zagledam tebe, naj takoj poklenem pred tvoje sveto obličje!

Prosim te pa prav posebno, o moj Jezus, dodeli mi milost molitve, da se

vedno priporočujem tebi in tvoji sveti Materi, zlasti ob času skušnjav. Radi tvojih zaslug te prosim tudi milosti, da vedno stanoviten ostanem in te prav goreče ljubim. Blagoslovi me, o moj Jezus, na duši in telesu! Blagoslovi vsa moja čutila in zmožnosti mojega duha! Blagoslovi posebno moj jezik, da bo govoril le v tvojo čast! Blagoslovi moje oči, da bi ničesar ne gledale, kar bi me moglo od tebe odtrgati! Blagoslovi moja usta, da te nikdar ne razžalijo z nezmernostjo! Blagoslovi vse moje ude, da ti vsi služijo in se nobeden ne pregreši zoper tebe! Blagoslovi moj spomin, da se spominjam le tvoje ljubezni in vseh dobrot, katere si mi izkazal! Blagoslovi mojega duha, da spozna tvojo dobrotljivost pa tudi dolžnost, ljubiti te! Blagoslovi ga, da bo mogel vse storiti in opustiti, kar zahteva tvoja najsvetejša volja! Blagoslovi zlasti mojo voljo, da ne bo ničesar drugega ljubila, nego tebe, neskončno Dobro, in nič drugega želela, nego tebi dopasti in le v tvoji časti se veseliti!

O moj kralj, pridi in gospoduj ti sam v mojem srcu: prilasti si je popolnoma, da bo služilo in bo pokorno le tvoji ljubezni!

O moj Jezus, naj bi se tudi jaz tebi vsega dal, kakor si ti zame dal celó življenje!

O Jagnje božje, ki si bilo darovano na križu, pomisli, da sem jaz ena tistih duš, katere si odrešil s toliko težavo in bolečino! Ne daj, da bi te kdaj izgubil! Ti si se meni podaril vsega; daj, da bom tudi jaz le tebi živel in ničesar ne želel, kakor le tebi dopasti! Ljubim te, neskončno Dobro, samo zaradi tega, da tebi dopadem; ljubim te, ker to zaslužiš. Nič me bolj ne peče, nego misel, da sem toliko časa živel na svetu, ne da bi te bil ljubil. O moj ljubi Zveličar, naj tudi jaz nekoliko občutim one bolečine, ki si jih pretrpel zaradi mojih grehov v vrtu Getzemani! O moj Jezus, ko bi bil pač preje umrl, kakor sem te razžalil!

O ljubezen mojega Jezusa! Ti si moja ljubezen in moje upanje. Dà, rajši hočem umreti, tisočkrat umreti, kakor pa tvojo milost izgubiti! O moj Bog, ko bi bil jaz takrat umrl, ko sem bil še v grešnem stanu, zdaj bi te ne mogel več ljubiti! Zahvalim te, da si mi dal čas in me iznova povabil, naj te ljubim. Zdaj, ko je še mogoče, te hočem ljubiti iz vsega srca. Potrpel si z menoj zaradi tega toliko časa, da bi te ljubil; glej, hočem

te v resnici ljubiti. Zaradi dragocene krvi, ki si jo zame prelil, ne daj, da te zopet kdaj razžalim! V tebe, o Gospod, sem upal, vekomaj ne bom osramočen. Ne svet, ne bogastvo, ne zemske slasti in časti, marveč le Bog, le Bog sam naj bo zdaj moja last! Moj Bog, ti sam mi zadostuješ, ker si neskončno dobro. O moj Jezus, prikleni me popolnoma na svojo ljubezen, prilasti si vsa moja nagnjenja, da ne bom nič drugega ljubil, kakor le tebe! Daj, da bom ves tvoj, preden umrjem!

O moj Bog, dokler živim, preti mi vedno še nevarnost, da te zopet izgubim. O, naj pač skoro zasije tisti srečni dan, ko bom mogel reči: O moj Jezus, zdaj te ne morem več izgubiti!

O večni Oče, prosim te zaradi ljubezni Jezusove, ne obrni od mene svojega obličja! Sprejmi me med svoje ljubljence, podari mi svojo sveto ljubezen! Daj, da te ljubim iz vsega srca, da te ljubim vedno! Vse svoje življenje naj te prosim milosti, ljubiti te! V tvoji ljubezni naj živim, v tej ljubezni tudi umrjem! Potem naj te pa ljubim v nebesih iz vseh moči! O, potem te pač ne neham ljubiti vekomaj. Amen.

Večernice.

Večernice v čast najsvetejšemu zakramentu.

(Kakor jih molijo o sv. Rešnjem Telesu.)

O Bog, pridi mi na pomoč.

Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Antifona.

Duhovnik vekomaj, Kristus, Gospod, po redu Melhizedekovem, je daroval kruh in vino.

109. psalm.

Gospod je rekel mojemu Gospodu: Usedi se na mojo desno; dokler ne denem tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog.

Palico tvoje moči bo Gospod poslal s Siona. Gospoduj v sredi svojih sovražnikov.

S tabo je gospostvo ob dnevu tvoje moči v svetlobi svetih; iz sebe sem te rodil pred zgodnjo danico.

Gospod je prisegel, in se ne bo kesal: Ti si duhovnik vekomaj po Melhizedekovem redu.

Gospod na moji desni bo potrl kralja ob dnevu svoje jeze.

Sodil bo narode, dopolnil bo pogin, razdrobil glave po deželi mnogoterih.

Iz potoka bo pil na potu; torej bo povzdignil glavo.

Čast bodi Očetu ...

Antifona.

Duhovnik vekomaj, Kristus, Gospod, po redu Melhizedekovem, je daroval kruh in vino.

Antifona.

Milostljivi Gospod je dal jesti tem, ki se ga bojé, v spomin svojih čudežev.

110. psalm.

Hvalil te bom, Gospod, iz svojega srca, v zboru in v shodih pravičnih.

Velika so dela Gospodova, zbrana po vsej njegovi volji.

Slavno in častito je njegovo delo, in njega pravica ostane vekomaj.

Spomin svojih čudežev je naredil milostljivi in usmiljeni Gospod.

Dal je jesti njim, ki se ga bojé, vekomaj se spominja svoje zaveze.

Svoja mogočna dela je oznanil svojemu ljudstvu.

Da jim je dal dedino narodov. Dela njegovih so resnica in pravica.

Zveste so vse njegove zapovedi, potrjene vekomaj in vekomaj, narejeno po resnici in pravici.

Rešenje je poslal svojemu ljudstvu. Svojo zavezo je naredil vekomaj. Sveto in strašno je njegovo ime.

Začetek modrosti je strah Gospodov. Pravo razumnost imajo vsi, ki se po njem ravnajo; njega slava ostane vekomaj in vekomaj.

Čast bodi Očetu ...

Antifona.

Milostljivi Gospod je dal jesti tem, ki se ga bojé, v spomin čudežev.

Antifona.

Kelih zveličanja bom vzel in daroval hvalni dar.

115. psalm.

Veroval sem, zatorej sem govoril; toda silno sem bil ponižan.

Rekel sem v svoji težavi: Vsak človek je lažnjiv.

Kaj hočem vrniti Gospodu za vse, kar mi je dodelil?

Kelih zveličanja bom vzel, in ime Gospodovo bom klical.

Svoje obljube bom Gospodu opravljal vpričo vsega njegovega ljudstva.

Draga je pred Gospodovim obličjem smrt njegovih svetih.

O Gospod, saj sem tudi jaz tvoj hlapec; tvoj hlapec sem in sin tvoje dekle. Ti si raztrgal moje vezi.

Tebi bom daroval hvalni dar, in ime Gospodovo bom klical.

Svoje obljube bom Gospodu opravljal vpričo vsega njegovega ljudstva.

V lopah Gospodove hiše, v sredi tebe, Jeruzalem.

Čast bodi Očetu . .

Antifona.

Kelih zveličanja bom vzel in daroval hvalni dar.

Antifona.

Kakor mlade oljike so otroci Cerkve okoli mize Gospodove.

127. psalm.

Blagor vsem, ki se bojé Gospoda, ki hodijo po njegovih potih.

Zakaj delo svojih rok boš užival; blagor tebi, in dobro ti bode.

Tvoja žena je kakor polna vinska trta ob steni tvoje hiše: tvoji otroci so kakor mlade oljike okoli tvoje mize.

Glej! tako bo oblagodarjen človek, kateri se boji Gospoda.

Blagoslavljaj te Gospod iz Siona, in glej srečo Jeruzalema vse dni svojega življenja.

In glej otroke svojih otrok, mir Izraelov.

Čast bodi Očetu . . .

Antifona.

Kakor mlade oljike so otroci Cerkve okoli mize Gospodove.

Antifona.

Gospod daje mir cerkvenim pokrajinam in nas nasituje s pšenično maščobo.

147. psalm.

Hvali, Jeruzalem, Gospoda; hvali, Sion, svojega Boga.

Ker je pritrdil zapahe tvojih vrat, tvoje otroke v tebi oblagodaril.

On ti daje mir na pokrajinah, in te nasičuje s pšenično maščobo.

On pošilja svojo besedo na zemljo; hitro teče njegovo govorjenje.

On daje sneg kakor volno; raztresa meglo kakor prah.

Meče svojo točo kakor koščke: kdo bo pretrpel njegov mraz?

Pošlje svojo besedo in jo raztopi; njegova sapa piše, in vode tečejo.

On oznanjuje svojo besedo Jakopu, svoje postave in pravice Izraelu.

Ni storil tako vsem narodom, in svojih pravic jim ni oznanil.

Čast bodi Očetu . . .

Antifona.

Gospod daje mir cerkvenim pokrajinam in nas nasičuje s pšenično maščobo.

Poglavje. (I. list do Korinčanov, 11.)

Bratje! Jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: da je Gospod Jezus tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in zahvalil ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, ki se za vas daje. To delajte v moj spomin.

Slavospev.

Pevaj, jezik, pesem blago
Rešnjemu Telesu v čast,
Slavi tudi kri predrago;
Za sveta odkup in last
Vso izlil je srčno srago
Sad deviški, dušna slast.

Iz brezmadežne Device
Nam bil rojen, nam bil dan;
Seme je sejal resnice
In je hodil kot zemlján,
Ko je pa odšel z zemljice,
Pustil je spomin krasán.

Pri večerji zadnji v noči
Z brati ljubimi sedí,
Jagnje jé in kruhe moči,
Da postavo dovrší,
Dvanajsteri pričujoči
Trumi sebe v jed deli.

Glej, Beseda beseduje:
In v meso kruh spremení;
Dalje še on narekuje:
Vino Kristova je kri.
Naj taji čut, zadostuje
Vera in srce krepí.

Torej to skrivnost premilo
Mi molímo skupaj vred,
Zgini staro poročilo,
Vlada novi naj obred.
Vera naj nadomestilo
Daje, če taji pogled.

Čast in slava razodeva
Naj Očetu se Bogu,
Čast in slava naj odmeva
Tudi božjemu Sinu,
Čast enaka naj se peva
Duhu svetega miru. Amen.

V. Kruh iz nebes si jim podelil. Aleluja.
O. Ki ima vso sladkost v sebi. Aleluja.

Antifona.

Kako sladek si, o Gospod! Da bi izkazal milost svojim otrokom, hočeš napolniti lačne z najslajšim nebeškim kruhom in ošabne bogatine pustiš prazne.

Marijin slavospev.

Moja duša poveličuje Gospoda.
In moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju.
Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle: zakaj glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.
Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen: in čigar ime je sveto.
In njegovo usmiljenje traja od roda do roda njim, ki se ga boje.
Moč je izkazal s svojo roko, razkropil je napuhnjene v misli njih srca.

Mogočne je pahnil s prestola, in povišal je ponižne.
Lačne je napolnil z dobrotami: in bogate je pustil prazne.
Sprejel je Izraela, služabnika svojega, in se je spomnil svojega usmiljenja.
Kakor je obljubil našim očetom, Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.
Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Antifona.

Kako sladek si, o Gospod! Da bi izkazal milost svojim otrokom, hočeš napolniti lačne z najslajšim nebeškim kruhom, in ošabne bogatine pustiš prazne.

Molitev.

O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom, v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
O. Amen.

Obiskavanje in češčenje najsvetejšega zakramenta.

Kratko premišljevanje pred vsakim obiskom sv. Rešnjega Telesa.

Mislimo si kraj na zemlji, kjer bi sedaj v vidni osebi živel Jezus, kakor nekdaj v Palestini. Kako željno bi hiteli k njemu, kako bi ga častili in molili! V vsaki stiski in nadlogi bi se zaupno obrnili do njega in našli bi pri njem pomoč! Sedaj je pa vsaka, tudi najubožnejša cerkev postala presrečni kraj, pravi raj, v katerem moremo zaupno govoriti z Jezusom, dobiti pri njem pomoč in tolažbo v vsaki nadlogi! — Ali ga hočemo pustiti samega? Ali ne hiti dete k svojemu očetu, zvesta nevesta k ljubemu ženinu, revež k bogatemu kralju, ki mu je ponudil v porabo vse svoje zaklade?

Tabernakelj je sedež vseh milosti. V njem deli Jezus božje darove svojim obiskovalcem in zaupnim prosilcem.

Pogosto zadostuje že četrtina ure, katero preživi žalostna duša v molitvi pred najsvetejšim zakramentom, in nesrečni človek zadobi mir in pokoj, mlačna duša zadobi zopet svojo prejšnjo gorečnost. Sv. Alfonz Ligvorij pravi: »Nobena stvar nas ne bode bolj tolažila v smrtni uri, kakor trenutki, katere smo preživeli pred najsvetejšim zakramentom.«

Kaj pa dela ljubeča duša pred tabernakljem?

Moli, posluša besede Jezusove, govori ž njim.

Poslušaj mirno besede Jezusove in ohrani jih v srcu.

Govôri ž njim, odkrij mu svoje srce in povej svoje želje; karkoli prosiš v njegovem imenu, to bodeš prejel; le potrpi in zaupaj.

Moli skritega Boga poln goreče ljubezni; moli ga skupno s prečisto Devico Marijo, z vsemi angeli in svetniki.

Poslušaj sladko vabilo božjega Zveličarja: Pridite k meni vsi, jaz vas bodem pokrepčal.

Poslušaj besede svete Cerkve, katere kliče dan za dnevom svojim otrokom v svetem opravilu in jim polaga na ustnice:

»Pridite, molimo!«

I. četrtinka ure

pred najsvetejšim zakramentom.

Priprava.

(Po sv. Alfonzu Ligvoriju.)

Moj Gospod, Jezus Kristus! Iz ljubezni do ljudi si noč in dan pričujoč v

tem zakramentu in vedno pripravljen pomagati vsem, ki te pridejo obiskat. Vedno čakaš ljudi, jih vabiš k sebi in sprejemaš. Verujem v pričujočnost tvojo v najsvetejšem zakramentu. Molim te iz dna svojega srca in se ti zahvaljujem za premnoge izkazane dobrote, zlasti zato, ker si se daroval meni v tem zakramentu, ker si mi dal najsvetejšo Mater svojo Marijo za priprošnjico in ker si me poklical. Zato pozdravljam danes tvoje ljubezni polno srce, in sicer s trojnim namenom: prvič, da se ti zahvalim za to neprecenljivo darilo; drugič v zadoščenje za vse krivice tvojih sovražnikov; tretji moj namen je, te počastiti in moliti s tem obiskom na vseh krajih sveta, kjer te premalo časte in preveč zapuščajo. Ljubim te, moj Jezus; srčno obžalujem vse pregrehe, s katerimi sem te dosedaj razžalil; s tvojo milostno pomočjo nečem te nikdar več razžaliti. Za sedaj darujem tebi samega sebe, vse svoje misli in želje in vse svoje stvari. Stôri z menoj in mojo lastnino po svoji sveti volji; zase zahtevam samo tvojo sveto ljubezen in stanovitnost v izpolnjevanju tvoje svete volje. Priporočam ti duše v vicah, zlasti one, ki so posebno častile tebe v najsvetejšem zakramentu,

in preblaženo Devico. Priporočam ti vse grešnike. Slednjič združim, o preljubi Zveličar, vsa svoja čutila s čutili tvojega ljubeznivega Srca, darujem združena večnemu tvojemu Očetu in ga prosim v tvojem imenu, naj jih sprejme in usliši iz ljubezni do tebe. Amen.

Slava sv. Rešnjemu Telesu.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi najsvetejši zakrament tolikrat, kolikor je zvezd na nebu, iskric v ognju, praha v zraku, kapljic v morju in peska na zemlji; hvali in časti naj se vekomaj. Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsod in vsekdar najsvetejši zakrament tolikrat, kolikor je rožic spomladi, sadja poleti, listja jeseni, snega pozimi, in kolikor je živih bitij v nebesih in na zemlji, kajti vreden si tolike hvale, božji Jezus, resnično pričujoč pod podobo kruha. Amen.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsod in vsekdar najsvetejši zakrament toliko milijonkrat, kolikorkrat se z dejanjem daruje, z ustmi izgovarja, s srcem poželi, od angelov in ljudi premišlja. Vreden si tolike hvale, najslajši Jezus, ki nas hraniš s svojim presvetim mesom in krvjo. Amen.

Slavljen, ljubljen in moljen bodi povsod in vsekdar najsvetejši zakrament s tako gorečnostjo, kakršno more vzbuditi vsemogočni Bog na vse načine, povsodi, vsekdar in vekomaj. Vreden si vse časti, ljubezni in veličastva, o Jezus, pričujoč v tem presvetem zakramentu kot Bog in človek. Amen.

Srčni nagovori.

Dobrotljivi Jezus, najveličastnejši kralj, najsvetlejši knez, edina hrana in življenje moje duše, pomagaj mi, da se združi moje srce s teboj in zedini s tvojim srcem v ognju goreče ljubezni. Ti si krasota vseh barv, sladkost vseh jedil, ljubeznivost vseh dišav, najprijetnejši glas in največja ljubeznivost. V tebi je največja blaženost, iz tebe izvira največje bogastvo, k tebi me najbolj miče, ti me najprisrčneje navdihuješ, ti milostipolni Bog! O, najveličastnejši kralj, najsvetlejši knez, najboljši vladar in najmogočnejši varih! Ti si dragocenost človeške časti, največji umetnik, najboljši učitelj, najmodrejši svetovalec, najdobrotljivejši pomočnik, najzvestejši prijatelj, najslajši združitelj presrčne ljubeznivosti. O, ti najdražji prijatelj, naj-

slajši ženin, najčistejši spodbujevalec! Ti si cvetoča cvetica najbolj resnične lepote.

Izvolim te pred vsemi bitji, radi tebe se odpovem vsemu veselju in iz ljubezni do tebe sem pripravljen pretrpeti vse neprilike. Samo po tvoji hvali hrepenim. Tebe, živi vrelec vseh milosti, spoznavam s srcem in jezikom in združujem namen svoje pobožnosti z močjo tvoje molitve, da zmagam svoje slabosti, se združim s teboj in tako dosežem popolnost. Amen.

Spravna molitev.

Moj Bog in Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, pričujoč v presvetem zakramentu, častim in molim te z največjo ponižnostjo, katero mi vzbuja prava vera; ljubim te posebno zato, da ti povrnem vsaj nekoliko za vso nečast, zasramovanje in onečaščevanje, katero sem mogoče sam povzročil, ali so se s tem pregrešili drugi in se bodo mogoče še pregrešili. Molim te, o moj Bog, sicer ne tako, kakor zaslužiš ali kakor sem te moliti dolžan, vendar po svojih močeh, in želim v tem biti tako popolnoma, kakor more biti pametno bitje. Tako goreče te želim častiti se-

daj in vselej, in sicer ne le za vse katoliške kristjane, ki te kljub svoji veri ne častijo in ljubijo, marveč ti hočem zadostovati in te prositi milosti za vse nesrečne nevernike, ki te ne poznajo. Želim, o moj Jezus, da te spoznajo, molijo in ljubijo vsi ljudje v najsvetejšem in božjem zakramentu.

Vzdihljaji.

V prahu klečim pred teboj, vsemogočni Bog, in poln spoštovanja te častim in združujem svojo hvalo s hvalnicami vseh nebeških angelov in svetnikov. Blagoslovi mojo molitev in ozri se zadovoljno na moje srčne vzdihljaje. Ljubim te in rad bi te nad vse ljubil. — Ti si tolažba in konec mojemu zemeljskemu potovanju; srce moje hrepeni po tebi! Puščava je zame svet brez tebe! Daleč proč od domovine potujem po deželi, ki je pregnanstvo za vsako tebe, o Gospod, ljubečo dušo. Brez tebe, o Jezus, živi nebeški kruh, moram omagati na potu, ki pelje v domovino, v kateri ti kraljuješ v večni lepoti in veličastvu. Kako hrepeni moja duša po tebi, o Bog; o, kdaj bode vekomaj s teboj združena! O Jezus, kralj nebeški,

glej name, ki zaupno trkam na vrata tvojega preljubeznivega in preusmiljenega srca. Saj si obljubil, da se bode odprlo trkajočim. Ljubil si me, preden sem bil; poklical si me v življenje in ob tvoji milostipolni roki sem hodil dosedaj. Kot usmiljen pastir si prišel z nebes poiskat mene, izgubljeno ovčico, in pripeljat me na dober pašnik. Jed, katero si mi delil, je presveto tvoje telo, in pijača, s katero si me napajal, je presveta tvoja kri! Da morem vselej uživati nebeško jed in piti nebeško pijačo, prebivaš noč in dan v tabernaklju ter me vabiš k udeležbi pri ljubeznipolnem obedu! — Kolika je ljubezen mojega Boga! Bodi večno slavljen! Pridružim se svetim angelom, kateri uživajo to srečo, da te obdajajo v svetem zakramentu, in ž njimi se poklonim tebi, neskončno usmiljenemu. Dodeli mojim očem solze, da bodem mogel jokati z drugimi pobožnimi dušami ginjen tolike ljubezni in poln veselja nad vedno tvojo navzočnostjo! Dovoli tudi meni, da se vzdignem na perutih čiste pobožnosti in goreče ljubezni, vse posvetno pozabivši, k tebi, večni, edini Ljubezni!

Glej, o Jezus, moja duša je podobna suhi puščavi. Stočem pod težo mnogih

napak, ki ne dopuščajo moji volji, da bi se ravnala po tvoji sveti volji. Brezštevilne misli, slabo nagnjenje in strasti se vzbujajo v mojem srcu in motijo mojo dušo, da ne more slišati tvojega glasu. Vzdigni se, o Zveličar, v svetem tabernaklju in pridi na pomoč slabotnemu človeku. Izpregovori eno besedo, umolknilo bode moje meso s svojim poželenjem, izginile bodo napake, ki me motijo.

Očisti moje dušne oči, da bodo videle in okusile sladkost in ljubeznivost svojega Boga in Odrešenika! Zato prebivaš pod svetima podobama zakramentovima, da uslišiš hrepenenje in prošnje duš, ki pribežijo k svojemu božjemu Odrešeniku, jih tolažiš, okrepčavaš in ozdravljaš. Najsvetejša volja tvoja je, napolniti verne duše s svetim poželenjem za tvojim namenom, za združenjem s teboj in s tvojim Očetom in s Svetim Duhom v nebesih. Ti jih razsvetljuješ s svojo lučjo, da najdejo pravo pot po temni dolini zemeljskega življenja k luči tvojega veličastva, da te bodo blaženi gledali v nebeški domovini.

Ponižno klečim pred teboj, moj Zveličar, in te prosim, da milostno sprejmeš v svoje božje srce moje češčenje in moje

vzdihljaje. Nikar me ne odpusti brez tolažilne besede!

Živi odsvit večnega Očeta, razsvetli moje dušne oči, da te morem spoznati, ljubiti in se ti vredno zahvaliti. Večni ogenj ljubezni Jezusove, rani moje srce in požgi in uniči v njem vso zemeljsko ljubezen in odvrni me od vsega posvetnega! Samo tebe zahtevam, o Jezus, najlepši, najljubeznivejši Gospod, sladkost dobrih src, po tebi vzdihujem in hrepenim, da bodem nazadnje nerazdružljivo zvezan s teboj v večni ljubezni. Amen.

Vzpodbudljaji.

(Po sv. Alfonzu Ligvoriju.)

Najvišji Gospod nebes in zemlje! Največja dobrota! Neizmerno veličastvo! Tako si ljubil človeški rod; in kako te sedaj zaničuje! In med temi ljudmi, o Bog, si mene posebno ljubil, dodelil si mi posebne milosti, katerih drugi niso dosegli. V zahvalo za te milosti sem te huje in večkrat razžalil kot drugi! K tvojim nogam padem na kolena, o Jezus, moj Odrešenik, in prosim: Ne zavrzi me izpred svojega obličja! Res zaslužim, da me zavržeš radi nehvaležnosti moje, a rekel si, da ne bodeš preziral

skesanega grešnika, ki se vrne k tebi. Kesam se, o Jezus, ker sem te razžalil. Prej te nisem prav poznal, sedaj pa spoznavam v tebi svojega Gospoda in Odrešenika, ki je umrl, da bi se jaz zveličal in ga ljubil. Kdaj te bodem prenehal poplačevati z nehvaležnostjo, o Jezus! Kdaj te bodem začel resnično ljubiti? Od danes zanaprej trdno sklenem ljubiti te iz vsega srca in samo tebe ljubiti. Častim tebe, neskončno dobrotljivega, za vse tiste, ki te ne ljubijo. Verujem v tebe, upam v tebe, ljubim te, darujem se tebi vsega; pridi mi na pomoč s svojo milostjo! Slab sem, to veš; toda dodelil si mi toliko milosti, ko te nisem ljubil in nisem hrepenel po tvoji ljubezni; kaj ne smem sedaj pričakovati od tebe usmiljenja, ko te ljubim in samo tebe ljubiti želim! Dobrotljivi Gospod, podari mi svojo ljubezen, a gorečo, veliko ljubezen, v kateri bodem pozabil vse stvari; močno ljubezen, ki mi bode pomagala premagati vse težave, da bodem samo tebi ugajal; stanovitno ljubezen, ki me bode zvezala za zmeraj s teboj. Upam vse doseči po neskončnem tvojem zasluženju, o Jezus; pričakujem vse po priprošnji tvoji, o Marija, moja mati!

Molitev za sv. Cerkev.

Večni Oče, spomni se svoje družbe, ki je tvoja od začetka. Spoznaj sveto Cerkev za nevesto edinorojenega svojega Sina, za katero se ni branil preliti svoje krvi. Prosim te, poveličaj jo s svetostjo, z obilnimi milostmi in z veliko dediščino, da bode spoznana vredno takega ženina in tolike odkupnine. Ozri se milostno na otroke te svete matere in pridruži ji vse narode, da vsi spoznajo z živo vero tebe, Boga Očeta, in od tebe poslanega Jezusa Kristusa, kakor tudi Svetega Duha, da te kličejo na pomoč s trdnim upanjem in te popolnoma ljubijo.

Izroči se Mariji!

O Marija, blagoslovljena, milostipolna Mati mojega Zveličarja, sedaj klečim pred njim, katerega si spočela od Svetega Duha in rodila, da me je mogel odrešiti ter se mi darovati v svetem zakramentu. Ne bilo bi lepo od mene, če se ti ne bi zahvalil, ker si privolila v skrivnost učlovečenja, če bi te ne ljubil in hvalil kot Matere svojega Gospoda. Najslajša Mati, gotovo poznaš željo mojega srca, posvetiti se samo službi tvo-

jega božjega Sina. Vnovič sem mu obljubil nerazrušljivo zvestobo in hočem zanj živeti in umreti. Toda jaz sem slaboten in reven; brez pomoči in podpore ne morem zvest ostati obljubi. Zato pridem k tebi, poln otroškega zaupanja in te prisrčno prosim, da me sprejmeš v svoje materino varstvo in postaneš moja mati. Privošči mi prostorček zraven svojega najslajšega deteta Jezusa na svojem ljubeznipolnem materinem srcu: dovoli, da izročim v tvoje varstvo edino svojo neumrjočo dušo in svoje ubogo srce. V kako varnem zavetju sem, če počivam v tvojem naročju, kako varno hodim pod tvojim varstvom! Izkaži se mi kot mati moja, jaz hočem biti in ostati tvoj otrok in tebi služiti vse svoje življenje. Poglej name z milostnimi očmi, če se bodem obotavljal; drži me, če hočem pasti; vôdi me, če bi se hotel izgubiti; varuj me, če se približuje zapeljivec; pokrepčaj me, če preti nevarnost moji duši. Svojega Sina nisi zapustila do smrti na križu; ne zapusti tudi mene, svojega otroka, do smrti moje, da dosežem milost, tebe kdaj večno gledati, hvaliti in slaviti v nebesih z najslajšim tvojim Detetom. Amen.

Duhovno obhajilo.

Verujem, o Jezus, v tvojo pričujočnost v najsvetejšem zakramentu; upam v tebe; ljubim te nad vse. Iz ljubezni do tebe obžalujem vse svoje grehe; vekomaj nočem več grešiti. Pridi, o moj Jezus, nebeški ogenj, pridi in požgi v meni vse, kar ti ne ugaja. Hrepenim po tebi iz vsega svojega srca, pridi, obišči in pokrepčaj me s svojo milostjo.

(Misli si, da si prejel Jezusa, in reci:) O moj Jezus, molim in objamem te, kakor da si resnično prišel v moje srce. Dodeli mi milost, da bodem ljubil samo tebe in nad vse in da me pripravlja duhovno obhajilo na moje prihodnje pravo sveto obhajilo. Dodeli mi milost živeti in umreti v tvoji milosti, da se bodem nazadnje vekomaj zedinil s teboj. Amen.

Prošnja za blagoslov.

Sedaj, o Jezus, te prosim še za tvoj sveti blagoslov. Blagoslovi me na telesu in na duši. Blagoslovi moje molitve, misli, želje, besede in dejanja. Blagoslovi tudi vse moje sorodnike in vse, za katere sem dolžan moliti in ki so se priporočili meni v molitev. Blagoslovi

vse bolnike in umirajoče; dodeli nam vsem sveto smrt potem, ko smo prejeli svete zakramente. — Tvoj sveti blagoslov bodi in ostani pri nas vseh. Amen.

—

II. četrtinka ure

pred najsvetejšim zakramentom.

V čast presv. Srcu Jezusovemu. Pozdravljenje presv. Srca Jezusovega.

(Vsakdanja molitev sv. Jedrti.)

Pozdravljam te, presveto Jezusovo Srce, Srce mojega Odrešenika, živi in neusahljivi vir veselja in večnega življenja, brezmejna zakladnica božanstva, žareče ognjišče božje ljubezni. — Ti si moje pribežališče, moje počivališče, moje vse. Srce, ljubezni goreče, vnemi moje srce s svetim ognjem, ki tebe použiva! Vlij v moje srce vse one milosti, katerih vir si ti! Moja duša naj bo neprenehoma s teboj združena in moja volja naj se v vsem zedini s tvojo voljo. Le to hočem, da naj bo tvoja sveta volja edino vodilo in edini cilj vseh mojih misli, vseh mojih željâ, vseh mojih dejanj. In to za trdno upam od tebe. Amen.

Zahvala.

(Po sv. Jedrti.)

Ljubezni plameneče Srce Jezusovo! o, da bi te vsi angeli in ljudje hvalili, te zahvaljevali in slavili zaradi one ljubezni, s katero si nas kljub naši nevrednosti ustvaril in nas vsak dan ohranjuješ. — Zaradi one ljubezni, po kateri si nas odrešil s svojo drago krvjo in nas hraniš s svojim mesom v najsvetejšem zakramentu in neprestano med nami bivaš. Zaradi one ljubezni, s katero si nam podelil toliko milosti in si še vedno pripravljen jih deliti. Slednjič zaradi one ljubezni, s katero nas kljub naši nehvaležnosti tako krotko prenašaš. — Da, moj Odrešenik, za vso to ljubezen te zahvalim in ti darujem božja čuvstva tvojega Srca in slavo, katere se veseliš od vekomaj do vekomaj. Amen.

Posvečevanje in darovanje presvetemu Srcu Jezusovemu.

O najslajši Jezus, kako velika je vendar tvoja ljubezen do mene! Učlovečil si se in meni enak postal, da tudi jaz postanem tebi enak. Umrl si, umrl na križu, da bi mene obvaroval večne smrti in pekla. Dal si svoje Srce, da so ti je

prebodli, in mi tako pripravil pribežališče pred pravičnostjo tvojega Očeta. Slednjič si se zame daroval in postal moja hrana v svetem zakramentu. — O brezkončna ljubezen! O neizmerna dobrotljivost! Kaj zahtevaš od mene za tolike milosti, za toliko dobrot? Vem, ti zahtevaš moje srce. Toda, ali ni iz neštevilno vzrokov že davno tvoje? Kako naj bi ti je torej vzel? Da, o moj Bog, tvoje bodi! Tu klečim pred teboj in ti popolno in odkritosrčno posvečujem svoje srce: tvoje bodi, o Bog! Nebo in zemlja sta priči mojega sklepa: moje srce bodi tvoje!

Ponižaj se, o najmilostljivejši Jezus, in sprejmi to srce, ki je tako grešno, tako nevredno, bolj kakor vsa druga srca. Ti si je očistil v svoji dragoceni krvi in je okrasil z nadzemsko lepoto. Jaz pa sem je onečastil s svojimi strastmi, omadeževal s svojimi grehi in mu zadal polno ran. — Vendar ti je sedaj prinašam in ti je posvečujem z vsemi utripljaji, željami in čuvstvi in sem trdno sklenil nikdar več ti je ne vzeti. O, da bi imel srca vseh svetnikov, da bi ti jih daroval! Toda, o Jezus, samo eno srce imam; to pa je tvoje, samo tvoje. Prav nič nimajo pri njem svet in stvari; dosti

dolgo so je oklepale in slepile. Le ti si moj delež in Bog mojega srca. — O Bog, če bi me ti sodil po svoji strogi pravičnosti, davno bi že moje srce gorelo v peklenskem ognju. Pa ti si mi milostno ohranil življenje; zato naj bo moje srce in vse moje prihodnje življenje tebi posvečeno. — O moj Jezus, ponujam ti svoje srce, ali sprejmi je rajši sam iz mojih prsi in spreobrni je, da bode tebe vredno. Stôri, da ti bo hvaležno za tvoje dobrote, da obžaluje svoje grehe, da bo zvesto sodelovalo s Tvojo milostjo, da bo vdano v tvojo voljo tebe goreče ljubilo. — O Jezus, vzemi moje srce, posedi je, ohrani si je in zapri v svoje Srce, da ti je ne bo mogel vzeti niti svét, niti jaz. Jaz hočem in želim, o Bog, naj bo moje srce tvoje skozi vse življenje, ob moji smrtni uri in na vse veke. Amen.

Vzpodbudljaji.

Ljubezni polno Srce moje edine ljubezni, ne morem te tako ljubiti in poveličevati, kakor bi s tvojo milostjo tako srčno rad. Zato vabim nebo in zemljo, naj to namesto mene storita, in se združujem z ljubeznijo serafinov, ki ljubezni do tebe goré. — O neskončno ljubez-

nivo Srce, ljubim te kot svoje največje dobro, kot svojo edino srečo, svoje edino veselje, ljubim te, saj edino ti si vredno ljubezni vseh src. O, zakaj me ni samo srce, da bi te ljubil, zakaj nisem samo duh, da bi te molil! Moj spomin mi bodi le v to, da me nate spominja, moja volja le v to, da te tukaj ljubim, moj jezik, da povsod oznanjuje tvoje usmiljenje. — O Jezus, moja ljubezen, rotim te, použij vse, kar je moje, odtrgaj moje srce s silo svoje ljubezni od vseh ustvarjenih reči! O božji ogenj, najčistejši plamen edino ljubljenega Srca, vplameni me brez prizanašanja, použij me, ne branim se. — O Gospod, rani to nehvaležno srce od vseh strani in prebodi je tako močno, da ne bode moglo objemati nič človeškega, nič zemeljskega, ampak samo tvojo neizmerno ljubezen; saj je tvoje in tvoje naj ostane. Amen.

Prošnja.

(Po sv. Jedrti.)

Srce mojega Jezusa, ki moraš vsak dan skusiti in prenašati toliko nehvaležnosti, tu v tvoji navzočnosti ti zatrdim, da jaz sovražim in zametujem vso človeško nehvaležnost, posebno ono, katere sem kriva sama. — S strahom se obračam od vseh zaničevanj in krivic, katere so ti ljudje z menoj vred prizadeli. Studi se mi, da mi, revne stvari, toliko in tolikokrat oviramo tvoje milosti, takorekoč zapiramo tvojo roko in sebi samim jemljemo milosti, ki si nam jih hotel podeliti. — O, usmili se nas! Iztrgaj nam našo nehvaležnost in naša srca k sebi potegni. Amen.

Prisrčna prošnja k najsvetejšemu Srcu Jezusovemu.

(Po blaženi Margareti Mariji Alakok.)

Vem, da sem nevredna, pa pokleknem pred teboj, najsvetejše božje Srce Jezusovo, da te častim in molim, ljubim in hvalim, kolikor morem. Tebi, ljubeznivi prijatelj moje duše, priporočim z najtrdnejšim zaupanjem vse svoje stiske in nadloge, svojo zapuščenost in svojo revščino, svojo nagoto in lenobo, svojo slabost, svojo mlačnost, skratka, vse rane svoje duše. — Prosim te najprisrčneje, usmili se me in pridi mi na pomoč. O ljubezni polno Srce, reši me! Pri vsem, kar te more ganiti, te rotim, da podeliš meni in vsem, katerih zveličanje je v nevarnosti, milost, da osta-

nemo v tvoji ljubezni. — Oh, božje Srce, ne pusti, da poginem v potopu svojih hudobij! Stôri z menoj, kakor hočeš, da te le še nadalje ljubim. Ne zavrzi me, nate zaupam. K tebi kličem, k tebi, saj ti edini me moreš rešiti vsega zlega in posebno najhujšega zla, greha. Zatri greh v meni in odpusti mi vse hudo, s čimer sem te žalil. — Žal mi je nad vse, da sem te razžalil; prosim te iz vsega srca odpuščenja. O najljubeznivejše Srce, skaži svojo moč meni in vsem, ki so se mi v molitev priporočili ali za katere moram moliti. Pomagaj nam, vsakemu po potrebi in sili. O usmiljeno Srce, gani zakrknjena srca grešnikov in tolaži duše umrlih v vicah! Bodi ti pribežališče umirajočim, tolažba onim, ki so v stiski in silo trpe. — Bodi slednjič meni, ljubezni polno Srce, vse v vsem; bodi pribežališče moje duše v moji smrtni uri, objemi jo z rokami svojega usmiljenja.

Molitev k božjemu Srcu Jezusovemu za izpreobrnjenje vseh grešnikov.

(Po sv. Veroniki Julijani.)

O moj Gospod in Odrešenik Jezus Kristus, ne prosim te samo zase milosti, ki izvirajo iz tvojega najsvetejšega Srca,

marveč prosim te tudi za zveličanje vseh revnih grešnikov, ki si jih s svojo krvjo tako drago odrešil. — O, naj vsi pridejo k tvojemu Srcu, k studencu, da, k morju tvoje neskončne ljubezni, da se v njem očistijo vseh svojih grehov in tebe kot najslajšega ženina svoje ljubezni od sedaj naprej ljubijo. Daj vsem in tudi meni blaženo življenje v svojem Srcu. Amen.

Molitev za izpreobrnjenje sveta po božjem Srcu Jezusovem.

(Po častiti služabnici božji Mariji od učlovečenja Jezusovega, ustanoviteljici uršulink v Kanadi.)

Večni Oče, k tebi pridem po Srcu Jezusovem, ki je naše življenje, naša resnica, naša pot. Po tem Srcu te molim mesto vseh, ki te ne molijo; po tem Srcu te ljubim za vse, ki te ne ljubijo, in te spoznam za Boga mesto vseh onih, ki te v svoji slepoti nočejo spoznati. — Po tem božjem Srcu bi rad zadostil vsem dolžnostim, ki jih imajo ljudje do tvojega božjega veličastva. V duhu letim po svetu in iščem duš, ki so vse s tvojo drago krvjo odrešene; objemam jih in jih darujem po Srcu Jezusovem. Po tem Srcu ti bodi zadoščenje zanje, to Srce naj te prosi, da jih k sebi obrneš. —

Kako moreš, nebeški Oče, dopustiti, da ne spoznajo Jezusa in zanj ne živijo, ki je zanje umrl? Saj vidiš, nebeški Oče, da se še niso vzbudile k življenju. Oh, stôri po božjem Srcu svojega Sina, da vendar enkrat začnó v resnici živeti. — Po tem najsvetejšem Srcu ti priporočim tudi tvoje služabnike, ki razširjajo tvoje kraljestvo na zemlji. Prosim te v imenu Jezusovem, napolni jih s svojim duhom, večno naj bodo pri tebi pod vodstvom in varstvom njegovega najsvetejšega Srca. — Ti, o Jezus, veš vse, kar bi rad povedal tvojemu Očetu po tvojem Srcu; tebi samemu povem, ko njemu povem, ker si ti v Očetu in Oče v tebi. Tebi predstavim vse te duše; stôri, da bodo eno s teboj, tu in v večnosti. Amen.

K naši ljubi Gospe presv. Srca.

Spomni se, naša ljuba Gospa presvetega Srca, neomejene oblasti, ki jo imaš nad Srcem svojega božjega Sina. Zaupajoč v tvoje zasluženje prihajam k tebi, da te poprosim varstva in pomoči. — O častita gospodovalka Jezusovega Srca, katero lahko omehčaš in odpreš, kadar hočeš, prosim te, podeli mi milost, katere te prosim ... — Ne, nočem te za kaj napačnega prositi; ti pa, naša

Gospa presvetega Srca, sprejmi milostno mojo prošnjo in usliši jo! Amen.

Duhovno obhajilo.

Verujem v te, o Jezus, v presvetem zakramentu; ljubim te in hrepenim po tebi. Pridi v moje srce. Objamem te, ne zapusti me nikdar več. Amen.

O sladko Jezusovo Srce, daj, da te vedno bolj in bolj ljubim!

Prošnja za blagoslov.

O božji Odrešenik, blagoslovi me z blagoslovom svojega najljubeznivejšega Srca, iz katerega je tekel ves blagoslov v nebo in na zemljo. Blagoslovi me in ostani moj Jezus! Zaradi ljubezni svojega najslajšega Srca blagoslovi mojo dušo, moje srce, pamet, voljo in spomin, blagoslovi vse na vekov veke. Amen.

I. pol ure

pred najsvetejšim zakramentom.

Darovanje pred Najsvetejšim.

Češčen in hvaljen bodi zakrament presvetega Rešnjega Telesa. Svet, svet, svet je Bog Gospod vojnih trum. Nebo

in zemlja sta polna slave njegovega veličastva. Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu! Čast bodi tudi nebeški Kraljici in vsem izvoljenim duhovom nebeškim. Amen.

S tem pozdravom darujem to svojo molitev v tvoje počeščenje, o Jezus, moj preljubeznivi, v najsvetejšem zakramentu skriti Bog in Odrešenik! — V duhu te molim v vseh cerkvah celega sveta, kjer si v presvetem zakramentu pričujoč, in želim s tem svojim počeščenjem nadomestiti pomanjkljivo češčenje v vseh zapuščenih cerkvah, pa tudi zadosti za nečast in vse krivice, katere ti prizadevajo grešniki sploh, posebno pa, s katerimi te v najsvetejšem zakramentu žali toliko nehvaležnih ljudi in žalibog tudi mrzlota in nedostojnost mnogih tebi posebno posvečenih oseb. Prosim te v imenu vseh odpuščenja in usmiljenja.

Prosim te pa tudi, pošlji s prestola svoje ljubezni žarke svoje milosti po celem svetu, da te vsi ljudje brez izjeme spoznajo in ljubijo, da se grešniki spreobrnejo, da krivoverci in neverniki zadobe razsvetljenje, skušani in slabi brambo in moč, da se nedolžni in spokorniki utrdijo v dobrem, pobožni in

čednostni rastejo v popolnosti in svetosti, da duhovniki in redovniki prejmo milost gorečnosti in velikodušnosti, da se tvoja Cerkev vedno bolj razširja in tvoje božje ime na zemlji kakor v nebesih poveličuje. — S tem odkritosrčnim namenom darujem ti današnji dan in vse, kar bom danes in ves čas svojega življenja podnevi in ponoči in v vsakem trenutku mislil, govoril, delal in trpel. — Naj počivam ali delam, čujem ali spim, jem ali pijem, govorim ali molčim, na telesu ali na duši karkoli trpim, vse to naj se zgodi v tvojo posebno hvalo in v vedno počeščenje najsvetejšega zakramenta in pa v hvaležni spomin svetih skrivnosti tvojega milostljivega učlovečenja, tvojega najsvetejšega življenja, trpljenja in smrti, zlasti pa v pobožni spomin najsvetejšega zakramenta ljubezni.

Nazadnje želim tudi vsak trenutek s teboj, moj Jezus, kar najtesneje združiti se in te vsaj duhovno prejeti v svoje srce. In želim tudi pri vseh svetih mašah, ki se bodo danes in v prihodnje do konca sveta opravljale, darovati te po tvojih mašnikih večnemu Očetu kot počeščenje in zahvalno, prosilno in zadostilno daritev zase in za vse človeštvo.

O Jezus, pošlji milostljivo svojega Duha, in prenovilo se bode obličje zemlje! Usliši tudi mojo ponižno molitev zame in za vse tiste, za katere sem posebno dolžan moliti. Okrepčaj nas k vojski proti grehu in k zvestemu izpolnjevanju naših stanovskih dolžnosti; daj nam milost, da vsak križ in vsako trpljenje veselo in hvaležno sprejmemo kot dragoceno zastavo tvoje ljubezni, da tebe zvesto posnemamo in enkrat srečno umrjemo.

O moj Jezus, jaz sem sicer le reven grešnik, toda imam trdno zaupanje, da me bodeš ne glede na moje grehe, ki jih iz vsega srca obžalujem, in ne glede na mojo revščino, katero zaklenem v tvoje presvete rane in zakrijem s tvojo drago krvjo, uslišal milostljivo in mi dodelil milost, da izpopolnjujem svoje življenje v tvojo čast in v večno hvalo presvete Trojice. Amen.

Dejanje vere, upanja in ljubezni pred Najsvetejšim.

O častitljivi in presveti zakrament! — Skriti Bog in Zveličar, verujem, da si bistveno pričujoč pod podobo kruha, in to verujem zato, ker si ti, večna resnica, to razodel.

Moj Gospod in moj Bog, po luči svete vere razsvetljen molim te v tvojem najsvetejšem zakramentu tako spoštljivo in goreče, kakor te molijo tvoji sveti angeli pred tvojim prestolom. Molim te in goreče želim, da bi te z menoj ves svet molil, hvalil in iz vseh moči ljubil. Tvoje ime, o Gospod, bodi hvaljeno od sedaj na veke.

O Bog, moje upanje in Bog mojega rešenja, v tebe upa moja duša. Usmiljeni Bog, ki nas čakaš tukaj v zakramentu ljubezni, da bi nam pomagal in nas tolažil, k tebi dvigam svoje srce, svoje roke in oči. Odrešenik moje duše, poglej na rane, ki si jih prejel iz ljubezni do mene, in potem poglej name, da se me usmiliš in me rešiš, ker sem bolan, reven in ubog. Stori nad menoj čudež svojega usmiljenja; vsi tvoji svetniki naj te zato z menoj hvalijo in častijo na veke!

Ljubim te, o moj preljubeznivi Jezus, ker si me prej ljubil in ker si vse ljubezni neskončno vreden. Res, moj Bog in moje vse, ljubim te iz vseh svojih moči, ker ti, ki si neskončno lep in popoln, neskončno dober in samo ti dober, si neizrečeno svet in ljubezniv v sebi samem. Užigaj me vedno bolj z

ognjem svoje ljubezni in napolni moje srce s svojo nepopisljivo sladkostjo, da od tvoje ljubezni skoprnim. Amen.

Počeščenje presvetega Rešnjega Telesa.

(Po sv. Jedrti.)

Bodi češčeno, o presveto Rešnje Telo in draga kri mojega Gospoda Jezusa Kristusa, ki si tukaj pod podobo kruha resnično pričujoč. Molim te z ono častjo in pobožnostjo, s katero te molijo in častijo angelski kori. — Pred teboj pokleknem v duhu ponižnosti in priznam, da si ti, moj Bog in Gospod, tukaj v presvetem zakramentu resnično pričujoč. Bodi češčeno, vse hvale vredno telo Jezusa Kristusa, mojega Zveličarja, ti resnična živa hostija, ki je bila darovana na lesu svetega križa! — Molim te združen z ono molitvijo, katero je tvoje sveto človeštvo Bogu darovalo, in te zahvaljujem v imenu vseh stvari za neizrečeno ljubezen, s katero si tukaj pričujoč v naše zveličanje. — Bodi češčen, o mili Jezus, Beseda Očeta, odsvit njegove slave, studenec milosti, rešenje sveta, Jagnje božje, živi kruh, najsvetejša daritev, ki dela spravo med nebesi in zemljo.

Bodi češčen, o Jezus, Beseda, ki si meso postala, ti najmogočnejši kralj, posoda božanstva, sad Device, kruh angelski, okrepčilo svetnikov in izvor večne sladkosti!

Bodi hvaljena, vsega češčenja vredna božja in človeška narava Jezusa Kristusa, ki si tukaj skrita pod to neznatno podobo v tolažbo naših duš! Tebe hvalim in častim, tebe poveličujem in slavim na veke.

O moj Jezus, trdno verujem, da si tu pričujoč in da mi vidiš v dno srca. Verujem, da v podobah kruha ni le tvoje telo in tvoja kri, ampak tudi tvoja božja in človeška narava. In dasi ne morem tega razumeti, vendar to tako trdno verujem, da bi za to tudi svojo kri prelil. — O Jezus, mila cvetlica iz Jesetove korenine! Ti pravi in mogočni kralj miru, prosim te po neizrekljivi ljubezni, s katero ljubiš duše svojih izvoljenih, usmili se nas in daruj se svojemu večnemu Očetu za nas.

O ti dragoceni biser srca Očetovega, preljubi Jezus, pozdravim te po ljubezni, ki sklepa tvoje Srce s prevzvišeno sveto Trojico, in te zahvalim, ker si postavil ta božji in tolažilni zakrament, ki razveseljuje nebo in zemljo in jo napolnjuje

z milostmi. Slava ti, o mili Jezus, čigar neskončna modrost je ukrenila, da na tako čudovit način bivaš pri ljudeh in jim deliš svoje blagodare.

Slava ti, o vsemogočni Jezus, ki si storil ta nerazumljivi čudež, katerega še angeli v nebesih ne morejo razumeti.

Slava ti, o vsemogočni Jezus, ki si dal nam siromakom v znamenje svoje neizmerne ljubezni tak zaklad, da ga ne dosegajo vsa zemeljska in nebeška bogastva.

O Jezus, pravo upanje in varno pribežališče moje duše, hvalim te, ljubim te, častim te, molim te in prosim te goreče: Daruj se nebeškemu Očetu za moje neštevilne grehe, kakor si se daroval na svetem križu za grehe sveta.

O Jezus, moja sladka in edina ljubezen, usmili se milostno moje nevredne, grešne duše.

O nebeški Oče, darujem ti tega tvojega edinega Sina, ki se nam je daroval v tem najsvetejšem zakramentu. Darujem ti ga v priznanje tvojega neskončnega veličastva in v hvalno in zahvalno daritev za tvojo neizrečno slavo in mogočnost. — Darujem ti ga kot spravno daritev za vse naše grehe, ki smo jih storili proti tebi, našemu Bogu, in te

ponižno prosim, odpusti nam milostljivo zaslužene kazni, ozri se na preobilno zadoščenje, ki ti ga je daroval. — Darujem ti ga tudi kot daritev miru in v dosego vseh milosti, ki so nam potrebne za dušo in telo, da te popolnoma spoznamo in častimo, v tebe verujemo, v te zaupamo, tebe ljubimo in molimo, tebi služimo in združeni s teboj ostanemo do zadnjega trenutka svojega življenja. Amen.

Počeščenje in sprava.

Ponižno te molim, o moj Jezus, ki si navzoč v presvetem zakramentu! Spoznavam te pravega Boga in pravega človeka in bi rad popravil s tem počeščenjem mrzloto toliko kristjanov, ki hodijo mimo tvojih templjev, dà, celo mimo tvojih tabernakljev, kjer si iz prevelike ljubezni navzoč vse ure v veliki potrpežljivosti, in te še ne pozdravijo ne, temveč kakor judje v puščavi kažejo svoj stud pred to nebeško mano. — Darujem ti predrago kri, ki si jo prelil iz rane svoje leve noge v spravo za toliko mlačnost. V to presveto rano se skrijem in ti ponavljam tisočkrat:

Moljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Ponižno te molim, o moj Jezus, ki si navzoč v presvetem zakramentu, in bi s tem počeščenjem rad nadomestil nehvaležnost toliko kristjanov, ki te ne spremljajo, ko te nese duhovnik k bolniku, in ti ne izkažejo nobenega znamenja zunanjega češčenja. — V spravo za tako mrzloto ti darujem predrago kri, ki je tekla iz rane tvoje desne noge. V to presveto rano se zaprem in ti kličem tisočkrat:

Moljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Ponižno te molim, o moj Jezus, ti pravi kruh življenja, in bi s tem počeščenjem rad zadostil za rane, ki ti jih zadajajo premnogi, ki onečaščajo cerkve, v katerih prebivaš v zakramentalnih podobah. — V spravo za ta onečaščevanja ti darujem predrago kri, ki je tekla iz rane tvoje leve roke. V to presveto rano se zaprem in ti kličem tisočkrat:

Moljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Ponižno te molim, o moj Jezus, ti živi kruh, ki je prišel iz nebes, in bi s tem počeščenjem rad zadostil za vso nečast in nedostojnost premnogih vernih pri sveti maši. — V spravo za toliko nehvaležnost ti darujem predrago kri, ki je tekla iz rane tvoje desne roke. V to presveto rano se skrijem in ti kličem tisočkrat:

Moljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Ponižno te molim, o moj Jezus, ti pravi spravni dar za naše grehe, in bi rad nadomestil za vso grdobijo onih kristjanov, ki si upajo s težkimi grehi na vesti približati se tebi in te prejeti v svetem obhajilu. — V spravo za take božje rope ti darujem predrago kri, ki je tekla iz rane tvoje presvete strani. V to presveto rano se prihajam skrit, da bi tebe tu molil in ljubil z vsemi onimi dušami, ki te pobožno časte v presvetem zakramentu, in ti klical tisočkrat:

Moljeno in češčeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Molitev goreče ljubezni.

(Po sv. Petru iz Alkantare.)

Dodeli mi, o presladki Jezus, milost, da te morem ljubiti iz vsega srca, iz vse duše, iz vseh moči, kakor ti velevaš.

O moje edino upanje, ti moja edina slava! Moje pribežališče in moja tolažba! O moj najboljši, najprisrčnejši prijatelj! Moj mili, ljubeznivi ženin, slajši kakor med in slaščica! O sladkost mojega srca! O življenje moje duše! O veselje mojega duha! O krasni dan večnosti; jasna luč moje duše; nebeški raj mojega srca! O moj sladki izvor in moj in vseh stvari začetek! O moj največji pokoj in moja edino zadostujoča posest!

Pripravi si, o moj Jezus, v meni sijajno stanovanje, da po svoji obljubi v meni prebivaš. Zamori v meni vse, kar ti ne ugaja, in me naredi človeka po svojem Srcu; prebodi s svojim strahom mojo dušo in rani moje srce globoko s puščicami svoje ljubezni; napoji me z vinom svoje prevelike ljubezni!

Oj, kdaj ti bom popolnoma po godu? Kdaj odstranim od sebe vse, kar ti je zoprno? Kdaj bom ves tvoj? Kdaj bom nehal biti sam svoj? Kdaj te bom ljubil z najgorečnejšo ljubeznijo? Kdaj

me boš s plameni svoje ljubezni vnel? Kdaj boš meni, ubogemu in potrebnemu človeku, odprl in pokazal ono imenitno kraljestvo, ki je v meni, tebe samega z vsem svojim bogastvom? Kdaj me boš popolnoma združil s seboj? Kdaj boš vse od mene vzel, kar me zadržuje biti enega duha s teboj in se nikdar ne ločiti od tebe.

O ljubljenec moje duše! O sladko veselje mojega srca! Moj Jezus! Ne usliši me po mojih zaslugah, ampak po svoji neizmerni dobroti. Poučuj me, razsvetljuj me, vodi me, pomagaj mi v vseh stvareh, da nič drugega ne govorim ali storim, kakor kar je drago tvojim očem in ti je po godu.

O moj Bog, moj sladki prijatelj, moja radost, moja največja dobrota! Zakaj sem tako kasno začel te ljubiti? Kako žalostno je bilo moje stanje, ko sem živel brez tvoje ljubezni; kako tožna moja usoda, ko te nisem spoznal; kako teman moj duh, ko te nisem videl! Ne pripusti vsled svojega usmiljenja, da bi te zopet zapustil ali se od tebe odvrnil!

Ker sem torej tako pozno začel te ljubiti, o Jezus, kaj hočem drugega, kakor odslej te toliko bolj goreče ljubiti.

O, da bi mogel sam toliko ljubiti in hvaliti, kakor te ljubijo in hvalijo vsi blaženi duhovi! O, da bi jaz sam mogel imeti ljubezen vseh stvari! O Jezus, daj, da te ljubim!

O Marija, presveta Devica, mati lepe ljubezni, prosi zame in podeli mi en del svoje velike ljubezni!

Prošnja.

(Po sv. Alfonzu Ligvoriju.)

O moj ljubljeni Jezus, o Bog poln ljubezni do nas revnih ljudi, kaj bi bil mogel še storiti, da bi si pridobil ljubezen nehvaležnih ljudi? O, ko bi te ljudje resnično ljubili, za trdno bi bile vse cerkve vedno napolnjene pobožnih častilcev, ki bi te na kolenih molili in se ti z ljubezni plamtečim srcem zahvaljevali, ki si v presvetem zakramentu oltarja resnično pričujoč. — Toda večina ljudi pozabi nate in na tvojo neskončno ljubezen do nas; veliko rajši se mudijo pri ljudeh, od katerih pričakujejo časnega in minljivega dobička; tebe pa, o Gospod, puste samega in zapuščenega v tabernaklju! — O, da bi ti vendar mogel zvesto in goreče služiti in tako zadostovati za veliko nehvaležnost toliko ljudi!

O, žal, da sem tudi jaz kdaj bil do tebe, preljubeznivi Jezus, tako malomaren in nehvaležen! — Ali od zdaj zanaprej ne sme nič več tako biti! Za trdno sklenem, tebi, preljubeznivi Jezus, zvest ostati in ti tukaj v tabernaklju tovarišijo delati, kolikor mi bo le mogoče. — Užgi v meni ogenj svoje svete ljubezni, da od danes živim le za to, da bi tebe ljubil in tebi dopadel. Ti edini zaslužiš, da bi te vsi ljudje ljubili! In če prej nisem toliko maral zate, oh, odpusti mi; saj od zdaj zanaprej ne želim nič drugega, kakor le tebe ljubiti. Moj Jezus, ti si moja ljubezen in moja dobrota, moj Bog in moje vse!

Presveta Devica Marija, izprosi mi močno ljubezen do presvetega zakramenta. Amen.

Srčni vzdihljaji.

Čudna, o Jezus, so pota tvojega usmiljenja, po katerih si hotel priti do naših src, da jih nase potegneš, nase privežeš, s svojo ljubeznijo osrečiš in oblažiš! Ti si najmogočnejši naš priprošnjik pri našem nebeškem Očetu; toda nebesa so tako daleč od nas; mi pa smo na tej revni zemlji v nadlogah, stiskah

in revah. In ti se nas usmiliš in stopaš v neskončni ljubezni na naše oltarje vsak dan, dà, vsako uro podnevi in ponoči, da se daruješ Bogu Očetu kot zahvalni, prosilni in spravni dar.

Toda tudi to brezmejno ponižanje ne zadostuje tvoji neizmerni ljubezni do nas; zato hočeš vedno, vsak trenutek pri nas biti, kakor prijatelj med prijatelji, kakor oče med svojimi otroki hočeš pri nas stanovati! — V tem najsvetejšem zakramentu hočeš biti pri nas popolnoma, kot Bog in človek, z dušo in s telesom, z vsemi svojimi zaslugami, z vsem bogastvom svoje ljubezni in z vsemi zakladi svojih milosti. — Kakor jetnik bivaš tukaj v tabernaklju med nami zvezan z vezmi ljubezni. In zaradi tega začudena vzklikne v Visoki pesmi nevesta sveta Cerkev: »Glej, moj ljubljenec stoji za steno; on gleda skozi okno in zre skozi mrežo.« Kaj drugega je ta stena, za katero ti stojiš, o moj Jezus, kakor tabernakelj? — In kaj drugega je okno in mreža, skozi katero zreš, kot podoba kruha, s katero zakrivaš svoje božanstvo in človeštvo in iz katere zreš na nas? Tvoje oči natančno vidijo, ali te ljubim ali ne in s kako zvestobo te iščem. — Ti vidiš na dno mo-

jega srca in poznaš vsa njegova nagnjenja. Jaz pa tebe ne vidim, kajti tvoja sladka lepota je mojim očem skrita v podobi kruha.

Toda, če te tudi moje telesne oči ne vidijo, me pa sveta vera uči, da si v tabernaklju pričujoč. Ti si tu tako tih; sveti mir vlada v tvojem prebivališču; tako je, kakor da bi ne bil živ, o moj Jezus, kajti nič se ne ganeš in vendar si ti življenje, in vse življenje je od tebe, in brez tebe nič ne živi in se ne giblje. V tebi živimo, se gibljemo in smo.

V sredi med človeškimi otroki stanujoč slišiš naše govorjenje, vidiš naša dela, naše skrbi in reve, naše trpljenje, naše izkušnjave, naše prestopke in boje. — Vidiš, kako nekateri z veliko pobožnostjo molijo, drugi pa preklinjajo; kako nekateri vse store le v tvojo čast, drugi pa nate pozabijo; kako se ti nekateri zahvaljujejo za vsako milost, drugi pa brez čuta hvaležnosti tvoje darove rabijo in večkrat celó zlorabljajo in te ž njimi žalijo. — Vidiš dalje, kako jih nekaj s sveto pobožnostjo in svetim strahom pristopi k tvoji božji mizi, drugi pa pristopijo mrzli, in drugi morda celó nevredni! In ti, o Bog, bivaš mirno in tiho v tabernaklju in ne pokažeš z ni-

kakim znamenjem, kako zelo ljubiš one, ki te vredno prejmó, in kako zelo se ti studi nehvaležnost onih, ki te zaužijejo nevredno! — Nič ne more motiti miru in tihote tvojega svetišča! Ljubezen, le ljubezen je ona skrivnostna vez, s katero si, rekel bi, zvezan in ujet v tabernaklju; in ljubezen je ona moč, katera tebe, ki si življenje in ki daješ vsem življenje, rekel bi, umori, da postaneš klavna daritev za nas, revne grešnike!

O čudežni Bog, o večna Modrost, glasno mi kliče tvoje molčanje, tvoj mir v uho moje duše: Umreti se moram učiti od tebe! Dà, umreti moram na svetu; kakor mrtev moram postati malomaren za veselje in za minljive dobrote zemeljske, malomaren za čast, hvalo in grajo ljudi. Čim večkrat te bom prejel v najsvetejšem zakramentu, tem bolj bom odmiral svetu in njegovim sladnostim.

Le zate naj bi živel, kakor tudi ti, dejal bi, zame živiš v tabernaklju, da bi bil hrana in življenje moji duši! Moje oči naj bodo zaprte in naj ne gledajo krasote in dražesti sveta. Moja ušesa naj ogluše, da ne slišijo vabljenja čutnosti. Moja usta naj ne govore praznih ali celo pregrešnih besedi; nikdar naj se ne prilizujejo ali lažejo. — Nikdar naj

se ne ganem, da bi zadostoval lastni ljubezni ali ničemurnosti! Umreti hočem grehu in vsemu, kar vodi v greh. Le samo zate hočem živeti, tebi služiti! Tebi se popolnoma darujem, moj Gospod, moj Bog, moja največja dobrota in studenec vseh blaženosti!

Tega me uči tvoje skrito življenje v tem božjem zakramentu. Vidim, kako si ponižen, kako krotak, kako potrpežljiv, kako pokoren, kako usmiljen, kako goreče nas ljubiš. Teh čednosti se učim od tebe, kadar premišljujem presveti zakrament. Dasi ne izgovoriš nobene besedice, je vendar tvoje molčanje najglasnejši govor! — O večna Beseda Očetova, daj mi moči, da izpolnim, česar me uči tvoje molčanje; daj mi moči, da storim, česar me uči tvoj zgled! Kajti še živi v meni grešni človek, še se vzdiguje proti duhu ter kali notranji mir z vednimi boji. — Zatorej, o kruh življenja, okrepčaj me; o žareči ogenj ljubezni, užgi me; o nebeški kažipot, vôdi me, da bom živel nebeško življenje in da bom po večkratnem združenju s teboj v presvetem zakramentu postal nov človek, ki je ustvarjen po tvojem dopadajenju. Amen.

Molitev k preblaženi Devici Mariji za veliko ljubezen do presvetega Srca Jezusovega.

O preblažena Mati božja, moja Gospa in Mati Marija! Zavoljo odličnih prednosti tvojega presladkega Srca mi izprosi stanovitno pobožnost in ljubezen do presvetega Srca Jezusovega v presvetem zakramentu, ki je studenec vseh milosti in vsega usmiljenja božjega, da bom vedno združen s presvetim Srcem Jezusovim vse svoje dolžnosti zvesto izpolnjeval, vedno gorečnejše po popolnosti hrepenel in z veselim srcem danes in vselej Jezusu služil in se s svojim milim Jezusom vedno tesneje združil. Amen.

Duhovno obhajilo.

Jezus, odsvit večnega veličastva, trdno verujem v tebe v presvetem zakramentu in goreče želim s teboj se združiti. Pridi, o Jezus, in napolni moje srce s svojo milostjo! Objamem te, kakor da si že prišel v moje srce, in se združim s teboj. O kralj nebes, bodi tudi kralj mojega srca in posedi je popolno. Upam v tebe, ljubim te; ne pripusti nikdar, da bi se ločil od tebe. Amen.

Prošnja za blagoslov.

O predobrotljivi Jezus, o presladki Jezus, blagoslovi mene in vse one, kateri so se mi priporočili v molitev in za katere sem dolžan moliti. Zavoljo svojega grenkega trpljenja in smrti odpusti meni in vsem ljudem grehe, daj meni in vsem živim svojo milost, umrlim pa večno življenje. Amen.

—

II. pol ure

pred presvetim Rešnjim Telesom.

Na čast presvetemu Srcu Jezusovemu. Pozdrav presvetemu Srcu Jezusovemu.

(Molitev sv. Mehtilde.)

Pozdravljam te, o premilo Srce Jezusovo, ti sladkodoneča struna presvete Trojice! Pozdravljam te, o presladko Srce Jezusovo, ti živi vir vse dobrote in milosti! Pozdravljam te, najljubeznivejše Srce Jezusovo, ti zakladnica vseh bogastev božjih! — Tisoč- in tisočkrat bodi češčeno in pozdravljeno, ti, vir božje ljubezni, iz katerega izvirajo vse milosti in vse usmiljenje. O najplemenitejše in najdražje Srce Gospoda našega

Jezusa Kristusa, z namenom presvete Trojice te molim kot zaklad vseh milosti, ki so se nad svete in pobožne duše kdaj razlile in se še razlivajo.

O Srce Jezusovo, ti sladko Srce; o Srce Jezusovo, ti milo Srce; o Srce Jezusovo, ti ljubeznivo Srce; o Srce polno sladkosti, polno usmiljenja, polno ljubezni. K tebi se zatečem in tvojemu prevelikemu usmiljenju izročim svoje grehe in zanikrnosti. — Tebi darujem ves svoj trud in vsa svoja dela; tebi izročim vso svojo revščino, tebi izročim svoje življenje in posebno konec svojega življenja. O Srce Jezusovo, ti najplemenitejši dar, ti najslajše kadilo, ti najdostojnejša daritev, daruj se ti Bogu Očetu zame in nadomesti one dni mojega življenja, v katerih nisem nič Bogu dopadljivega storil.

Hvalim te, najplemenitejše Srce Jezusovo, združen z ljubeznijo, s katero te je Sveti Duh iz najčistejše krvi deviške matere Marije tvoril. Blagrujem te, presladko Srce Jezusovo, združen z ljubeznijo presvete Trojice, katera te je z vsemi nebeškimi darovi okrasila. — Slavim te, najmilejše Srce Jezusovo, združen z ono ljubeznijo, katere si gorelo do nas ljudi. Častim te, predobrotljivo Srce

Jezusovo, združen z ljubeznijo, katera te je na lesu svetega križa za nas umorila. Ljubim te, najzvestejše Srce Jezusovo, združen z ljubeznijo, radi katere si bilo s sulico prebodeno.

Zato, o presveta Trojica, te hvalim in molim tisoč- in tisočkrat; po presvetem Srcu Jezusovem in v imenu vseh stvari se ti zahvaljujem, da si obdarovala to najplemenitejše Srce s tolikimi darovi in milostmi. — S ponižnim spoštovanjem darujem tvojemu najvišjemu veličastvu prav to božje Srce z vso blaženostjo, katero ima v sebi, in sicer v ta namen, da te hvalim in ponižno prosim odpuščanja vseh grehov in zanikrnosti. Amen.

Darovanje presv. Srcu Jezusovemu.

O mili Jezus, neusušljivi vir ljubezni, oče usmiljenja in Bog vse tolažbe! Odprl si nam nevrednim neizmerno bogastvo svojega božjega Srca. V zahvalo za vse dobrote, posebno za ustanovitev presvetega zakramenta in v malo zadoščenje za vso nečast, s katero smo jaz in drugi ljudje tvoje božje Srce v tem presvetem zakramentu žalili, se posvetim popolnoma češčenju tvojega božjega

Srca. — Temu tvojemu Srcu se darujem popolnoma, svoje telo in svojo dušo, vse svoje misli, besede in dejanja, vsa dela in vse trpljenje, pa tudi vse zasluge, katere sem že ali pa jih še bom s tvojo milostjo pridobil. Posebno ti darujem še svoje srce in trdno sklenem, je vedno bolj in bolj vsakega greha varovati in s čednostmi zaljšati, da bo postalo tvojemu Srcu vedno bolj podobno.

Tudi sklenem, da hočem češčenje tvojega božjega Srca po svojih močeh pri drugih razširjati.

Zdaj pa prosim ponižno, sprejmi ta moj dar kot dišeče kadilo, in kakor si mi dal željo, se tebi darovati, tako mi daj tudi milost, da izpolnim, kar sem obljubil. Amen.

Sedem skrivnosti božjega Srca Jezusovega.

1. R a n a. O božje Srce Jezusovo, ki si bilo zame ranjeno; molim te z vsemi bitji, ki te ljubijo. Darujem ti vse trpljenje, katero so kdaj trpela človeška srca in katero bodo še trpela. Darujem ti tudi trpljenje svojega revnega srca in te prosim, rani moje in vsa človeška

srca s plamtečo puščico svoje božje ljubezni, da bomo sebi in svetu odmrli, le zate živeli in v tvoji ljubezni umrli. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

2. K r i. Molim te, presveto Srce Jezusovo, ki si za ves svet krvavelo. Zahvalim te v imenu vseh ljudi za neskončno ljubezen, s katero si darovalo za nas zadnjo kapljo svete krvi. — Zato ti jaz darujem vsak dihljaj, vsak udarec žile, vsak gibljaj telesa, vsako dejanje duše. Darujem ti tudi svojo kri in svoje življenje v zahvalo; sprejmi ju milostno. Prosim te, dodeli mi milost, da ne bo ničesar v meni, kar bi ne bilo popolnoma in za zmeraj tebi posvečeno. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

3. V o d a. Molim te, presveto Srce Jezusovo, ki si zame celò zadnjo kapljico vode darovalo. Zahvalim te za toliko ljubezen. Vse stvari naj te hvalijo in slave brez konca. Darujem ti v zahvalo za toliko ljubezen vso čast in slavo, katero ti dajejo nežive in brezumne stvari s svojim bivanjem, življenjem in čutenjem. — Ponižno te prosim,

naj se razlije vir večnega življenja čezme in naj me očisti vseh mojih grehov, pomanjkljivosti in nepopolnosti, da ti bom v svetosti in popolnosti vedno bolj enak postajal. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

4. O g n j e n p l a m e n. Molim te, presveto Srce Jezusovo, ki gorìš ljubezni do nas. Zahvaljujem te z Marijo, vsemi angeli in ljubimi svetniki vred za neizmerno ljubezen, s katero si nas ljubil od vekomaj in s katero nas hočeš ljubiti na veke. Ti hrepeniš po naši ljubezni in želiš, da bi se srca vseh ljudi užgala ljubezni do tebe. — Zato ti jaz darujem ljubezen vseh tebi zvestih bitij, pa tudi ljubezen svojega revnega srca in te ponižno prosim, užgi ljubezen do tebe tudi v onih srcih, ki te ne ljubijo, in stori, da bomo vsi žgalni dar tvoje ljubezni na vse večne čase. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

5. T r n j e v a k r o n a. Molim te, s trnji neizrečnih bolečin obdano Srce Jezusovo! Ponižno te prosim, odpusti vse slabe misli, želje, besede in dejanja, s katerimi smo te jaz in drugi razžalili; — v zadoščenje ti darujem, karkoli se je že in karkoli se bo še dobrega in tebi dopadljivega v nebesih in na zemlji zgodilo, in te prosim, ohrani nedolžne, obvaruj spokornike, izpreobrni grešnike in nam vsem dodeli milost, da te nikdar več ne razžalimo, temveč da ti popolno dopadljivi postanemo. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

6. K r i ž. Molim te, s svetim križem ozaljšano Srce Jezusovo, in te prosim, odpusti sramoto in zaničevanje, katero si pretrpel na križu. Zahvaljujem te za neprecenljivo daritev, katero si na svetem križu daroval zame in za ves svet. Darujem ti vse daritve, katere so ti darovali Marija, mati bolečin, in vsi svetniki ali katere ti bodo darovali posihmal. — Darujem ti pa tudi vse svoje žrtve in te prosim ponižno, dodeli mi milost, da nosim vse svoje križe pogumno, stanovitno in s svetim veseljem do konca svojega življenja, da bom s teboj v tem življenju darovan, v večnosti pa zveličan. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

7. P o d o b a S r c a J e z u s o v e g a. Molim te, božje Srce Jezusovo, da ne skrivaš več plamena svoje neiz-

merne ljubezni, ampak da si se razodelo vsemu svetu in se prikazalo v podobi. Zahvaljujem te zato in želim iz hvaležnosti in ljubezni, da bi te ves svet spoznal, da bi vsa srca nase potegnilo, vse duše z ljubeznijo do sebe užgalo in tako svojemu najgorečnejšemu hrepenenju zadostilo. — O, dodeli vendar nam vsem milost, da bodo skrivnosti, katere si malim in ponižnim razodel, vsi spoznali, vsi iskali in častili in se po njih zveličali. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

Zadoščenje božjemu Srcu Jezusovemu.

O božje Srce Jezusovo, pred teboj na kolenih kleče se ti še enkrat darujemo z namenom, da bi rastli v ljubezni in zvestobi do Boga in tako zadostili za razžaljenje, ki ga moraš trpeti od nehvaležnih ljudi.

Obljubimo:

Čim bolj se skrunijo tvoje skrivnosti,
tem bolj verujemo vanje, o božje Srce!

Čim bolj si prizadevajo neverniki, oropati nas večnega upanja,

tem bolj upamo v te, o Srce Jezusovo, ti edino naše upanje!

Čim bolj se človeška srca ustavljajo milosti,
tem bolj te ljubimo, neskončno ljubeznivo Srce Jezusovo!

Čim bolj neverniki napadajo tvoje božanstvo,
tem bolj te molimo, o božje Srce Jezusovo!

Čim bolj se tvoje svete zapovedi pozabljajo in prelamljajo,
tem bolj jih hočemo mi izpolnjevati, o presveto Srce Jezusovo!

Čim manj se tvoji sveti zakramenti časte in prejemajo,
tem bolj jih hočemo mi z ljubeznijo in spoštovanjem prejemati, o velikodušno Srce Jezusovo!

Čim manj se spoznavajo in posnemajo tvoje čednosti,
tem bolj jih hočemo mi posnemati, o Srce Jezusovo, vzor vseh čednosti.

Čim bolj si prizadeva pekel duše pogubiti,
tem gorečneje si hočemo prizadevati mi, rešiti in zveličati jih, o presveto Srce Jezusovo, gorečnik duš!

Čim bolj požrešnost in prevzetnost razdirata zatajevanje in zvesto izpolnjevanje dolžnosti,
tem bolj se hočemo mi zatajevati ter dolžnosti svoje zvesto izpolnjevati, o ti s sramoto nasičeno Srce Jezusovo!

Čim bolj se zaganjajo peklenska vrata proti tvoji Cerkvi,
tem zvesteje se je hočemo držati mi, o zvesto Srce Jezusovo!

Čim bolj se svet vzdiguje proti nezmotljivemu papežu,
tem bolj ga hočemo mi z vernim srcem poslušati in se s ponižno vdanostjo izročamo njegovemu vodstvu, o Srce Jezusovo, ti večna Modrost!

Čim bolj se ljudje zaradi sebičnosti odtujujejo drug drugemu,
tem bolj se hočemo mi kot udje iste božje družine ljubiti v tebi, ljubezni polno Srce Jezusovo!

O božje Srce Jezusovo, Srce živega Boga, daj nam milost, da bomo kot zvesti otroci tvoje svete Cerkve na svetu apostoli tvoje ljubezni, v večnosti pa tvoja krona. Amen.

Združimo se s Srcem Jezusovim.

(Na vse vrstice se nanaša: s teboj se združimo.)

Pobožna molitev Srca Jezusovega,
Goreča ljubezen Srca Jezusovega,
Delavna gorečnost Srca Jezusovega,
Zadostovanje Srca Jezusovega,
Zahvala Srca Jezusovega,
Trdno zaupanje Srca Jezusovega,
Govoreče molčanje Srca Jezusovega,
Ponižnost Srca Jezusovega,
Pokorščina Srca Jezusovega,
Mir Srca Jezusovega,
Krotkost Srca Jezusovega,
Neizrečena dobrota Srca Jezusovega,
Vse obsegajoča ljubezen Srca Jezusovega,
Globoka zbranost Srca Jezusovega,
Nežna skrbnost Srca Jezusovega za izpreobrnjenje grešnikov,
Tesno združenje Srca Jezusovega z nebeškim Očetom,
Volja Srca Jezusovega,
Namen Srca Jezusovega,
Želja Srca Jezusovega,

s teboj se združimo.

Klici k Srcu Jezusovemu.

Ljubezen Srca Jezusovega: užgi moje srce!
Moč Srca Jezusovega: krepčaj moje srce!
Usmiljenost Srca Jezusovega: odpusti mojemu srcu!
Potrpežljivost Srca Jezusovega: ne utrudi se nad mojim srcem!
Gospostvo Srca Jezusovega: razširi se čez vse moje srce!
Volja Srca Jezusovega: razpolagaj z mojim srcem!
Gorečnost Srca Jezusovega: použij moje srce!
Brezmadežna Devica Marija, prosi za nas božje Srce Jezusovo!

Vzdihi ljubezni k Srcu Jezusovemu.

(Molitev blažene Margarete Marije Alakok.)

O ljubezni plamteče Srce Jezusovo, svetišče božje, tempelj najvišjega veličastva, žrtvenik božje ljubezni, od ljubezni do Boga in do nas goreče Srce, molim te, ljubim te, želim, da bi se moje srce napolnilo ljubezni in spoštovanja do tebe. Združim se z željami tvojega presvetega Srca. Naj vname tvoja ljubezen moje revno srce, da bom le zate živel, le tebe ljubil.

Kako me veseli, da si ti, o moj Jezus, popolnoma srečen in zadovoljen! Pripravljen sem rajši umreti, kakor tebe razžaliti!

O moje srce! od zdaj zanaprej moraš odmreti vsemu posvetnemu in moraš hrepeneti le po tem, kar je nadnaravnega in božjega. O presveto Srce Jezusovo, združim se s teboj in izročim se ti vsega. V prihodnje hočem živeti le od tebe, po tebi in za tebe.

S teboj hočem biti združen, tebi hočem služiti in ljubezni do tebe goreti, kakor gori večna luč pred svetim Rešnjim Telesom. Daj mi zate živeti, zate trpeti, zate umreti!

Kesanje

(blažene Margarete Marije Alakok.)

V ponižnosti padem pred teboj na kolena, presveto Srce Jezusovo! Molim te, hvalim te, slavim te, ljubim te iz vseh moči in z vso ono ljubeznijo, katere je zmožno moje srce. Pomnoži mojo ljubezen, da te bom še gorečneje ljubila in da bom za vedno tvoja. — Te milosti te prosim zase in za vse, ki te morejo ljubiti; prav posebno pa te prosim te

milosti za svoje uporno, trdovratno in nezvesto srce, katero je že tako dolgo tvoje milosti zlorabljaje se tebi zoperstavljalo in te žalilo. — Tako mlačna in lena sem v tvoji službi, da sem zaslužila, da bi me bil že zdavnaj zavrgel izpred svojega obličja in me kaznoval z najhujšimi kaznimi. Pa tvoje usmiljenje je večje kakor moje pregrehe. — Zato te prosim, presveto Srce mojega ljubeznivega Jezusa, zavoljo ljubezni, ki te je nagnila, da si se hotel za nas darovati na lesu svetega križa, in ki te še zdaj nagibuje, da se vsak dan daruješ za nas na oltarjih, odpusti mi vse grehe, posebno nehvaležnost, malomarnost in nezvestobo v tvoji službi; saj jih iz srca obžalujem. — Rada bi kri prelila, rada trpela vsakršne muke in bolečine, da bi zadostila tvoji pravičnosti in za vsa razžaljenja tvojega presvetega Srca zadobila odpuščenje! — Vse kazni, katere mi boš poslal v tem življenju, rada sprejmem, samo te ne, da bi bila sama sebi in grehu prepuščena in tvoje ljubezni oropana. O dobro, o ljubeznivo Srce, ne obsodi me k strašni muki, da bi te ne ljubila. — Rajši hočem trpeti vse peklenske muke, kakor le en trenutek brez tvoje ljubezni živeti. Moje srce

hoče le živeti, da te ljubi. V času in večnosti hrepeni edino le po ljubezni do tebe. Zato pa upam, da v svojem neskončnem usmiljenju ne boš pripustil, da bi bila na veke tvoje ljubezni oropana. — O ljubeznivo Srce mojega Gospoda Jezusa Kristusa, usliši torej ponižno prošnjo revne grešnice, ki te prosi resničnega poboljšanja! Studi se mi moje prejšnje življenje. Nič več nečem živeti v grehih, kakor do zdaj. — Če me hočeš za mojo nezvestobo kaznovati z ognjem, kaznuj me ne s peklenskim, ampak z ognjem svoje najčistejše ljubezni! Če mi pa hočeš v svoji neizmerni dobroti izkazati kako milost, prosim te te milosti, da te smem vekomaj ljubiti. — Naj me ta ljubezen napolni in v tebe izpremeni! Maščuj se nad menoj, da sem do zdaj le bolj sebe, kakor tebe ljubila; in sicer tako, da moje nehvaležno srce raniš tisoč- in tisočkrat s puščico svoje čiste ljubezni; nobeno posvetno nagnjenje naj ne vlada več v mojem srcu, ampak edino le tvoja ljubezen. — Daj, o mili Jezus, da pokažem svojo ljubezen s tem, da popolno izpolnjujem tvojo najsvetejšo voljo in da rada zate trpim. — To milost dodeli, presveto in najljubeznivejše Srce Jezusovo, mojemu pa tudi vsem onim

srcem, ki so zmožna te ljubiti, da bomo vsi v tej sveti ljubezni živeli in umrli. Amen.

Duhovno obhajilo.

O Jezus, moj najzvestejši in edini prijatelj, pridi v mojo dušo in jo ozdravi; ona, katero ljubiš, je bolna. Pridi, ti življenje mojega srca, ti edina moja tolažba, moja edina podpora! — Daj se mi, o kruh angelski, da hitro rastem; pridi in me bogato nasiti in daj mi, da živim resnično od tebe, v tebi in za tebe. Jaz nisem vreden, da ti k meni prideš, pa reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena. — O Jezus, tebi živim; o Jezus, tebi umrjem; o Jezus, tvoj sem živ in mrtev.

Prošnja za blagoslov.

O moj Jezus, blagoslovi me z blagoslovom svojega ljubečega Srca, iz katerega je tekel ves blagoslov za nebo in zemljo. Po tem blagoslovu bodi tvoj spomin vtisnjen v moje srce, da me rani brez prestanka z ljubeznijo!

O presveto Srce mojega Odrešenika, ne prezri me in sprejmi mojo ubogo dušo, in ne pusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Prva ura.

V čast presveti Trojici.

V. Gospod, odpri moje ustnice.

O. In moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

V. O Bog, pridi mi na pomoč.

O. Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Od septuagezime do velike noči se reče namesto aleluja: Čast ti, o Gospod, kralj večne slave!

Počeščenje.

Pridite, molimo vsemogočnega troedinega Boga, Očeta, Sina in Svetega Duha. Slavimo in hvalimo večnega, neskončnega Boga. Molimo, častimo, ljubimo, hvalimo z vednim češčenjem Jezusa Kristusa, svojega božjega Odrešenika v najsvetejšem zakramentu! Pridite,

kličimo mu z vsemi angeli in svetniki: Svet, svet, svet Gospod, Bog vojnih trum! Nebo in zemlja sta polna tvoje slave. Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Presveta Trojica, véliki mogočni Bog! s ponižnim srcem priznavamo pred tvojim neskončnim veličastvom, da smo grešili, da smo prelomili tvoje svete zapovedi. Potrti in skesani te prosimo, predobri Bog, odpusti nam naše grehe in grehe vsega sveta! Obrni svoje obličje od naših grehov, usmili se nas! Ne bičaj svojega ljudstva v svoji sveti jezi, marveč reši ga njegovih stisk in nadlog!

Grešili smo, pa tvoje usmiljenje, tvoja neskončna dobrotljivost presega naše hudobije; zato upamo v tebe, premili Zveličar.

O sladki Jezus v najsvetejšem zakramentu, vôdi naša srca z močjo svojega nebeškega Očeta, razsvetljuj jih z milostjo Svetega Duha! Daj, da spoznamo tvojo pričujočnost v presvetem zakramentu, in izprosi nam odpuščenje vseh naših grehov! Usliši našo ponižno prošnjo, užgi v nas ljubezen do svojega nebeškega Očeta, vlij v naša srca milosti Svetega Duha! Amen.

Bodi češčena presveta Trojica, en sam Bog! Hvalímo in slavímo jo, ker je nam izkazala svoje usmiljenje!

M o l í m o. Presveta Trojica, neskončni, najvišji, edini Bog! V svoji neizmerni dobrotljivosti si se nam razodel; zato dovôli, da te častimo klečé pred tvojim obličjem. Sprejmi za svoje usmiljenje prisrčno zahvalo, ki nam kipi iz naših ljubezni polnih src. Hvalimo in slavimo, molimo in častimo, občudujemo in zahvaljujemo te, presveta Trojica, neskončno usmiljeni in dobrotljivi Bog. Čast in slava ti vekomaj! Amen.

Tri božje čednosti.

Dejanje vere.

Verujem v tebe, presveta Trojica, en sam Bog. Verujem, da so eno: Oče, Sin in Sveti Duh. Saj si ti, mili Jezus, večna Resnica, nam razodel prečudno skrivnost svete Trojice. Tvojim besedam verujem, ker v njih je večno življenje. Po tvojem božjem nauku, moj Zveličar, spoznavam, da je en Bog v treh božjih osebah, in v tej veri kličem tu pred ne-

skončnim veličastvom troedinega Boga in kličem z največjim spoštovanjem do te nerazumljive skrivnosti: O blažena, presveta Trojica, en sam Bog!

Svoj božji nauk izročil si, dobri Jezus, svojim apostolom, da ga oznanjujejo po vsem svetu in krščujejo vse narode v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha.

Troedinemu Bogu, stvarniku vseh stvari, čast in slava vekomaj. Amen.

Čast tebi, večni Oče, ki si na svet poslal svojega edinorojenega Sina, da nas odreši in nas zopet naredi za tvoje otroke.

V neizrekljivem veselju kličemo tebe, vsemogočni stvarnik nebes in zemlje, svojega Očeta, ki si nam, svojim presrečnim otrokom, obljubil in pripravil večno, neizmerno blaženost.

Čast tebi, božji Sin, večna Modrost! Molimo in častimo te, ker si eno s svojim Očetom! odsvit njegove slave, blesk večne luči, prečisto zrcalo božje krasote, podoba njegove neskončne dobrotljivosti; kličemo ti s sveto Cerkvijo: Ti si Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga. Zaradi našega odrešenja si se učlovečil, iz ljubezni do nas hočeš v najsvetejšem zakramentu bivati med nami do konca sveta.

Ti si kralj, mi smo tvoji presrečni podložniki; ti dobri pastir, mi ovce v tvojem edinem hlevu. Ti si ženin, Cerkev pa, naša mati, je tvoja nevesta. Ti si živi kruh, ki je iz nebes prišel, da nas krepča in poživlja.

O božji Sin, o Sin človekov! Bodi češčen Oče, ki te je poslal; ž njim pa bodi češčen tudi ti, ki si izpolnil voljo svojega Očeta, prišel na zemljo in dejal v svoji neizmerni ljubezni do nas: Moje veselje je bivati med človeškimi otroki.

Čast tebi, Sveti Duh, ki od vekomaj izhajaš iz Očeta in Sina! Ti si dajal prerokom preroškega duha in po njih oznanjal narodom svoje prečudne obljube. Ti si obsenčil cvetlico, ki je pognala iz Jesetove korenine, prečisto Devico Marijo, da je postala Mati Sina božjega. Ti si peljal Jezusa v puščavo in proslavil ga s čudeži. Na binkoštni praznik si se prikazal apostolom v podobi gorečih jezikov in jih učil svoje modrosti. Kot tolažnik hočeš ostati pri sveti Cerkvi vse dni do konca sveta. Ti posvečuješ naše telo v svoje svetišče, da more Jezus v nas bivati po svetem obhajilu. Ti vlivaš v naša srca čisto ljubezen božjo.

Naj vse stvari z nami časte, hvalijo

in molijo presv. Trojico zdaj in vekomaj. Amen.

Trikrat Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Dejanje upanja.

O neskončna modrost božja! O nerazumljive sodbe božje! O neiznajdljiva pota previdnosti božje!

Velik si, vsemogočni troedini Bog, v vseh svojih delih, vendar si tudi Oče usmiljenja in Bog tolažbe.

Tvoje usmiljenje presega vsa tvoja dela; zato v tebe upam in vekomaj ne bom osramočen.

Po tebi zdihujem v stiskah tega zemskega življenja. Ti si moja luč, ti žarek upanja v temni noči; saj je le tam prava svetloba, kjer svetiš ti.

Usmiljeni Bog, tu pred sedežem tvoje milosti te prosim, odpusti mi moje grehe, daj mi milosti za sveto življenje in večno zveličanje.

Ko so se časi dopolnili, poslal je večni Oče svojega edinorojenega Sina na svet, da nam podeli nadnaravno življenje milosti, in v njem nam je dal vse.

Na tega Sina večnega Očeta obračam se v trdnem upanju, najti milost in usmiljenje.

O Jezus v presvetem zakramentu, tebi je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji. Ti mi boš dal, to trdno upam, večno življenje; saj si je obljubil onim, ki v tebe verujejo.

O Jezus v presvetem zakramentu! Če je že svit tvoje poveličane človeške natore na gori Tabor napolnil tvoje učence z nedopovedljivo sladkostjo, v kakem veselju bo šele plavala moja duša, ko te bom gledal v nebesih!

Sveti Duh, preljubeznivi Tolažnik, užgi v mojem srcu ogenj svete božje ljubezni, razsvetljuj moj um, krepi mojo voljo, da se ne bom nikdar ustavljal sladkim vabilom milosti, da bom čisto, sveto bivališče tvoje. Pripravi moje srce, da bo Jezus rad v njem si postavil svoj sedež!

Presveto Trojico naj z menoj hvalijo, molijo in časte vse stvari zdaj in vekomaj. Amen.

Trikrat Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Dejanje ljubezni.

Presveta Trojica, veliki Bog, nevidni kralj večnosti najponižneje te molim in se veselim tvoje neizrekljive slave in blaženosti.

Molim te, ljubi Oče, pa ljubim te tudi, saj morajo otroci ljubiti svojega očeta, in ti si naš oče.

Sam Jezus nas je učil imenovati te očeta, in pred svojim vnebohodom je dejal svojim učencem: Grem k svojemu Očetu in k vašemu očetu, k svojemu Bogu in k vašemu Bogu.

Ljubim te, večni Oče, stvarnik moj, in v blaženi ljubezni počivam na rokah tvoje božje previdnosti.

Ljubim te, Jezus moj, ki si svoje veličastvo skril v neznatni podobi kruha, da si morem upati bližati se ti v zaupni ljubezni.

Presveti zakrament je magnet ljubezni, s katerim si me k sebi potegnil. Premagal si moje srce, zato se ves posvečujem sveti ljubezni do tebe.

Kdaj bo izginila senca tega zemskega življenja?

Kdaj bo napočil presrečni dan, za katerim ne bo več noči, večni dan, kateri bom gledal v svitu tvoje slave tebe, milino svojega srca?

Kaj hočem v nebesih, kaj si želim na zemlji razen tebe? Ti edini si Bog mojega srca in moj delež na veke!

O, da bi si želel umreti silnega

hrepenenja, gledati premilo, zaželjeno obličje mojega Jezusa!

Ljubim te, Sveti Duh, duh ljubezni, sladka tolažba naših src!

Ti vežeš Očeta s Sinom v neizrekljivem božanstvu; ti si živa, osebna Ljubezen, ki izhaja iz Očeta in Sina, tretja oseba, ki od vekomaj dopolnjuje presveto Trojico.

Presveto Trojico naj z menoj časte, hvalijo in molijo vse stvari zdaj in vekomaj. Amen.

Trikrat Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Hvalni vzkliki.

Češčen bodi, o Gospod, ki pregleduješ brezdna in sediš nad kerubini. Aleluja.

Češčen bodi, o Gospod, v nebeškem šotoru, vreden, da te hvalimo vekomaj. Aleluja.

Češčen bodi, o Gospod, Bog naših očetov, vreden, da te molimo vekomaj. Aleluja.

Zahvalna himna.[1]

Tebe Boga hvalimo; tebe Gospoda spoznavamo.

[1] Zahvalno himno v novem prevodu gl. v »Dodatku«.

Tebe, večnega Očeta vsa zemlja povišuje.
Tebi prepevajo vsi angeli, tebi nebesa in vse moči nebeške.
Tebi kerubi in serafi neprenehoma kličejo:
Svet, svet, svet Gospod Bog, vojnih trum!
Nebo in zemlja je polna slave tvojega veličastva.
Tebe slavi preslavna truma apostolov;
Tebe časti zbor prerokov;
Tebe hvali mučencev družba belo oblečena;
Tebe slavi po širokem svetu presveta Cerkev.
Tebe, Očeta neskončnega veličastva.
In tvojega častitljivega pravega edinega Sina.
In Svetega Duha, Tolažnika.
O, kralj slave, Kristus!
Ti si Očeta večni Sin.
Da nas odrešiš, človek postàneš, in si preslabo telo Device.
Ti si iztrgal smrti žélo, ti si vernim odklenil vrata nebeška.
Ti sediš na božji desnici v slavi Očetovi.
Vemo, da boš prišel nas sodit.
Torej te prosimo, usmili se svojih

služabnikov, katere si rešil s svojo drago krvjo.
Daj, da v družbi tvojih svetih dosežemo večno slavo.
Reši, o Gospod, ljudstvo svoje in blagoslovi svoj delež.
Vôdi tiste, in povzdigni one na vekomaj.
Sleherni dan tebe slavimo.
In hvalimo tvoje ime na veke in na vekov veke.
Blagovôli nas, Gospod, današnji dan greha varovati.
Usmili se nas, Gospod, o usmili se nas!
Skaži nam milost svojo, Gospod, kakor smo v tebe zaupali!
V tebe, Gospod, sem zaupal, na vekomaj ne bom osramočen.

V. Hvalimo Očeta in Sina in Sv. Duha.
O. Hvalimo in povišujmo ga na veke.

Prošnje.

Molimo. Večni Oče, prosimo te, ohrani in povišuj našo mater, sveto katoliško Cerkev, in dodeli vsem njenim otrokom milost, v pravi veri in krščanskem življenju vztrajati stanovitno do konca.

Oče naš . . .

M o l i m o. Večni Sin Boga Očeta, prosimo te, zatri vse zmote, razsvetljuj z lučjo resnice temo naših src in izpreobrni s svojo milostjo trdovratne grešnike.

Oče naš . . .

M o l i m o. Bog Sv. Duh, dodeli krščanskim knezom in oblastim mir in pravo edinost in vsemu krščanskemu ljudstvu milost, da v varni prostosti na potu zveličanja dospe do zaželjenega namena.

Oče naš . . .

V. Hvalimo Očeta in Sina in Svetega Duha.

O. Hvalimo in povišujmo ga na veke.

V. Gospod usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i t e v. Vsemogočni večni Bog, ki si nam, svojim služabnikom, dodelil milost spoznati v luči svete vere slavo večne Trojice in moliti edinost v tvojem vsemogočnem veličastvu; dodeli nam, da v trdnosti te vere tudi v najhujših stiskah kreposti zvesti ostanemo in da nas nič ne loči od tvoje ljubezni; po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, našem Gospodu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k sveti Devici.

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena. K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Krisovih.

M o l i m o. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo prečiste Device in Matere Marije po Svetem Duhu pripravil v vredno bivališče svojega Sina: reši nas, ki se v njenem spominu veselimo, po njeni prošnji vsega zlega in večne smrti; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

S k l e p.

Bodi češčen in ljubljen, Oče, Sin in Sveti Duh, popolna Trojica, ki si se ponižala razodeti se umrljivim zemljanom;

večni, neskončni, edini Bog, ki si rešil naše očete jarma malikov.

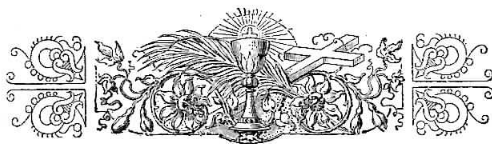
Sklepam to uro svojega češčenja z otroško zahvalo, da si me poklical k pravi veri, in za vse neizrekljive milosti, ki si mi jih podelil s to vero.

Priporočam ti vse ljudi, da trojni žarek luči, ki izhaja iz tebe, grešnike izpreobrne, pravične pa v dobrem potrdi.

Usmili se mene in vsega krščanstva, posebno mojih prijateljev in dobrotnikov (sobratov in pospeševateljev vednega češčenja) in vseh, za katere sem dolžan moliti.

Daj, da vsi k tebi pridemo v nebesa, kjer te bomo vekomaj častili, preblažena Trojica, en sam Bog! Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
V. Zdaj in vekomaj.
O. Amen.
V. Gospod, usliši mojo molitev.
O. In moje klicanje naj pride k tebi.
V. Slavimo Gospoda.
O. Bogu hvala!
V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.
O. Amen.

Druga ura.

Obisk najsvetejšega zakramenta.

V. Gospod, odpri moje ustnice i. t. d. gl. str. 173.

Počeščenje.

Pridite, obiščimo in počastimo presveti zakrament, v katerem naš Zveličar Jezus Kristus na zemlji živi in biva.

Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina Boga Očeta, ki se je zaradi nas učlovečil in ki je za nas voljno trpel in umrl, slavimo in hvalimo na veke.

Z vsemi angeli in svetniki neba zakličimo:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum:

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi ...

Kakor ... Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, moj Gospod in moj Bog, jaz padem na kolena pred tvojim svetim oltarjem in te molim z globokim spoštovanjem in s potrtim srcem, da ti vsaj nekoliko zadostim za brezmejna razžaljenja, ki se ti delajo v tem znamenju tvoje ljubezni.

Celo oni, ki v tvojo pričujočnost verujejo, te žalijo, ker so mrzli in brezsrčni do tebe.

Ljubeznivi in potrpežljivi Odrešenik, z zaupanjem se obračam na tvoje usmiljenje in te prosim milosti in odpuščenja grešnemu svetu.

O nebesa, vé nadomestite s svojim češčenjem in hvalo ono počeščenje in poslavljenje, katero bi moralo dajati človeštvo Bogu.

Prepevajte, vi angeli neprenehoma: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojnih trum; in ti, srce moje, ne prenehaj ljubeznivo moliti:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Jezusovo presveto Rešnje Telo.

Molimo. O Jezus v presvetem zakramentu! Razsvetli moj um, da se utopi v globočino skrivnosti tvoje ljubezni; utrdi mojo voljo, da se vname ob

plamenu tvoje ljubezni; sprejmi moje srce, da se s tvojim združi v nerazvezljivi ljubezni.

Pozdrav Jezusu v presv. zakramentu.

Veseli se, Sion, in hvali svojega Boga; kajti Najsvetejši je v tvoji sredi!

Bodi pozdravljen, o Jezus, moj skriti Bog in moja sladka ljubezen, v presvetem zakramentu!

Kako velika je tvoja ljubezen, ki je našla neko sredstvo, da pri nas prebiva do konca sveta!

Bodi pozdravljen, o Jezus, moja največja dobrota, v presvetem zakramentu!

Ti ostaneš pri nas, ker nas ljubiš, in tvoje veselje je, med nami prebivati. Bodi pozdravljen, o Jezus, sladkost moje duše, v presvetem zakramentu!

Hvalnice.

Naj živi moj Jezus v presvetem zakramentu, ker on je odsvit vsega veličastva, bistveno enak svojemu Očetu.

Naj živi moj Jezus v presvetem zakramentu, ker on nas je opral naših grehov s svojo dragoceno krvjo in nam pridobil zgubljeno zveličanje.

Naj živi moj Jezus v presvetem zakramentu, ker on je mogočen priproš-

njik pri svojem Očetu in obenem posredovalec med Bogom in ljudmi.

Tvoja ljubezen mi daje pogum; jaz pridem, da se veselim tvoje navzočnosti, da te molim in se popolnoma utopim v tvojo ljubezen.

Obujenje čednosti.

Moj Bog in Zveličar Jezus Kristus v presvetem zakramentu, jaz verujem v tvojo resnično pričujočnost v tej skrivnosti tvoje ljubezni. Moje oči vidijo samo podobo kruha, toda moje srce te spozna v njem kot svojega Boga in Gospoda.

Jezus, Sin živega Boga, jaz živim in umrjem v veri v to čudapolno skrivnost, katero v globokem spoštovanju molim.

O Jezus, moj Bog in moja največja dobrota, utopljen v svojo ničnost in revščino, klečim pred tvojim veličastvom.

Jaz spoznam svojo pregrešnost in slabost, toda jaz upam na tvoje neizmerno usmiljenje. S tvojo pomočjo upam doseči večno življenje.

O Jezus, moj Bog in moje vse, jaz te ljubim iz dna svojega srca, ki po tebi hrepeni, ker najde le v tebi sladkosti in tolažbe. Daj, da iz ljubezni do tebe umrjem, ki si zame umrl na križu.

Zahvaljujem te, o Jezus, moj Bog in moja ljubezen, za vse milosti, katere si mi izkazoval ves čas mojega življenja. Tvojega usmiljenja se hočem vedno spominjati, moj jezik naj vedno govori tvojo slavo.

O ljubeznivi in presveti Jezus, kaj ti hočem povrniti za to, kar si mi ti daroval?

Kelih zveličanja hočem prijeti in klicati Gospodovo ime. Kelih trpljenja, ki je v resnici zame kelih blagosti, hočem hvaležno iz ljubezni vzeti, kadar in kjer mi ga ti ponudiš.

V zahvalni dar položim na tvoj oltar svojo dušo, srce, svojo voljo in vse, kar imam.

V globoki ponižnosti svojega srca te molim, o Jezus, pravi Bog v presvetem zakramentu.

Kdo si ti, in kdo sem jaz? O mogočno in slavljeno veličastvo božje! Da bi tebe vsaj spoznal, o moj presladki Jezus, in da bi spoznal sebe!

Ponižno se uklanjam pred teboj; sram me je in obžalujem svoje grehe!

Toda jaz povzdignem svoje oči in svoje srce k tebi ter zaupam v usmiljenje in ljubezen tvojega nebeškega Srca.

Pogovor z Jezusom v presvetem zakramentu.

Zveličar moj, ti si prišel z nebes, da se združiš z menoj v tej skrivnosti ljubezni!

Ti si me s svojo sladko milostjo k sebi privabil in jaz te ljubim, neskončna lepota, moja največja dobrota! Poglej, o Jezus, jaz stopim pred tvoje veličastvo, da te v srčni ljubezni molim in te z vzdihljaji svojega srca prepričam o svoji ljubezni!

Dovôli mi, o Bog ljubezni, da te v duhu tako močno objamem, da me nobena nezvestoba ne loči od tvoje ljubezni!

Ti si, o Jezus, edini mir mojega srca; v tebi samo najde moja duša tolažbe, in moje želje so izpolnjene, če sem združen v ljubezni s teboj!

O Jezus, moj Bog, moje vse, ti ljubljenec moje duše!

Preljubi Zveličar, moja duša je napolnjena z bridko žalostjo, ker sem ti bil nezvest in nehvaležen.

Kaj si vse storil, da si pridobil moje srce in je pripravil, da je tebe ljubilo? Ti si mi odprl zaklade svojega Srca, jaz pa sem jih zavrgel!

O Bog ljubezni, moj predragi Zveličar, ozri se name, kako se bridko kesam in pred teboj klečim, kako te ponižno prosim odpuščenja, da sem te začel ljubiti, moj Jezus, tako pozno. Veliko si zame storil, neizrekljive bolečine iz ljubezni do mene pretrpel, in vendar te jaz nisem ljubil.

Zdaj pa, o moj Jezus, se odpovem vsem mičnostim tega sveta in vsej ljubezni do minljivih stvari. Ti edini, o Jezus, bodi od zdaj zanaprej moja ljubezen, ti edino tolažilo mojega srca.

Da, moj Bog, tako bodi, tebi podarim svoje srce; tvoji ljubezni naj bode na veke posvečeno; še smrt naj me ne loči od tvoje ljubezni!

Jezus, moj Bog in Zveličar, kako neskončna je tvoja ljubezen, ki te je izpodbudila, da si postavil najsvetejši zakrament.

Ti si me vzdignil iz prahu in ljubil do smrti. Ti si se mi dal v tej skrivnosti v pripomoček k večnemu zveličanju.

Da bi te vsaj mogel tako ljubiti, kakor ti zaslužiš! Jaz pa te še toliko ne ljubim, kolikor zmorem!

O večna stara in večno nova lepota, zakaj sem te tako pozno pričel ljubiti!

O Jezus, jaz sem ti dolžan dati vse

svoje srce, vso svojo ljubezen, ker si me ti s svojo dragoceno krvjo odrešil in tako drago odkupil mojo dušo.

Oj, vzemi moje srce, katero sem ti tako dolgo odrekaval; naj bode žgavni dar tvoje ljubezni; kajti jaz te iz vse svoje duše želim ljubiti.

Moj Jezus, ki si me iskal, ko sem pred teboj bežal, ali mi boš ti zdaj ubežal, ko iščem jaz tebe?

Ne, jaz čutim že plamen tvoje ljubezni v svojem srcu! Moj Bog, jaz te ljubim in te hočem na veke ljubiti!

Našel sem onega, katerega moja duša ljubi; oklenil sem se ga in ga ne izpustim nikoli.

Ti si ranil moje srce, o Jezus, z enim samim pogledom svojih milih oči, z žeblji, s katerimi so te radi mene na križ pribili, s čudovitimi besedami:

To je moje telo! — To je moja kri! Jezus, ker te lahko tolikokrat v svoje srce sprejmem, ali ne morem reči po pravici:

Jaz živim, toda ne več jaz, ampak Jezus živi v meni!

O Zakrament ljubezni! O Zakrament dobrote!

Skrivnostno znamenje združenja! Močna mora biti vez ljubezni, ki druži

moje revno srce z nebeškim Srcem Jezusovim!

Kdo me bo od tebe ločil, moj Bog, moja največja dobrota?

Koga hočem iskati, razen tebe, moj Bog in moje vse? V tebi samo najdem pokoja in miru.

O Jezus, tebi živim, tebi umrjem, tvoj ostanem na veke.

Zaupne prošnje pred Najsvetejšim.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog! Mogočna ljubezen, katero mi izkazuješ v tem presvetem zakramentu, mi daje pogum, da ti z otroškim zaupanjem razodenem potrebe svoje duše.

Spominjam te onega usmiljenja, s katerim si v svojem zemeljskem življenju uslišal proseče in jih tolažil.

Rekel si: Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi, in jaz vas poživim; o, čuj torej moje ponižne prošnje in reci: »Zgodi naj se!«

1. Jezus, edinorojeni Sin Boga Očeta, nad katerim ima dopadajenje; jaz te prosim s ponižnim Janezom: Krsti me s svojo predrago krvjo! Jaz moram biti od tebe krščen, da bode zopet moja duša čista in nedolžna, kakor v onem

srečnem dnevu, ko sem prejel zakrament svetega krsta.

Očisti me vseh mojih grehov in daj mi milost, da ostanem stanoviten do smrti.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš ...

2. O Jezus, Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! Prosim te odpuščenja za vse grehe, katere sem storil, odkar sem se jel zavedati, do današnjega dne.

Pokaži nebeškemu Očetu svoje rane, da prejmem odpuščenje grehov in vsled tvojih zaslug tudi odpuščenje zasluženih kazni.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš ...

3. Jezus, ti si na prošnjo svoje prečiste Matere storil prvi čudež, ko si pri ženitovanju v Kani izpremenil vodo v vino. Dodeli mi solze bridkega kesanja nad mojimi grehi; in če sem tako očistil svojo dušo popolnoma, potem mi daj vina, iz katerega zrastejo device.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš ...

4. Jezus, ti si zame na križu umrl, da jaz odidem večni smrti. Ne pusti, da

bi se tvoje trpljenje in tvoja presveta kri nad menoj izgubila.

Tvoje presveto telo, katero prejmem pri svetem obhajilu, naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš ...

5. Jezus, ti si obljubil Samaritanki živo vodo milosti. Daj tudi meni, o Gospod, to vodo, ki teče v večno življenje, da ne bom nikdar več hlepel po ničemurnosti sveta.

Zdaj koprni moja duša po tebi, o mogočni Bog!

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš ...

6. Pred tvoje sveto obličje, o Jezus, stopim poln ponižnosti in ljubezni, obetam ti večno zvestobo in ti podarim svoje srce.

Toda jaz poznam svojo slabost in množino nevarnosti, ki me obdajajo. Oj, ne dopusti, da bi ti kdaj postal nezvest.

O Jezus, odvrni po svoji neskončni ljubezni od mene nevarnost, ki mi preti, da bi te razžalil; razsvetli me s svojo milostjo, da me zapeljiva luč sveta ne omami.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš . . .

7. O Jezus, moj Bog in Zveličar, v svojih slabostih vzdihujem k tebi z bolnikom pri ovčji kopeli v Jeruzalemu:

Gospod, nimam človeka, ki bi mi pomagal.

Samo ti me moreš ozdraviti, ti edini si poln ljubezni in ti se me boš usmilil.

Poglej, z otroškim zaupanjem klečim pred tvojim tabernakljem! Ti poznaš natanko mojo dušo; tebi so znane tudi najskrivnejše želje mojega srca; pomagaj mi, o Gospod, potolaži me v moji žalosti, pokrepčaj me v moji revščini!

Ti edini, o Jezus, si moje upanje, moja ljubezen; od tebe pričakujem pomoči in tolažbe.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš . . .

8. O Jezus, zaupanje v tvojo dobroto je še vselej nagnilo tvoje ljubeznivo Srce k usmiljenju. Ti si ozdravil ono ženo, ki se je dotaknila samo roba tvoje obleke.

Česa ne smem upati od tvoje ljubezni, ko se te ne smem le dotakniti, ampak te celo sprejeti v svoje srce?

Poglej, Zveličar moj, prišel sem k tebi, da bi se ozdravil vseh svojih dušnih bolezni.

O Jezus, ozdravi z močjo svoje milosti slabosti mojega srca, da se moja duša poživi, in da se jaz nikdar ne ločim od tvoje ljubezni.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš . . .

9. O Jezus, ti si pokazal svojo moč in usmiljenost, ko si Jajrovo hčer obudil k življenju. Prijel si jo za roko in rekel svojo vsemogočno besedo: Deklica, rečem ti, vstani! In takoj se je vzbudila iz smrtnega spanja v novo življenje.

Vsemogočni Bog, tudi meni stôri isti čudež, da se vzbudim iz lenobe in mlačnosti v življenje prizadevanja in ljubezni.

Daj mi svojo roko in iztrgaj me iz postvene ničemurnosti, da povzdignem dušo in srce k tebi in se napotim v nebesa.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.
Oče naš . . .

10. O Jezus, moj ljubeznivi Zveličar, kako tolažljive so one besede, s katerimi si oprostil svoje učence vsake bojazni: »Jaz sem, ne bojte se!«

Da, ti si, moj Jezus, katerega molim v tem presvetem zakramentu; ti si oni, ki me je ljubil do smrti; ti si oni, ki je hotel biti hrana moji duši v presvetem zakramentu.

Če se spomnim tvoje neskončne ljubezni, potem izgine bojazen, katera morí večkrat mojo dušo in na njeno mesto stopi sladko upanje.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

11. O Jezus, jaz molim tvojo ljubezen in dobroto, s katero si rekel kananejski ženi: Velika je tvoja vera, zgodi naj se ti, kakor želiš; in jaz kličem k tebi z njenimi besedami: Jezus, sin Davidov, usmili se me!

Pomagaj mi, o Gospod, sin Davidov! Tolaži me v moji žalosti, ozdravi me v moji bolezni.

Ne odslovi me od svojega svetega tabernaklja, preden mi ne pomoreš, me ne potolažiš in ne uslišiš mojih prošenj.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

12. O Jezus, ti si se usmilil one velikanske množice, ki ti je tri dni sledila v puščavo, ne da bi zahtevala jedi, polna

sladke tolažbe, da je mogla poslušati tvoj sveti nauk in se veseliti tvoje navzočnosti.

Velik čudež si storil iz ljubezni, ki si z nekaj kruhi nasitil pet tisoč ljudi.

Usmili se tudi mene, predobri Zveličar, ko te obiščem v zakramentu ljubezni: Nasiti me s svojim presvetim telesom, pokrepčaj mojo dušo z nebeško hrano.

O Jezus, daj mi oni kruh, ki ima vse sladkosti v sebi, da pridem tako pokrepčan na goro Horeb in ne omagam na ozki poti v nebesa.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . .

Sklep.

O moj Jezus, ne morem te dovolj zahvaliti, ker si mi pripustil, da sem te obiskal v presvetem zakramentu.

Smel sem ti svoje srce odkriti, svoje želje razodeti in novih milosti prositi.

Četudi ne morem dalj časa ostati pred tvojim tabernakljem, sem vendar v duhu pri tebi, in svoje srce položim na tvoj oltar; kajti tebi sem srce posvetil in od tebe se ne bo ločilo nikoli.

Sprejmi pa tudi, o Jezus, moje ponižne prošnje, katere ti polagam na oltar za sveto Cerkev, za vso domovino, za svoje prijatelje in dobrotnike (sobrate in pospeševatelje vednega češčenja) in za vse, za katere hočem in moram moliti.

O Marija, pomoč kristijanov,
Prosi Jezusa za nas.

Usmili se, predobri Jezus, vseh nevernikov in onih, ki so zamotani v zmote in so oropani milosti tvojega svetega zakramenta.

O Marija, sedež modrosti,
Prosi Jezusa za nas.

Usmili se, o usmiljeni Zveličar, vseh revnih in trdovratnih grešnikov in spreobrni jih s svojo milostjo k ljubezni.

O Marija, pribežališče grešnikov,
Prosi Jezusa za nas.

Usmili se, moj presladki Jezus, vseh umirajočih, ki se zdaj v smrtnem boju bojujejo s hudobnim duhom, in dodeli jim zmago, krono in lavor večnega veličastva.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Tretja ura.

Počeščenje božjega Srca Jezusovega.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Božje Srce Jezusovo, svetišče učlovečenega Boga.

Pridite, molimo vekomaj.

Najljubeznivejšemu in ljubezni polnemu Srcu našega Odrešenika, neusahljivemu viru vseh milosti.

Pridite, skažimo večno čast in večno hvalo.

Najsvetejše Srce Jezusovo, ki ostane v presvetem zakramentu skrito, v naši sredini do konca sveta.

Pridite, govorimo z vsemi angeli in svetniki nebeškimi:

Svet, svet, svet si, Gospod Bog nebeških trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Čast bodi Očetu in Sinu in Sv. Duhu. Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Prečastitljivo Srce mojega Odrešenika, poln bridke žalosti radi vseh razžaljenj padem pred teboj na kolena, da te prosim usmiljenja in ti ponižno zadostim.

Božje Srce, ki si toliko ljubilo ljudi, da si dalo svoje življenje v dokaz ljubezni, kako malo te ljubijo!

Večina ljudi ti je nehvaležna, proti tebi mrzla in ravnodušna.

Vse si storilo, da si pridobiš srca človeška; a ti se te branijo in grešijo z največjimi božjimi ropi proti prečastitljivemu zakramentu.

Celo taki, ki so ti pred vsemi posvečeni, ranijo tvoje božje Srce z grehi in prestopki.

Usmili se nas tedaj, o Jezus, in odpusti storjena razžaljenja vsemu krščanskemu svetu.

Najljubeznivejše in za nas ranjeno Srce Jezusovo, tebe samo darujem za

žrtvo, da pride nad nas milost in usmiljenje po tvojem neskončnem usmiljenju.

V. Bodi hvaljeno in češčeno na veke

O. Božje Srce Jezusovo v najsvetejšem zakramentu.

Pobožnosti k najsvetejšemu Srcu Jezusovemu.

Pozdrav.

O božje in ljubeznipolno Srce Jezusovo v najsvetejšem zakramentu, bodi mi tisočkrat pozdravljeno!

O najsvetejše Srce Jezusovo, neusahljivi vir milosti, iz katerega nam rosi nebeški blagoslov, bodi pozdravljeno iz vsega mojega srca.

O preusmiljeno in iz ljubezni do nas prebodeno Srce Jezusovo, bodi vekomaj pozdravljeno!

O vse časti vredno Srce Jezusovo, božje in Zveličarjevo, pozdravim te najponižneje in poln goreče ljubezni.

Ti si Srce edinorojenega Sina božjega, najdragocenejši zaklad nebes in zemlje, raj sladkosti, predmet moje najgorečnejše ljubezni.

O Srce Jezusovo, z velikim hrepenenjem se želim utopiti to uro v tvojo

ljubezen; kajti v tebi hočem stanovati vekomaj.

Rani moje srce s puščicami svoje neskončne ljubezni, sprejmi v sebe popolnoma mojo dušo, da ne bode nikdar več mislila na posvetne stvari.

Ljubim te, o moj Jezus, ker me je preje ljubilo tvoje Srce.

Darujem ti svoje revno srce kot dar ljubezni in zadoščenja.

In ti mi daj svoje Srce in pusti, da postane iz obeh src eno.

O ogenj ljubezni, použivajoči ogenj božji, použij in požgi mene v svojem plamenu, ki dodeli v njem umrlim pravo življenje.

O neskončno ljubeče Srce Jezusovo, ker te ne morem tako ljubiti, poveličevati, hvaliti in častiti, kakor bi te rad, povabim nebo in zemljo in vsa bitja, da to store zame.

Pridružim se ljubezni gorečim Serafom, da te pozdravim, ljubim in zahvalim to uro molitve.

Darujem ti svojo molitev v zahvalo za vse milosti, ki nam dohajajo iz tebe, živega rešilnega studenca; v zadostilo za vse storjeno razžaljenje; da si izprosim zakladov tvoje milosti za svoje revno srce, da postane podobno tvojemu,

ponižno in potrpežljivo, krotko in nedolžno, pokorno in ljubeče.

O Srce Jezusovo, pokrepčaj me;
O Srce Jezusovo, očisti me;
O Srce Jezusovo, usliši me;
O Srce Jezusovo, blagoslovi me,
Da te morem vekomaj ljubiti. Amen.

V. Vse češčenje, vsa hvala, čast, ljubezen in hvaležnost bodi vekomaj.

O. Presveti Trojici, Bogu Očetu, Sinu in Svetemu Duhu.

V. Po neskončni ljubezni Jezusovi v svetem Rešnjem Telesu.

O. Naša in vseh stvari, povsod in vselej. Amen.

Zahvala.

Vsega češčenja najvrednejše Srce mojega Jezusa, pred teboj padem na kolena, da te zahvalim za neizmerno tvojo ljubezen.

Čast in hvala ti bodi za neizreklјive dobrote, katere si podelil nam ubogim ljudem.

Hvali moja duša Gospoda, hvali njegovo blago Srce, torišče neizmerne ljubezni, ki ga je silila, da je za nas umrl.

Zame je bilo polno ljubezni, usmiljenja in milosti tvoje božje Srce od pr-

vega trenutka svojega učlovečenja do zadnjega vzdihljaja na križu, ko je z zadnjimi kapljami krvi prosilo milosti zame pri Očetu.

In ko se je vnovič vzbudilo velikonočno nedeljo, ko se je za vekomaj vzbudilo, je tolklo zopet zame polno naklonjenosti in me objelo v svoji neskončni ljubezni.

Hvali moja duša božje Srce Jezusovo in ne pozabi njegovih dobrot.

Z odkupnino svoje dragocene krvi si mi zopet pridobilo pravico do nebes, o milostipolno Srce Jezusovo; ti si mi varna trdnjava, v kateri morem vekomaj ostati.

Razdrobilo si moje hlapčevske vezi in mi kupilo zlato prostost otrok božjih.

Hvali moja duša božje Srce Jezusovo in ne pozabi njegovih dobrot.

Tvoje božje Srce, o Jezus, je snubilo ljudi kot nevesto. Nevesti na ljubo si hotel postati krvavi ženin.

Vsega češčenja vredni Odrešenik, za koliko ceno si dobil moje srce!

S svojimi grehi sem ti spletel trnjevo krono in naložil križ na tvoje kraljeve rame!

Moji grehi so te pribili z groznimi žeblji na križ; in vendar je bil dan tvoje

bridke smrti dan zaželene poroke s tebi tako ljubo človeško dušo.

Pridite vun, hčere sionske, in glejte svojega Kralja.

Med nebom in zemljo visi na križu; nogi sta pribiti v znak zvestobe, roki sta raztegnjeni v objem, glava nagnjena v poljub, srce prebodeno s sulico, da ne dvomi nihče o ljubezni.

O Jezus, kakor beži golob v votlino, tako pribežim jaz v rano tvojega božjega Srca; tukaj hočem vekomaj prebivati in počivati.

Hvali moja duša božje Srce Jezusovo in ne pozabi njegovih dobrot.

Kako te morem zadosti zahvaliti za tvojo neskončno ljubezen, kako ti jo morem povrniti?

Vedno sem grešil, a tvoje ljubeznipolno Srce mi je povračevalo z milostmi. Kaj ti morem dati, da ti izkažem svojo srčno hvaležnost?

Resnično, o božje Srce Jezusovo, vse sem tebi dolžan, kar sem in kar imam.

Tvoja lastnina je, tvoj dar.

To vse darujem tebi, zlasti svoje srce, ki gori velikega hrepenenja po združenju s tvojim češčenja vrednim Srcem.

V. Bodi hvaljeno in češčeno vekomaj.
O. Božje Srce Jezusovo v najsvetejšem zakramentu.

Molitev sv. Jederti.

Častim te, o božje Srce Jezusovo, neusahljivi vir usmiljenja in milosti, največji čudež vsemogočnosti, dobrote in modrosti božje, sedež svete ljubezni in edini vredni dar, ki more potolažiti božjo pravičnost.

Ponižno in spoštljivo padem pred teboj na kolena; spoznam tvojo prevzvišeno čast, ki zasluži češčenje vseh nebeških duhov, njim se pridružim, da te častim in proslavljam iz vse svoje duše!

O božje Srce mojega Odrešenika, z večno Besedo bistveno in nerazločljivo združeno, vse njegove večne in neizrekljive popolnosti obsegajoče, in na tak način tudi ljubezen in večna slast najsvetejše Trojice, tebe molim sedaj.

K tebi molim, tebi se darujem; tvoji časti in slavi posvetim vse, kar sem in kar imam, zdaj in vekomaj!

Dodeli mi milost, o najslajše Srce, da te vredno ljubim, in sprejmi me milostno za živi žgalni dar, ki naj žari v srečni ljubezni za tebe zdaj in vekomaj. Amen.

V. Bodi hvaljeno in vekomaj češčeno.
O. Božje Srce Jezusovo v najsvetejšem zakramentu.

Petero darovanj božjega Srca Jezusovega.

1. Preljubeznivo Srce Jezusovo, če se le spomnim tvoje neizrekljive usmiljenosti in dobrotljivosti, s katero si sprejelo vse grešnike, ki so pribežali k tebi, že se raduje duša moja, prepričana, da bodeš milostno sprejel tudi mene.

Dovolil si spokorni Magdaleni, da je bila pri tvojih nogah, in si ji odpustil njene grehe; iz tvojega Srca je prišla osrečujoča beseda: »Pojdi v miru, tvoji grehi so ti odpuščeni.«

Vse časti vredno Srce Jezusovo, uslišalo si razbojnika na križu in ga potolažilo z obljubo, da bode, spravljen z nebeškim Očetom, prišel s teboj v raj.

Oh, odpusti tudi meni in vsemu krščanstvu vse naše grehe in vse razžaljenje.

Nebeški Oče, darujem ti ljubeznipolno Srce Jezusovo, tvojega Sina, v najsvetejšem zakramentu v spravni dar za vse naše grehe, da izprosim pri tebi milost zase in za vse krščanstvo. Amen.

2. Najpokornejše Srce Jezusovo, napravi tudi naša srca enaka svojemu z ozirom na pokorščino in ustrežljivost nasproti vsem, katerim moramo biti pokorni po tvoji najsvetejši volji.

Kako čudovito pokorno je življenje tvoje v najsvetejšem zakramentu!

Na besedo duhovnikovo si skrivnostno pokoren do smrti.

O vsega češčenja vredno Srce mojega Odrešenika, napelji nas proslavljalce tvoje pokorščine in zatajevanja v presvetem zakramentu, da spoznamo čednost pokorščine in se je vedno poslužujemo v najpopolnejši meri, katero pričakuješ in zahtevaš od nas.

Nebeški Oče, darujem ti najpokornejše Srce Jezusovo, tvojega Sina, v najsvetejšem zakramentu, da izprosim blagoslov tvoj nad našega svetega očeta . . ., nad vse škofe in duhovnike in nad vso sveto Cerkev. Amen.

3. Najkrotkejše Srce Jezusovo, kako malo je podobno moje srce tvojemu; beseda, ugovor že skali mir in pokoj moje duše; ti si vsak trenutek poln nebeške krotkosti in potrpežljivosti, a jaz poln nepotrpežljivosti in zmotnjav.

Vsega češčenja vredno Srce, moja duša prihaja k tebi kot uboga bolnica,

ki stavi vse svoje upanje v tvojo ljubezen; samo ti poznaš mojo slabost in jo moreš odpraviti.

Srce Jezusa, najzvestejšega prijatelja, moja duša, katero ti ljubiš, je bolna; pridi in ozdravi me, kajti dobro vem, da me ne moreš ljubiti in vseeno pustiti v nesreči.

Pomisli, preusmiljeno Srce, da bi ne moglo biti usmiljeno, ako bi jaz ne bil tako ubog.

Obljubim ti, da bodem v bodoče posnemal tvojo nespremenljivo krotkost v vseh težavah in vedno ohranil dušni mir.

Nebeški Oče, darujem ti najkrotkejše Srce Jezusovo, tvojega Sina, v presvetem zakramentu, za sovražnike tvoje svete Cerkve, da se bodo izpreobrnili, in za vse tiste, ki so me kdaj razžalili. Pridi tvoj blagoslov čez ves svet. Amen.

4. Najponižnejše Srce Jezusovo, zahvalim te iz vse svoje duše, ker nisi hotelo postati samo moj vzor in po svojih milostih izpodbujevalec k posnemanju, marveč si mi pokazalo z neizrekljivim ponižanjem svojim tudi pot k ponižnosti.

Odpovem se vsej ničemurnosti, vsemu napuhu in vsej domišljiji; odpusti

mi ošabnost mojo in opravići jo s svojo ponižnostjo.

Zdaj je prišla ura, da se pred teboj ponižam, o vsega češčenja vredno Srce Jezusovo! Kajti samo s pravo ponižnostjo ti morem dokazati svojo ljubezen!

Dodeli mi ponižno srce; dobro vem, da nisem vreden bivati v tvoji bližini in te moliti, dokler trpim najmanjšo iskrico ošabnosti in domišljije v svojem srcu.

O preusmiljeno Srce, v veliki slabosti kličem k tebi:

Reši me, saj sem tvoja lastnina!

Nebeški Oče, darujem ti najponižnejše Srce Jezusovo, tvojega Sina, v najsvetejšem zakramentu zase, za svoje prijatelje in dobrotnike (sodružice in pospeševatelje vednega češčenja), da postanemo vsi deležni tvoje milosti in tvojega usmiljenja. Amen.

5. Prečastitljivo Srce Jezusovo, s svojo ljubeznijo si premagalo smrt in pekel; zdaj vladaš v nebesih, kjer si slast in sreča vseh izvoljenih. Dodeli mi velikodušno in nepremagljivo srce, s katerim se naj tukaj borim in zmagam, da bodem kdaj slavil s teboj v nebesih svojo zmago.

Vsega češčenja vredno Srce Jezusovo, bodi mi sladko tolažilo v smrtni uri in dodeli mi večno življenje v tebi.

Srce polno blagoslova, vleci me k sebi, kliči me, kadar se ločim od sveta; dodeli mi milost, da bodem umrl iz ljubezni do tebe, o preblaženo Srce mojega Boga.

Nebeški Oče, darujem ti prečastitljivo Srce Jezusovo, tvojega Sina, v najsvetejšem zakramentu z njegovo neizrekljivo lepoto in slavo, da dosežem srečno smrt in večno slavo zase in za vse častilce najsvetejšega zakramenta. Amen.

V. Bodi hvaljeno in vekomaj češčeno.

O. Božje Srce Jezusovo v najsvetejšem zakramentu.

Litanije v čast presvetemu Srcu Jezusovemu.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,
Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,
Srce Jezusovo, v Materi Devici od Svetega Duha upodobljeno,
Srce Jezusovo, z Besedo božjo v osebi zedinjeno,
Srce Jezusovo, neskončno veličastno,
Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,
Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
Srce Jezusovo, hiša božja in vrata nebeška,
Srce Jezusovo, žareče ognjišče ljubezni,
Srce Jezusovo, posoda ljubezni in pravice,
Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno,
Srce Jezusovo, globočina vseh čednosti,
Srce Jezusovo, vse hvale vredno,
Srce Jezusovo, kralj in središče vseh src,
Srce Jezusovo, v katerem so vsi zakladi modrosti in vednosti,
Srce Jezusovo, v katerem biva vsa polnost božanstva,
Srce Jezusovo, nad katerim ima Oče posebno veselje,
Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo vsi prejeli,
Srce Jezusovo, hrepenenje večnih višav,
Srce Jezusovo, potrpežljivo in neskončno usmiljeno,

Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te kličejo,
Srce Jezusovo, vir življenja in svetosti,
Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,
Srce Jezusovo, z zasramovanjem nasičeno,
Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij potrto,
Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
Srce Jezusovo, naše življenje in vstajenje,
Srce Jezusovo, naš mir in naša sprava,
Srce Jezusovo, daritev za grešnike,
Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih,
Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih,
Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

V. Jezus krotki in iz srca ponižni.

O. Upodobi naše srce po svojem Srcu.

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog, ozri se na Srce svojega preljubega Sina in na češčenje in zadoščenje, ki ti ga opravlja v imenu grešnikov, in po njem potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka vsakikrat — Leon XIII.)

Posvetitev presv. Srcu Jezusovemu.

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, ozri se na nas, ki v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem. Tvoji smo in tvoji hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presvetemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali, mnogi pa so tvoje zapovedi zaničevali in te zavrgli. Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in potegni vse k svojemu svetemu Srcu. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki

so te zapustili; daj, da se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo uboštva in lakote. Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zmota ali loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Kralj bodi tudi vseh tistih, ki žive v stari zmoti poganstva; reši jih iz teme in privedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno in blagonosno prostost; daj vsem narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo, slava in čast mu vekomaj! Amen.

Sklep premišljevanja.

Vse ljubezni vredno Srce Jezusovo, puščam svoje srce pri tvojem v najsvetejšem zakramentu, sam pa grem izpolnit tvojo božjo voljo, kateri povsem podvržem svojo voljo.

O moj Jezus, moje srce bode ostalo pred tvojim tabernakljem podobno goreči svetilnici, ki gori tebi v čast.

Polôži me, o predobrotljivi Odrešenik, v svojo sveto rano, na svoje božje Srce.

Pelji me v svoje Srce, moj Bog in moje vse; tvoje Srce sem si izvolil v bivališče, v katerem želim vekomaj ostati.

Preden se ločim od tvojega tabernaklja, priporočim ti še enkrat vse svoje prošnje, prošnje svojih prijateljev in dobrotnikov (sodružic in pospeševalcev vednega češčenja) in vsega krščanstva.

Srce našega Zveličarja, reši nas!
Srce našega Sodnika, odpusti nam!
Srce našega Kralja, vladaj nas!

O Marija, naša dobra mati, dodeli nam, da okusimo na sebi tvoj vpliv na božje Srce Jezusovo; prosi ga, da naj njegova čista ljubezen vlada v naših srcih, da nas bode popolnoma prenaredila. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Četrta ura.

Sveto obhajilo.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Edinorojenega Sina božjega in Marijinega, pravi nebeški kruh,
Pridite, počastimo ga.
Jezusa, našega božjega Odrešenika, ki nam je dal svoje presveto telo v jed, svojo dragoceno kri v pijačo.
Pridite, zahvalimo ga in hvalimo na veke.
Jezusa, našega skritega Boga, ki v zakramentu svetega Rešnjega Telesa prihaja v našo dušo.
Pridite, posvetimo mu vedno češčenje, hvalo, čast, ljubezen in zahvalo.
Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki božjimi:

Svet, svet, svet si Gospod Bog Sabaot. Nebo in zemlja sta polna tvoje časti in slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Božji Zveličar, pričujoč v presvetem zakramentu, kako neizmerna je tvoja ljubezen, da se tako ponižaš, da hraniš naše duše v svetem obhajilu s svojim presvetim telesom in svojo dragoceno krvjo!

Ti si pravi kruh življenja, nebeška mana našim dušam. Ti nas ljubeznivo vabiš, da okusimo, kako sladak si, o Gospod.

Tvoja ljubezen ni zadovoljna samo s tem, da si v vseh katoliških cerkvah pričujoč, da morejo k tebi priti vsi, ki so trudni in obloženi, da pri tebi najdejo tolažbo in pomoč.

Ti se toliko ponižaš, da prihajaš v stanovanja človeških otrok. Iščeš jih v bolnicah, ječah, na smrtni postelji; obiskuješ jih in izpreminjaš tako ubožne koče v raj.

Pa vendar, o dobrotljivi Zveličar, po pravici tožiš s prerokom »Redil sem sinove in jih izredil; pa zaničujejo me.« Kako zeló te žalijo tisti, ki sveto obhajilo vnemarno in mrzlo prejemajo! Kako strašna pregreha je nevredno sveto obhajilo! Pa jo tako mnogi kristjani doprinašajo!

Objokujem in obžalujem tako brezbožnost; goreče častim tvoje božje veličastvo in te prosim: odpusti nečast, s katero te žalijo, strašno nehvaležnost, s katero ti ljudje povračajo ljubezen.

O Jezus, ki si vreden, da te častim v svetem zakramentu, bodi nam vsem milostljiv in usmiljen. Amen.

Vzbujanje čednosti.

V e r a.

Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh, in zahvalil ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje telo, katero bo za vas dano; to storite v moj spomin.

Pravtako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi; to storite, kolikorkrat boste pili, v moj spomin.

Moj Gospod in moj Bog, vérujem,

da si v zakramentu svetega Rešnjega Telesa pod podobo kruha resnično in bistveno pričujoč kot Bog in človek, z dušo in telesom, s krvjo in z mesom.

Telesnim očem si skrit; z očmi vere te pa vidim jasno in brezdvomno.

Zato pripoznam in verujem trdno in neomahljivo, da si v svetem zakramentu prav tisti Sin božji, ki z Bogom Očetom in Svetim Duhom eden Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj.

Verujem, da si edinorojeni Sin nebeškega Očeta, ki je iz ljubezni do nas ljudi človek postal in na križu umrl, ko je bil čas dopolnjen.

Ti, o Jezus, si nas vsega tega učil; ti si izustil sladko tolažilno besedo, da hočeš sam biti hrana naši duši, pravi kruh življenja.

O neizmerna ljubezen! Ubog hlapec uživa svojega Gospoda.

O sveta večerja, v kateri nas uboge in neznatne stvari krepča z nebeškim kruhom Kristus, katerega ne moreta obseči nebo in zemlja.

Ti sam, o večna Resnica, si rekel: »Kdor me ljubi, izpolnjuje moje zapovedi, in moj Oče ga ljubi in bodeva k njemu prišla in pri njem prebivala.«

Kdo bi mogel verovati, če bi ne bil

ti sam razodel, da hoče presveta Trojica v mojem srcu stanovati.

O presveta Trojica, o čudež ljubezni! O, da bi vsi ljudje verovali v neizrekljivo skrivnost presvete Trojice in v skrivnost Jezusove ljubezni v najsvetejšem zakramentu.

Ponižnost.

»Naj človek sam sebe presodi, in tako naj jé od tega kruha in pije od keliha, zakaj, kdor nevredno jé in pije, si sodbo jé in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega.«

Kdo sem, o mogočni Bog, da se ponižaš in ozreš name z usmiljenim pogledom?

Odkod meni tako velika milost, da se hoče moj Gospod in moj Bog pri meni nastaniti?

Ti, o najsvetejši Bog, hočeš mene, nevredno stvar, hraniti z angelskim kruhom?

O moj Bog, spoznam svojo ničevnost. O, da bi se iz ljubezni do tebe mogel tako ponižati, kakor si se ti iz ljubezni do mene v tem presvetem zakramentu ponižal.

Pripoznam tvojo visokost, pa tudi svojo slabost.

Ko premišljujem tvoje veličastvo in svojo revščino, moram z apostolom vzklikniti: Pojdi od mene, o Gospod, ker sem grešen človek.

Pa spominjam se tudi one usmiljenosti, ki je neizmerna, onega usmiljenja, ki more pokopati moje grehe za večno; mislim na ono moč, ki je rekla: Bodi, in je bilo; živo te prosim: reci le z besedo, in moja duša bo ozdravljena.

Kes.

»Kolikorkrat boste jedli ta kruh in kelih pili, boste smrt Gospodovo oznanjevali, dokler ne pride.«

Jezus, moj Bog in Odrešenik, tvoj presveti zakrament me spominja bridke smrti, katero si za moje grehe na križu pretrpel!

O čudež! Bog umrje, in mi, revni ljudje, vstajamo iz njegovega groba; po Jezusu, katerega smo umorili, živimo, ko nam hoče biti kruh življenja v svetem obhajilu.

O Jezus, usmiljeni Bog, ki kličeš spokornega grešnika k nebeški pojedini, odpusti mi grehe, da se tudi jaz smem približati tvoji mizi.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega

Boga, reši me s svojim svetim telesom in krvjo vseh grehov in slabosti.

Daj, da vsak čas izpolnjujem tvoje zapovedi; vtisni jih neizbrisljivo v moje srce; daj mi milost, da jih cenim nad vse bogastvo in življenje.

Gospod Jezus Kristus, naj mi ne bo sveto obhajilo, katero si nevrednež upam prejeti, v sodbo in pogubljenje, temveč po tvoji dobroti v obrambo in zdravilo dušno in telesno.

Ti, o Jezus, si mi pribežališče v stiski, v katero me spravlja pravica tvojega Očeta! Očisti me grehov s svojo dragoceno krvjo.

Pridi, ljubeznivi zdravnik, ozdravi popolnoma mojo dušo, preden ji samega sebe podaš v sladko hrano.

O Gospod, bodi mi milostljiv in ne spominjaj se več mojih grehov in mladostnih zmot.

Čisto srce ustvari v meni, o Bog! in ponovi v meni pravega duha.

Upanje.

O Jezus, moje upanje, česa naj še ne pričakujem od tvoje dobrote, ko si mi daroval svoje življenje, najsvetejše telo in svojo kri? Poln upanja in zaupanja se bližam tvojemu svetemu zakra-

mentu, v katerem so zapopadeni vsi čudeži tvoje ljubezni.

Tukaj najdem tvojo vsemogočnost, ki mi more, tvojo dobroto, ki mi hoče pomagati.

Od tebe, o Jezus, se nadejam, da mi boš vse grehe odpustil.

Po tebi, o Jezus, upam doseči potrebno milost, da ne bom nikoli več grešil.

V tebi, o Jezus, upam doseči tolažbe in pomoči v vseh zemeljskih težavah.

S teboj, o Jezus, v svetem obhajilu združen, upam mirno umreti in večno s teboj združen biti v nebeški slavi.

Gospod, bodi moj delež!

Zato hočem nanj upati.

Dober je Gospod onim, ki v njega zaupajo; dober je duši, ki ga išče.

Ker njegovo usmiljenje je večje kot vsa njegova dela.

22. psalm.

Gospod me vodi, in nič mi ne bo manjkalo!

Na pašnik, tja me je postavil; pri vodi, ki poživlja, me je vzredil;

Mojo dušo je spreobrnil; na pot pravice me je peljal zavoljo svojega imena.

Torej tudi, če bi po smrtni senci hodil, se ne bom bal hudega, ker ti si z menoj; tvoja šiba in palica sta me tolažili.

Mizo si napravil pred mojim obličjem, njim nasproti, ki me nadlegujejo. Glavo si mi mazilil z oljem; in moj razveseljujoči kelih kako veličasten je!

In tvoja milost me spremlja vse dni mojega življenja;

Da stanujem v hiši Gospodovi dolgo časa.

Čast bodi Očetu . . .

Hrepenenje.

Kakor hrepeni jelen po mrzli studenčnini;

Tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog!

Mojo dušo žeja po močnem živem Bogu.

Kdaj bom prišel, in se prikazal pred božje obličje?

O Jezus, veselje mojega srca, v neizmerni svoji ljubezni si mi pripravil nebeško večerjo s svojim svetim telesom in krvjo! Moja duša vzdihuje po tebi, ki si moje življenje in tolažba, moj Bog in moje vse.

Srečna ura, ko se krepča moja duša z angelskim kruhom.

Po tebi vzdihuje moja duša.

O Jezus, moj preljubi Bog, moj zadnji namen in konec, kako zeló hrepenim biti s teboj združen.

Pridi vendar, ljubezen mojega srca! Pridi, Jagnje božje! Telo, ki si vredno, da te častimo! Dragocena Kri mojega Zveličarja!

Kdo mi bo dal perutnice, da kakor golob k tebi poletim in v tebi počivam?

Slavospev.[1]

Jezus, pridi k meni ti,
Srce moje te želi!
Dušni ti prijatelj moj,
Kdaj jaz združen bom s teboj?

Tisočkrat te jaz želim,
Jaz brez tebe le trpim,
Tisočkrat srce medlí:
Pridi, Jezus, k meni ti!

Ni na tem svetu slasti,
Da srce upokoji,
Ti Gospod si, sam si ti,
Ki srce mi zveseli.

In zato te poželi:
Hiti, Jezus, k meni ti!
Sprejmi moje srce v dar
In imej je ti vsekdar!

[1] Slavospev v novem prevodu glej v »Dodatku«.

Pa jaz nisem čist, Gospod,
Da bi ti prišel v pohod;
Reci pa z besedo ti!
Pa se duša zazdravi.

Pridi, Jezus, k meni zdaj,
Da otrok bom božji, daj,
Dušo željno hrani mi,
Večno mil ostani mi.

Prejeti hočem nebeški kruh, kateri uteši vse moje hrepenenje; z veselim srcem hočem klicati Gospodovo ime.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Ljubezen.

Našel sem ga, katerega ljubi moja duša; prejel sem ga in ne bom ga izpustil, dokler me ne blagoslovi.

Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem. Moj ljubi je moj, in jaz sem njegov; on se pase med lilijami.

Ti veš, o Gospod, da te ljubim.

Kako bi ne gorel ljubezni, ko vidim, da je križana Ljubezen prišla v moje srce kakor angelski kruh in kruh življenja!

Iz vsega srca ljubim Tebe, ki si postal luč moje duše, ki si kakor ženin z menoj zaročen.

Kdo me bo ločil od ljubezni mojega Boga, ki se je tako tesno združil z mojo dušo in samega sebe mojemu mesu vtelesil?

Moja duša je deležna neizmernih milosti njegove duše; moje telo je deležno nebeških lastnosti njegovega telesa.

Kakor vosek sem ž njim spojen, tako da ne živim jaz, ampak Kristus živi v meni.

Njegov um razsvetljuje moj razum, njegova volja oživlja mojo voljo, njegovo nagnjenje očiščuje moje nagnjenje.

Njegovi nebeškočisti brezmadežni udje prešinjajo moje oči, ušesa, roke, noge, jezik — vse moje ude.

Miruj, duša, ker tvoje hrepenenje je potolaženo.

Jezus krepi mojo slabo dušo, Jezus oborožuje moje telo za službo Gospodovo, Jezus dela, da vse moje zmožnosti služijo pravičnosti.

O skrivnostna, nebeška, božja izpremembal Dasi me na zunaj še oklepajo smrtne vezi, znotraj sem že vstal k večnemu življenju!

Hoditi hočem pred obličjem svojega Kralja in Gospoda, ki je skrit v zakramentu svetega Rešnjega Telesa; samo njemu hočem dopasti, dokler ga večno

ne gledam od obličja do obličja v deželi življenja. Aleluja.

Duša Kristusova, posveti me.
Telo Kristusovo, zveličaj me.
Kri Kristusova, napoji me.
Voda strani Kristusove, operi me.
Trpljenje Kristusovo, utrdi me.
O dobri Jezus, usliši me.
V svoje rane sprejmi me.
Od tebe se ločiti ne pusti me.
Pred hudim sovražnikom brani me.
Ob uri moje smrti pokliči me,
In k tebi priti pusti me,
Da bom s tvojimi svetniki hvalil te
Od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zahvala.

Poveličuj, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime; ker on ne jenja deliti dobrot in ozdravlja tvoje slabosti!

Moj duh se veseli v svojem Odrešeniku, ki je velike reči storil moji duši, in sveto je njegovo ime.

Usmiljenja Gospodovega se hočem spominjati in Gospodu hvalo peti za vse, kar mi je storil, in za velike dobrote, katere mi je izkazal po svojem velikem usmiljenju in dobrotljivosti.

Ti si mi postal Odrešenik;

S svojo ljubeznijo in milostjo si me odrešil.

Z menoj si se poročil v usmiljenju.

Blaženo bodi ime tvojega veličastva na veke!

Veseliti se hočem v Gospodu;

Ker me je hranil z dediščino naših očetov.

O, da bi bila moja hvaležnost enaka prejeti dobroti! Pomagajte mi, kerubi in serafi, da se vašemu in svojemu Bogu zahvalim!

Vi apostoli, mučeniki, spoznavavci, ve device in pred vsemi ti, brez madeža spočeta Devica in Mati božja Marija, prva med vsemi stvarmi: častite Gospoda z menoj vred!

Nebeški Oče, dasi sem ti dolžan neizmerno hvaležnost, zdaj ti lahko ta dolg poravnam:

Dal si mi svojega Sina, ki je tebi enak; njega ti darujem, Jezus je, ki tebe v meni časti in te zahvaljuje.

Prošnja.

»Oče, ura je prišla, poveličaj svojega Sina, da tvoj Sin tebe poveliča.«

O Bog, ti si moj oče; to čutim in spoznam zdajle bolj ko kdaj. Kako srečnega se čutim, da te smem klicati s tako sladkim imenom!

Oče je dolžan preživiti svoje otroke; in kak nebeški živež si mi ti dal!

Ti si moj Oče, ker sem s tvojim ljubljenim Sinom tako tesno združen. Njegova kri se pretaka po mojih žilah, njegovo srce bije na mojem; če mene vidiš, zreš njega v meni.

Prišla je ura, dobrotni Oče, ko mi ne moreš odbiti nobene opravičene prošnje; zadobiti morem vsako milost, katero zase ali za druge poželim; ker Jezus, ki prebiva v mojem srcu, prosi z menoj vred in zame.

Stôri, da bomo vsi sveti, posveti nas v resnici; daj, da bomo enkrat vsi tam, kjer je tvoj božji Sin! Nikar ne pripusti, da bi se kaka duša pogubila, za katero je on svojo kri prelil!

Poveličaj svojega Sina, poveličaj ga, kakor sam želi! Naj zmaga dodobra vsa moja slaba nagnjenja, naj jih v dobra izpremeni in mojo dušo ozaljša z vsemi čednostmi.

Daj, da se tvoj Sin v meni poveliča! Naj prebiva v mojem srcu, da ga navduši za sveto hrepenenje, v mojem duhu, da me napolni s svetimi mislimi, na

mojih ustnicah, da te hvalim, in da se po mojih besedah in molitvah vse duše izpreobrnejo k tvoji ljubezni.

Prosim te, dobrotljivi Bog, usmili se in dodeli svoje dobrote onim, za katere sem dolžan moliti, za katere bi izvestno molil, če bi vedel, česa potrebujejo.

Usmili se vseh ljudi, posebno onih, za katere naj bi po želji tvojega Sina moral moliti jaz!

Zahvalni psalmi.[1]

112. psalm.

Hvalite, služabniki, Gospoda; hvalite ime Gospodovo!

Bodi hvaljeno Gospodovo ime; zdaj in na vekomaj!

Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi hvaljeno Gospodovo ime!

Povišan čez vse narode je Gospod, in čez nebesa njegovo veličastvo!

Kdo je enak Gospodu, našemu Bogu, ki prebiva na višavi,

In gleda na nizke v nebesih in na zemlji,

[1] Zahvalne psalme je molil pri zadnji večerji naš božji Zveličar sam s svojimi učenci vred, kakor je bila navada izvoljenega ljudstva, ko so jedli velikonočno jagnje.

Ki vzdigne iz prahú ubogega, in potegne iz luže reveža;

Da ga postavi med prvake svojega ljudstva,

Ki daje prebivati nerodovitni v hiši kot veseli materi otrók.

Čast bodi Očetu . . .

114. psalm.

Aleluja. Ljubim Gospoda, ker je uslišal glas moje prošnje.

Ker mi je svoje uho nagnil; torej bom v njega klical svoje žive dni.

Smrtne bolečine so me obdale in peklenske nevarnosti so me zadele; stisko in bridkost sem našel.

Tedaj sem klical v ime Gospodovo: O Gospod, reši mojo dušo!

Gospod je milostljiv in pravičen, in naš Bog je usmiljen.

Gospod varuje majhne; ponižan sem bil, in me je rešil.

Povrni se, duša moja! v svoj pokoj; ker Gospod ti je dobro storil;

Zakaj rešil je mojo dušo smrti, moje oči solz, moje noge padca.

Gospodu bom dopadel v deželi živih.

Čast bodi Očetu . . .

116. psalm.

Hvalite Gospoda vsi narodi! hvalite ga vsa ljudstva!

Ker potrjena je nad nami njegova milost, in Gospodova resnica ostane vekomaj.

Čast bodi Očetu ...

Sklep.

O moj Jezus, kako srečno uro sem preživel pri tvojih nogah, koliko neizmernih milosti sem si pridobil!

Ne ločim se prej od tebe, dokler ne blagosloviš mene, mojih prijateljev, dobrotnikov (sobratov in sosester in onih, ki razširjajo vedno češčenje).

O Jezus, blagoslovi nas po svoji vsemogočnosti in milosti, blagoslovi naše dejanje in nehanje, naše življenje in našo smrt, da te bomo enkrat v nebesih večno ljubili, hvalili in častili! Amen.

V. In z milim Detetom nam zdaj.

O. Marija, blagoslov podaj!

V. Hvaljeno in moljeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Peta ura.

Češčenje presladkega imena Jezusovega.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Našega Zveličarja, kateremu bodi večna čast, čigar ime je nad vsa imena.

Pridite, molimo ga.

Radujmo se in poskakujmo v Bogu, našem Odrešeniku, in veseli stopimo pred njega.

Pridite, zmerom ga molimo, hvalimo, častimo, ljubimo in zahvaljujmo ga vekomaj!

Naš Bog je in mi smo ovce njegove čede.

Pridite, častimo njegovo presv. ime!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog Sabaot.

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, pravi Bog in človek, trdno verujem, da si resnično pričujoč tukaj v presvetem Zakramentu, in molim tvoje presveto ime, ki nam je edina pot v zveličanje.

Ponižno klečim pred teboj in te prosim, odpusti vsem, ki te tolikokrat vsak dan žalijo v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa.

Hvalim, častim, slavim in povišujem tvoje presladko ime in ti darujem svojo hvalo v zadoščenje zato, ker nehvaležni ljudje tolikokrat po nemarnem imenujejo tvoje ime.

O Jezus, ljubeznivi Zveličar, ponižno klečim pred teboj ter te prosim: izbriši grehe vsem ljudem; usmili se nas po svojem presladkem imenu.

Srce se mi krči žalosti, ko gledam, s kako neštevilnimi grehi onečaščajo ljudje tvoje presveto Rešnje Telo in

tvoje presladko ime, namesto da bi ju častili.

Kako rad bi vendar umrl zato, da bi zadostil za te grehe; kako srečen bi bil, ko bi ti smel darovati svojo smrt in tako poplačati dolg, ki so ga naredili grešniki!

Ker pa nisem vreden te milosti, zato ti darujem hvalo, ki jo pojó tvojemu častitljivemu imenu angeli in svetniki v nebesih; darujem ti presveto in brezmadežno srce Marijino, ki naj te hvali zato, ker te žalijo ljudje v presvetem Rešnjem Telesu.

Po tvojem presladkem imenu te prosim, o Jezus, usmili se nas. Amen.

Slavljenje presladkega imena Jezusovega.

Ko se je dopolnil čas, ob katerem je imela priti Beseda božja na svet, tedaj je prišlo najprej ime Jezus z neba kot poroštvo našega odrešenja. Nadangel je rekel Mariji: »In imenuj njegovo ime Jezus«, Jezus pa pomeni Zveličarja, Odrešenika.

Moj Bog in Gospod, kako vesela je bila ta novica izgubljenemu človeštvu! Že tvoje ime je približalo zemljo nebesom! Katero ime je slajše, mogočnejše?

Če se uklanjajo temu imenu vsi, kar jih je v nebesih, na zemlji in pod zemljo, kdo bi potem ponižno ne častil tega presladkega imena, kdo bi ga ne ljubil in zaupno ne klical!

Češčeno bodi torej, o presladko ime Jezus, v vsemogočnosti Očetovi, ki te je dal svojemu edinorojenemu Sinu; bodi češčeno v modrosti Sinovi, ki te je imel; bodi češčeno v sladkosti Svetega Duha, ki je vlil v te vso tolažbo.

O sladko ime Jezus, samo v te zaupam. Zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi se mogli zveličati, kakor le zveličavno ime Jezus.

O prečastiti ženin naših duš! Tvoje ime nas razsvetljuje, hrani in zdravi; razsvetljuje vsakogar, kdor to ime spozna; ime Jezus nasiti srca in ozdravi vsakogar, ki je bolan in ki bi se rad ozdravil.

O moj Jezus, naj imam tvoje ime vedno v srcu in naj je pogostoma izrekam! Naj me vedno spominja tebe, ki si imel to sladko ime na zemlji, in naj me uči tebe posnemati!

Pred najsv. Zakramentom klečé naj hvalim in častim tvoje presv. ime.

Bodi češčen in hvaljen, moj Zveličar, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje milo ime Jezus, o katerem pravi v Visoki pesmi nevesta svojemu ženinu: Tvoje ime je kakor razlito olje.

Češčen in hvaljen bodi, moj Zveličar, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje zveličavno ime Jezus. Zakaj to ime preganja hudobne duhove in izbrisuje grehe. Kdor zaupno izreka to presveto ime, umrje brez strahu in odpró se mu nebeška vrata.

Češčen in hvaljen bodi, moj Gospod, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje častito ime Jezus. Zakaj hudobni duhovi se prestrašijo in zbežé, če izrečem to mogočno ime, angeli me pa pridejo varovat in z menoj hvalit in častit svojega Gospoda.

Češčen in hvaljen bodi, moj Kralj, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje presladko ime Jezus; tvoje ime je sladko in prijetno, tvoje ime dušo radosti in razveseljuje.

Češčen in hvaljen bodi, moj nebeški ženin, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje ljubeznivo ime. Zakaj na našem zemeljskem potovanju se le v tebi morejo veseliti naše duše. Tvoje mogočno ime naj nas pripelje v večno nebeško veselje.

Češčen in hvaljen bodi, Sin večnega Očeta, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje zmagovalno ime Jezus. Oh, bodi naš Zveličar in Odrešenik in reši nas vse, ki zaupno kličemo tvoje presveto ime. Reši nas slabosti, ozdravi nam rane in tolaži nas v nadlogah; pomagaj nam ob smrtni uri in vzemi nas k sebi v nebesa.

Češčen in hvaljen bodi, moj Bog in moje vse, v presvetem Zakramentu, in češčeno bodi tvoje blaženo ime Jezus. Vtisni to ime v mojo dušo, da me bo vedno vodilo presladko in presveto ime Jezus.

Molitev.

Jezus, moj Bog in Zveličar, ljubil si me z večno ljubeznijo.

Oh, daj, da bi te jaz vedno ljubil!

Jezus, iz prevelike ljubezni si vzel nase človeško naravo, da bi mene odrešil.

Oh, daj, da te bom ljubil prav iskreno!

Jezus, zame si se trudil in delal, trpel in umrl; in celo samega sebe si mi dal v presvetem Rešnjem Telesu.

O daj, da mi bo srce gorelo sv. ljubezni!

Jezus, koliko si trpel, da si me odrešil; svoje življenje in svojo kri si dal zame. Tako si me ljubil, da si storil zame še več, kakor je bilo treba.

Ogrej s svojo gorečo ljubeznijo moje mrzlo srce, in prenovi je tako, da te bo ljubilo, kakor te ljubi seraf.

Jezus, prinesel si na svet ogenj ljubezni in kaj hočeš, kakor da gori?

Nebeški ogenj, vnemi me, užgi me in izžgi iz mojega srca vse, kar je posvetnega v njem; prerôdi me tako, da ne bom odslej ljubil nič drugega, kakor le tebe.

Jezus, zapovedal si mi, naj te ljubim! Ali ni že to neprecenljiva milost, da te smem ljubiti?

Jezus, pričujoč si v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa in si v tem zakramentu ljubezni zmeraj pri meni; vzbudi torej v meni tako ljubezen, da je ne bosta mogla zamoriti ne svet, ne pekel. Le to želim, le po tem hrepenim, le to prosim, da bi bil s teboj združen v presvetem Rešnjem Telesu. Tvoja milost, o moj Jezus, naj vname v moji duši čisto in sveto ljubezen do tebe. Tebe hočem ljubiti v življenju in v smrti. Amen.

Vesele skrivnosti sv. rožnega venca.

Verujem v Boga, Očeta... Oče naš... Trikrat Češčena Marija s prošnjami:

Jezus, ki nam poživi vero;
Jezus, ki nam utrdi upanje;
Jezus, ki nam užgi ljubezen.

Hvaljeno in češčeno naj vedno bo Presveto Rešnje Telo.

Prva skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

J e z u s, k i s i g a D e v i c a o d S v e t e g a D u h a s p o č e l a. (Desetkrat.)

Čast bodi Očetu...
V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

M o l i m o. Vsemogočni, večni Bog, ki si svet tako ljubil, da si dal svojega edinorojenega Sina, da nas je rešil sužnosti greha: dodeli nam milostno, da, ki se hvaležno spominjamo milostipolnega in skrivnostnega učlovečenja tvojega Sina, tudi prejmemo sadove njegovega učlovečenja! Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Druga skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

J e z u s, k i s i g a D e v i c a v o b i s k a n j u E l i z a b e t e n o s i l a.

Čast bodi Očetu...
V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

M o l i m o. Vsemogočni in usmiljeni Bog, ki si po Marijinem obiskanju posvetil Janeza, Elizabeto pa napolnil s Svetim Duhom in blagoslovil Caharijevo hišo, blagoslovi tudi nas, reši nas in dodeli nam milost, da se bomo trudili v tvojem presvetem imenu za svoje zveličanje in za zveličanje svojega bližnjega! Amen.

Tretja skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

J e z u s, k i s i g a D e v i c a r o d i l a.

Čast bodi Očetu...
V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

M o l i m o! Dobrotljivi Jezus, ki si bil v veličastvu božjem, pa si se iz ljubezni do nas v nič storil, podobo hlapca nase vzel in si se rodil kot otrok, do-

deli nam milostno, da nas tvoje milostipolno rojstvo duševno prerodi, tako da bomo odslej drugače živeli in da bomo smeli kdaj s teboj kraljevati. Amen.

Četrta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki si ga Devica v templju darovala.

Čast bodi Očetu ...
V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Molímo! Vsemogočni večni Bog! prosimo te, brezmejno dobrega Očeta, naj nas vseh grehov očisti zasluženje tvojega ljubega Sina, tako da bodemo tebi prijetna daritev in da ti bomo peli večno slavo s tvojimi izvoljenci. Po istem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Peta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki si ga Devica v templju našla.

Čast bodi Očetu ...
V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Molímo! O mili Jezus, ki smo te tolikokrat izgubili prelamljajoč tvoje svete postave, prosimo te, daj nam milost, ki si jo izkazal svoji sveti Materi in svetemu Jožefu, 'ko sta te našla v templju! Usmili se nas in daj nam milost, da te bomo s pravo pokoro žalostni iskali, veseli našli in te ne bomo nikoli več izgubili! Daj, da bomo prišli v nebesa, da te bomo tam gledali od obličja v obličje! Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

O Marija, brezmadežna Devica in Mati božja, hvali in časti zame Jezusa Kristusa, blaženi sad svojega telesa, čigar presveto Rešnje Telo naj vedno hvaljeno in češčeno bo.

Hvalnica preroka Izaija.

Zahvalim te, Gospod, ker si se name jezil, pa se je tvoj srd od mene obrnil in si me potolažil.

Glej, Gospod je moj Odrešenik, zaupno bom ravnal in ne bom se bal, ker moja moč in moja hvala je Gospod, in on mi je v zveličanje.

Vodo boste v veselju zajemali iz studencev Zveličarjevih.

In isti dan porečete: Hvalite Gospoda in kličite njegovo ime; oznanjujte med ljudstvi njegova dela: spominjajte se, da je njegovo ime visoko.

Pojte Gospodu, ker je storil veličastne reči; oznanjujte to po vsej zemlji!

Radujte se in hvalíte, sijonski prebivalci, ker velik je v vaši sredi Izraelov Sveti!

Obredne molitve.

Vedite, da je Gospod Bog, in da je njegovo ime večno.

V. Češčeno bodi Gospodovo ime, aleluja!

O. Od zdaj na vekomaj.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

O. Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Hvalite in častite Gospoda, aleluja!

O. Častite Gospodovo ime.

Molímo! O Bog, ki si svojega edinorojenega Sina za Zveličarja človeškega rodu odločil in ga Jezusa imenovati ukazal, dodeli milostljivo, da bomo, ki častimo njegovo sveto ime na zemlji, tudi njegovo obličje v nebesih gledali in uživali! Po istem Gospodu

našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pomagaj nam, Gospod, naš Bog! in izberi nas izmed narodov, da častimo tvoje sveto ime in se hvalimo s tvojo hvalo.

Gospod, naš Bog in Odrešenik, tvoje ime je od vekomaj. Aleluja!

Hvalo Gospodovo naj oznanjujejo moja usta in vse meso naj hvali njega sveto ime. Aleluja.

Hvalil te bom, Gospod, iz vsega svojega srca, in slavil bom tvoje ime vekomaj. Ker ti, Gospod, si ljubezniv in milostljiv in usmiljen do vseh, ki v tebe kličejo. Aleluja.

Slavospev.[1]

O Jezus, angelski ti kras,
Ušesu sladek ti si glas,
Za usta čudotvorni med,
Za srca si nebeška jed.

Kdor tebe jé, nasičen ni,
Kdor tebe pije, še želi;
Po tebi, Jezus moj, samo,
Vsa srca hrepené željno.

---

[1] Nov slavospev glej v »Dodatku«.

O Jezus, ti si kruh sladák,
Želeče duše up krepák,
Prisrčno kliče te srcé,
In tebe iščejo solzé.

Ostani z nami, o Gospod,
Razsvetli ti človeški rod,
Preženi ti iz duše mrak,
Čez svet razlij svoj vonj sladák!

O Jezus, ti deviški Sin,
Ljubezni poln in poln milin,
Naj bo ti hvala, slava, čast,
In vlade blažena oblast! Amen.

Litanije presvetega imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!
Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živega Boga,
Jezus, odsvit Očeta,
Jezus, žar večne luči,
Jezus, kralj veličastva,
Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,

Jezus ljubeznivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,
Jezus, oče prihodnjega veka,
Jezus, angel velikega sklepa,
Jezus najmogóčnejši,
Jezus najpotrpežljivejši,
Jezus najpokornejši,
Jezus krotki in iz srca ponižni,
Jezus, ljubitelj čistosti,
Jezus, naš ljubitelj,
Jezus, Bog miru,
Jezus, začetnik življenja,
Jezus, zgled čednosti,
Jezus, goreči ljubitelj duš,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, oče ubogih,
Jezus, zaklad vernih,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,
Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrota,
Jezus, naša pot in naše življenje,
Jezus, veselje angelov,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,
Jezus, učitelj evangelistov,
Jezus, srčnost mučencev,
Jezus, luč spoznavavcev,

Jezus, čistost devic,
Jezus, krona vseh svetnikov,

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega — reši nas, o Jezus!
Vsega greha
Svoje jeze
Skušnjav hudičevih
Duha nečistosti
Večne smrti
Zanemarjanja tvojih navdihov
Po skrivnosti svojega svetega učlovečenja
Po svojem rojstvu
Po svojem detinstvu
Po svojem božjem življenju
Po svojih trudih
Po svoji smrtni bridkosti in svojem trpljenju
Po svojem křižu in svoji zapuščenosti
Po svojih bolečinah
Po svoji smrti in svojem pokopu
Po svojem vstajenju
Po svojem vnebohodu
Po svoji ustanovitvi najsvetejšega Zakramenta
Po svojih radostih
Po svojem veličastvu

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Jezus!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!

V. Češčeno bodi Gospodovo ime!
O. Od zdaj na vekomaj!

Molimo. Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: »Prosite in se vam bo dalo, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo«, daj nam, te prosimo, gorečnost svoje božje ljubezni, da te bomo s celim srcem, z besedo in dejanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Daj nam, Gospod, da vedno v sebi ohranimo strah in ljubezen do tvojega svetega imena, ker nikdar ne nehaš voditi teh, ki jih utrdiš v stanovitnosti svoje ljubezni. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

K sveti Devici.

Premila Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi

vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.
O. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

Sklep.

Ljubeznivi Zveličar, Jezus Kristus v presvetem Zakramentu! Tvoje sladko ime je to uro poživilo mojo dušo in je užgalo v njej gorečo ljubezen.

Tvoje vesele skrivnosti so mi potolažile srce, in tvoje ljubeznivo ime mi daje upanje, da se bom zveličal in da te bom kdaj gledal v večni blaženosti.

Daj, da bom ob smrtni uri skesan klical tvoje presveto ime in ime tvoje brezmadežne Matere in da se bom zveličal po teh svetih imenih.

O Jezus, bodi mi Jezus, to je usmiljeni Odrešenik! Naj me tolaži v življenju in v smrti tvoje sveto ime.

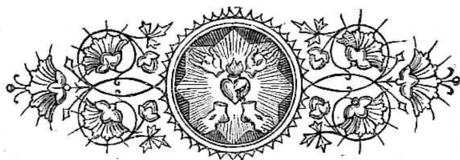
O moj Jezus, moj Jezus! tvoje mogočno ime naj me brani vseh sovražnikov, naj mi sveti v tem življenju, naj je pa tudi jaz častim in goreče ljubim.

Tvoje mogočno ime naj blagoslovi mene, moje prijatelje in dobrotnike (ude bratovščine vednega češčenja in one, ki jo širijo) ter vse, za katere sem dolžan prositi in za katere sem se namenil moliti.

Daj, da bomo na tem svetu častili tvoje presveto ime in da je bomo potem tudi v nebesih vekomaj hvalili in slavili. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Šesta ura.

Češčenje svetih ran in svetega obličja Jezusa Kristusa.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, za nas ranjenega Zveličarja,

Pridite, molimo!

Svete rane, katere je hotel iz ljubezni do nas ljudi sprejeti in nam v tolažbo obdržati na svojem častitljivem telesu,

Pridite, počastimo jih kar mogoče prisrčno in pobožno!

Jezusa Kristusa, našega Odrešenika, ki je pripustil, da so za nas na križ pribili njegove svete roke in noge in prebodli s sulico njegovo presveto stran,

Molimo, slavimo, častimo, ljubimo in zahvaljujmo ga vedno!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog Sabaot. Nebo in zemlja sta polna tvoje hvale.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, moj iz ljubezni do mene ranjeni Zveličar, prav ponižno pokleknem pred prestol tvoje ljubezni, da te molim v skrivnostnem Zakramentu.

Na svojem častitljivem telesu, katero je skrito pod podobo kruha, si hotel obdržati svoje svete rane, znamenja svoje ljubezni in našega odrešenja.

Te rane nas resnično prav živo spominjajo tvoje ljubezni in tvojega usmiljenja do nas, ki je prikipelo do vrhunca na križu.

Molim vas, o presvete rane Jezusove! Iz vas zajemam obilo tolažbe in upanja.

Toda te rane me spominjajo one strašne neusmiljenosti, s katero se je pregrešil popačeni svet proti božjemu Sinu in svojemu Zveličarju. Spominjajo me groznega hudodelstva, katero je zaslepljeno ljudstvo storilo, ko je umorilo Boga.

Spominjajo me neštevilnih krivic, razžaljenj in nehvaležnosti, s katerimi te, moj Odrešenik, trpinči še dan za dnem toliko mlačnih in mrzlih kristjanov.

Še celo oni, kateri so tebi posebno posvečeni, ranijo tvoje božje Srce v presvetem Zakramentu, ker nepobožno in nespoštljivo pristopajo k oltarju, svetemu tabernaklju.

Po pravici se pritožuješ, o moj češčenja vredni Odrešenik, zaradi nehvaležnosti onih, kateri tebi služijo, pa služijo nevredno in nedostojno:

»Te rane sem prejel v hiši onih, kateri me ljubijo.«

Prebodene so tvoje svete roke in noge, odprta je tvoja sveta stran, in to so provzročili moji grehi, grehi sveta.

Tudi tvoje božje obličje, o moj Jezus, obličje najlepšega med človeškimi otroki, katero hrepené gledati angeli, je

vse ranjeno, razmesarjeno, s krvjo oblito, da se komaj pozna.

Presunjen strahu in bolečin zaradi takšnih hudobij pokleknem kriv, pa spokoren grešnik pred tvoj tabernakelj in te prosim, dodeli mi milost, odpuščenje in usmiljenje.

Nebeški Oče, krvave rane, katere smo tvojemu božjemu Sinu zadali, se svetijo zdaj v čudovitem svitu: te rane oznanjujejo njegovo zmago nad grehom, smrtjo in peklom, in kličejo k tebi, da se nas usmiliš!

Vsemogočni Bog, večni Oče, poglej v obličje svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa! Mi ti ga darujemo s trdnim zaupanjem, da dosežemo odpuščenje svojih grehov.

Ozri se, o Bog, na tega našega usmiljenega zagovornika. On odpira svoja usta, da nas brani. Poslušaj njegovo klicanje, poglej njegove solze, o moj Bog, in usliši ga, ko prosi za nas uboge grešnike, zaradi njegovih neskončnih zaslug. Amen.

Počeščenje svetih petih ran.

Molimo Križanega v presvetem Zakramentu in zajemajmo iz studenca zveličanja.

Iz tvojih ran, o Jezus, izvira resnično za zdaj in za večnost življenje in milost, upanje in mir.

V. Molimo Križanega v presvetem Zakramentu.

O. In zajemajmo iz studencev zveličanja.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

1. O Gospod Jezus Kristus, kateri si umrl na lesu svetega križa, zaradi svete rane na svoji desni roki:

Usmili se nas! Oče naš . . .

Pozdravljena bodi, o blažena rana, ti rdeča roža na desnici mojega Odrešenika! Prisrčno te poljubim in položim v to sladko rano trohico dobrih del, katere sem kdaj storil in katere upam s tvojo milostjo še storiti.

Tvoja desnica naj me vodi, o Gospod, da obračam vse svoje misli, besede in dejanja nate, na svoj zadnji namen.

Daj mi milost, vedno nositi gorečo svetilko, napolnjeno z oljem ljubezni, da me boš vrednega spoznal in pojdem s teboj na nebeško ženitovanje, da bom stal na tvoji desnici, ko boš prišel sodit

žive in mrtve, in da zaslužim slišati s tvojimi izvoljenimi ljubeznive besede:

Pridite, oblagodarjeni mojega Očeta, posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta. Amen.

2. O Gospod Jezus Kristus, kateri si umrl na lesu svetega križa, zaradi svete rane na svoji levi roki:

Usmili se nas! Oče naš . . .

Pozdravljena bodi, o osrečujoča rana, rožna lepota na levici mojega Zveličarja! Ponižno in ljubeznivo te poljubim in utopim v tebi vse svoje grehe in prestopke, neprenehoma te proseč, da jih popolnoma izbrišeš s svojo sveto krvjo, da me ne bodo enkrat tožili pred tvojo ostro sodbo.

O Gospod, varuj me s svojo krepko in mogočno roko sovražnikov mojega zveličanja.

Pomagaj mi v vseh težavah in reši me, neskončno dobri Bog, vsega hudega, katero sem že, ali bom še storil, ali katero zdaj delam. Reci moji duši: Tvoja sreča sem jaz; in pelji me po poti svojih zapovedi, dokler ne pridem s tvojo pomočjo k tebi v nebesa. Amen.

3. O Gospod Jezus Kristus, kateri si umrl na lesu svetega križa, zaradi svete rane na svoji desni nogi:

Usmili se nas! Oče naš...

Pozdravljena bodi, o milostipolna rana, dišeča na desni nogi mojega Gospoda Jezusa Kristusa! Spoštljivo te poljubim in izročim v to sladko rano vso srečo in veselje, katero mi pošlje tvoja božja previdnost v tem življenju.

Dodeli mi milost, da v veselju in v trpljenju neutrudljivo hodim po potih tvojih svetih zapovedi in iščem samo to, kar tebi dopade.

Tvoja božja beseda naj mi sveti po vseh mojih stezah, da tudi drugim pričam o tvoji luči, da tebe, moj Bog, poveličujejo nad vse in v vsem zdaj in vekomaj. Amen.

4. O Gospod, Jezus Kristus, ki si umrl na lesu svetega križa, zaradi svete rane na svoji levi nogi:

Usmili se nas! Oče naš...

Pozdravljena bodi, o častitljiva rana, ljubezniva roža na levi nogi mojega Gospoda in Zveličarja! Prisrčno te poljubim in položim v tebe vse trpljenje, bridkost in izkušnjave, katere mi je tvoja božja previdnost namenila. Združim trpljenje svoje zdaj in vedno s tvojim bridkim trpljenjem in s smrtjo, da bode tebi toliko bolj prijetno in zame toliko bolj zaslužno. Amen.

5. O Gospod Jezus Kristus, kateri si umrl na lesu svetega križa, zaradi svete rane na svoji strani:

Usmili se nas! Oče naš...

Pozdravljena bodi, o sladka in blažena rana, nebeška roža strani mojega Odrešenika! Hvaležno te poljubim in zaklenem v tebe svoje srce z vsem njegovim nagnjenjem in z vsemi željami.

O moj križani Zveličar, rani moje srce s puščicami svoje ljubezni in očisti je z dragoceno krvjo in z zdravilno vodo, ki sta pritekli iz tvoje presvete strani. Zakaj le oni, ki so čistega srca, bodo tebe gledali. Amen.

Molimo Križanega v presvetem Zakramentu in zajemajmo iz studenca zveličanja.

Molitev k svetim petim ranam.

O moj največje časti vredni Odrešenik! Kakor se skrije golob v razkopano skalovje, tako pribežim jaz k tvojemu tabernaklju.

Skala si ti, moj Gospod, v svetem Zakramentu; razpokline so tvoje blažene rane. V njih prebivam varno, in sovražnik mojega zveličanja ne more nič proti meni.

V tvojem neskončno usmiljenem Srcu, o Jezus, najdem vse, karkoli potrebujem v svojo obrambo.

Tvoje roke in tvoje noge so prevrtane. Tvoja stran je s sulico prebodena. To so luknjice, skozi katere srkam med in olje iz skale ter okusim in spoznam, kako sladak si ti, o Gospod.

Po tvojih ranah, o Jezus, spoznam globoke skrivnosti tvojega Srca, to svetišče božje milobe in usmiljenja.

Ničesar več se ne bojim, o moj Odrešenik, zakaj iz tvojih z medom prenapolnjenih ran dobivam vse milosti, katere potrebujem.

Če se mi hoče slaba misel vriniti in moje srce pokvariti, se zatečem k presvetemu Zakramentu in se skrijem v tvojih ranah.

Če me muči izkušnjava, če me tlači slabost, me zopet potolaži spomin na presveti Zakrament in na tvoje rane.

V vseh težavah in zoprnostih so mi rane Kristusove varno pribežališče. V njih spim varno in počivam brez strahu.

Molim te, moj križani Zveličar, v presvetem Zakramentu in te ljubeznivo zahvaljujem za neštevilne milosti, katere sem prejel iz tvojih svetih petih **ran.**

Ona čudežna znamenja, katera svetijo kakor pet solnc na tvojem izpremenjenem telesu, so kraljevski škrlatni pečati, kateri potrjujejo večno zavezo Boga z odrešenim človeštvom!

O, da bi tudi jaz enkrat poljubil znake teh svetih nog, da bi se dotaknil v blaženem, nebeškem veselju veličastne srčne rane, in da bi me za večno poveličanje blagoslovile one kraljevske roke. **Amen.**

Počeščenje svetega obličja.[1]

Molim te, o moj križani Zveličar, v presvetem Zakramentu, in počastim hvaležno in ljubeznivo tvoje presveto obličje!

Tvoj obraz, o Gospod, naj sveti nad nami in se nas usmili! Pokaži svoje obličje, tako bo tvoja pomoč gotova in mi bomo rešeni.

Molitev k presvetemu obličju Jezusovemu.

Gospod Jezus Kristus, kateri si Beseda Očeta in odsvit njegove krasote,

[1] Papež Leon XIII. je ustanovil 1. oktobra l. 1885. posebno nadbratovščino svetega obličja in ji podelil obilne odpustke.

ne obrni svojega obličja od nas, ampak sveti naj nad nami, polno dobrotljivosti in usmiljenja, da bi se pri tem pogledu učili te iz celega srca ljubiti in tvojo sveto voljo v vseh stvareh zvesto izpolnjevati.

Daj, da po tem življenju dosežemo srečo, da bomo lepoto tvojega častitega obličja večno v nebesih gledali in občudovali. Te milosti prosimo tebe, katerega zdaj skritega v svetem Zakramentu gledamo in molimo.

Božji Jezus, pokaži nam svoje častitljivo obličje, da bo tvoj pogled mene pretresel, srčni led stopil in mi izvabil solze odkritosrčnega kesanja nad grehi.

Božje obličje našega Zveličarja, daj, da se pogosto ljubeznivo k tebi zatekamo in izkaži nam usmiljenje zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Sveto obličje mojega Odrešenika, častim te in molim, da zadostim za toliko preklinjevanj in krivic, katere ti delajo grešniki. Amen.

Vsemogočni Bog, večni Oče, poglej v obličje svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa! Darujemo ti je s polnim zaupanjem, da izprosimo odpuščenje svojih grehov.

Ozri se, o Bog, na tega našega

usmiljenega zagovornika! On odpira svoja usta, da nas brani. Poslušaj njegov klic, poglej njegove solze in usliši ga, ko prosi za nas uboge grešnike, zaradi njegovih neskončnih zaslug. Amen.

O predobri Jezus, ti si rekel: Prosite, in se vam bo dalo, iščite, in boste našli, trkajte, in se vam bo odprlo; daj nam, te prosimo, o Gospod, vero, ki vse doseže, dodeli nam trdno upanje v tvoje usmiljenje in velikodušno ljubezen, ki se ne ustraši nikakršnih žrtev.

Nagni svoje milo obličje k nam in dodeli nam ne le vse potrebne milosti, ampak tudi one obilne zaklade milosti, katerih prosimo in od tvoje neskončne dobrotljivosti pričakujemo. Amen.

O Jezus, moj Zveličar, če pogledam v tvoje, od bolečin izpremenjeno sveto obličje, če se ozrem na tvoje ljubezni polno Srce, zakličem s svetim Avguštinom: O Jezus, vtisni v moje srce svoje svete rane, da spoznam tako tvojo bolečino, kakor tvojo ljubezen: tvojo bolečino, da prenesem zate vsako bolečino; tvojo ljubezen, da zaničujem zate vsako drugo ljubezen. Amen.

Bodi nam milostljiv, o moj Bog, in ne zavrzi nas, če kličemo v stiskah in težavah tvoje sveto ime in se ljubeznivo

in zaupno obračamo k tvojemu svetemu obličju. Amen.

O Jezus, poln usmiljenja si nagnil ob smrti na lesu svetega križa v rešitev sveta svoje prečastito obličje. O, nagni tudi danes prav tako usmiljeno k nam grešnikom svoje obličje, milosrčno glej na nas in sprejmi nas v miru. Amen.

Zahvalimo te, o Bog, za vse tvoje dobrote in te prosimo, vlij v naša srca čut goreče ljubezni in hvaležnosti, da te bodo vedno hvalila in molila naša usta. Amen.

Moljen bodi moj križani Zveličar v presvetem Zakramentu!

Blažene naj bodo njegove svete petere rane.

Blaženo bodi prečastito obličje, ki skrito pod ponižno podobo svete hostije obrača svoj mili, ljubezni in usmiljenja polni pogled v nas. Amen.

V. Spoznaj me vrednega tebe hvaliti, sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper moje sovražnike.

Usmiljeni Bog, pomagaj naši slabosti, da po priprošnji svete božje Porodnice, katere spomin obhajamo, vstanemo iz grehov. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

Jezus, moj Bog in moje vse! To uro sem premišljeval tvojo neizrekljivo ljubezen do nas ubogih, grešnih ljudi, in sladko tolažilo se je izlilo v mojo dušo iz tvojih medú polnih ran.

Premišljal sem tvoje presveto obličje, ki je bilo zame in zaradi mojih grehov popolnoma razmesarjeno, s krvjo in ranami pokrito. Živo hrepenenje je napolnilo mojo dušo, da bi kdaj gledal to častito obličje.

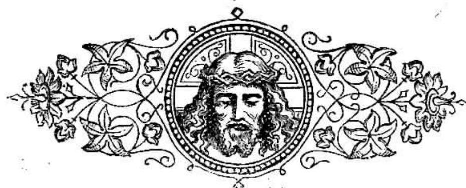
Oh, da bi umrl gorečega hrepenenja gledati kdaj zaželeno obličje našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Počeščenje tvojega najsvetejšega Zakramenta sklepam s tem, da izročim svoje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševatelje vednega češčenja) in vse ljudi v tvoje svete rane, v tvoje božje Srce, o Jezus!

Tvoje obličje molim iz vsega srca. Usmili se me po svoji besedi! Pokaži nam, o Gospod, svoje obličje, in bomo rešeni. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Sedma ura.

Sveti križev pot.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, svojega ljubega Zveličarja, ki nam je zapustil v presv. Zakramentu spomin svojega bridkega trpljenja.

Pridite, molimo!

Za Jezusom, svojim kraljem, ki je nastopil, oblečen v škrlat svoje božje krvi, pot na Kalvarijo.

Pridite, pojdimo za njim z najprisrčnejšo ljubeznijo!

Jezusa Kristusa, ki je na Golgoti stopil na prestol svoje ljubezni, na sveti križ, da bi vse k sebi zvabil.

Pridite, molimo ga in hvaležno se spominjajmo bridkih skrivnosti njegovega trpljenja in njegove smrti.

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si Gospod, Bog vojnih trum.

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Sv. Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, moj nebeški Zveličar, goreče te molim tu v svetem Zakramentu in bridko se kesam svojih grehov, ki so bili vzrok tvojega trpljenja in tvoje smrti.

Zvečer pred svojim bridkim trpljenjem in svojo smrtjo si postavil milostipolni zakrament svetega Rešnjega Telesa, zato, da bi zmeraj pri nas prebival. Saj tvoja ljubezen bi ne mogla biti ločena od tebi tako dragih ljudi!

Hudobni ljudje pa so malo ur pozneje kričali: Proč z Jezusom, na križ ž njim!

Prosimo te torej ponižno milosti, usmiljenja in odpuščenja zase in za ves grešni svet.

Spomni se, o Jezus, kako drago odkupnino si plačal za nas nebeškemu Očetu. Ne daj, da bi se pogubile duše,

katere si odkupil s svojo dragoceno krvjo.

Res je, da te še vedno preklinjajo hudobni grešniki v Zakramentu tvoje ljubezni. Toda tisoč in tisoč vernih kristjanov te pa tudi moli, ljubi in ti zadostuje pred tvojimi oltarji in je pripravljenih s svojim življenjem poravnati krivice, katere se tebi godé.

Ti si zadostil za nepokorščino ljudi s svojo pokorščino, premagal prevzetnost satanovo s svojo ponižnostjo in zmagal smrt, greh in pekel s svojimi ranami.

Na križu si kri prelil. Dal si obilno nadomestilo za čast, katero so bili grešniki odvzeli tvojemu nebeškemu Očetu in tebi, ker si dobro plačal naš velikanski dolg. Sam si, o Jezus, pretrpel ostro smrtno kazen, katero smo ti naložili. Zato se nas usmili in zanesi svojemu ljudstvu, katero si odrešil s svojo dragoceno krvjo.

Sv. križev pot.

V čast sv. Rešnjemu Telesu.

Gospod Jezus Kristus, v prečudnem Zakramentu si nam postavil spomin svojega trpljenja in svoje smrti. Tvoja zadnja volja je bila, naj oznanjujemo

tvojo smrt, kolikorkrat obhajamo te svete skrivnosti, do tvojega drugega prihoda. Premišljevati hočemo torej po tvoji besedi sveti križev pot in se obenem spominjati, da v sveti hostiji skrivnostno ponavljaš svoje trpljenje na križu in da prebivaš tu z isto ljubeznijo in ponižnostjo, kakor si nekdaj visel na križu. — Ti pa, preblažena Devica Marija, ki prav tako neprenehoma gledaš svojega Sina pod podobo kruha, kakor si ga gledala na križu, pomagaj nam, da spodobno in pobožno molimo ta sveti križev pot. Združeni z Jezusom in Marijo se hočemo udeležiti vseh odpustkov sebi v prid in v prid dušam v vicah. Angel varih te cerkve, sveti patroni in vsi svetniki, katerih ostanki tu počivajo, pomagajte nam pri tem sklepu.

Prva postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, pravični sodnik živih in mrtvih, brez preiskovanja te obsodijo judovski duhovniki, ljudstvo in sodnik popolnoma nedolžnega k smrti na križu.

Ko bi vedeli, da bodeš prišel enkrat v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom sodit vse ljudi, izvestno bi bili popadali s strahom in trepetom pred teboj na obraz in bi te prosili milostljive sodbe. Ti pa si molčal in pripustil, da so te krivično obsodili samo zato, da ne bi bilo treba enkrat meni, obloženemu z grdimi grehi, umolkniti pred tvojo pravično sodbo in pahnjenemu biti v večno pogubljenje.

Božji Zveličar, še bolj kakor pred Pilatom skrivaš svoje sodniško veličastvo v svetem Zakramentu. Tukaj si pričujoč s toliko krasoto, da pred njo solnce obledi in se zemlja trese. Molim te najponižneje. Da bi se jaz ne pogubil, storil si tukaj v Zakramentu svoje ljubezni vse, kar je bilo treba. Svoje meso in kri mi ponujaš zdaj in ob smrtni uri kot zastavo zveličanja. Zahvaljujem te zato najprisrčneje. Čast in hvala bodi tebi, mogočnemu in pravičnemu Sodniku, v svetem Zakramentu. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Ljubeznivi Jezus, vedel si za največjo sramoto in najgrozovitejše muke, katere so te čakale na križu, a vendar si hrepeneče stegoval po njem roke, ga objel in poljubil, ker je bila volja tvojega Očeta, da si na križu odrešil svoje sovražnike. Močnejša kakor smrt je bila ljubezen tvojega Srca.

A preden so ti prinesli oni križ, katerega je naredila človeška hudobija, si si izdelal, o Jezus, v božji ljubezni drug križ; vedel si, da bode nad tebe vrelo neizmerno morje grdega ravnanja v svetem Zakramentu, in da bode bivanje v tej skrivnosti za tebe vedni veliki petek. A vkljub temu si postavil z velikim hrepenenjem ta sveti Zakrament. Ta težki križ si hotel iz ljubezni do svojih izvoljenih do konca sveta nositi. Molim in častim tvojo božjo ljubezen in srčnost. Dodeli mi, prosim te, milost, da te bodem v tvoji božji skrivnosti zmeraj

bolj spoznaval in ljubil. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, vsemogočni Bog, nebesa pripovedujejo o tvoji slavi, nad kerubi kraljuješ in ves svet je v tvoji roki kakor rosna kapljica! Zdaj pa skrivaš svojo mogočnost in padeš truden pod svojim bremenom. In grešniki so tako predrzni, da ti stopajo z nogami na tilnik. Na tak način si hotel zadostiti za mojo prevzetnost in nepokorščino.

V tej hostiji kraljuješ, o božji Zveličar, z vsem svojim veličastvom, ohranjuješ in vladaš nebo in zemljo in vodiš človeško življenje. Toda skrivaš to svojo moč! Kažeš se slabega in onemoglega,

vdajaš se volji svojih služabnikov in se podajaš celo hudobnežem, da učiš mene, naj brez strahu k tebi pristopam in se učim prave ponižnosti, da bodem tako kdaj na veke povišan. Ponižno Srce Jezusovo, usmili se nas! O Marija, naša ljuba Gospa presv. Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, prva med vsemi stvarmi, cvetica vsega sveta, krona del božjih, solnce milosti, lepote in moči! Skrbno si kakor tvoj Sin prikrivala vso svojo visokost. Toda njegovo ponižanje in njegove bolečine hočeš očitno prenašati. Bolj kakor vsako bitje si občutila trpljenje svojega Sina na duši in na telesu. Ni ti bilo zadosti, da bi bila v

duhu pri njem; hotela si ga tudi telesno spremljati po vseh potih njegovega trpljenja.

O čudapolna Mati! Pod podobo kruha poznaš in ljubiš svojega Sina prav tako, kakor si ga na križevem potu, in nikdar ne obrneš svojih oči od njegovega tabernaklja. Prav tako goreče kakor takrat želiš, da bi ga tukaj ljudje spoznavali, in ljubiš samo tiste, kateri tvojega po zunanje tako revnega Sina tukaj pogostoma obiskujejo in spoštljivo molijo. Dodeli mi torej, o milostljiva Mati, da bom prav rad pri Jezusu v tabernaklju in goreče širil njegovo češčenje. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš ... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Peta postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O božji Zveličar! Silno težko je postalo tvoje breme. Kakor mrtev se zgrudiš, udje ti omagajo in smrtni pot zaliva tvoj obraz. Da bi ne umrl in tako ušel križanju, prisilijo krvoločni grešniki pogana, da ti pomaga. Tvoje lastno ljudstvo pa te tako zaničuje, da ti nihče noče pomagati. Vsi angeli so tvoji služabniki, a ker ti trpiš za ljudi, ne za angele, hočeš imeti za pomočnika človeka.

O potrpežljivi Jezus! Kako težak je postal tvoj križ v toliko stoletjih vsled zaničevanja, katero moraš trpeti v skrivnosti svoje ljubezni! Kolika mora biti tvoja ljubezen, da ne jenjaš prenašati tolikega poniževanja! Res je, da so vedno krog tebe zveličani duhovi in te molijo. Ker pa se ti tukaj kot človek daruješ za ljudi, hočeš, da te prav tako tudi ljudje ljubeznivo obiskujejo in ti pomagajo križ nositi. Prav prisrčno obžalujem vso svojo malomarnost in zanikarnost v tvoji službi. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš ... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O večno lepi obraz, katerega angeli z veseljem gledajo, v katerem se zrcali nebeško veličastvo, ta obraz je sedaj opljuvan in s krvjo in blatom onečaščen! Nobenemu angelu ne dovoliš obrisati ga, rad pa prepustiš, da ti postreže Veronika. Kar je človeška hudobija onečastila, naj zopet človeško usmiljenje obriše.

Tvoj obraz, o božji Zveličar, v sveti hostiji je še zdaj središče in odsev vse zemeljske in večne lepote. Tvoj sveti obraz častijo zveličani v nebesih neprenehoma, tudi takrat, kadar ga hudobni ljudje z nogami teptajo in nevredno prejemajo v svoje srce. A ti hočeš človeškega zadoščenja; zato si drugi Veroniki, blaženi Mariji Marjeti, razodel sramoto, katero ti delajo ljudje v najsvetejšem Zakramentu. Prosil si jo, naj se zadostuje tvojemu presvetemu Srcu, in določil si tudi dobrotljivo, kako

naj se zadostuje. Z največjim veseljem sem pripravljen tudi jaz to storiti, da bodem kdaj vreden gledati te z obličja do obličja. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnje Telo.
Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, po tebi so hrepeneli vsi narodi. In preroki so te klicali: »Predri kmalu nebesa in stopi na zemljo!« In angeli so klicali: »Odprite, poglavarji, svoja vrata, da pojde noter slavni kralj.« (Ps. 23.) Vsi poglavarji in vsa ljudstva bi ti morala v sprevodu peti slavo in te spremiti na sijonsko goro. Zdaj pa so te vrgli iz mesta, v sprevodu te zasmehujejo, in že vdrugič padeš pod križem pri jeruzalemskih vratih.

V tvojem presvetem Zakramentu, o Gospod, imamo v resnici Njega, po ka-

terem so hrepeneli vsi narodi. Tebe bi morali po pravici vsi poglavarji in narodi tu v tabernaklju častiti. Namesto tega pa so te pahnili krivoverci iz tisoč in tisoč cerkvâ, in tudi tiste hiše božje, kjer še prebivaš dan na dan, so prazne in zapuščene, kajti veliko kristjanov te je vrglo iz svojega srca. Srčno obžalujem vsakatero malomarnost pri obiskovanju svetega Zakramenta. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Osma postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Usmiljeni Jezus, ako si še tiste pobožne žene, katere so te pomilovale, opominjal h kesanju in pokori, koliko kesanje nad grehi bi morali imeti šele mi grešniki, ki smo te neprenehoma žalili, odkar se zavedamo svoje pameti!

Sveti Bog v Zakramentu ljubezni, iz vsega srca se kesamo in jokamo zaradi vseh grehov, katere smo kdaj storili sami ali drugi ljudje zoper tvoj Zakrament. — Obžalujemo vsako nespodobnost v tvoji pričujočnosti, vsako predrzno izgovarjanje tvojega Zakramenta. Obžalujemo, da se zanemarja sv. maša, da hodimo tako malomarno mimo tvojih cerkvâ in da tako mlačno poklekujemo pred teboj. Usmiljeni Jezus, usmili se nas! O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Deveta postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, pod tvojimi nogami se bodo enkrat hribje pripogibali in gore rušile; zdaj pa ti padeš že tretjič na tla. Več ne moreš vstati, naj te še tako bijejo.

Toliko revščino si hotel zato trpeti, da bi bilo moči vzdigniti se grešnikom, ki so še tako globoko padli.

Konec sveta, o dobrotljivi Jezus, bode vse poplavila hudobija, in prikazal se bode najgrešnejši človek, antikrist, ki se bode vzdignil zoper vse, kar je božjega, in sramotil tvoje ime, kakor še nobeden človek. Ti pa bodeš tudi tiste dni ostal v najsvetejšem Zakramentu, da bodeš tolažil svoje izvoljene. Ker mi onega žaljenja ne moremo zabraniti, prosimo te milosti, da bi te vsaj zdaj mogli z vsemi močmi ljubiti. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo.

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Deseta postaja.

Jezusa slečejo in mu ponudijo vina, z žolčem mešanega.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Gospod Jezus Kristus, kralj slave, obdan si s svetlobo kakor z oblačilom. Ti daješ solncu žarno obleko. Ti oblačiš cvetice na polju in ptice v zraku. Vreden si, da bi te krasile vse najžlahtnejše dragocenosti na zemlji. Toda, oh! oropali so te zdaj tvojega oblačila. Ti stojiš tu ves rdeč, krvaveč.

V presveti hostiji, o sladki Jezus, si oropan vse zunanje lepote in si zadovoljen z lepotičjem, katero ti prinaša ljubezen vernikov. Pač zaslužiš najbolj, da bi ljudje zbrali vse zlato in vse umetnine sveta in jih postavili okrog tvojega svetega tabernaklja. Toda grešni svet zida sebi palače, in tvoji služabniki ti le težko izprosijo kako borno stanovališče. In še več: hudobni svet ti je iztrgal božjeropno celo tvojo obleko, premoženje tvoje cerkve. Zato bodemo mi, o kralj časti, vedno ljubili lepoto tvoje hiše, da pridemo kdaj v hišo tvoje slave. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo!

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Enajsta postaja.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, večni duhovnik, zdaj stopiš na oltar križa, z razprostrtimi rokami moliš kot mašnik za vse človeštvo in se daš pribiti na križ; za naše grehe, katere smo storili z dušo in telesom, trpiš ti najhujše muke na duši in na telesu.

O Jezus, večni duhovnik po redu Melhizedekovem! Kakor na svetem križu daruješ se vsak dan pri sveti maši na tisoč in tisoč oltarjih po vsem širokem svetu. Tudi tukaj v svetem Zakramentu bivaš skrivnostno kakor na križu in zadostiš v enem trenutku veliko več za nas, kakor bi mogli vsi ljudje.

Tukaj te navdaja prav tista neskončna ljubezen do Boga in do ljudi, kakršna te je navdajala na križu. Prav tako nerazumljivo si ponižen in junaško pokoren. Kakor nekdaj sveti Janez, tako blizu tebe mi stojimo. O, da bi nas dičile tudi njegove čednosti!

O Marija, ki si celo križanje svojega božjega Sina tako globoko občutila, dodeli nam, da bodemo tudi mi vsaj nekoliko spoznali neskončno ceno svete daritve, da bodemo z največjo spoštljivostjo pri njej pričujoči ter je nikdar brez važnega vzroka ne zamudili ali opustili.

Oče naš ... Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo!

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, oče vseh ljudi, umrl si na križu. Zvršil je svet največjo skrivnost s svojo neizmerno hudobijo in umoril je svojega Stvarnika. Ti pa si, o Jezus, dopolnil skrivnost svoje neizmerne ljubezni, pokončal si greh in dokončal odrešenje. Zdaj bi se spodobilo, da bi vsi odrešeni srčno objokovali svoje grehe, romali k tvojemu svetemu križu in te

z resničnim kesanjem in hvaležno molili. Vreden si, da bi vsi le še zate živeli in z veseljem šli zate v smrt. Toda razen tvoje žalostne matere jih je vztrajalo do konca le malo pri tvoji sveti daritvi na križu.

Pri sveti maši, o večni mašnik, še vedno ponavljaš ono daritev in delaš veliko največjih čudežev. Zaradi tega bi se moralo ljudstvo vsak dan z največjo gorečnostjo zbirati pri tvoji neskončni daritvi in z globokim spoštovanjem klicati: Sveti Bog, mogočni Bog, večni Bog, usmili se nas!

Toda tvoji verni čudovito zanemarjajo in opuščajo tvojo sveto daritev in le malo jih je ob delavnikih pričujočih. O Jezus, neskončno veliki, a tako malo češčeni Bog, usmili se nas! O Marija, ki prav tako dobro poznaš svojega Sina pri nekrvavi daritvi, kakor si ga pri krvavi, prosi za nas, da bodemo znali prav ceniti neskončno vrednost svete maše!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo!

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Trinajsta postaja.

Jezusa snamejo s križa in polože Mariji v naročje.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, žalostna Mati, mnogo si ljubila in mnogo trpela! Hudo si občutila bolečino Jezusovo, ko so ga prebodli s sulico, in zdaj si sprejela mrzlo in razmesarjeno truplo v svoje naročje. Ako so celo daljne zvezde, trdne skale, ako je vsa narava žalovala in so se mrliči iz davnih časov prikazovali iz grobov, kolika je šele morala biti tvoja bolečina, o presveta Mati! Velika kakor morje je tvoja žalost. V teh neizmernih bolečinah, o Mati, pa si nas prerodila za večno življenje. Trdno ti torej obljubim, da hočem vsaditi tvoje ime na veke v svoje srce in te nikdar ne pozabiti, dokler bodem živel.

O Marija, ki si kar najbolj spoštljivo sprejela sveto truplo v svoje čiste roke, izprosi nam milost, da bodemo tudi mi vsekdar dobro pripravljeni vredno prejemali sveto telo Kristusovo v svetem

obhajilu. O Marija, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, prosi za nas!

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo!

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Štirinajsta postaja.

Jezusa polože v grob.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, Gospod našega življenja, tvoje truplo je ležalo mirno v grobu, a bilo je še vedno združeno z božjo naravo in vse časti vredno. Tvoja duša pa je še vedno izkazovala dela največje ljubezni, poiskala je duše v najspodnejših krajih predpekla, kjer so čakale odrešenja, in je v okove vklenila božje in naše sovražnike.

V svojem častitljivem Zakramentu prebivaš, o ljubeznivi Zveličar, kakor v tihem in zaprtem grobu, iz katerega pa izkazuješ večnemu Očetu v našem imenu največjo čast in slavo. V njem mu zadostuješ najpopolneje za naše grehe, nagibaš ga, da posluša naše prošnje, in do konca sveta si obljubil biti naš zaščitnik. Vemo, da je tako, zato ti hočemo vedno potoževati svoje težave in te prositi blagoslova pri svojih delih. Ti nam daješ moč, ti dober uspeh. Ako si ti z nami, kdo je zoper nas, in ako ti ne zidaš hiše, zastonj se trudijo zidarji. Brez tebe ne premoremo nič, s teboj vse. Na tvojem oltarju je skrita vsa naša moč. Ti pa, naša ljuba Gospa presvetega Zakramenta, ki si bila z umom in s srcem pri svojem Sinu v grobu, izprosi nam milost, da bodemo v prihodnje živeli, delali, trpeli in umrli le za Jezusa v sv. Zakramentu, kajti on je naš začetek in konec, naše večno plačilo.

Oče naš . . . Češčeno in hvaljeno naj vedno bo

Presveto Rešnje Telo!

Usmili se nas, o Jezus, usmili se nas!

Drugi križev pot.[1]

Priprava.

O moj sladki Jezus! Iz ljubezni do mene si šel obložen s težkim križem

[1] Ta križev pot se moli navadno v Jeruzalemu na štirinajstih postajah »pravega križevega pota« od sodne hiše do Kalvarije in se imenuje Pot bolečin ali Via dolorosa.

skozi jeruzalemsko mesto. Iz ljubezni do tebe hočem tudi jaz zdaj premišljevati tvoje sveto trpljenje in iti za teboj po križevem potu.

Usmiljenje, o moj Jezus, usmiljenje! Jaz, ki ležim zdaj tu pri tvojih nogah, sem oni grešnik, čigar mnogobrojni grehi so bili vzrok vsega tvojega trpljenja.

Kesam se vseh svojih grehov, o Jezus, kesam se jih iz ljubezni do tebe. Prosim te, daj mi še prisrčneje kesanje.

Podeli mi odkritosrčno ljubezen do tebe in milost, da se bodem popolnoma izpreobrnil v svojem srcu.

Stori, da bode ta sveti križev pot, katerega hočem zdaj-le izmoliti, v tvojo večjo čast, v korist vojskujoči se Cerkvi na zemlji in v oproščenje trpečim v vicah.

S tem svetim križevim potom se hočem udeležiti tudi vseh odpustkov, kateri so zanj podeljeni. Darujem ti jih posebno za svojo dušo in za duše umrlih kristjanov, da bi bili rešeni hudih muk in kmalu uživali večno veselje in srečo v nebesih. Amen.

Prva postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

»Tedaj ga jim je Pilat izročil, da so ga križali.«
Jan. 19, 16.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezusa, samo nedolžnost, zdaj k smrti obsodijo! Krivica, sovraštvo in vsi moji grehi so mu pripravili smrt.

Moj sladki Jezus, jaz sem kriv in ti nedolžen; obsodbo, katera je tebe zadela, zaslužim jaz zaradi svojih neštevilnih grehov in tako majhne ljubezni.

Odpusti mi, o moj Jezus, odpusti mi! Nikdar več te ne bom razžalil, ampak z vsemi svojimi močmi te bodem ljubil do smrti.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

»In potem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škrlatni plašč, oblekli ga v njegovo oblačilo in peljali na Kalvarijo, da bi ga križali.« Mark. 15, 20.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus vidi križ, na katerem bode umrl. Pozdravi ga in objame ter z veliko ljubeznijo dene na svoje rame, ki so bile zaradi bičanja popolnoma razmesarjene.

O ljubeznivi Jezus! Objel si križ in si ga nesel iz ljubezni do mene, ki sem se tolikokrat ustavljal tvoji milosti in te tolikokrat razžalil.

O Jezus, moj Zveličar, nikdar več se ne bom ustavljal storiti, kar ti od mene zahtevaš. Poboljšal se bodem in odkritosrčno se izpovedal vseh svojih grehov, da te bodem vse svoje prihodnje življenje ljubil in svojo dušo rešil. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

»In jaz sem bil kakor krotko jagnje, katero peljejo v mesnico.« Jan. 11, 19.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus pade pod težkim križem, ne more se več ganiti, in rablji ga neusmiljeno sujejo in bijejo, da bi ga prisilili vstati.

Ljubeznivi Zveličar, moji neštevilni smrtni grehi te težijo! In vendar se jih ne braniš nositi. Zakaj ne? Ker me ljubiš. Je-li to mogoče? Ali me res ljubiš, o Jezus? O potem mi daj dar solzá, da se bodem jokal in užigal svoje srce, da bode samo tebe ljubilo. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

»Komu naj te primerjam? Velika kakor morje je tvoja bolečina.«
Žal. pes. Jer. 2, 13.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus sreča svojo silno žalostno Mater in njegovo srce je polno bridkosti. O, kako hude bolečine sta oba občutila!

Usmiljeni Jezus, uči me trpeti in vse potrpežljivo in ponižno prenašati! O Marija, izkaži se, da si moja mati, in jaz bodem z resničnim poboljšanjem pokazal, da sem tvoj zvesti otrok. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Peta postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

»In prijeli so nekega Simona Cirenejca in so mu naložili križ, da ga je nesel za Jezusom.« Luk. 23, 26.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Simon mora pomagati Jezusu križ nesti. Vsakemu kristjanu je od Boga odločeno, da pomaga Jezusu tako, da bližnjemu dobro stori.

Odpusti mi, o moj Jezus, da ti nisem pomagal, ker sem velikokrat zaničeval reveže in ker se jih nisem usmilil v njih potrebah.

Spoznam, da sem po svetem krstu postal kristjan, a žalibog, da se dostikrat tako nevrednega izkazujem te milosti.

Sebičnost me ugonobuje in pogubuje. Ker ljubim le sebe, gine vedno bolj ljubezen do bližnjega.

O Marija, žalostna Mati, izprosi mi milost, da si bodem globoko vtisnil v srce, kako se moram po zgledu tvojega Sina vesti do svojega bližnjega. Izprosi

mi, da ga bodem kolikor mogoče goreče ljubil in vedno hrepenel pomagati mu v telesnih in dušnih potrebah.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Šesta postaja.

Veronika podá Jezusu potni prt.

»Njegovo obličje je bilo zakrito in bil je zaničevan, zato ga nismo čislali.«
Izaija 53, 3.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Zveličar gre ves utrujen počasi po poti na Kalvarijo. Njegov obraz je poten, prašen in krvav. Pobožna žena pristopi k njemu, ne meneč se za to, kaj bodo drugi rekli, in mu spoštljivo obriše obraz; Jezus pa vtisne v ta potni prt svoj presveti obraz.

O moj Jezus! O, da bi mogel tudi jaz premagovati strah pred ljudmi, kakor ga je srečna sveta Veronika. Ne bi mi

bilo treba imeti težke vesti, da sem toliko dobrih del zanemaril.

O moj božji Zveličar, dodeli mi milost, da bodem zatrl v sebi strah pred ljudmi in da bodem tebi do konca svojega življenja odkritosrčno in stanovitno služil. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

»Resnično, on nosi naše bolezni, on je prevzel naše bolečine. Mi pa si ga mislimo kot gobovega, katerega je Bog udaril in ponižal.« Izaija 53, 4.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus že drugič omaga. Neštevilne moje krivice ga tlačijo k tlom in se mu nastavljajo na bridki poti na Kalvarijo, katero je nastopil, da bi mene rešil.

O presladki Jezus! Ko te vidim tako obloženega, smiliš se mi iz vsega srca, in neki notranji glas me vabi, naj se k tebi izpreobrnem. A le urno! Nič več se ne bodem ustavljal tvoji milosti, ampak kesal se bodem in opravil dobro spoved ter se popolnoma izročil tebi, svojemu usmiljenemu Zveličarju. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Osma postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

»Jezus pa se je proti njim obrnil in rekel: Hčere jeruzalemske, nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroki.«
Luk. 23, 28.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus se obrne k jeruzalemskim ženam in jim svetuje, naj se ne jokajo nad njim, ampak nad seboj. Kolikokrat

je Jezus tudi meni govoril, naj se ustavim in ne hitim v večno pogubljenje!

Usmiljeni Jezus! Vidim, da sem na potu v večno pogubljenje, kamor me tirajo prevzetnost in druge strasti, ki še vedno v meni vladajo.

Morda me bode kmalu pahnila smrt v to ognjeno brezdno, katero je podžgala božja pravičnost. A še lahko uidem, ako le hočem, pogubljenju in postanem izvoljenec za nebesa.

O Jezus! o Marija! Pridita mi na pomoč! Napolnita mojo dušo s sovraštvom do greha, in rešen sem. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Deveta postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

»Ranjen je bil zavoljo naših grehov in z njegovimi ranami smo bili ozdravljeni.«
Izaija 53, 5.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus nima nič več moči. Trpljenje ga je popolnoma potrlo, tako da je omagal pod težkim križem.

O Jezus, tvoja neskončna ljubezen do mene, in moji neštevilni grehi so vzrok, da si že tretjič padel. Kake kazni naj pričakujem, ako se ne bodem poboljšal!

Ves pobit zaradi svojih krivic in neštevilnih grehov se hočem ravnati po zgledu izgubljenega sina.

Napotil se bodem, šel k svojemu Očetu in mu rekel: Odpusti mi, o moj Oče, odpusti mi!

Usmiljenje, o dobrotljivi Jezus, imej z grešnikom, ki je ves pogreznjen v sramoto in kesanje. Poboljšal se bodem in te iz vsega srca ljubil. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Deseta postaja.

Jezusa slečejo in mu ponudijo vina, z žolčem mešanega.

»Ko so tedaj vojaki Jezusa križali, so vzeli njegova oblačila. Ker je pa bila suknja brez šiva, od vrha sceloma tkana, so rekli med seboj: Nikar je ne režimo, ampak vadljajmo zanjo, čigava bode.«
Jan. 19, 23.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezusu vzamejo oblačilo zaradi naših grehov; pripustil je to zlasti zaradi tega, da bi zadostil za naše grehe zoper sveto čistost. Pil je žolč in kis, da bi zadostil za našo nezmernost in mesenost.

O ljubeznivi Jezus, s toliko ljubeznijo si zadostil zame, da bi me poučil, da ne smem nikdar obupati nad odpuščanjem, naj bode še tako žalostno stanje moje duše; da naj si s tem večjo srčnostjo prizadevam očistiti svojo dušo vseh grehov.

O moj Bog, daj mi popolni kes in odpusti mi vse moje grehe! Pokoro bo-

dem delal zanje in krotil nesrečne strasti, ki me imajo kakor sužnja v svoji oblasti. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Enajsta postaja.

Jezusa pribijejo na križ.

»In ko so prišli na mesto, katero se imenuje mesto mrtvaških glav, so ga križali.« Luk. 23, 33.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus se je ulegel na križ kakor krotko jagnje, da so ga neusmiljeno nanj pribili. Ostri žeblji so prebodli njegove roke in noge. O strašne smrtne bolečine!

Moj Jezus, toliko trpiš iz ljubezni do mene! Jaz pa se ti tako malo hvaležnega izkazujem.

Kolike kazni je vredna ta nehvaležnost!

Daj mi milost, o Bog, da se bodem vrnil k tebi in vse bolečine in nadloge potrpežljivo in voljno prenašal. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.

»Jezus pa je rekel: Oče, odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo.« Luk. 23, 34.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezus nagne glavo, glasno zakliče in izdihne svojo dušo. Umrl je zame, za mojo grešno in nehvaležno dušo.

Dasi sem tak grešnik in hudodelec, me Jezus vendar ljubi. Svoje roke steguje proti meni in mi želi dati poljub sprave in miru.

Tudi jaz sem na smrt obsojen. Izvestno bodem enkrat umrl. Toda kdaj in kako? To mi je popolnoma neznano.

Verujem, da čaka večno plačilo v nebesih tiste, ki pošteno žive in v milosti božji umrjejo. Verujem tudi trdno, da je pekel pripravljen za nespokorne grešnike.

Kako je vendar to, da tako malo živim po tej veri, katero me uči sveti evangelij in katero mi potrjuje zdrava pamet? Moji grehi in moje strasti so, ki me tako slepijo.

O presladki Jezus! S spokorno Magdaleno ležim pod tvojim križem in ti kličem:

Usmili se me, o presladki in dobrotljivi Jezus! Usmili se me, o moj Zveličar!

Kakor si odpustil skesanemu razbojniku, dodeli tudi meni milost, da bodem zaslišal iz ust tvojega služabnika tolažljive besede: Pojdi v miru! Tvoji grehi so ti odpuščeni!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.

O. Amen.

Trinajsta postaja.

Jezusa snamejo s križa in položé Mariji v naročje.

»Potem pa je Jožef Arimatejec Pilata prosil, da bi smel sneti Jezusovo telo, in Pilat je dovolil. Prišel je tedaj in snel Jezusovo telo.« Jan. 19, 38.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Jezusa snamejo s križa in ga položé njegovi Materi v naročje. Kolike bolečine je občutilo v tem trenutku njeno mehko srce!

O Marija, žalostna Mati, tvoje neizrekljive bolečine in svete rane tvojega Sina naj mi podele milost, da se bom resnično izpreobrnil in bridko objokoval svoje grehe.

Tvoje najčistejše roke naj me darujejo Bogu, in tvoja materinska priprošnja naj mi dodeli srečo in milost, da bodem do konca stanoviten ostal in na smrtni postelji izgovarjal tvoje in presveto Jezusovo ime. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Štirinajsta postaja.

Jezusa položé v grob.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljevanje: Ko je Jezus dokončal svojo daritev, položili so ga v grob. A vstal je iz njega in pokazal za vse prihodnje čase, da je pravi Bog.

Pri tvojem grobu, o Jezus, zmagalec smrti, klečim in molim tebe, začetnika življenja in večnega Sina živega Boga.

A iz tega groba slišim nek glas, ki me kliče, k sebi vabi in osrečuje. To je tvoj glas, o presladki in vsemogočni Zveličar!

Ti mi govoriš: Pridi k meni! Utrudila te je teža tvojih grehov in tvoje vesti. Pridi, jaz bom dal tvoji duši zopet zdravje, mir in srečo.

Prišel sem, o moj Bog! Tukaj pri tvojem grobu sem. Tukaj ti obljubim, da se ne bodem nikdar več ustavljal tvoji milosti, da bodem stanovitno tebi služil in očistil svojo vest z dobro spovedjo.

Potem se bom zopet približal tebi, pristopil bodem k tvoji sveti mizi in te prejel v svetem obhajilu. Tu me bodeš zopet pomladil in prenovil, da bodem ves tvoj v življenju in v smrti, do konca svojega zemeljskega potovanja in v večnosti. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
V. Usmili se nas, o Gospod!
O. Usmili se nas!
V. In duše mrtvih naj po božjem usmiljenju počivajo v miru.
O. Amen.

Sklep.

O moj božji Zveličar, ozri se milostno na ljubezen in pobožnost mojega srca, s katero sem molil tvoj sveti Zakrament in hvaležno častil tvoje bridko trpljenje.

Velikodušno se hočem izročiti tvoji najsvetejši volji in sveti križev pot ne samo moliti, ampak tudi po njem hoditi, zakaj križ je za nas čast, vir vseh milosti in dobrot, naše zavetje in naša krona.

Zato slavim in častim to presveto skrivnost tvojega trpljenja, s katero si

nam pokazal svojo neizrekljivo ljubezen in dobrotljivost.

Molim tvoj častitljivi križ, ki nam daje pravo življenje. Spoštljivo se spominjam tvojih muk; dragi so mi tvoji žeblji in rane na tvojih udih; častim trst, sulico in tvojo trnjevo krono ter si jo denem na glavo, kakor bi bila kraljevska krona.

O moja križana ljubezen! Neskončno zasluženje tvojega trpljenja in tvoje smrti naj bode vsem ljudem, pravičnim in grešnikom, na priprošnjo tvoje presvete Matere v večno zveličanje.

Usmili se moje uboge duše, mojih prijateljev in dobrotnikov in vseh, ki se trudijo, da širijo tvoje vedno češčenje. Tvoj sveti križ naj bo palica, na katero se bomo opirali na križevem potu zemeljskega življenja, dokler ne dospemo v pravo domovino, v nebeški Jeruzalem. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Osma ura.

Češčenje preblažene Device in Matere božje Marije.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezus Kristus, pravi Bog in človek, rojen iz Marije, prečiste Device, in v najsvetejšem Zakramentu resnično pričujoč.

Pridite, molimo ga!

Jezusa, edinorojenega Sina večnega Očeta, katerega je rodila Mati božja,

Pridite, molimo, hvalimo, častimo in ljubimo ga večno in zahvaljujmo ga na veke!

Jezusa svojega Boga in Odrešenika v najsvetejšem Zakramentu, katerega je brezmadežna Devica Marija prva molila v jaslicah,

Z nebeškimi vojnimi trumami ga molimo, hvalimo in slavimo!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in veličastva.

Čast bodi Očetu, in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Božji Zveličar, ki po svoji neizmerni ljubezni prebivaš na oltarju v presvetem Rešnjem Telesu, tebe bi morali vsi ljudje ljubiti in častiti, in vendar te le zaničujejo in so ti nehvaležni.

Obžalujoč to nehvaležnost klečim pred tvojim oltarjem in te prosim odpuščenja, milosti in usmiljenja slepemu, grešnemu svetu.

Hudo mi dé, da je toliko brezbožnežev, ki tvoje božje veličastvo v prečudnem zakramentu svetega Rešnjega Telesa le onečaščujejo in skrunijo.

O, ko bi vendar mogel umreti zato, da bi zadostil za ta razžaljenja! Pa, oh! saj sem te sam tolikokrat v tem Zakramentu ljubezni razžalil z brezbrižnostjo, vnemarnostjo in nehvaležnostjo!

Spoznam in priznam, koliko sem grešil jaz in ves svet, in molim te s skesanim srcem v imenu vsega sveta, tebe, našega kralja in Gospoda, Stvarnika nebes in zemlje.

Usmili se nas, o Jezus, in odpusti nam po vsemogočni priprošnji svoje presvete Matere Marije. Amen.

Počeščenje najsvetejšega Zakramenta po priprošnji preblažene Device Marije.

Jezus Kristus, veliki in čudoviti Bog, ki se usmiliš vseh, kateri te ljubijo in izpolnjujejo tvoje zapovedi! kako naj si upam pred prestol tvoje milosti jaz, ki sem tolikokrat prelomil tvoje svete zapovedi in ki sem ti bil tako nehvaležen za tvojo brezmejno ljubezen?

Zaslužil sem, da bi me spodil izpred svojega obličja, ker sem grešil. Toda, o Gospod, pri tebi je usmiljenje in obilno odrešenje po priprošnji tvoje brezmadežne Matere Marije. Po Mariji moremo priti do tebe. Marijo res lahko imenujemo »vrata nebeška«, skozi katera smemo do tvojega prestola. Marija nam izprosi pomoč v vseh potrebah.

Usliši me torej, o Sin božji in Marijin, odkrij nam svoje obličje, da se zveličamo!

Ti pa, o Marija, moja najslajša mati, usmili se me to uro, katero bom molil presveto Rešnje Telo, in prosi zame svojega božjega Sina ter pokaži, da si res moja mati.

O Marija, morje milosti, pribežališče grešnikov, bela lilija presvete Trojice, pomagaj mi zdaj in ob moji smrtni uri. Amen.

Pozdravljenje preblažene Device.

Pozdravljam te, o Marija, sveta božja Porodnica, Devica in Mati, morje svetlobe: zakaj ti si nam dala svetlo solnce pravice.

Češčena, o Marija, sveta božja Porodnica, ki rešiš vsakega vernega kristjana; zakaj tvoj Sin Jezus Kristus je pomiril naše besneče strasti in izbrisal naše grehe, po vsej zemlji pa je razlil milost in mir.

Češčena, o Marija, veličastna, deviška Kraljica, ki te bodo blagrovali vsi rodovi; zakaj velike reči ti je storil Gospod, ki je mogočen, in sveto njegovo ime.

Češčena, o Marija, moja gospa in gospodovalka! Ne vem ničesar, s čimer bi te primerjal; zakaj vse, kar je, je ali vzvišenejše od tebe — to je Bog, ali pa je nižje od tebe — in to je vse, kar ni Bog! Tebi enakega pa ne vem ničesar. Zato te bom hvalil in slavil neprestano.

Češčena, o Marija, ti prečudna solnčnica, ki si bila vedno obrnjena v luč božje volje! Izprosi mi milost, da bom ljubil božjo sveto voljo nad vse in da jo bom izpolnjeval do konca življenja.

Rožni venec sedmerih radosti Marijinih.

Priprava.

S teboj, o moja mati Marija, in v tvojem varstvu bodem počastil tvojega ljubljenega Sina v najsvtejšem Zakramentu, s katerim je bilo tvoje srce vedno združeno in od katerega se ne bo ločilo vekomaj.

O Mati ljubezniva, navdahni me s tako pobožnostjo, da bom molil tvojega božjega Sina tako, kakor si ga molila ti! Izroči mene, svojega revnega otroka, Jezusu, v čigar usmiljenje upam.

Daj mi mrvico milosti in darov, s katerimi te je obdarila sveta Trojica

od začetka, in obleci ter okrasi mojo dušo ž njimi, da bom smel pred kraljevo obličje, in da mi ne zapre zaklada svojih milosti.

Prosim tebe, brezmadežno spočeto, izprosi mi odpuščenje grehov in tako čisto srce, da bo všeč nebeškemu Očetu.

Prosim tebe, ki si bila rojena milosti polna, napolni mojo dušo s takšnim spoznanjem, kakršno je krasilo tebe, tako da si bila vedno všeč edinorojenemu Sinu večnega Očeta.

Prosim tebe, ki si se Bogu darovala v templju, užgi v meni tako ljubezen, s kakršno te je vedno napoljnjeval Sveti Duh.

Sprejmi me, o Marija, v svoje blaženo srce, da bom, kakor ti, tako tudi jaz ljubil Jezusa, tvojega Sina in svojega Gospoda, in da ga bom vredno molil in slavil v najsvetejšem Zakramentu. Amen.

Slavimo Jezusa Kristusa v najsvetejšem Zakramentu!

Z rožnim vencem sedmerih radosti brezmadežne Device in Matere božje Marije.

Verujem v Boga Očeta ...

Čast bodi Očetu ...

Jezus Kristus, Sin živega Boga, verujem in priznavam s srcem in z ustmi, da si ti učlovečeni Bog, resnično in bistveno pričujoč v najsvetejšem Zakramentu, z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom, Bog in človek skupaj. To verujem, ker si to razodel ti, večna resnica sama.

Tri Češčene Marije s prošnjami: Jezus,
ki nam poživi vero.
ki nam utrdi upanje.
ki nam užgi ljubezen.

Vedno naj te z menoj molijo, hvalijo, časté, ljubijo in zahvaljujejo, o Jezus, v najsvetejšem Zakramentu

Vse stvari po vseh krajih in vekomaj. Amen.

Prva skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, z radostjo od Svetega Duha spočela. (Desetkrat.)

Čast bodi Očetu ...

O Marija, devic Devica, kakšna radost je navdajala tvojo dušo, ko ti je oznanil nadangel Gabriel, da ima Bog posebno dopadajenje nad teboj in da

te je izbral za Mater svojemu edinorojenemu Sinu!

Po ponižnosti in pokorščini, ki se glasita v besedah: »Glej, dekla Gospodova sem«, po teh dveh čednostih mi odpri pot, po kateri bom prišel do studenca usmiljenja, in dosezi mi milost, da bo imel Bog dopadajenje nad menoj! Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doni!

Druga skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, z radostjo v obiskanju Elizabete nosila.

Čast bodi Očetu...

O Marija, kako je bilo tvoje srce prenapolnjeno tolažbe, ko te je Elizabeta pozdravila kot Mater svojega Gospoda in si zapela vsa srečna: »Moja duša poveličuje Gospoda!«

Prosi zame vsemogočnega Boga, ki ti je storil velike reči in ki nam izkazuje

usmiljenje od roda do roda. Prosi zame, ti, katero blagrujejo vsi rodovi, in izprosi mi usmiljenje Najvišjega, da bo moja duša s teboj poveličevala Gospoda, in da se bo moj duh veselil v Bogu, mojem Zveličarju. Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doni!

Tretja skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, radostno rodila.

Čast bodi Očetu...

O Marija, kako si se vzradostila, ko si rodila Stvarnika in Zaželjenega vseh narodov, in se ni omadeževalo tvoje devištvo!

Res si blažena med ženami, zakaj rodila si edinorojenega Sina božjega, Jezusa Kristusa, nebeškega Kralja, Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta, rodila si nam sladkega Odrešenika, katerega molimo v najsvetejšem Zakramentu.

Prosi za nas, o Marija, kraljica miru, da se razlije v naše duše mir, ki so ga oznanjevali angeli ob rojstvu tvojega božjega Sina. Prosi, o Marija, da zavlada nebeški mir po sveti Cerkvi, in ji obrodi obilnih milosti. Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doni!

Četrta skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, radostno podala sv. trem kraljem.

Čast bodi Očetu...

O Marija, kakšno veselje je navdajalo tvoje srce, ko so prišli modri z Jutrovega molit tvojega božjega Sina, in so mu prinesli zlata, kadila in mire!

Prosim te, izprosi tudi meni milost, da bom molil tvojega božjega Sina v najsvetejšem Zakramentu z živo vero, s trdnim upanjem in z gorečo ljubeznijo; zakaj če ga bom goreče častil tukaj, gledal ga bom tudi potem v nebesih od

obličja do obličja in veselil se bom s teboj v njegovi slavi!

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doni!

Peta skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

Jezus, ki si ga, brezmadežna Devica, radostno v templju našla.

Čast bodi Očetu...

O Marija, kako se je vzradoval tvoj duh, ko si našla svojega božjega Sina med učeniki v templju, potem ko si ga bila tri dni žalostna iskala!

Oh, pomagaj mi, da nikoli ne bom z grehom izgubil svojega Zveličarja, in da bo usmiljeni Odrešenik v najsvetejšem Zakramentu celil rane moji duši in me tolažil ter mi dajal milosti. Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doni!

Šesta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki se je po vstajenju prikazal najprej tebi, brezmadežna Devica.

Čast bodi Očetu ...

O Marija, kako je veselja vzkipelo tvoje srce, ko si zagledala od smrti vstalega Sina, ki je bil umrl na križu v tolikem trpljenju!

Izprosi mi milost, da vstanem iz groba grehov v novo življenje, in da bo moja duša nov grob in bom vanj pokladal pri sv. obhajilu svojega Jezusa, zastavo večnega življenja. Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doní!

Sedma skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki je tebe, brezmadežna Devica, radostno v nebesa vzel in kronal.

Čast bodi Očetu ...

O Marija, kakšna blaženost je napolnila tvojo dušo, ko te je sprejel tvoj

božji Sin v nebesa in ti je poplačal tvoje čednosti!

Ljuba moja mati, o ko bi vendar posnemal tvoje sveto življenje, ko bi vendar izpolnjeval voljo nebeškega Očeta v vsem, kakor si jo izpolnjevala ti, da bi tudi jaz prišel kdaj v nebesa in se večno veselil v Bogu s teboj! Amen.

V. Čast, hvala in slava Jezusu Kristusu, našemu Bogu, ki v presveti hostiji živi!

O. In Mariji, njegovi deviški, brezmadežni Materi, naj vekomaj doní!

Psalmi v čast preblaženi Devici.

(Zložil sv. Bonaventura.)

Prvi psalm.

Slavil te bom, Marija, naša ljuba Gospa, ker si me spravila z Gospodom in si me navdala s tolažbo.

Poglej, o Gospa, moja rešenica, v te zaupam in ne bom obupal.

Zakaj moja moč si ti in moje rešenje v Gospodu; saj si mi dala ti rešenje.

V veselju bom zajemal vodo iz studencev zveličanja in bom vedno klical tvoje ime.

Glasno oznanjujte med narodi čed-

nosti naše ljube Gospe! Zakaj nad vse je visoko njeno sveto ime.

Slavíte in hvalíte jo, o človeški rodovi! Zakaj Gospod Bog vam je dal tako srednico.

Čast bodi Očetu ...

Drugi psalm.

Moje srce se je veselilo v Gospodu, in moja moč je vzrastla v naši ljubi Gospé!

Kdo je tako svet, kakor naša ljuba Gospa? Vse druge presega.

Zgine naj staro iz naše zaveze, da bomo govorili v novih jezikih!

Povzdigujta in hvalita Marijo, Sion in Jeruzalem! Zakaj najveličastnejša je izmed ženâ Izraelovih!

Z uboštvom udarja ošabne, ponižne pa bogati; ponižuje prevzetne, a ponižne povišuje.

Vzvišenejša kakor nebesa in mo-
Kdo je tako svet, kakor naša ljuba Gospa.

Čast bodi Očetu ...

Tretji psalm.

Spoznal sem tvoje veličastvo, naša ljuba Gospa, in sem se začudil; ogledoval sem tvoja dela in sem se zgrozil.

Gospa, tvoja dela so velika; oživila si jih sredi časov.

Slavil te bom, Gospa, da si to skrila modrim in si razodela malim.

Polna so nebesa tvojega veličastva, in zemlja je premajhna tvojemu usmiljenju.

Prišla si pomagat, o Devica, svojemu ljudstvu, prišla si pomagat s svojim Kristusom.

O blažena Gospa, ti nas lahko rešiš, usmili se nas siromakov.

Kogar ti varuješ, bode se zveličal, kogar pa ti zapustiš, ta se pogubi.

Čast bodi Očetu ...

Četrti psalm.

Poslušajte, nebesa, slavo preblažene Device Marije! Čuj, o zemlja, besede mojih ust!

Povišujte jo vedno z menoj, in poveličujmo njeno ime vekomaj!

Zaslepljenci in hudobneži, spoznajte, da se morete zveličati le po Mariji, naši ljubi Gospe, in njenem Sinu, Jezusu Kristusu!

Če zapustiš Marijo, zapustiš tudi najvišjega Kralja, zakaj ni te odrešil brez Marije!

O, spoznaj vendar svojo Mater in misli na svoje poslednje reči!

Kakor shira otrok, ki ni pri materi, tako tudi ne bomo zveličani, če ne ostanemo pri naši ljubi Gospe!

Naj torej hrepeni moja duša po njej; ne zapustim Marije prej, da mi izprosi blagoslov svojega Sina!

Tvoja usta naj ji kličejo hvalo, in prepevaj njeno veličastvo vsak dan!

Čast bodi Očetu...

Peti psalm.

Slavite vsa veličastna dela slavne Gospe, hvalite in povzdigujte jih vekomaj!

Častite našo ljubo Gospo, o angeli! Častite nebesa našo gospodovalko!

Časti cela zemlja našo ljubo Gospo, katero je blagoslovil Kralj nad vse stvari!

Češčena, hči najvišjega Kralja, najlepše dišeča roža!

Češčena, ti cvet in krona žena! Češčena, slava jeruzalemova!

Tvoj duh je kakor duh polne njive, katero je Bog blagoslovil!

Blagoslovljeni so, kateri te blagoslavljajo, in njih srca obogate!

Kdor tebe preklinja, o snežna roža, tega bo razdrobilo večno prokletstvo božje!

Tvojim služabnikom naj vedno bogato rodita trta in oljika milosti.

Tvojemu imenu naj se klanjajo vsi, ki so v nebesih, na zemlji in v peklenskem brezdnu!

Častimo Gospoda, ki te je ustvaril, in slavimo starše, ki so te rodili!

Nebo in zemlja naj te častita, naša ljuba Gospa! Zakaj hvale si vredna, častitljiva, in povišana si za vse veke!

Čast bodi Očetu...

Posvečenje.

Sveta, brezmadežna Devica in Mati božja, Marija, zaupam v tvojo dobroto in srčno želim, da bi ti služil. Zato te danes prosim vpričo najsvetejšega Zakramenta ter vseh angelov in svetnikov, vodi in varuj me kakor mati.

Trdno sklenem, da bom posnemal tvoje čednosti, da ti bom zvesto služil in da bom razširjal tvojo slavo, kolikor bo moči, in tudi druge izpodbujal, naj ti služijo.

Zato te prosim, o predobra mati, po presveti krvi, ki jo je prelil na svetem

križu tvoj Sin, naš Gospod, Jezus Kristus, sprejmi me milostno za svojega otroka in pomagaj mi v vseh dušnih in telesnih potrebah.

Izprosi mi od Boga milost, da ne bom ne mislil, ne govoril, ne delal nič, kar bi žalilo tvojega božjega Sina, in da bom napeljeval tudi druge k takemu življenju, kolikor mi bo mogoče.

Izprosi mi slednjič to milost, da bom srečno umrl, da bom kmalu zagledal v večni blaženosti obličje tvojega božjega Sina in da ga bom v nebeški slavi večno molil in ljubil.

O častitljiva nebeška Kraljica, preblažena Mati Marija, ozri se na nas, svoje otroke!

Nad vsemi angeli in svetniki sediš prav pri kraljevem prestolu svojega božjega Sina, ki tebe, svojo Mater, večno ljubi in spoštuje ter ti nič ne odreče.

Poglej, mogočna si in bogata, močna si in modra; deliš nam vse darove in milosti.

Pokaži, da si naša mati, ne odrekaj nam ljubezni; tako se bo razlil na nas, tvoje otroke, po zasluženju tvojega Sina, blagoslov troedinega Boga, Očeta, Sina in Svetega Duha. Amen.

Hvalnica sv. Ambroža.

Tebe, Mati božja, hvalimo; tebe, o Devica Marija, spoznavamo.

Tebe, o hči nebeškega Očeta, Mati Sina božjega, nevesta Svetega Duha, povišuje vsa zemlja.

Vsi angeli in nadangeli, vsi troni in poglavarstva te ljubijo in ti zvesto služijo.

Vse nebeške oblasti in moči in vsa gospostva te ubogajo.

Vsi zbori kerubov in serafov prepevajo ob tvojem prestolu.

Vse angelske trume ti neprenehoma kličejo: Blažena, blažena, blažena si, o božja Porodnica, Mati in Devica Marija!

Nebo in zemlja sta polna slave in veličastva sadu tvojega telesa!

Tebe časti truma apostolov, deviško Mater svojega Stvarnika.

Tebe hvali belo oblečena družba mučencev: porodnico svojega Zveličarja.

Tebe imenuje zbor spoznavavcev: tempelj božje Trojice.

Tebe slave blažene vrste svetih devic: vzor devištva in ponižnosti.

Tebe časte vsi nebeški dvorjani, svojo milostljivo Kraljico.

Tebe slavi po širnem svetu presveta Cerkev.

Mater polno slave in veličastva!

Častitljiva, sveta, dobrotljiva in sladka Porodnica nebeškega Kralja!

Ti angelov Gospa, ti vrata nebeška!

Ti pot v kraljestvo večne slave!

Ti skrinja in zaklad dobrotljivosti in milosti!

Ti posoda usmiljenja; ti si nevesta in mati večnega Kralja!

Ti tempelj in svetišče Svetega Duha; ti si najdražji biser presvete Trojice.

Ti srednica med Bogom in ljudmi; ti si tista, ki ljubi človeštvo in razsvetljuje nebesa.

Ti krepiš bojevnike, ti prosiš za revne; ti si usmiljenje in pribežališče grešnikom.

Ti deliš darove, ti si zmagala ošabnega peklenskega sovražnika.

Ti zemlje Gospa, nebes Kraljica, za Bogom naše edino upanje!

Ti rediš vsakega, ki te kliče; ti tolažiš siromake in otemaš poginjajoče.

Ti si mati vsem blaženim; ti si za Bogom njihovo veselje, tolažba nebeščanom.

Ti vodiš pravične, zbiraš izgubljene, ti obljubljena očakom.

Tebe so pričakovali preroki; ti si slava apostolov in njihova učiteljica, ti si vodnica evangelistov.

Ti srčnost mučenikov, zgled spoznavalcem, čast in veselje devicam!

Da si rešila človeštvo iz pregnanstva, zato si sprejela Sina božjega v svoje prečisto naročje.

Ti si premagala starega sovražnika in si odprla vernim vrata v nebeško kraljestvo.

Ti sediš s svojim Sinom na Očetovi desnici.

O, prosi za nas, Devica Marija, njega, o katerem vemo, da nas bo prišel sodit.

Torej te prosimo: usmili se svojih služabnikov, katere je odrešila draga kri tvojega Sina.

Izprosi nam, o Devica, da dosežemo v nebesih večno slavo v družbi svetnikov.

Reši, Gospa, svoje ljudstvo, da se udeležimo zasluženja tvojega božjega Sina!

In vodi nas in varuj nas vekomaj!

Vsak dan te slavimo, o dobrotljiva!

In radi bi te večno častili s srcem in z ustmi!

Daj nam, o Marija, milost, da se obvarujemo zdaj in vedno vsakega greha!

Usmili se nas, o naša ljuba Gospa, usmili se nas!

Izkaži nam svojo veliko milost, zakaj v te zaupamo, o mogočna in milostljiva Devica!

V te zaupamo, o zvesta, mila Marija; brani in varuj nas zmeraj!

Tebi hvalo in slavo, moč in veličastvo vekomaj! Amen.

Lavretanske litanije Matere božje.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši naš!
Kristus, usliši nas!
Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica, —
Mati Kristusova,
Mati milosti božje,
Mati prečista, —

Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,
Mati deviška, —
Mati ljubezniva,
Mati čudovita,
Mati dobrega svéta, —
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,
Devica najmodrejša, —
Devica častitljiva,
Devica hvalevredna,
Devica mogočna, —
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice, —
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna, —
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna, —
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata, —
Skrinja zaveze,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica, —
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih, —

Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov, —
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučencev, —
Kraljica spoznavavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov, —
Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,
Kraljica presvetega rožnega venca,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih!

Molímo. Podeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presv. Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molímo. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molímo. Podeli nam, milostljivi Bog, pomoč v naši slabosti, da ki obhajamo spomin svete božje Porodnice, s pomočjo njene priprošnje od svojih grehov vstanemo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Raduj se, Kraljica nebeška.

(Regina coeli laetare.)

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.
Zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja.
Je vstal, kakor je rekel, aleluja.
Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Vesêli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjem svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil; daj, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

O preblažena Devica in mila Mati, sprejmi mojo molitev, s katero sem to uro počastil tvoje radosti, in izprosi mi

po zasluženju svojega častitljivega življenja, da mi podeli Jezus v presvetem Rešnjem Telesu obilnih milosti.

Ti pa, o božji Zveličar v najsvetejšem Zakramentu, spomni se, da si nam obljubil: »Ako sta dva ali trije v mojem imenu zbrani, sem jaz sredi med njimi, in, ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal.«

Zaupajoč v tebe, o Jezus, in v tvojo milo Mater, prosim nebeškega Očeta, da bi delil svojo milost vsem ljudem, dobrim in hudobnim, pravičnim in krivičnim, ter da bi tako tvoje zveste služabnike vedno bolj posvečeval, grešnike pa nagibal k izpreobrnjenju.

Zlasti pa prosim za svoje prijatelje in dobrotnike (za ude bratovščine vednega češčenja in za tiste, ki to bratovščino širijo); odpusti nam grehe in dodeli nam mnogo milosti, da bomo zvesti otroci tebi in Mariji in da bomo kdaj zveličani. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Deveta ura.

Češčenje žalostne Matere božje, Marije.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Počastimo Jezusa Kristusa, Odrešenika našega, ki se je dal križati za nas in je iz brezmejne ljubezni do nas pod podobo kruha pričujoč.

Počastimo, ljubimo, hvalimo in zahvaljujmo Jezusa, Sina božjega, rojenega iz Marije Device, ki je stala pod križem v nepopisljivih bolečinah.

Častimo, hvalimo in poveličujmo z vojnimi trumami v nebesih Jezusa, velikega duhovna od vekomaj, ki nadaljuje daritev na križu v najsvetejšem zakramentu svetega Rešnjega Telesa do konca sveta.

Recimo z vsemi angeli in svetniki:
Svet, svet, svet si Gospod, Bog vojnih trum.
Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.
Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Gospod, kdo ti je enak v oblasti, veličastvu in slavi? Čigava sodba je tako strašna in ostra, kakor tvoja?

Sveti svetih si ti, velik in čudovit v svojih delih. In vendar se predrznejo ljudje tvoje veličastvo vsak čas z novimi grehi žaliti.

Iz ljubezni do nas si hotel prestati sramotno smrt na križu. Umirajoč si prosil nebeškega Očeta, da bi dodelil milost in odpuščenje nam, ki smo te na križ pribili.

Pregrešni in nehvaležni svet pa zavrača tvojo milost in te križa vsak dan iznova.

O moj Jezus, bridka žalost mi napaja dušo, in srce se mi krči bolečin, ko vidim, kako te onečaščuje hudobni in nehvaležni svet v najsv. Zakramentu.

Ne upam se dvigniti svojih oči k Zakramentu ljubezni in iz dna svoje grešne duše kličem k tebi: O Gospod, milost, usmiljenje!

O Gospod, spomni se tistega usmiljenja, ko si, viseč na križu, molil za svoje sovražnike. Spomni se zasluženja svoje najsvetejše Matere, ki je utopljena v bolečinah stala pod križem. Po njeni vsemogočni priprošnji nam odpusti in milostno se ozri na svoje ljudstvo. Amen.

Slavospev.

Mati žalostna je stala,
Zraven križa se jokala,
Ko na njem je visel Sin,
Dušo njeno, ki vzdihuje,
V bridki žalosti toguje,
Meč prebada bolečin.

Oj, kako je tožna bila
Ta preblažena in mila
Mati božjega Sinú!
Žalovala je pobožna
Mati, ko je zrla tožna
Muke svojega sadú.

Kje je človek, da solzica
Bridka mu ne zmoči lica,
Ko bi videl Mater to?
O, koga bi ne ganilo,
Ko bi videl Mater milo
S Sinom, ki trpi strašnó?

Za odkup vsega naroda
Vidi Jezusa Gospoda,
Ki v bolesti tam ječi.
V Sina svoj pogled upira,
Ki v bridkostih že umira
In dušico izpusti.

O Devica, vir ljubezni,
Daj, da čutim moč bolezni,
Da s teboj se posolzim:
Daj, da bo srce goreče,
Kristusa Boga ljubeče,
Da dopasti mu želim.

Sveta Mati, to dodeli,
Rane Kristusa preseli
In v srce jih meni vlij!
Muke Sina, ki v rešenje
Moje dal je v smrt življenje,
Mati, deli z mano ti!

Daj, da jaz s teboj žalujem,
Da nad Križanim togujem
Vedno, dokler tu živim.
Zraven križa s tabo stati,
Združen s tabo žalovati,
S tabo jokati želim.

Blažena devic Devica,
Meni sladka pomočnica,
Naj s teboj delim gorjé!
Daj, da Kristovo trpljenje
Nosim rad jaz vse življenje,
Rane vtisni mi v srce!

Daj, da z ranami navdajam,
Daj, da s križem se napajam
In pa s Sinovo krvjo.

Da ne bom se vžgal v plameni,
Ti, Devica, stoj pri meni,
Kadar strašna sodba bo.

Naj me sveti križ tolaži,
Smrt naj Kristova me blaži,
Milost me obdaja naj.
Ko pa smrt telo mi vzame,
Daj, da dušo mi objame
Slave večne srečni kraj! Amen.

Pobožnost k žalostni Materi božji.

Počastimo žalostno Mater božjo in Devico častivredno.

In molimo Gospoda, ki je trpel za nas!

Postojmo pred križem pri Mariji, materi Jezusovi, katere dušo je prebodel meč bolečin.

In molimo Gospoda, ki je trpel za nas!

In nikdar ne pozabimo vzdihljajev Materinih, da bomo deležni usmiljenja in obilnega blagoslova!

Bodi pozdravljena, plemenita Gospa, Kraljica mučenikov, devic Devica!

Iz žalostnih pesmi Jeremije preroka.

Joka se in joka ponoči, in njene solze ji tekó po licih; izmed vseh njenih

ljubih ni nikogar, da bi jo tolažil, vsi njeni prijatelji jo zaničujejo in so postali njeni sovražniki.

Glej, Gospod, kako sem vznemirjen! Moje srce je žalostno in polno bridkosti.

Slišijo, da vzdihujem, pa ga ni, da bi me tolažil.

Počastimo žalostno Mater božjo in Devico častivredno.

In molimo Gospoda, ki je trpel za nas!

V. Kraljica mučenikov, prosi za nas!

O. Ki si stala zraven križa Kristusovega!

Komu te bom primerjal in komu te bom pripodobil, hči jeruzalemska? Komu te bom prienačil in te potolažil, hči sionska? Velika je namreč kakor morje tvoja potrtost; kdo te bo ozdravil?

Vsi, ki po potu hodijo, ploskajo nad teboj z rokami; žvižgajo in s svojimi glavami majejo nad hčerjo jeruzalemsko.

Je-li to tisto mesto dovršene lepote, pravijo, veselje vsega sveta?

Nad teboj odpirajo svoja usta vsi tvoji sovražniki; žvižgajo in z zobmi škripljejo in pravijo: Požrimo jo.

Počastimo žalostno Mater božjo in Devico častivredno.

In molimo Gospoda, ki je trpel za nas!

V. Devic Devica, po tebi nam dohaja zveličanje.

O. Iz ran Kristusovih.

Gospod je storil, kar je mislil: svojo besedo je izpolnil, katero je sklenil od nekdaj; razdejal je in ni prizanesel in je razveselil tvoje sovražnike in povzdignil rog tvojih sovražnikov.

Njih srce vpije h Gospodu na zidovih sionske hčere; tóči solze kakor potok noč in dan: ne dajaj si pokoja in naj ne počiva punčica tvojega očesa.

Počastimo žalostno Mater božjo in Devico častivredno.

V. Devic Devica, tvoje zasluženje,

O. Dodeli večno nam življenje.

Ko je Jezus Mater in učenca, katerega je ljubil, videl zraven križa stati, reče svoji Materi: Žena, glej, tvoj sin! Potem reče učencu: Glej, tvoja mati!

V. Žalostna Mati božja, prosi za nas!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih!

Molimo. O Mati moja! Zraven križa s tabo stati, združen s tabo žalovati, s tabo jokati želim!

Po tvoji priprošnji daj nam uživati sadove trpljenja Gospoda našega!

In kakor je Jezus, Sin tvoj, umrl za nas in vstal od smrti, tako daj tudi nam ž njim umreti in enkrat ž njim vstati. Amen.

Rožni venec Marije sedem žalosti.

Pripravljavna molitev.

O kraljica mučenikov, ki si meč trpljenja sprejela in občutila v svoji duši z največjo žalostjo, pa tudi z najpopolnejšo potrpežljivostjo in ljubeznijo, s teboj molim v najsvetejšem Zakramentu svojega Gospoda in Boga.

Prosim te, daj, da rani ostri meč sedmerih žalosti tudi mojo dušo; daj, da bridka žalost ozdravi moje srce in da sprejmem v sé sladki plamen božje ljubezni.

O žalostna Mati božja, mi smo bili krivi, da so ti sedmere žalosti ranile tvoje srce. Ti pa si nas objemala s tem večjo ljubeznijo in usmiljenjem.

Tvoj stud nad grehom je bil skoraj neskončen; ko pa si videla nas grešnike, izpremenila si stud v brezmejno materino usmiljenje.

Darovala si za nas Jezusa, svoje vse, in si srčno stala zraven križa ob njegovi smrtni uri.

Kako si žalovala, ko so tvojega Sina obrekovali in zasramovali! Pa vendar si ljubila grešnike tako, kakor še nobena mati ni ljubila svojih otrok.

Kakor mesec, ki dobiva svojo svetlobo od solnca, razsvetljuje noči, tako razlivaš nad nas, svoje otroke, usmiljenje od Jezusa.

Trdno se zanašajoč na tvojo materino ljubezen, prihajam počastit tvojega božjega Sina v najsvetejšem Zakramentu in tebe, žalostno Mater božjo.

Čuvaj nad menoj, o Marija, in nad vsemi otroki, ki te časté, in daj nam milost, da občutimo in okusimo bridko trpljenje tvojega Sina.

Njegovega trpljenja si bila deležna tudi ti, saj si ga videla trpeti. Marija, daj nam, da te skrivnosti prav spoznamo in globoko premislimo in se izpreobrnemo k svojemu Bogu in se posvetimo Njemu, ki nas je odkupil z dragoceno svojo krvjo.

Počastimo žalostno Mater božjo in Devico častivredno.

In molimo Gospoda, ki je trpel za nas!

Prva skrivnost.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Jezus, čegar trpljenje ti je Simeon napovedal. (Sedemkrat.)

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

O Marija, brezmejno je bilo tvoje trpljenje, ko si darovala svojega Sina v templju in si slišala od Simeona, da bo Odrešenik sveta mnogim v padec, in da bo tvojo dušo presunil meč.

Oh, ne daj, da bi moj Jezus, katerega ljubim in molim v najsvetejšem Zakramentu, tudi meni bil v padec, ampak v prihodnje častitljivo vstajenje. Amen.

Druga skrivnost.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Jezus, s katerim si bežala v Egipet.

Čast bodi Očetu . . .

O Marija, velika skrb in žalost je navdajala tvoje srce, ko si zapustila vse in bežala pred zalezovanjem Herodovim s svojim Sinom v Egipet.

Po tej žalosti te prosim, da me obvaruješ zalezovanja hudobnega duha, ki me skuša zapeljati v greh in mi tako vzeti ljubeznivo Dete, katero prejemamo pri sv. obhajilu.

Izprosi mi milost, da bom voljan zaradi Jezusa vse zapustiti in vse darovati, da bom raztrgal vse vezi, ki me vežejo na svet, in tebi in tvojemu Sinu zvesto služil. Amen.

Tretja skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, katerega si žalostna iskala.

Čast bodi Očetu ...

Tri dni si žalostnega srca iskala izgubljenega Sina.

Tesno ti je bilo pri srcu, dokler nisi našla Jezusa v hiši nebeškega Očeta.

O ljuba moja Mati, izprosi mi milost, da si bom prizadeval iskati Jezusa, če ga bom izgubil po grehu, in ga skesanega srca zopet dobiti v zakramentu svetu pokore.

Ko ga bom pa dobil v templju in ga v svetem obhajilu zopet sprejel v svoje

srce, ne pripusti, da bi se ločil od njega in ga zopet izgubil.

Četrta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, ki te je srečal obložen s težkim križem.

Čast bodi Očetu ...

O Marija, kako je krvavelo tvoje srce, ko si srečala ljubljenega Sina, obloženega s težkim križem!

Moji grehi so kovali ta meč bolečin tebi in Jezusu!

Oh, žalostna Mati moja, odpusti mi in prosi svojega Sina, da mi prizanese vse grehe, posebno vsa razžaljenja, s katerimi sem ga onečastil v najsvetejšem Zakramentu.

Po tej žalosti, ki si jo prestala, ko so se ujele tvoje in Jezusove oči, te prosim, da mi izprosiš milost, da bom vse križe in težave, katere mi pošlje Bog, prenašal v duhu pokore kot zasluženo kazen za greh.

Daj mi, da tukaj hodim po križevem potu z Jezusom in s teboj in po smrti v nebeški slavi gledam in molim sladkega Zveličarja.

Peta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, katerega si videla umreti na križu.

Čast bodi Očetu ...

O žalostna Mati božja, koliko si prestala takrat, ko so kladiva udarci kot meč prebadali tvoje srce! In vendar si ostala pri njem, dasi so ga pribijali na križ!

Boj je vstal v tvojem srcu. Človeška grozovitost ti je vzela Sina, in ti naj bi privolila v smrt onega, ki je tvoj Bog in tvoj Sin?

Iz ljubezni do nas daruješ svojega Sina. In nedopovedljiva vez veže daritev učlovečene Besede s tvojo daritvijo, o Marija!

Kri Jezusova in solze Marijine so združeno lile, da so odrešile človeški rod.

O Marija, s čim naj ti poplačam toliko ljubezen? S tisto ljubeznijo, s katero ljubiš svojega Sina, ljubiš tudi nas, nehvaležne svoje otroke, zdaj in na vekomaj.

Ker nas je Jezus odkupil, je zato naš kralj; in ker si ti tako velikodušno

sodelovala, zato te imenujemo kraljico, srednico, svojo ljubo mater.

Prosim te, ljuba moja Gospa, izprosi mi milost, da bom v smrtnem boju zaupljivo gledal na križanega Odrešenika in da umrjem v tvojem naročju.

O Mati moja, ne daj, da bi se ločil s tega sveta brez zadnje popotnice, brez tvojega in mojega Jezusa. Daj mi, da, kakor Jezus, izročim svojo dušo v naročje nebeškemu Očetu. Amen.

Šesta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, čigar mrtvo telo so položili v tvoje naročje.

Čast bodi Očetu ...

O Marija, ki si v najhujših bolečinah sprejela mrtvo telo ljubljenega Sina v svoje naročje, odpusti mi in usmili se me! Grehi mojega življenja so namreč Jezusa pribili na križ!

O žalostna Mati božja, kaj je prestalo tvoje srce, ko si gledala globoke in neštevilne rane, s katerimi so Jezusa naši grehi obdali!

Jezus ni več čutil sulice, ki mu je prebodla prsi, ker je že izdihnil svojo

dušo; toda sulica je prebodla tvoje srce, ker se nisi nikdar ločila od njegovega srca.

Oh, žalostna moja Mati, daj mi, da bom vedno z gorečo ljubeznijo prejemal neumrljivo telo svojega Odrešenika v najsvetejšem Zakramentu in da se tako pokrepčan in poživljen vrnem iz te solzne doline v nebeško domovino.

Sedma skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, katerega si žalostna položila v grob.

Čast bodi Očetu ...

O Marija, koliko bolečin si prestala, ko si ob solnčnem zahodu izročila mrtvo telo učencem Jezusovim, da je polože v prerani grob.

Z vso silo svoje ljubezni si zadnjikrat objela in poljubila tistega, ki je začetnik in vir življenja.

Izročila si svojega Sina nebeškemu Očetu, ki ti ga je dal, in vedno bolj globoko se je pogrezal meč bolečin v tvojo dušo. Tvoja edina tolažba je bila v teh bolečinah zavest, da je človeški rod odrešen.

Pozdravljena mi bodi, nova Eva, Mati vseh živih! Ker v tistem trenutku, ko je meč bolečin presunil tvoje prečisto srce, so se nam odprla vrata nebeškega kraljestva.

Zato te prosim, ljuba moja Mati, pridi mi ob moji smrtni uri nasproti s svojim Sinom in mi razveseli dušo z upanjem na večno življenje. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Jezus, katerega so tvoje solze ganile, da se je nas usmilil. Amen. (Trikrat.)

Sklep.

Preblažena Devica Marija, brez madeža spočeta, ti si Mati svetega upanja in lepe ljubezni!

Izprosi nam milost, da vedno ljubimo tvojega Sina, ki je toliko trpel za nas!

Daj tudi nam za njega trpeti in vtisni nam svoje rane v srce, da jih tudi mi občutimo in skesani spoznamo, kako veliki so naši grehi!

Prosi za nas, da bomo očiščeni z odrešilno krvjo tvojega Sina in se bomo ogibali vsakega greha. Njegova smrt in tvoje bolečine naj nas obvarujejo večne smrti! Amen.

Počeščenje žalostne Matere božje,

ko so Kristusa snemali s križa.

O žalostna Mati božja, tudi jaz občutim tisto ljubezen in bolečine, katere si občutila v deviški duši, ko so snemali Sinovo truplo s križa.

Kdo bi mogel pretrpeti bolečine, katere si prestala ti, ko so rvali žeblje iz rok in nog tvojega Sina? Kako željno si stegovala roke po njem, da bi ga objela! In kdo bi mogel popisati tvojo žalost, ko si truplo Sinovo sprejela v naročje!

Kako različna čuvstva so te obhajala! Ljubezen ti je dajala moči, žalost in trpljenje ti je jemalo pogum. Tolažba te je krepila in strah te je tresel, ko si gledala globoke Sinove rane. Kako bridko in vendar kako sladko breme v tvojem naročju! Oh, objemi z usmiljenimi rokami tudi mojo dušo in vodi jo pred božji prestol, kakor si objela svojega ljubega Sina in ga nesla k novo izsekanemu grobu.

Molimo k Jezusu.

Nebeški Odrešenik, ko si umrl na križu, je presunil meč bolečin nedolžno dušo tvoje deviške Matere Marije, ka-

kor ji je bil prerokoval Simeon; dodeli nam po teh bolečinah in po tem trpljenju in po zasluženju in priprošnji vseh pri križu stoječih svetnikov, da postanemo deležni neminljivega sadu tvojega trpljenja. Amen.

Sklep.

O ljubeznivi Zveličar v najsvetejšem Zakramentu! V tej uri sem se zatekel k tvoji prežalostni Materi, da bi z menoj in za mene prosila in mi tvoje usmiljenje naklonila.

Dodeli mi milosti, katerih sem te prosil po tej mogočni priprošnjici, in daj mi svoj blagoslov.

Tebi pa, o moja dobra mati Marija, priporočam še svoje prijatelje in dobrotnike, (sestre in pospeševalce vednega češčenja), žive in mrtve, da po tvoji mogočni priprošnji čutijo vedno sladkost nebeške tolažbe in se vseh telesnih in dušnih bolečin rešijo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Deseta ura.

Zahvala za božje dobrote.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, našega Zveličarja, ki nam je neizmerne zaklade svojih milosti odprl v presvetem Zakramentu.

Pridite, počastimo ga!

Jezusa Kristusa, po katerem nam nebeški Oče vse nadnaravne milosti deli,

Pridite, molimo, častimo, ljubimo in zahvaljujmo ga večno!

Jezusa Kristusa, našo tolažbo, našo ljubezen in sladkost v presvetem Zakramentu,

Pridite, zahvalimo ga v otroški ljubezni;

Zapojmo mu z vsemi angeli in svetniki nebeškimi:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum.

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus Kristus, pravi Bog in človek, tvojo neskončno ljubezen moram zahvaliti za presveti Zakrament; tebe ponižno in skesano molim, da ti zadostim za vse razžaljenje v tej presveti skrivnosti. V tvojem svetišču klečim pred prestolom tvojega veličastva in moja duša se topi v zahvali in sreči, ker si se tako ponižal in prebivaš noč in dan pri nas v tabernaklju, kjer te vedno lahko v svojo tolažbo in srečo najdem in molim. Pa moja duša je tudi globoko užaljena, če se spomni one grde nehvaležnosti, s katero ti toliko ljudi povračuje tvojo brezkončno ljubezen.

Že za časa svojega zemskega bivanja si pretrpel črno nehvaležnost od svojega lastnega izvoljenega ljudstva.

Dobrote, katere si v neizrekljivi ljubezni izkazoval ljudem, so se tako malo cenile, da so tvoje presvete ustnice same tožile: »Ali nisem deset gobovih ozdravil? Kje je ostalih devet? Ali ni nikogar, da bi Bogu čast dajal, kakor ta Samaritan?«

V tej uri prihajam torej pred tvoj prestol milosti zadostit ti za vso nehvaležnost in brezsrčnost in te v imenu vsega sveta zahvalit v otroški ljubezni za vse ljudem izkazane dobrote.

Toda svest sem si svoje lastne nevrednosti, zato se obračam k tvoji presveti Materi, da te z menoj zahvali in moli.

Tvojemu neskončnemu veličastvu darujem ono ljubezen in počeščenje, s katerim te je Marija, prečista Devica, od prvega trenutka življenja osrečevala.

Darujem ti ono ljubezen, čast in hvalo, s katero ti devet korov angelov skazuje svojo vdanost.

Darujem ti ljubezen in zahvalo vseh svetnikov in izvoljenih v nebesih; vero apostolov, neupogljivost mučenikov, gorečnost spoznavalcev, kes vseh svetih menihov in puščavnikov, usmiljenje vseh svetih vdov in mater, in nedolžnost vseh otrok.

Sprejmi, o Jezus, ta dar ljubezni in zadoščenja, in odpusti milostno v svojem usmiljenju vso nehvaležnost in vse razžaljenje, katero so storili ljudje temu presvetemu Zakramentu!

Zahvala.

Hvaležni spomin bridkega trpljenja Jezusa Kristusa.

O ljubezen, tebi naj se glasi večna slava, večna hvala in večno češčenje; zakaj ti si naganjala Jezusa, da je zame umrl, da morem jaz večno živeti!

O Jezus, na večer pred svojim bridkim trpljenjem si postavil ta presveti Zakrament in v njem si sklenil ostati med nami do konca sveta!

Vsak dan prihajaš v nebrojnih svetih mašah z nebes k nam, svojemu nevrednemu ljudstvu, da si spravna daritev pri Očetu in sladka hrana naše duše!

O ljubezen, tebi naj bo večna slava, večna hvala in večno češčenje! Ne pusti me, o Jezus, od sebe, in kadar bo moja poslednja ura bila, takrat mi daj zaužiti angelski kruh, da se združim s teboj!

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

O Jezus, potem, ko si s svojimi učenci zaužil zadnjo večerjo in jih s svojim presvetim telesom okrepčal, vzel si jih s seboj na Oljisko goro, in tvoje sveto trpljenje se je začelo z žalostjo in smrtno bridkostjo, tako, da si krvav pot potil.

O ljubezen, tebi naj se glasi večna slava, večna hvala in večno češčenje! Stoj mi na strani, o Jezus, v mojih bridkih urah in daj mi, da iz ljubezni do tebe srčno pijem kelih trpljenja, katerega mi je pripravil nebeški Oče za večni blagor in kateri je vedno oslajen s tolikim tolažilom.

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

O Jezus, od Judeža izdan in od Judov ujet, si preživel zadnjo noč svojega zemskega bivanja v temnem zaporu; in tvoji sovražniki so zasmehovali in zasramovali tvoje božanstvo in človeštvo! Zdaj si pa zaprt v ozkem prostoru tabernaklja, kjer prebivaš iz ljubezni do nas.

O ljubezen, tebi naj se glasi večna slava, večna hvala in večno češčenje! Razveži, o Jezus, vezi, ki še vežejo mojo dušo na svet in na greh in na telo, in pripelji me k prostosti božjih otrok! Z vezjo ljubezni zveži svoj presveti Zakrament in mojo dušo, ki po tebi koprni!

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

O Jezus, ti si bil peljan pred nepravične sodnike in k smrti obsojen, da sem jaz odšel večni smrti, in da mi je bila odvzeta ona ostra obsodba božja, ki bi me bila treščila v pekel.

O ljubezen, tebi naj se glasi večna slava, večna hvala in večno češčenje! Pomagaj mi, o Jezus, da nikogar ne obsodim, in da vlada v mojih ustih le modrost in usmiljenost! Oster hočem biti proti samemu sebi in prizanesljiv proti drugim in molčati hočem po tvojem nebeškem zgledu, če me krivično obsodijo.

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

O Jezus, kako grozovito so te bičali, s trnjem kronali, oblekli v rdeč plašč, v roke dali trst in te kazali vsemu ljudstvu!

»Glej, človek!« je rekel zaslepljeni Pilat. »Glejte vašega in mojega Boga!« kliče moja duša, polna hvaležnosti in ljubezni do njega. »Glejte krono, ki mu

jo je posadila na glavo njegova mati — krivična judovska shodnica, na dan, ko je obhajal ženitovanje s človeškim rodom!«

O ljubezen, tebe naj vedno častimo, tebe naj vedno zahvaljujemo, tebe naj vedno molimo! Moja naj bo, o Jezus, trnjeva krona, katera mi je dragocenejša kakor biseri in dragi kameni; pritisni mi jo na glavo! Saj je krasila tebe, zato mi je ljubša nego vse druge.

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

O Jezus, ne rože, krasile so te le krvave rane, ko si visel tri ure v grozovitih bolečinah na trdem lesu križa; trd je bil ta les, pa najplemenitejši les izmed dreves; saj še nobeno drevo ni pognalo tako lepega cvetja, rodilo tako dragocenih sadov!

O ljubezen, tebe naj vedno častimo, tebe naj vedno zahvaljujemo, tebe naj vedno molimo! Kako bi mogel pozabiti vseh čudovitih dobrot, ki si mi jih skazal, o Jezus! Odrešil si me na svetem križu. Svojo daritev pa vedno ponavljaš v presvetem Zakramentu in pri sveti maši.

Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, živi in vladaj na veke!

33. psalm.

Hvalil bom Gospoda vsak čas; njegova hvala bodi vedno v mojih ustih.

V Gospodu naj se hvali moja duša; naj poslušajo pohlevni in naj se veselé.

Poveličujte z menoj Gospoda; in povišujmo skupaj njegovo ime!

Iskal sem Gospoda in me je uslišal, ter me je rešil iz vseh mojih nadlog.

Pristopite k njemu, in boste razsvetljeni! in vaši obrazi ne bodo osramočeni.

Ta revež je klical, in Gospod ga je uslišal ter ga je otel iz njegovih nadlog.

Angel Gospodov se bo vstopil okrog njih, ki se ga bojé, in jih bo otel.

Pokusite in glejte, kako sladek je Gospod; blagor mu, kdor vanj zaupa.

Bojte se Gospoda vsi njegovi sveti, ker nič ne bo manjkalo njim, ki se ga bojé.

Bogati bodo pomanjkanje trpeli in stradali; njim pa, ki Gospoda iščejo, ne bo nič dobrega manjkalo.

Pridite, otroci, poslušajte me; strahu Gospodovega vas bom učil.

Kdo je človek, kateri si vošči življenje, in rad vidi dobre dni?

Varuj svoj jezik hudega, in tvoje ustnice naj ne govoré goljufno.

Ogibaj se hudega in delaj dobro; išči mirú in hiti za njim.

Oči Gospodove so obrnjene na pravične, in njegova ušesa na njih prošnje.

Gospodovo obličje pa je zoper hudodelnike, da potrebi z zemlje njih spomin.

Pravični so klicali in Gospod jih je uslišal, in jih je rešil iz vseh njih nadlog.

Blizu je Gospod njim, kateri so potrtega srca, in ponižnim v duhu pomaga.

Veliko nadlog zadeva pravične, in iz vseh teh jih reši Gospod.

Gospod varuje vse njih kosti, ker ena izmed njih se ne bo strla.

Smrt grešnikov je silno huda; in kateri pravičnega sovražijo, se pregrešé.

Gospod oteva duše svojih služabnikov, in vsi, ki v njega upajo, se ne bodo pregrešili.

Čast bodi Očetu . . .

Zahvala za dobrote.

Hvalite Očeta vedno v imenu Gospoda našega, Jezusa Kristusa!

V. Hvali Gospoda, moja duša, in kar je v meni, njegovo sveto ime!

O. Hvali Gospoda, moja duša, in ne pozabi, kaj ti je dobrega storil!

O večni, močni, silni Bog, vsemogočni Oče! Kako neumljiva je tvoja modrost, kako neskončna tvoja ljubezen, kako nezapopadljivo tvoje usmiljenje, kako veličastna tvoja pravičnost in vsemogočnost!

Spoznam, o Gospod, svojo nizkost in tvojo visokost, svojo nevrednost in tvoje veličastvo.

Jaz sem tvoja stvar, ti si moj Stvarnik; jaz sem tvoj otrok, ti moj Oče; jaz sem tvoj dolžnik, ti moj dobrotnik; od tebe imam vse in brez tebe nimam ničesar.

Zato te proslavljam, moj Bog, nebeški Oče, da si me ljubil z večno ljubeznijo, da si me poklical v življenje! Proslavljam te, da si me ustvaril po svoji podobi, poklical v občestvo svetnikov, sprejel v naročje svete Cerkve, ter mi pripravil stanovanje v nebeškem domovanju.

Častim te, ker si se usmilil mene in vsega človeškega rodu, ko se je bil v grehih zgubil. Ti si se milostno ozrl na človeštvo, podaril mu svojega Sina, ne-

besa zopet odprl ter nam razodel svojo nebeško voljo.

V. Hvali Gospoda, moja duša in kar je v meni, njegovo sveto ime!

O. Hvali Gospoda, moja duša, in ne pozabi, kaj ti je dobrega storil.

Zahvalim te, presladki Jezus, večni Sin božji, da si postal moj prijatelj, moj brat, moj priprošnjik, Zveličar in Rešenik. Zahvalim te, da si se zame učlovečil, rodil, trpel in se dal zame križati.

Zahvalim te za sladki počitek, ki si mi ga pripravil v svojem božjem Srcu, za neskončno ljubezen tega Srca. Saj to Srce te je nagnilo, da si mi pripravil večerjo s svojim dragocenim mesom in s svojo krvjo! Tu se lahko pokrepčam, poživim, počijem, osrečim; tu lahko okušam, kako sladak si ti, o Gospod!

Tvoje Srce, o Jezus, je naša preljuba domovina, prebogata zakladnica vernikov, studenec vseh milosti. Iz njega je tekla kri, ki je izbrisala naše dolžno pismo, očistila naše duše in prisilila angela smrti, da je skril svoj meč.

V tvojem trpljenju je teklo le od tvojega svetega telesa; zdaj pa teče in izvira povsod v neskončni meri, v neizmerni ljubezni.

Iz tvojega spremenjenega Srca, o Jezus, tekó bogati studenci svetih zakramentov.

Iz tega Srca teče v krstni kamen, teče v dušo duhovnikovo, posvečuje zakon, teče v olju na čelo birmančevo, v čute in dušo umirajočega, se sveti v očesu in srcu spokornega grešnika, se blesti v kelihu na oltarju in se izliva, kakor iz nebeške čaše, v dušo pri svetem obhajilu. Zato te slavim in častim tvoje nebeško Srce vekomaj.

V. Hvali Gospoda, moja duša, in kar je v meni, njegovo sveto ime!

O. Hvali Gospoda, moja duša, in ne pozabi, kaj ti je dobrega storil!

Sveti Duh, ti si luč božja, ljubi gost duš, oče revnih! Molim te, hvalim in častim ter zahvaljujem te za tvoje sedmere darove. Ti vodiš moje hotenje in delovanje. Na skrivnosten način mi praviš, kaj naj storim, in pomagaš mi, da to storim.

Milostipolni so tvoji darovi, velika je tvoja tolažba, oživljajoča tvoja luč, osrečujoča tvoja ljubezen, ki jo vlivaš v naša srca. Bodi mi ogenj, ki naj uniči vse pozemsko mojega srca! Užgi moje srce s plamenom čiste, svete ljubezni božje!

V. Hvali Gospoda, moja duša, in kar je v meni, njegovo sveto ime!

O. Hvali Gospoda, moja duša, in ne pozabi, kaj ti je dobrega storil!

Iz slavospeva Juditinega. (16, 16.)

Pojmo Gospodu pesem, novo pesem pojmo našemu Bogu

Adonaj, Gospod, velik si ti in veličasten v svoji moči, in nihče te ne more premagati.

Tebi naj služijo vse tvoje stvari; ker si rekel in so bile; poslal si svojega Duha, in ustvarjene so bile, in ni ga, da bi se ustavil tvojemu glasu.

Goré in vodé se zibljejo v dnu; skale se topé kakor vosek pred tvojim obličjem.

Kateri se pa tebe bojé, bodo veliki pri tebi v vseh rečeh.

O Jezus, začetnik milosti v presvetem Zakramentu, tebe vedno molim, častim in zahvaljujem jaz in vse stvari:

Za vse tvoje dobrote, zlasti zato; ker si postavil zakrament svetega Rešnjega Telesa; dodeli, da častim ta zakrament poln ljubezni in hvaležnosti!

Jezus živi! Jezus kraljuj! Jezusu bodi slava vekomaj!

Iz slavospeva preroka Izaije. (12, 1.)

Zahvalim te, Gospod, ker si se name jezil, pa tvoja srditost se je obrnila, in si me potolažil.

Glej, Bog je moj Odrešenik, z zaupanjem bom ravnal, in ne bom se bal, ker moja moč in moja hvala je Gospod, in mi je v zveličanje.

Vodo boste v veselju zajemali iz studencev Zveličarjevih.

Hvalite Gospoda in kličite njegovo ime; oznanjujte med ljudstvi njegova dela; spominjajte se, da je njegovo ime visoko.

Pojte Gospodu, ker je storil veličastne reči; oznanjujte to po vsej zemlji.

Radujte se, in hvalite, sijonski prebivalci, ker velik je v sredi tebe, Izraelov Sveti.

O Jezus, naše zveličanje v presvetem Zakramentu, tebe vedno molim, častim in zahvaljujem jaz in vse stvari:

Za vse tvoje dobrote, zlasti za nekrvavo daritev, ki si jo postavil v spomin svoje smrti na križu ter za kruh angelski, s katerim hraniš naše duše: dodeli mi, da bom tako pobožen in čist

kakor angeli, kadar sem pričujoč pri sveti maši in kadar prejmem v svoje srce tebe pri svetem obhajilu!

Jezus živi! Jezus kraljuj! Jezusu bodi slava vekomaj!

Slavospev Marijin. (Luk. 1, 46.)

Moja duša poveličuje Gospoda,

In moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju;

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle; zakaj glej! odslej me bodo srečno imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen in sveto njegovo Ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega boje.

Moč je izkazal s svojo roko, in razkropil je napuhnjene misli v njih sredi.

Mogočne je vrgel s sedeža, in povzdignil ponižne.

Lačne je napolnil z dobrim in bogataše spustil prazne.

Sprejel je Izraela, svojega služabnika, in se je spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očakom. Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.

Čast bodi Očetu . . .

O Jezus, Sin božji in Marije Device v presvetem Zakramentu, bodi ti večno češčenje, večna hvala in zahvala od mene in vseh stvari:

Za vse tvoje dobrote, zlasti za neprecenljivo milost, da si nas priporočil zvestemu Srcu Marijinemu, preden je tvoje božje Srce nehalo biti. Prosimo te, daj, da nas to brezmadežno Srce brani v življenju in smrti! Amen.

Jezus živi! Jezus kraljuj! Jezusu bodi slava vekomaj.

Zahvala za ustanovitev vednega češčenja.

O globočina bogastva in modrosti božje! Kako nezapopadljive, o Gospod, so tvoje sodbe! Kako nedvomna tvoja pota, po katerih si hotel uboge ljudi rešiti in jih peljati k zveličanju in jim že tukaj dati okusiti nebesa!

Češčenja vredni Zveličar v presvetem Zakramentu! Zaradi ljudi si stopil z nebes na zemljo in si sprejel človeško naravo, da bi mogel za nas trpeti in nam dati večno življenje.

O Jezus, ali je mogla tvoja ljubezen še dalje iti, kakor da si dal svoje življenje za nas? Ali nisi sam rekel: Večje

ljubezni nima nihče, kakor da življenje da za svoje prijatelje?

Tvoja ljubezen pa, o Jezus, je ljubezen božja, in zato je mogla in hotela še dalje iti.

Ker si svoje ljubil, si jih ljubil do konca. Tvoje božje Srce se ni hotelo ločiti od ubogih človeških src, in ti si hotel ostati pri nas v presvetem Zakramentu do konca dni.

Raduje se, sveta Cerkev, zakaj Jezus, tvoj Bog in Zveličar, je zmeraj v tvoji sredi! Njegov Zakrament je solnce, ki razširja v tebi svojo nebeško luč in življenje.

Ali, o moj ljubljeni Zveličar, v koliko cerkvah si ti sam in zapuščen: nobena ljubeča, hvaležna duša ne kleči pred tvojim tabernakljem!

Kako častito je torej vedno češčenje tvojega presvetega Zakramenta, ker te v tem vednem češčenju vsako uro podnevi in ponoči ljubeča srca hvalijo, slave in časté!

Svet je pozabil tvoje pričujočnosti v presvetem Zakramentu in se ne spominja tvoje ljubezni in tvojih milosti, ki jih tu ponujaš ljudem. Vedno češčenje pa ponavlja vedno spomin te prečudne

skrivnosti v prisrčni ljubezni in hvaležnosti.

Svet ne skazuje tvojemu božjemu veličastvu nobene časti. Vedno češčenje se pa trudi neprestano in te slavi in časti in poveličuje.

Svet te žali v tej božji skrivnosti in zaničuje tvojo ljubezen. Vedno češčenje ti pa daje ponižno zadoščenje in nadomestilo za vse razžaljenje.

Kako častitljive so torej one cerkve, v katerih se je ustanovilo vedno češčenje! Kako srečne so one duše, katere si poklical ti, o Jezus, k angelskemu opravilu vednega češčenja!

Slaven je dan, ko se je ustanovilo vedno češčenje!

O Bog, kako čudovito je tvoje usmiljenje! Ustvaril si človeka le malo manjšega kakor angele! Kar je pravzaprav posel nebeških duhov, pustiš ti človeku: da pri tvojih nogah kleči in te moli! In angelski kruh je postal kruh ljudi.

Zato hvalite Gospoda vsi narodi; zakaj preveliko je božje usmiljenje do nas! Kaj naj povrnem Gospodu za vse, kar mi je storil?

Hvaležnost je edini pravi odgovor, ki ti ga morem dati, o Bog, za vse naravne in nadnaravne dobrote!

Zato poveličuj moja duša Gospoda in moj duh se naj raduje v Bogu, mojem Zveličarju: zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen in sveto njegovo ime!

Hvalnica sv. Ambroža.

Tebe Boga hvalimo; tebe Gospoda spoznavamo.

Tebe večnega Očeta časti vsa zemlja.

Tebi kličejo vsi angeli, tebi nebesa in vse oblasti;

Tebi kerubi in serafi kličejo neprestano:

Svet, svet, svet, Gospod, Bog vojnih trum.

Polna so nebesa in zemlja veličastva tvoje časti.

Tebe hvali častiti zbor apostolov.

Tebe prerokov hvalevredno število.

Tebe mučenikov sijajna vojna.

Tebe spoznava po zemeljskem krogu sveta Cerkev.

Očeta neskončnega veličastva.

Častitega tvojega resničnega in edinega Sina.

Tolažnika tudi Svetega Duha.

Ti kralj časti, o Kristus!

Ti si Očetov večni Sin.

Ti se nisi bal naročja Device, ko si sprejel, da rešiš človeka.

Ti si premagal smrtno želo in odprl vernim kraljestvo nebeško.

Ti sediš na desnici božji v časti Očetovi.

Mi verujemo, da boš prišel kot sodnik.

Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil z dragoceno krvjo.

Daj, da bodo prišteti tvojim svetnikom v večni slavi.

Reši, Gospod, svoje ljudstvo in blagoslovi svojo dediščino.

In jim vladaj in jih povzdigni na vekomaj.

Vse dneve te slavimo.

In hvalimo ime tvoje na vekov veke.

Daj nas, o Gospod, ta dan brez greha obvarovati.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Zgodi se tvoje usmiljenje nad nami, o Gospod, kakor smo v tebe upali.

Nate sem zaupal, Gospod; ne bom osramočen vekomaj.

V. Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.

O. Hvalimo in povzdigujmo ga na vekomaj.

M o l i m o. Vsemogočni, večni Bog, ki si svojim služabnikom dodelil v pravi veri spoznati čast večne Trojice in v moči veličastva moliti edinost; daj, da bomo po trdni veri rešeni vseh nezgod!

O Bog, čigar usmiljenje je brez mere, in čigar dobrote je neskončen zaklad, zahvalimo tvoje ljubeznjivo veličastvo za milosti, katere si nam podelil, in te vedno prosimo usmiljenja, da nas ne zapustiš ti, ki daješ prosečim, kar te prosijo, da nam pripraviš večno plačilo!

O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklep.

O Jezus, moj Bog in Zveličar, jaz sklepam to uro premišljevanja, pa moja hvaležna ljubezen naj nikoli ne neha in slavospev Marijin naj nikoli ne zamre na mojih ustnicah!

Priporočam tvoji usmiljeni ljubezni svoje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševatelje vednega češčenja) in vse, za katere hočem moliti in sem dolžan moliti.

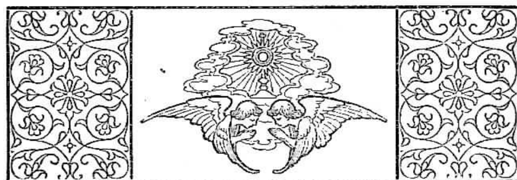
Daj, da bomo vseh tvojih dobrot s hvaležnim srcem deležni!

Naše srce naj vzplamti v ljubezni in iz naših ust naj prihaja zahvala, tako, da je naše življenje neprestana hvalnica usmiljenemu Bogu, dokler naša pozemska hvalnica ne preide v nebeški aleluja! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Enajsta ura.

Prošnja za duhovnike.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, pravo, prečastito daritev v najsvetejšem Zakramentu,

Pridite, molimo ga!

Dragoceno Telo in Kri Jezusa Kristusa v presvetem Zakramentu,

Pridite molit, hvalit in častit!

Jezusa, večnega velikega duhovnika po redu Melkizedekovem.

Pridite, molimo ga in prosimo ga ponižno za njegove služabnike, duhovnike nove zaveze!

Pridite in kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Sv. Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus Kristus, večni veliki duhovnik, naj te slavé in časté z menoj vse tvoje stvari, ker ponavljaš vsak dan na nekrvavi način svojo daritev na križu!

O Jezus, najdražji zaklad, kako nedopovedljiva je tvoja ljubezen! Zakaj iz ljubezni do nas nadaljuješ po duhovnih svoje božje odrešenje do konca dni!

Ljudje pa ne časté ne tebe, o Jezus, v najsvetejšem Zakramentu, ne tvojih služabnikov, kateri delé tvoje skrivnosti.

V svoji slepi strasti zaničujejo duhovnike, katerim si naložil tako breme, da bi bilo še angelom pretežko.

Tvoje božje Srce boli, ker žalijo tvoje služabnike, saj v najsvetejšem Zakramentu to Srce plamti gorke ljubezni do vseh ljudi in zlasti do tvojih duhovnikov.

Zato pokleknem v duhu srčnega kesanja pred teboj in te ponižno prosim,

odpusti nam, če smo razžalili tvoje neskončno veličastvo!

Preljubeznivi Zveličar, v imenu tvoje svete Cerkve in združen z vsemi tvojimi mašniki na zemlji, ki te prosijo usmiljenja za grešni svet, kličem k tebi: O Jezus, bodi nam milostljiv! O Jezus, bodi nam usmiljen! O Jezus, odpusti nam naše grehe! Nebeški Oče, daj se potolažiti po oni spravni daritvi, katero ti vsak dan toliko tisoč mašnikov daruje na oltarju, in zanesi svojemu ljudstvu, katero je tvoj edinorojeni Sin s svojo drago krvjo odkupil! Amen.

Pripravljavna molitev.

O Jezus, češčenja vredni Zveličar, najvišji Gospod nebes in zemlje in obenem moj preljubeznivi Odrešenik in mili prijatelj! Glej, jaz pokleknem ponižno pred oltarjem, pred prestolom milosti, in te molim z živo vero, s trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo!

Zatopim se v globočino svoje ničevnosti in reve, in le tvoja čudovita ponižnost, s katero se iz ljubezni do mene v sveti hostiji skrivaš, mi daje srčnost, da povzdignem svoje oči k tebi.

O Jezus, ne obrni svojega častitljivega obličja od mene, marveč poglej milostljivo in usmiljeno name in sprejmi dobrotljivo mojo molitev in češčenje v tej uri!

O najsvetejši Zakrament, vez ljubezni, zastava večnega zveličanja, spomin trpljenja Jezusovega, nebeška mana, ki ima vso sladkost v sebi, molim te v duhu ponižnosti in kar najbolj globokega ponižanja!

Oh, moj vsemogočni Bog, kaj naj storim, da bom tvoje veličastvo molil spoštljivo in spodobno?

Blaženi duhovi nebeški odložijo svoje krone pred tvojim prestolom, kerubi in serafi zakrivajo svoje obličje pred svetlobo tvojega veličastva, in jaz, moj Bog, bi se rad skril pred tvojim čistim in svetim pogledom, bi bežal od tvojega oltarja, ako me ne bi zadrževala moč ljubezni pred tvojimi nogami.

O Jezus, ti si vsemogočnost, jaz slabost in prazen nič: jaz te molim.

O Jezus, ti si modrost, jaz nevednost in prazen nič: jaz te molim.

O Jezus, ti si moj Bog, jaz tvoja stvar: jaz te molim.

O Jezus, ti si moj Gospod, jaz tvoj služabnik: jaz te molim.

O Jezus, ti si moj Kralj, in jaz tvoj podložnik: jaz te molim.

O Jezus, ti si moj Zveličar, in jaz tvoja lastnina: jaz te molim.

O Jezus, ti si svetost in jaz grešnik: jaz te molim.

O Jezus, ti si usmiljenje in jaz revščina: jaz te molim.

O Jezus, ti si ljubezen, in jaz ničvrednost: jaz te molim.

O Jezus, ti si začetnik vseh milosti, in jaz uboštvo: jaz te molim.

O Jezus, ti si najvišji Gospod nebes in zemlje, in jaz uboga stvar, in nisem vreden, da živim.

Z vsemi kerubi, z vsemi serafi, z vsemi angeli, z vsemi blaženimi duhovi nebeškimi, z Marijo, tvojo božjo Materjo, klečim pred teboj in te ponižno molim.

O Jezus, v najsvetejšem Zakramentu, darujem ti češčenje angelov in vseh svetnikov in združim z njimi svojo ponižno molitev, ki jo hočem opraviti za sveto Cerkev in tvoje mašnike.

Naj se vzdiguje kakor prijetno dišeče kadilo in naj bo uslišana pred tvojim najvišjim prestolom! Amen.

19. psalm.

(V namen sv. očeta.)

Usliši te Gospod ob dnevu stiske; varuj te ime Jakobovega Boga.

Pošlje naj ti pomoč iz svetišča, in s Siona te obvaruj.

Spominja naj se vseh tvojih daritev, in tvoja žgalna daritev bodi prijetna.

Dodeli naj ti po tvojem srcu, in potrdi naj vse tvoje sklepe.

Radovali se bomo v tvoji blagosti, in poveličevali se bomo v imenu svojega Boga.

Gospod naj dopolni vse tvoje prošnje. Zdaj spoznam, da Gospod svojega maziljenega varuje; uslišal ga bo s svojih svetih nebes; v mogočnih delih je blagost njegove desnice.

Nekateri se zanašajo v vozove, nekateri pa v konje: mi pa kličemo v ime Gospoda, našega Boga.

Zamotajo se, in padejo; mi pa stojimo, in se držimo pokoncu.

Gospod, ohrani kralja; ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo tebe . . .

Čast bodi Očetu . . .

Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!

Oče naš ...

V. In nas ne vpelji v skušnjavo.

O. Temveč reši nas hudega.

V. Molimo za svetega očeta papeža ...

O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Spomni se svoje občine.

O. Ki je tvoja last od začetka.

V. Molimo za verne duše v vicah.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo! Prosimo te, o Gospod, sprejmi milostno prošnje svoje Cerkve, da vse zoprnosti premaga in ti prosto služi.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika I., ki si ga za pastirja svoji Cerkvi postavil; podeli mu, da bo tistim, črez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih, ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še živé ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In verne duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Zahvala za ustanovitev sv. maše.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Jezusovo presveto Rešnje Telo!

O Jezus, kako zelo ljubiš svojo Cerkev, ker je nisi le na skalo sezidal in obvaroval proti vsem napadom pe-

klenskim, ampak tudi nadaljuješ v njej delo odrešenja po presveti mašni daritvi!

Hvalimo Jezusa in izkazujmo mu večno zahvalo! Moj častivredni Odrešenik, kaj naj ti povrnem za tvojo ljubezen, s katero se nebeškemu Očetu vsak dan pri sveti maši kot spravna daritev daruješ za grehe moje in celega sveta?

Hvalimo Jezusa in izkazujmo mu večno zahvalo! Moj predobrotljivi Zveličar, kako naj se ti zadosti zahvalim za obilnost nebeških milosti, ki izvirajo iz daritve svete maše v korist celemu svetu?

Hvalimo Jezusa in izkazujmo mu večno zahvalo! Hvaljen, moljen in češčen bodi vekomaj Jezus Kristus, večni duhovnik po redu Melkizedekovem, v najsvetejšem Zakramentu!

Vsemogočni Bog, nebeški Oče, priznavajoč svojo popolno ničevost in nezmožnost tebe vredno hvaliti, ti darujem Jezusa Kristusa, tvojega edinorojenega Sina, kot hvalno in zahvalno daritev za vse milosti in dobrote.

Posebno te zahvalim, da si postavil zakrament presvetega Rešnjega Telesa, in mašništvo, katero si v svoji sveti Cerkvi ustanovil, in po katerem dobivamo največje milosti.

Blagoslovi, o Gospod, svoje mašnike, katere si povzdignil k tako neizrečno veliki časti!

Mašniki so knezi v novem Izraelu, ovenčani z najlepšo krono milosti, obdarjeni z največjimi pravicami.

Mašniki hodijo k oltarju, kakor k prestolu, sedé kot namestniki najvišjega Kralja v svetem sodišču zakramenta svete pokore in oznanjajo z vzvišenega prostora tvoja naročila in tvoje zapovedi.

Utrdi vedno bolj njihovo gospostvo v njihovem skrivnostnem kraljestvu, katero poučuje srca vernikov, da te vsi ljudje spoznajo, hvalijo, ljubijo in te zahvaljujejo.

O Jezus, pokaži svoje obličje duhovnikom in blagoslovi jih!

Sveti in pravični Bog! Čeprav vem, da sem popolnoma nevreden, da bi me uslišal, vendar ti darujem ves skesan tvojega božjega Sina in vse njegovo neskončno zasluženje ter njegovo neprecenljivo trpljenje in smrt, kot spravno in prošnjo daritev.

Poglej, o nebeški Oče, obličje svojega Maziljenca; poslušaj, kako njegove

umirajoče ustnice milo prosijo za nas, uboge grešnike, in se nas usmili radi njega ter nam odpusti naše dolgé!

Usliši, o Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe, svoje ponižno proseče ljudstvo, ki te prosi vseh za zveličanje potrebnih milosti.

Jezus Kristus, tvoj edinorojeni Sin, odsvit tvoje lepote in veličastva, živi med nami v presvetem Rešnjem Telesu, moli za nas, kaže ti svoje svete rane, da bi mi prejeli milost in usmiljenje.

Usliši torej naše ponižne prošnje, ki jih pošiljamo pred prestol tvojega veličastva za tvoje duhovnike; zakaj le duhovniki nam ohranjajo presveto Rešnje Telo na oltarjih!

Blagoslovi, o Gospod, svoje duhovnike, katere si oblekel v tako nedopovedljivo dostojanstvo!

To so tvoji seli, tvoji poslanci, tvoji pooblaščenci, tvoji namestniki; izmed tisočev si jih izbral, da opravljajo božanstveno službo, katero bi še nebeški knezi le s strahom opravljali.

Posvetili so se docela tvoji službi. Ti si njih del, dediščina, ki so si jo izvolili. Popolnoma so tvoji; tvoji namestniki so duhovniki, s teboj sodelujejo, tvoje zaklade upravljajo, tvoje skrivnosti in mi-

losti čuvajo in delé tvoje presveto telo in kri kot zvesti pastirji tvoje čede.

Okrepčuj, o Gospod, svoje služabnike v boju za tvoje kraljestvo, pomagaj jim, da pridobé veliko duš tebi Križanemu ter da uklonijo ves svet blaženemu znamenju svetega križa!

O Jezus, pokaži svoje obličje svojim duhovnikom in blagoslovi jih!

V. Kristus, duhovnik po redu Melkizedekovem.

O. Je daroval kruh in vino.

V. Angelski kruh je postal kruh ljudem.

O. Miza Gospodova je pripravljena zanj.

V. Hvaljeno, češčeno, slavljeno in zahvaljeno naj vekomaj bo.

O. Jezusa Kristusa, večnega velikega duhovnika, presveto Rešnje Telo!

Molitev za povišanje katoliške Cerkve.

Večni Oče, spominjaj se svoje države, katero si si že od začetka prilastil! Obvaruj sveto Cerkev, nevesto svojega edinorojenega Sina, za katero je on svojo sveto kri prelil!

Povišaj in proslavi jo z žarkom sve-

tosti, z množino svojih milosti, da bo vredna takega ženina in take odkupnine!

Ozri se milostno na otroke te svete matere in pripelji ji vse narode na zemlji, da vsi tebe, Boga Očeta, Jezusa Kristusa, katerega si ti poslal, in Svetega Duha z živo vero spoznajo, s trdnim upanjem kličejo in nadvse ljubijo! Amen.

Molitev za papeža.

O Jezus, nevidni poglavar svete Cerkve, ponižno klečim pred tabernakljem, v katerem ti v podobi svete hostije vidno med nami bivaš, ter molim za tvojega namestnika na zemlji, našega svetega očeta papeža.

On je v resnici maziljenec Gospodov; posvečen z oljem Svetega Duha v najvišjega duhovnika in vladarja ljudstva Gospodovega. Njegov prestol je najstarejši in najslavnejši izmed vseh prestolov na zemlji; zakaj njemu je dana oblast v nebesih in na zemlji; njemu si izročil ključe nebeškega kraljestva.

Torej te prosimo, o Jezus v presvetem Zakramentu, mi, zvesti otroci svete Cerkve, ozri se milostno na svojega namestnika in blagoslovi ga! Amen.

Molitev za škofa.

O Jezus, kateri kot dobri pastir in škof naših duš v presvetem Zakramentu vedno med nami bivaš, dodeli iz tabernaklja, svojega šotora, vrhovnemu pastirju naše škofije obilnih milosti.

Daj mu vse kreposti, katere so potrebne za njegovo in naše zveličanje! Čuva naj nad seboj in nad čedo, nad katero ga je Sveti Duh postavil.

Daj mu vse kreposti, katere so pomoč ter mu pošlji zveste delavce v vinograd Gospodov, da pripelje mnogo duš pod jarem tvoje ljubezni.

Daj, da bo pastir po zgledu tvojega srca, da živi le za svoj sveti posel! In ko prideš sodit pastirje in čede, daj, da bomo mi njegova krona in veselje, on pa doseže nevenljivo krono večnega življenja! Amen.

Zato te prosimo, o Jezus v presvetem Zakramentu, ozri se milostno na našega škofa in blagoslovi ga! Amen.

Psalm 115.

Aleluja! Veroval sem, zatorej sem govoril; toda silno sem bil ponižan.

Rekel sem v svoji težavi: Vsak človek je lažniv.

Kaj hočem vrniti Gospodu za vse, kar mi je dodelil?

Kelih zveličanja bom vzel, in ime Gospodovo bom klical.

Svoje obljube bom Gospodu opravljal vpričo vsega njegovega ljudstva.

Draga je pred Gospodovim obličjem smrt njegovih svetih.

O Gospod, saj sem tudi jaz tvoj hlapec; tvoj hlapec sem in sin tvoje dekle. Ti si raztrgal moje vezi.

Tebi bom daroval hvalni dar, in ime Gospodovo bom klical.

Svoje obljube bom Gospodu opravljal vpričo njegovega ljudstva.

V lopah Gospodove hiše, sredi tebe, Jeruzalem!

Čast bodi Očetu . . .

V. Hvaljeno, češčeno, slavljeno in zahvaljeno naj vekomaj bo.

O. Jezusa Kristusa, večnega velikega duhovnika, presveto Rešnje Telo.

(Molitev za sv. očeta in vse potrebe sv. Cerkve:)

Češčena Marija. (Trikrat.)

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.

Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. O Bog, naše pribežališče in naša moč, ozri se milostno na ljudstvo, k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, božje Porodnice, svetega Jožefa, njenega ženina, svojih svetih apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete Cerkve. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

S v e t i n a d a n g e l M i h a e l, brani nas v boju; bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha. Ukroti naj ga Bog, ponižno za to prosimo. In ti, vodnik nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo močjo v pekel pahni. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!
Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik svetá,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,
Sveti Mihael,
Sveti Gabriel,
Sveti Rafael,
Vsi sveti angeli in nadangeli, prosite za nas!
Vse svete vrste zveličanih duhov,
Sveti Janez Krstnik,
Sveti Jožef,
Vsi sveti očaki in preroki,
Sveti Peter,
Sveti Pavel,
Sveti Andrej,
Sveti Jakob,
Sveti Janez,
Sveti Tomaž,
Sveti Jakob,

Sveti Filip,
Sveti Jernej,
Sveti Matej,
Sveti Simon,
Sveti Tadej,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
Vsi sveti apostoli in evangelisti,
Vsi sveti učenci Gospodovi,
Vsi sveti nedolžni otroci,
Sveti Štefan,
Sveti Lavrencij,
Sveti Vincencij,
Sveti Fabijan in Sebastijan, prosita za nas!
Sveti Janez in Pavel,
Sveti Kozma in Damijan,
Sveti Gervazij in Protazij,
Vsi sveti mučenci,
Sveti Silvester,
Sveti Gregorij,
Sveti Ambrozij,
Sveti Avguštin,
Sveti Hieronim,
Sveti Martin,
Sveti Nikolaj,
Vsi sveti škofje in spoznavalci,
Vsi sveti učeniki,

Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Dominik,
Sveti Frančišek,
Vsi sveti mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,
Sveta Agata,
Sveta Lucija,
Sveta Neža,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija,
Vse svete device in vdove,
Vsi svetniki in svetnice božje,
Bodi nam milostljiv,
prizanesi nam, o Gospod!
Bodi nam milostljiv,
usliši nas, o Gospod!
Vsega hudega — reši nas, o Gospod!
Vsega greha
Svoje jeze
Nagle in neprevidene smrti
Skušnjav hudičevih
Jeze, sovraštva in vse hude volje
Duha nečistosti
Treska in hudega vremena
Šibe potresa
Kuge, lakote in vojske

Večne smrti
Po skrivnosti svojega svetega učlovečenja
Po svojem prihodu
Po svojem rojstvu
Po svojem krstu in svetem postu
Po svojem križu in trpljenju
Po svoji smrti in svojem pokopu
Po svojem svetem vstajenju
Po svojem čudežnem vnebohodu
Po prihodu tolažnika Svetega Duha
Na dan sodbe
Mi grešniki — prosimo te, sliši nas!
Prizanesi nam, — itd.
Odpusti nam,
Pripelji nas k pravi pokori,
Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev,
Ohrani apostolskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri,
Ponižaj sovražnike svete Cerkve,
Varuj našega cesarja,
Daj krščanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo soglasje,
Daj vsemu krščanskemu ljudstvu mir in edinost,
Potrdi in ohrani nas vse v svoji sveti službi,
Povzdigni naše misli k nebeškim željam,
Povrni vsem našim dobrotnikom z večnimi darovi,

Reši duše naše in naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov večnega pogubljenja,
Daj in ohrani sad zemlje,
Daj vsem vernim dušam večni pokoj,
Usliši nas,
Sin božji,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . (dalje tiho).

V. In ne vpelji nas v skušnjavo,
O. Temveč reši nas hudega.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč; Gospod, hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se sramujejo, * kateri mi strežejo po življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi, * kateri mi hudo želé.

Zavrnejo naj se hitro osramočeni, * kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in veselé naj se v tebi vsi, kateri te iščejo; * in kateri ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno govore: Hvaljen bodi Gospod!

Jaz pa sem revež in siromak, * Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti, * Gospod, nikar se ne múdi!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu; * kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom,
O. ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod, močen stolp,
O. pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.
O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in

osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod, ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, Gospod, našega cesarja in usliši nas na dan, ko kličemo k tebi.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za verne duše v vicah.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In váruj jih s Siona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo.

O Bog, ki ti je lastno, da vedno usmiljenje skazuješ in prizanaš, sprejmi

naše prošnje, naj nas in vse tvoje služabnike, katere veže grehov veriga, milostno odveže tvoje dobrotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše ponižne prošnje in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam z odpuščenjem vred dobrotljivo mir podeliš.

Skaži nam milostno, Gospod, svoje neizrekljivo usmiljenje, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ki jih zanje zaslužimo, rešiš.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitev svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

O Bog, ki od tebe izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in da bodo časi po zatrtem strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojemu Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

V. Hvalimo Gospoda.
O. In zahvaljujmo Boga.
V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.
O. Amen.
V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.
O. Amen.

Sklep.

Jezus Kristus, preljubi moj Odrešenik, obljubil si nam, da nam bo dal Oče vsega, česarkoli ga bomo prosili v tvojem imenu, in to me nedopovedljivo tolaži.

Poglej, nisem se zanašal na svojo pravičnost, ampak zaupal sem le v tvoje usmiljenje, ko sem te goreče prosil pomoči tvoji sveti Cerkvi in pa milosti tvojim služabnikom! Preden odmolim, naj prosim prav po otroško zaupno še tvojo presveto Mater, da bi skrbno varovala vse duhovnike celega sveta.

O Marija, Mati večnega velikega duhovnika in mati vseh umrljivih duhovnikov, izprosi vsem duhovnikom modrost, sveto življenje in pobožno srce! Izprosi jim, da bodo zložno obdelovali Gospodov vinograd, in tvoja vse-

mogočna priprošnja naj obvaruje vse duhovnike nevredne svete maše!

Spomni se tudi, o Jezus, vseh mojih prijateljev in dobrotnikov (udov in pospeševalcev bratovščine vednega češčenja), vseh vernikov, da bi vztrajali v pravi veri, spomni se vseh nevernikov, da bi se vrnili v naročje svete Cerkve, in da bi bili tako vsi eno! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Dvanajsta ura.

Za blagor domovine.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Zaupno pristopimo k Jezusu, skritemu v najsvetejšem Zakramentu, mogočnemu Kralju vseh narodov, in počastimo ga prav ponižno.

Prav iskreno ga prosimo, naj se milostljivo ozrè na našo domovino!

Pokleknimo pred Najsvetejše in zahvalimo Jezusa prav iz srca za neskončno usmiljenje, katero goji njegovo presveto Srce za ves svet!

Pridite, počastimo ga z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum.

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu, in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Jezus, spoznam in občudujem tvojo neizrekljivo ljubezen, katera te je gnala, da ostaneš pri nas, ubogih nevrednih ljudeh, do konca sveta.

Noč in dan si v najsvetejšem Zakramentu pripravljen deliti svoje milosti onim, ki v te verujejo, te molijo in z otroškim zaupanjem prosijo tvojega močnega varstva.

Tudi v naši domovini si si izbral prebivališče, skrit v tabernaklju naših oltarjev, in nas hrepeneče pričakuješ. Tu uslišiš naše prošnje, nas tolažiš v bridkostih in nam pomagaš v dušnih in telesnih potrebah.

Ali ljudje ne spoznajo tvoje neizmerne milosti. Samega te pusté v tvojem svetišču in iščejo minljivega veselja tega sveta.

Na razne načine zaničujejo in zasramujejo tvojo skrivnostno pričujočnost v najsvetejšem Zakramentu.

O Jezus, potrt in globoko užaljen padem pred teboj na kolena in te pro-

sim v imenu naše domovine odpuščenja, milosti in usmiljenja. Zanesi, o Gospod, zanesi svojemu ljudstvu, katero si odkupil s svojo drago krvjo! Kesam se svojih grehov in te prosim odpuščenja svojih grehov in drugih izgubljenih grešnikov naše domovine.

Jezus, luč resnice, razsvetli temo onih, ki te ne poznajo, vnemi srca onih, ki te ne ljubijo, da te molijo vsi ljudje v skrivnosti tvoje ljubezni in prav goreče izrekajo:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Priprava.

Božji Zveličar, kako tolažljiva je tvoja obljuba, da hočeš vse pokrepčati, ki pridejo k tebi obteženi in utrujeni! Kam se hočem zateči, če ne k tebi? Kje naj iščem pomoči v svoji in tuji sili, če ne pri tebi, o Jezus, saj je tebi Oče vse izročil?

Ti si ljubezen in dobrotljivost sama; usliši torej mojo ponižno prošnjo za časni in večni blagor naše domovine, ker le iz tvoje vsemogočne in dobrotljive roke prejemamo blagoslov in srečo.

Tvoje ljubeznivo Srce se je usmililo velike množice, ki te je spremljala tri dni v puščavi. Čudovito si nasitil lačno ljudstvo s peterimi kruhi in dvema ribama, da ni opešalo, vračaje se na svoj dom.

To pomnoženje kruha je bilo predpodoba še veliko večjega čudeža: glej, vsak dan se spremeni po mašnikovem povelju kruh v tvoje presveto telo in kri; in s tem presvetim kruhom hraniš tisoče in tisoče vernikov po svoji neskončni ljubezni.

Kako ljubezniv si bil nasproti nehvaležnemu, nezvestemu mestu Jeruzalemu! Kakor koklja svoja piščeta, tako si hotel ti zbrati okoli sebe njegove otroke; pa točil si solze srčnega pomilovanja, videč v svoji vsevednosti njegov bližnji pogin.

Ozri se milostljivo, o dobrotljivi Zveličar, na našo domovino! Odvrni od nje vse nesreče, osreči jo s svojim blagoslovom na priprošnjo brezmadežne Device in Matere božje Marije!

Za ohranjenje in razširjanje prave vere.

Sveta Cerkev, ki te je Jezus Kristus na skalo sezidal, tebe ne bodo premagala peklenska vrata! Ti si srečni raj,

ki ga je Jezus zasadil z lastno roko in namočil s svojo dragoceno krvjo!

Ti pa, najsvetejši Zakrament, si drevo življenja sredi rajskega vrta; tvoj sad daje moči resnični svetosti našega življenja. Ti si solnce milosti, razsvetljuješ cerkev in ves svet, si središče duhovnega življenja, središče svete vere. Moj Gospod Bog! Molim te svojega Stvarnika in trdno v te verujem. Molim te svojega Odrešenika in otroško zaupam v te, neskončno dobroto in lepoto. Molim te ženina svoje duše, in te iskreno ljubim svojega mogočnega kralja. Tebi, nebeškemu učeniku, sem pokoren, tebe zahvaljujem za milost prave vere, katero si dal in ohranil naši domovini.

Toda, o nebeški Zveličar! knez teme preganja mašnike, tvoje izvoljeno ljudstvo, ki si si ga pridobil s svojo dragoceno krvjo; preganja jih hudobni svet in mnogo ljudi, ki so nekdaj živeli v luči prave vere, sedaj pa životarijo v temi zmote in nevere.

O Jezus, usmili se svojega ljudstva, ohrani ga v pravi veri in daj milost izgubljenim dušam, da se povrnejo v varno zavetje svete Cerkve!

Usmili se, o neskončno usmiljeni

Zveličar, onih izgubljenih duš, katere si sicer odrešil s svojo dragoceno krvjo, pa živé sedaj v smrtni senci greha! Razsvetli jih z žarki svoje milosti, da spoznajo svoje napake, ojači njihovo slabo in omahljivo voljo, da z odločnostjo in pogumom sprejemajo tvojo milost!

Tvoja nebeška postava, o Gospod, je čistejša od zlata, dražja od najdražjih biserov, srcu slajša od najslajšega medú. Tvoja postava je svetlo solnce duhov, veselje malih, katerim Oče razodene, kar prikrije prevzetnežem sveta. Očisti in ozdravi srca krivovercev, o Gospod, in nebeško solnce resnice naj odžene temo njih zmot!

Pripelji, o Jezus, dobri pastir, vse izgubljene ovčice k svoji čedi nazaj, da postane en pastir in ena čeda, da te vsi v edinosti vere moremo moliti in častiti!

O sveto mesto Sion, odpri svoja vrata, da se vrnejo tvoji blodeči otroci, kateri dosedaj niso živeli po božjem Duhu.

O Marija, premagovalka krivih ver, prosi za naše izgubljene brate in sestre, da svetloba svete resnice prežene temo njih zmot, ker iz tebe je izšlo solnce resnice, Kristus, naš Bog!

V. Prosi za ljudstvo! Podpiraj služabnike oltarja, prosi za pobožno ženstvo in pomagaj vsem, ki te na pomoč kličejo!

O. Kajti iz tebe nam je izšlo solnce resnice, Kristus, naš Bog.

Za spreobrnjenje grešnikov.

O Bog! ti si po vesoljnem potopu pripel na nebo mavrico v znamenje svojega usmiljenja in svoje sprave z grešnimi ljudmi. Pa tudi najsvetejši Zakrament je znamenje tvoje ljubezni, s katero ponujaš grešnikom odpuščenje, milost in spravo.

Kako je mogoče, o ljubi Jezus, da se ti navzlic temu znamenju miru nehvaležni ljudje ustavljajo in zametujejo tvojo ljubezen in milost?

Ne pripusti, o moj usmiljeni Zveličar, da se duše na veke pogubé, katere si s svojo dragoceno krvjo odkupil in s strašno smrtjo na križu odrešil! Milostljivo se ozri na svoje ljudstvo, za katero si se dal grozovito mučiti in si hotel zanje sramotno umreti. O Jezus, omeči srca trdovratnih grešnikov in reši jih! O Jezus, ti ljubiš duše, saj si prišel na zemljo iskat in zveličat, kar

je bilo izgubljenega; ne pahni torej nobene duše v večno pogubljenje!

Usmili se, o moj Jezus, po svojem velikem usmiljenju vseh onih, ki hodijo še po široki cesti pogube! Razsvetli jih s svojo nebeško svetlobo, omeči njih trdo srce, ojači njihovo slabost s svojo vsemogočnostjo, da spoznajo silno nevarnost, ki jim preti, in da se z resnično pokoro s teboj spravijo!

O Gospod, ti razodevaš svojo vsemogočnost in dobroto s tem, da prizanašaš; zato tolaži pokoreče se spreobrnjence, sprejmi jih s tako gorečo ljubeznijo, kakor je oče v svetem evangeliju sprejel izgubljenega sina, ko se je skesan in ponižen povrnil domov.

V. Spreobrni nas, o Gospod, naš Zveličar!

O. In odvrni od nas svojo jezo!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o ! O Gospod Jezus Kristus, usmili se ubogih ljudi, ki so v svoji zaslepljenosti v grehe zamotani; daj jim skesano in ponižno srce, da se k tebi povrnejo, Očetu usmiljenja. Daj, o Gospod, da greh ne vlada več tvojemu ljudstvu, marveč, da s pravo bogoljubnost-

jo, gorečnostjo v tvoji sveti službi, z nravnim življenjem, pravimi krepostmi in s svetostjo vredna postane naša domovina tvojega dopadajenja in obilnega blagoslova. Amen.

O Marija, pribežališče grešnikov, Mati božja, ne pripusti, da zavrže tvoj božji Sin svoje kazni vredne otroke, ampak sprosi jim milosti in usmiljenja. Milostljivo se ozri na nas vse, ki vzdihujemo pod težo mnogoštevilnih grehov in po tem žalostnem življenju nam pokaži Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! Amen.

Za stanovitnost nedolžnih.

O Bog, izvor nedolžnosti, poslal si svojega edinorojenega Sina na svet, da je s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo izbrisal podedovani greh in nam zopet pridobil s svetim krstom milost prerojenja in svete nedolžnosti: usliši mojo prošnjo za nedolžne duše v tvojem svetem prebivališču.

Tvoja ljubezniva previdnost je odtegnila one nedolžne duše, tvoje ljubljene otroke, nevarnostim, v katerih bi bili izgubili veliki zaklad nedolžnosti. Obvaruj jih tudi v prihodnosti zalezovanja

hudobnega sovražnika in goljufivega veselja in minljivih nasladnosti sveta, da čisti, v svatovski obleki, stopijo pred tvoj sodnji stol in prejmejo venec večnega življenja!

V. Blagor onim, ki brez madeža hodijo po svojih potih.

O. Ki hodijo po postavi Gospodovi!

V. Blagor onim, ki so čistega srca.

O. Ker oni bodo Boga gledali!

V. Čujte in molite.

O. Da ne padete v skušnjavo!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride k tebi!

M o l i m o ! Gospod Jezus Kristus, prijatelj čistih duš, ki si moral tudi za nedolžne svojo najsvetejšo kri preliti, da si jih očistil izvirnega greha in jim odprl nebeška vrata, užgi v njih srcu vedno bolj gorečo ljubezen do Boga in daj jim milost stanovitnosti do konca življenja!

Okrepi jih s svojim najsvetejšim Zakramentom, da premagajo vse notranje in zunanje sovražnike in da te bodo enkrat, kakor si jim obljubil, iz obličja v obličje gledali. Amen.

O Marija, najčistejša Devica, prosi Jezusa za vse čiste in nedolžne duše in

zapri jih v svoje brezmadežno materino srce! Amen.

Za mir in edinost krščanskih vladarjev in narodov.

Kakor je golobček prinesel oljikino vejico v Noetovo ladjo, tako si tudi ti, o Jezus, prinesel na zemljo mir in ga zapustil svojim učencem. Daj, da med krščanskimi knezi in narodi zavlada oni mir, ki ga svet ne pozna!

O Bog, ti si rekel: Po meni kralji kraljujejo in zapovedniki določujejo, kar je pravično; po meni poglavarji gospodujejo, in mogočni pravico določujejo. Daj krščanskim vladarjem svojo pravičnost, da sodijo tvoje ljudstvo po tvojih večnih postavah!

Daj, o Gospod, kraljem in knezom tega sveta svojega Duha, da podpirajo uboge, pomagajo zapuščenim in z očetovsko skrbjo vladajo svoje podložnike!

Gospod Jezus Kristus, ki si združil ljudstva v edinosti vere, daj krščanskim vladarjem in njih svetovalcem duha miru in zveži srca vladarjev in njih podložnikov z vezjo ljubezni in zvestobe!

Ne dopusti, da poglavarji začno kaj takega, kar bi žalilo tvojo božjo čast in kalilo mir sv. Cerkve.

O Bog, ti obujaš v naših srcih sveto hrepenenje, vse pravično ukrepaš po svojih modrih sklepih. Daj nam, svojim služabnikom, oni mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca vedno pokorna tvojim zapovedim, da rešiš našo dobo vseh hudih nevarnosti, da boš naš zaščitnik! Amen.

O Marija, kraljica miru, obvaruj krščanske poglavarje in narode in izprosi jim duha prave čednosti in strahu božjega; saj je Gospod usmiljen od roda do roda onim, ki se ga boje! Amen.

V. O Marija, pomoč kristjanov.

O. Prosi za nas, da postanemo vredni obljub Kristusovih! Amen.

Za odvrnitev božjih kazni.

Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin večnega Očeta! prikazal si se Mozesu v gorečem grmu, da si oznanil rešitev judovskega ljudstva iz sužnosti. Molim te v najsvetejšem Zakramentu in te goreče prosim: Reši in potolaži svoje izvoljeno ljudstvo! Ti si veliki duhovnik Boga Očeta; sam se daruješ, da potolažiš njegovo pravično jezo.

V najsvetejšem Zakramentu prosiš neprenehoma svojega Očeta, da dodeli

grešnikom milost in usmiljenje. Milo te prosim, pokaži nebeškemu Očetu svoje svete rane, svoje bolečine, ki si jih pretrpel, svoj križ, na katerem si svojo drago kri prelil! Tvoja sveta kri naj izmije naše grehe in kazni, ki nam jih je razžaljenje božje nakopalo!

Odvrni od naše domovine svoje ostre kazni in ne spominjaj se naših brezštevilnih grehov, marveč usmili se je po svojem neskončnem usmiljenju.

Obvaruj, o dobrotljivi Jezus, svoje ljudstvo nerodovitnosti zemlje, bliska, groma, šibe potresa, lakote, nalezljivih bolezni, vstaj in vojskâ.

O Jezus, zanesi nam! O Jezus, usliši nas! O Jezus, usmili se nas! Daj, da prejmemo milost pred teboj, odvrni od naše domovine hude kazni za tako številne grehe!

Naša ljubezen in češčenje najsvetejšega Zakramenta naj te vsaj nekoliko odškoduje za veliko nečast, ki so ti jo kdaj delali hudobni ljudje v naši domovini. Usmili se jih in odpusti jim njih hudobijo!

Povišaj in poveličaj svojo Cerkev v naši slovenski domovini, usliši ponižne prošnje za naše škofe in za vse duhovnike slovenske.

Molitev za škofe in duhovnike.

Nebeški Zveličar, prosimo te zaradi neskončnega usmiljenja tvojega Srca: ozri se milostno na stiske katoliške Cerkve, ki si jo odkupil s svojo dragoceno krvjo! Bodi ji vsemogočni zaščitnik, podeli ji obilen blagoslov, da more v miru in pokoju hraniti tebi izročene nebeške zaklade!

Daj milost, o Jezus, svojemu vidnemu namestniku, škofom in mašnikom milost, da se modro, pogumno in krepko bojujejo zoper svet in pekel!

Ojači jih v boju zoper vse sovražne napade, odzvemi jim strah pred ljudmi, podeli jim moč, da vse sovražnike slavno premagajo, stanovitni v veri ostanejo in kakor tvoji pravi učenci in nasledniki zaradi pravice rajši vse pretrpe, da, rajši življenje izgube, kakor pa nezvesti postanejo!

Bodi jim, o Jezus, vodilna zvezda na njih težavnih potih, ostani pri njih s svojo milostjo, brani jih v nevarnostih in podeli jim mir v nadlogah!

O Marija, Mati usmiljenja prosi za nje!

O Marija, naša priprošnjica, priporočaj jih! Amen.

M o l i m o ! Večni Oče, darujemo sveto kri, trpljenje in smrt Jezusa Kristusa, bolečine preblažene Device Marije in svetega Jožefa v zadoščenje za naše grehe, v tolažbo ubogih duš v vicah, za potrebe matere svete Cerkve in za spreobrnjenje grešnikov.

Molitev k najsvetejši Devici.

Mogočna kraljica, nebeška vladarica angelov! Že v začetku ti je Bog določil sveto in mogočno nalogo, da boš satanu glavo strla. Prosim te ponižno, pošlji legije angelskih trum, da s tvojo močjo zasledujejo peklenske duhove in jih v brezdno pogube pahnejo!

»K d o j e k o t B o g?«

Sveti angeli in nadangeli, branite nas, čuvajte nas!

O dobra in milostna Mati, ostani naša ljubezen in naše upanje! Amen.

Molitev za blagoslov domovini.

O dobrotljivi Jezus, skrit v najsvetejšem Zakramentu! Glej, pred teboj klečim in te prosim blagoslova naši domovini! Tvoja nebeška rosa naj rosi nanjo, da cvete kakor lilija, da bo nje krasota slična lepoti oljike, njenih kreposti duh kakor dišave Libanona!

Najvišji Bog, izvor sreče, blagoslovi svoje ljudstvo, ki si ga ustvaril, odrešil in posvetil!

Večni Bog, ki ostaneš pri nas v najsvetejšem Zakramentu do konca dni, blagoslovi svoje dediče, ki si jih zase pridobil s svojo dragoceno krvjo!

Vsevedni Bog, tebi ne ostane nič prikritega, čeprav si v svojem veličastvu skrit v podobi kruha, blagoslovi svoje ljudstvo, ki ga vladaš s svojo previdnostjo!

Vsemogočni Bog, čigar moči se ne more nihče ustavljati, blagoslovi našo domovino, da ji ne bo nihče kalil miru in edinosti!

Sveti Bog, pred teboj skrivajo serafi svoje obličje, ko te molijo; blagoslovi svoje ljudstvo, da te bo na veke slavilo in hvalilo!

V. O Gospod, tvoje obličje naj nas razsvetljuje in tvoj blagoslov naj na nas rosi!

O. Pokaži nam svoj obraz, in bomo rešeni!

V. Glej milostno na svoje služabnike, o Gospod, in vodi njihova dela!

O. Luč Gospodova bodi nad nami, in on naj vodi dela naših rok!

V. Da moremo z veselim srcem moliti:

Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo!

Blagoslov vsemogočnega Boga Očeta, Sina in Svetega Duha naj rosi vedno na nas in našo milo domovino! Amen.

Molimo! O Bog, kateri na pravo pot nazaj vodiš one, ki so jo zgrešili, in zbiraš one, ki so se razkropili, in zbrane varuješ, dodeli milostno, prosimo, vsem krščanskim narodom milost zedinjenja; da, zapustivši vse prepire in zedinjeni s pravim pastirjem tvoje Cerkve, bi mogli prav te ljubiti in ti služiti v edinosti in miru.

O Bog, kateri si podelil blaženemu apostolu Petru ključe nebeškega kraljestva in mu izročil oblast zavezovati in odvezovati: dodeli, da se mi po njegovi priprošnji oprostimo vezi naših grehov. Kateri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Večni Oče, darujemo ti častitljivo obličje tvojega ljubljenega Sina v čast in slavo tvojega svetega imena in v blagor domovine. Amen.

Sklep.

Preljubeznivi Zveličar, molim ponižno tvoje veličastvo! Bodi ti večna hvala za neštevilne dobrote, katere vedno skazuješ naši domovini!

Častimo in hvalimo Te, ker si se nas usmilil.

In ker očetov blagoslov otrokom hiše zida, skazuj nam še v prihodnje svojo očetovsko ljubezen!

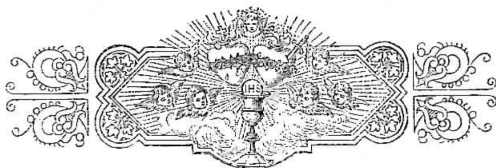
Blagoslovi in ohrani nas, da te moremo kot tvoj delež in tvoje ljudstvo hvaliti in moliti na veke! Amen.

O Jezus v presvetem Zakramentu, naj ti bodo všeč moje molitve, katere sem opravil za blagor naše domovine, in usliši mojo ponižno molitev in molitev tebi ljubih duš!

Spomni se tudi, preljubeznivi Zveličar, vseh mojih prijateljev in dobrotnikov (sosester in pospeševateljev vednega češčenja) in vseh onih, za katere sem posebno dolžan moliti; tvoj sveti blagoslov nas stôri časno in večno srečne! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 173.

Trinajsta ura.

Za samostane in za družbo vednega češčenja.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 186.

Počeščenje.

Molimo Kristusa v presvetem Zakramentu!

Pridite, poveličujmo Gospoda, slavimo Boga svojega Odrešenika; zgodaj pridimo pred njegovo obličje in ga poveličujmo s hvalnicami!

Pridite, molimo Boga, najvišjega vladarja vseh kraljev; ker v svoji oblasti ima vse zemeljske meje in višave gorá!

Pridite in molimo Boga!

Saj on je ustvaril suho zemljo; pokleknimo pred njega, zakaj on je naš Bog, mi pa smo njegovo ljudstvo in ovce njegove paše!

Pridite, molimo in počastimo ga z vsemi angeli in svetniki nebeškimi:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Veliki in čudoviti Bog, eden v bistvu in trojen v osebah! Poklical si nas revne in slabe stvari, da te vedno molimo v presvetem Zakramentu.

Glej! molimo te s pobožnim, skesanim in ljubečim srcem.

O Jezus, veselje čistih duš, ki se paseš med lilijami, kako bi se upali te moliti, ker smo tako slabi in smo te tolikrat žalili?

S skesanim srcem te prosimo, odpusti nam naše grehe in ne oziraj se na grehe celega sveta!

Prosimo te, odpusti vse grehe, s katerimi je kdo razžalil presveti Zakrament in s katerimi ga nehvaležni ljudje še žalijo!

O Jezus, hrana angelov, hotel si ljudi hraniti in krepčati s svojo drago krvjo

in s svojim mesom na potu do neba, hotel si jim biti zastava večnega življenja.

Oni pa zaničujejo tvojo ljubezen, te puste osamelega v tabernaklju in hitijô za svetnim veseljem.

V zadoščenje za toliko razžaljenje darujemo ti, o Jezus, vse svete maše, ki se bero po vsem svetu, ljubezen in češčenje preblažene Device Marije in ponižno češčenje vseh angelov in svetnikov.

Darujemo same sebe tebi, o predobrotljivi Zveličar, kot žgavno daritev ljubezni in sprave, in smo pripravljeni podvreči se vsem kaznim, katere si je zaslužil svet s svojimi grehi.

Z vsemi nebeškimi angeli, katerih imenitno službo vednega češčenja opravljamo tu na zemlji, kličemo k tebi: zanesi, o Gospod, svojemu ljudstvu; odpusti onim, ki tavajo v zmoti, razsvetli zaslepljene, da te spoznajo vsi ljudje in te ljubijo in z nami kličejo:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Pobožnost pred najsv. Zakramentom

(za samostane in družbe vednega češčenja:)

O presveti Zakrament, ti čudovita skrinja zaveze, v kateri ni zapovedi,

ampak je resnično in bistveno pričujoč sam postavodajalec, ni mane, marveč Jezus, pravi kruh življenja, ni Aronove palice, ampak Kristus, veliki duhoven po redu Melkizedekovem, molim te v goreči ljubezni!

O svetišče, v katerem biva najsvetejše in najdražje!

Ti, o Jezus, si si izvolil to svetišče za svoje stanovanje in si vedno med nami! Molim te v hvaležni ljubezni!

Gospod Jezus Kristus! Ti si nas izvolil in poklical, da vedno molimo tvoj presveti Zakrament, da se mi, tvoje stvari, kar najtesneje združimo s teboj.

Nekdaj, o Jezus, smo bili izgubljene ovčice, a sedaj smo se spreobrnili k tebi, pastirju in vodniku naših duš.

Daj nam, da živimo v svojem stanu ponižno, krotko in potrpežljivo, da se ljubimo in smo kakor prvi kristjani eno srce in ena duša!

Posveti nas, o Zveličar, da slečemo starega človeka in oblečemo novega, ki je ustvarjen po tvoji podobi v svetosti in pravičnosti!

Stôri tvoja milost, da hodimo za teboj kot tvoji zvesti otroci, hodimo v tvoji luči in ljubezni, kakor si nas ti ljubil in si se za nas daroval!

O Bog, Kralj nebes in zemlje, usliši svoje otroke, ki glasno kličejo k tebi in se popolnoma posvetijo tebi in tvoji službi!

Usmili se naše hiše božje, da bo kraj prave kreposti in svetosti! Daj nam stanovitnosti, da bomo vse prezirali, kar bi nas moglo ločiti od tvoje ljubezni! Daj nam moč, da vse storimo, kar od nas tirja naš vzvišeni poklic.

Varuj in brani nas pred zapeljivim svetom. Saj si ti, o Jezus, molil: »Oče, prosim te za te-le, ne za svet prosim jaz, ampak za te, katere si mi izročil; kajti oni so tvoji! Svet jih sovraži, ker niso od sveta, kakor tudi jaz nisem od sveta.«

Kdo bi nas mogel varovati pred zapeljivim svetom, kakor ti, o Gospod?

Daj, da čujemo in molimo in s strahom in trepetom skrbimo za svoje zveličanje, da ostanemo čisti in kdaj dobimo venec izvoljenih, katerega si od vekomaj pripravil tem, ki ostanejo zvesti v tvoji ljubezni do konca.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

O presveti Zakrament! Ti si čudovita skrivnost, katera hrani častitljivo telo Jezusovo in predragoceno kri.

Po tebi, sveta večerja, katero nam je pripravil Jezus, hrepenim.

Daj mi, da se udeležim nebeške jedi, ki hrani vso radost in sladkost.

O Jezus! Ti bivaš kakor ljubeznivi oče v naših cerkvah in skrbiš za svoje otroke.

Kakor solnce ne obseva samo ceder na Libanonu, marveč tudi travico, tako gleda tudi tvoje ljubeznivo oko skrbno na nas, nevredne otroke.

Ti živiš ptičke in čudovito oblačiš lilije na polju, in kakor si vse iz ljubezni ustvaril, tako hraniš tudi svoje stvari iz ljubezni in usmiljenja.

On, ki je dal svojega edinorojenega Sina za nas, ali nam ni dal ž njim vsega?

Z otroškim zaupanjem se izročimo tvoji božji previdnosti, in nam je le to na mari, da smo Zveličarju všeč.

Ozri se na svoje izvoljeno ljudstvo, katero si izpeljal iz Egipta! Usliši naš klic in razveseli nas, da živimo in poveličujemo tvoje ime!

O. ne zapri ustnic tem, ki te hvalijo, o Bog!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Pobožnost sv. rožnega venca.

(Moli se v ponedeljek in četrtek veseli del, v torek in petek žalostni, in v sredo, soboto in nedeljo častitljivi del.) — Po vsakem odstavku se dostavi:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Molitev v čast preblaženi Devici.

Kraljica nebes, kraljica angelov, ki si od začetka prejela od Boga moč in oznanilo, da boš strla satanu glavo, prosimo te ponižno, pošlji svoje svete trume, da s tvojo pomočjo preganjajo peklenske duhove, jih povsod zatirajo, osramoté in v brezdno pahnejo!

»Kdo je kot Bog?«

Angeli in nadangeli, branite in varujte nas!
O dobra in ljubezniva mati, ti ostaneš Mati ljubezni in upanja! Amen.

V čast sv. Jožefu.

Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino.
V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči.

K sv. Frančišku.

Bodi pozdravljen, sveti Frančišek, luč domovine, vzor kreposti, goreči seraf v ljubezni do Jezusa, ki te je poveličal z znamenji ran!
Oče ubogih, skrbi za svoje otroke, uči nas prave svetosti, da na tvojo priprošnjo zadobimo večno življenje!
V. Gospod, ti si svojega služabnika Frančiška zaznamoval.
O. Z ranami našega odrešenja.
O Gospod Jezus Kristus, ki si obnovil rane svojega svetega telesa na telesu blaženega očeta Frančiška, da bi ob času mrzlote sveta v naših srcih nanovo in čvrsto vnel ogenj svoje svete ljubezni, dodeli nam milostno, da po njegovi priprošnji in zasluženju stanovitno nosimo križ in delamo vreden sad pokore! Ki živiš in kraljuješ na vekomaj. Amen.

K sv. Antonu Padovanskemu.

V. Bog se nas usmili po priprošnji svetega Antona.
O. In žar njegovega obličja naj odseva na nas!

Vsemogočni, večni Bog, ki obsevaš svojega spoznavalca s čudovitim svitom, dodeli nam milostno, da po njegovi priprošnji dosežemo, česar potrebujemo! Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prošnja za blagoslov.

Psalm 66.

Bog se nas usmili in nas blagoslovi; naj razsvetli svoj obraz nad nami, in se nas usmili!

Da spoznamo tvojo pot na zemlji, nad vsemi narodi tvoje zveličanje.

Ljudstva naj te slavé, o Bog, slavé naj te vsa ljudstva!

Vesele in radujejo naj se narodi; zakaj ti sodiš ljudstva po pravici in vodiš narode na zemlji.

Ljudstva naj te slavé, o Bog, slavé naj te vsa ljudstva!

Zemlja bo dala svoj sad. Blagoslovi naj nas Bog, naš Bog!

Blagoslovi naj nas Bog, in boje naj se ga vse pokrajine zemlje.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Mogočni Bog, ti si kazal izraelskemu ljudstvu pot v obljubljeno deželo po oblačnem stebru; tako nam sveti presveti Zakrament v čudovitem svitu in nam kaže pot v nebo!

Presveti Zakrament je sedež tvoje ljubezni, s katerega vladaš svojo Cerkev v ljubezni, srca vernih razsvetljuješ in jih peljeÅ¡ v zveličanje!

Rôsi milosti na našo družino, da bo cvetela kakor lilija in gojila krepost, da bo veličastna kakor oljikino drevo in bo dišala kakor Libanon!

Blagoslovi nas, da živimo čisto in sveto!

Blagoslovi to cerkev, katera je posvečena tvojemu vednemu češčenju, da se bo tvoje ime na tem kraju vedno slavilo!

Blagoslovi, preljubeznivi Zveličar, svoje otroke, kateri te noč in dan molijo, hvalijo, slavé in časté!

Sveti Bog, pred katerim celo serafi

skrivajo svoje obličje: blagoslovi to skupščino, da te na veke hvali!

Ljubeznivi Bog, blagoslovi nas vse in daj nam uživati slast svoje ljubezni!

V. Gospod, čigar last so nebesa, zemlja in vse, kar je na njej.

O. Tvoje ime smo klicali nad sebe!

V. Stôri, da imamo vsega v obilici.

O. Odpri svoj najboljši zaklad, nebesa, in blagoslovi vse naše delo!

V. Da te z veselim srcem hvalimo, slavimo in molimo vekomaj.

O. Jezus, v presvetem Zakramentu!

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o ! Preljubeznivi Zveličar, čigar veličastvo ponižno molimo, bodi ti vedna zahvala za neštevilne dobrote, s katerimi si nas blagoslavljal; hvalimo in častimo te v gorečí ljubezni; zakaj ti si se nas usmilil!

In ker očetov blagoslov otrokom hiše zida, daj nam tudi spoznati, s kakšno ljubeznijo tvoja očetovska previdnost skrbi za one, ki so radi tebe vse zapustili!

Blagoslovi in brani nas, da te bomo kot tvoji blagoslovljeni otroci, kot tvoja izvoljena družba častili in hvalili vekomaj. Amen.

Blagoslov vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha, pridi nad nas in ostani vedno z nami! Amen.

V. Skaži nam, o Gospod, svojo milost.

O. In dodeli nam svoje zveličanje.

M o l i m o ! O Bog, ponižno te prosimo, dodeli nam, da po tvojem navdajanju hočemo, kar je prav, in po tvojem vodstvu delamo, kar je dobro. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

O Jezus, skriti Bog v presvetem Zakramentu, tvoje presveto obličje gleda vedno z ljubeznijo in usmiljenjem na moleče otroke!

Usliši moje ponižne prošnje, katere sem opravil za vse samostane in družbe vednega češčenja, za vse srečne duše, ki so se posvetile tako svetemu opravilu! Glej z usmiljenim srcem na vse, ki pospešujejo vedno češčenje, in na naše dobrotnike; dodeli, o Gospod, vsem, ki nam dobro storé, večno življenje!

O častitljivo obličje, čigar gledanje pravične neizrečeno osrečuje, ne daj, da bi se kaka duša pogubila, ki te časti v tem presvetem Zakramentu, marveč

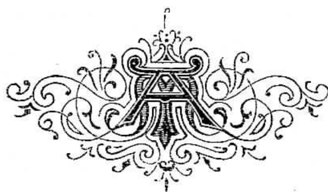
daj, da vsi pridemo v nebeški raj. Amen.

O Marija, naša Mati, naša Kraljica, varuj nas kakor svojo lastnino; zakaj tebi smo se posvetili; naj bomo popolnoma tvoji!

Vi angeli in svetniki, branite nas! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Štirinajsta ura.

Obujenje vere.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Pridite, počastimo v živi veri Jezusa Kristusa, ki je prinesel vero z nebes!

Pridite, hvalimo Jezusa Kristusa, ki nam je razodel veličastvo troedinega Boga!

Pridite, počastimo Jezusa Kristusa, ki je v presvetem Zakramentu resnično in bistveno pričujoč!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Bog, ti si poslal svojega edinorojenega Sina na svet, da bi odprl ljudem nebo. Ubogi zaslepljeni ljudje pa zametujejo njegov nauk, njegovo Cerkev, duhovnike, zakramente in tavajo v smrtni senci.

Nočejo verovati, da je Jezus res pričujoč v tem Zakramentu, in zametavajo milosti, katere tekó iz tega studenca.

Mnogo jih sicer veruje v čudovite skrivnosti, katere so v tem Zakramentu skrite, a njih vera ni živa in ljubezen je mrzla; brez pobožnosti in brez svetega strahu se bližajo nebeški večerji, katera ima v sebi vso radost in sladkost.

O Jezus, ko bi ti jaz mogel zadostiti za tako mlačnost in za razžaljenje, katero moraš trpeti v presv. Zakramentu.

V veliki ponižnosti in živi veri klečim pred teboj in te molim.

S skesanim srcem objokujem nevero in neizmerno nehvaležnost, s katero te svet vsak dan žali.

O moj usmiljeni Zveličar, razsvetli vendar uboge zaslepljene ljudi, da bodo verovali v tebe, te ljubili in molili!

Da bi pač žarek prave vere pregnal s sveta vso nevero in zmote!

O Jezus, usmili se nas, da nas ne bo preostro zadela tvoja pravičnost, ker smo tolikrat grešili! Amen.

Zahvala, da smo poklicani k pravi veri.

O predobrotljivi Jezus, moj Bog in moj Gospod, ki si skrit v presvetem Zakramentu, molim te z vernim srcem; spoznam, kako velika je ta milost, da si me poklical k pravi veri!

Češčena bodi vekomaj tvoja neskončna dobrotljivost, katera me je obvarovala pred večno smrtjo in me pripeljala na pravo pot do neba, kjer upam gledati tvoje veličastvo!

Zaradi vere se je imenoval Gospod v starem zakonu Bog Abrahamov, Izakov in Jakobov, in znamenje vere sta bila oblačni in ognjeni steber, katera sta vodila ljudstvo skozi puščavo, zakaj temna kakor oblak in jasna kakor ogenj je skrivnost svete vere.

Vera je dušna dragocenost, dragi zaklad srca, ki je združeno z Bogom, svetla luč, pred katero zgine goljufivi blesk sveta, ogenj, kateri spreminja naše namene, želje in dejanja v Bogu prijeten dar. Vera nas vodi k oltarju, k angelski mizi, kjer uživamo kruh, ki je

z nebes prišel; po veri se tesno združujemo z Jezusom.

Zato te zahvaljujem, o moj Bog, za neprecenljivo milost vere in te molim v skrivnosti vere, v Zakramentu ljubezni, kateremu bodi čast in hvala vekomaj! Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi Očetu . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Vera v zakrament sv. Rešnjega Telesa.

Preljubeznivi Zveličar, tvoja nezapopadljiva ljubezen te je nagnila, da si zapustil svoji Cerkvi najsvetejši Zakrament in v njem svojo resnično in bistveno pričujočnost!

O Jezus, trdno verujem v to veliko skrivnost! Verujem vse, kar uči o tem čudovitem zakramentu sveta katoliška Cerkev, steber in temelj resnice.

Presrčno te zahvaljujem, o moj Zveličar, za ta milostipolni zakrament, v katerem so vsi zakladi tvoje ljubezni skriti!

O čudovita beseda, ki so jo izgovorile tvoje ustnice: »To je moje telo, to je moja kri!«

Nebo in zemlja sta se čudila zaradi tolike ljubezni, in angeli so molili v največjem spoštovanju svojega skritega Boga v podobi kruha.

Te čudovite besede pa nisi le enkrat, o Jezus, na Sionu v obednici govoril, ampak ta beseda po tvojih duhovnikih doni naprej vsa stoletja in spreminja kruh in vino v tvoje telo in tvojo kri vsak dan, da, tisočkrat na dan.

O Jezus, verujem v to sladko besedo; verujem, da si v podobi kruha in vina po spremenjenju pričujoč z dušo in telesom, s krvjo in mesom, kakor Bog in človek ves in nerazdeljen, resnično in bistveno pričujoč.

O Jezus, ta najsvetejši Zakrament ni samo tvoja podoba, vidno znamenje tvoje ljubezni do človeških otrok, ampak ti sam si v sveti hostiji pričujoč, in sicer prav tako resnično, kakor si nekdaj resnično na zemlji bival in zdaj kraljuješ na desnici Očetovi v nebesih.

Najsvetejši Zakrament, v tebi resnično biva začetnik vse svetosti! Molim te v ponižni ljubezni in ljubeči ponižnosti.

Ta najsvetejši Zakrament si nam zapustil v svet spomin svojih čudežev, v hrano naših duš, kot krepak pripomoček

zoper naše vsakdanje grehe, v zastavo prihodnje slave in večnega življenja.

Ti si, moj ljubeznivi Zveličar, pravi Bog in pravi človek, katerega molim v sveti hostiji; tvoje presveto telo in tvoja presveta kri je. Ti sam si, o moj Jezus, katerega pri svetem obhajilu uživam ne le duhovno, ampak zakramentalno in resnično.

Pred teboj poklеknem, o Jezus Kristus v presvetem Zakramentu, verno in spoštljivo in molim tvoje božje veličastvo!

O Jezus, moj Bog in Zveličar, v presvetem Zakramentu!

Tebi bodi večna slava, večna hvala, večna ljubezen in večno češčenje!

Presrčno hrepenimo in želimo, o Jezus, da bi resnica zmagala, in da bi bili vsi kristjani edini v veri v presveti Zakrament in v češčenju tvojega v Zakramentu skritega božanstva in človečanstva.

O Jezus, daj, da ne bom omahljiv v veri v ta presveti Zakrament. Očisti in posveti moje srce, da bo tvoje dostojno stanovanje! Naj me kruh življenja krepča na tem zemskem potu v nebeško domovino, da te bom kdaj molil vekomaj v nebesih!

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi Očetu . . . (Trikrat.)

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo!

Učinki vere.

V duhu svete vere gledam tebe, o Jezus, začetnika in dokončavca vere, in v tvoji luči gledam luč.

Ti si pridobil moje srce s svojimi čudovitimi skrivnostmi; moj duh se ti podvrže v ponižnosti; in moja duša koprni po tvojih dvorih. Kdo mi podeli peroti kot golobu, da letam in počivam; da se skrijem v tvojem božjem Srcu, kakor se skriva golob v skalnih razpoklinah.

O zveličavno življenje po veri, katero me dviga nad naravo, da sledim migljaju milosti.

Mogočni Bog, neskončno bitje, enostavno v bistvu in trojno v osebah; molim te in posvetim se popolnoma tvoji službi.

Najviše Dobro, večna Modrost, neskončna Lepota in neizmerna Ljubezen! Moja duša hrepeni po tebi, ker le v tebi najde svoj pokoj. Posvetim se tvoji ljubezni zdaj in vekomaj.

Vsemogočni Gospod in Stvarnik nebes in zemlje, v tvojih rokah je usoda mojega sedanjega in prihodnjega življenja; reši me, ker sem tvoja last in vedno storiti želim tvojo voljo.

Strah pred teboj preletava moje meso in bojim se tvoje sodbe; zato se otroško zaupno obračam do tvojega usmiljenja in te prosim, dodeli mi, ker sem tukaj na zemlji v te veroval, da te enkrat v večnosti morem gledati.

Jezus, moj Odrešenik, ki si zame trpel in umrl na križu, da bi me večnega pogubljenja rešil, tvoji ljubezni posvetim svoje srce. Živi v meni, kateri si se ponižal, zame na križu umreti.

Jezus, ti si svete zakramente postavil, da bi se jaz zveličal. Tvoja milost naj vlada nad menoj, da v pravi svetosti živim in le tebi ugajam.

Jezus, ki si skrit v presvetem Zakramentu, jaz se posvetim vednemu češčenju, neprestani hvali in slavi te čudovite skrivnosti.

Jezus, nevidni poglavar svete Cerkve, katero si na skalo postavil, ti si poslal Svetega Duha, tolažnika in učenika resnice. V veri svete katoliške Cerkve kot njen zvesti otrok želim živeti in umreti.

Jezus, kateri si se po svojem častitljivem vstajenju vrnil v nebesa in sediš na desnici Boga Očeta: moje življenje bodi pri tebi v nebesih.

Bogastvo sveta in lepoto zemlje sem preziral zavoljo ljubezni do Jezusa Kristusa. Njega sem videl in ljubil, v njega sem veroval in z njim sem bil sklenjen z vso dušo.

Jezus, prihodnji sodnik živih in mrtvih, jaz trepečem, če mislim na strašno obsodbo, katero sem s svojimi grehi zaslužil. Prosim te torej, neskončno usmiljenje, daj, da enkrat zaslišim iz tvojih ust mili glas: Pridi, oblagodarjeni, in uživaj veselje svojega Gospoda!

Moje srce je pripravljeno, da sprejme vedno več čudodelne luči svete vere, katera izvira, o Bog, v tvojem naročju.

Moje srce je pripravljeno, da se v ponižni veri tebi podvrže; zakaj vera je varno pribežališče v vsaki stiski in skušnjavi, je temelj poslopja milosti, katero si na njej sezidal.

Vera me stori deležnega tvoje nespremenljivosti, o Bog! ona je odsev božjega obličja.

Pripravljeno je moje srce, o Bog, in po veri potrjeno in okrepčano za sveto

življenje in junaško pričevanje; pripravljeno je tudi, kri in življenje za vero darovati.

Pripravljeno je moje srce, o Bog, da srčno prenašam skušnje in bridkosti. Vera mi namreč kaže nebeški Jeruzalem, kjer se bom po boju tega življenja večne zmage veselil in bom zveličan tebe vekomaj gledal. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . (Trikrat.)

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Molitev za vernega kristjana.

Jezus Kristus, moj Bog in Odrešenik, tebe molim v duhu svete vere v presvetem Zakramentu. Poln zaupanja, da bom od tebe uslišan, klečim pred prestolom tvoje milosti in ti prav ponižno razodevam svoje prošnje:

Jaz vzdihujem pod bremenom svojih grehov; ti si pa svojim duhovnikom podelil oblast grehe odpuščati. Dodeli, da vedno s skesanim srcem prejmem zakrament svete pokore, očisti mojo revno dušo v svoji krvi, ker le čistega srca se smem predrzniti duha in roke v molitvi povzdigniti k tebi.

O moj Jezus, ti si zame na križu umrl. Daj, da postanem deležen milosti tvojega odrešenja in da dosežem po tvoji smrti večno življenje.

Jezus, moj Bog, ki si skrit v presvetem Zakramentu, razsvetli mojega duha s svojo milostjo, da čudovito skrivnost svetega Rešnjega Telesa častim in molim prav in pobožno.

Jezus, moj mili Zveličar, ohrani mi trdno upanje na svoje usmiljenje, da v strahu pred smrtjo ne obupam, ampak otroško-zaupno izdahnem svojo dušo v roke nebeškega Očeta, ki ji je bil dal bivanje.

Moj dobrotljivi Odrešenik, ko na robu večnosti stojim, podaj mi svojo usmiljeno roko in popelji me v nebesa v mojo pravo domovino, po kateri z vernim srcem hrepenim.

Jezus, moja ljubezen, moj Bog in moje vse! Oh, da bi te tako mogel ljubiti, kakor želim! Jaz te želim ljubiti s serafsko ljubeznijo.

Skleni in združi moje srce s teboj s trdno in močno spono ljubezni, da me nič ne more od tebe ločiti.

Jezus, daj, da moja duša vzplamti goreče ljubezni do tebe, da te vekomaj morem ljubiti.

Gospod Jezus Kristus, o, da bi mogel umreti in tvoje zaželjeno obličje gledati, ker te silno ljubim in po tebi hrepenim!

O Jezus, ljubezen mojega srca, hočem te ljubiti, hvaliti in moliti celo življenje do onega blaženega večera, ko angel smrti razjasni meglo in skrivnost in zgine mrak vere pred lučjo večne slave. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . (Trikrat.)

Tebi bodi vedna hvala in slava, vedna ljubezen in češčenje, o Jezus, v presvetem Zakramentu!

Zakaj ti si moj Bog in Zveličar, moje največje bogastvo vekomaj!

Sklep.

Zdaj končam to uro češčenja, v kateri sem svojo vero iznova potrdil in sladko tolažbo svojemu srcu našel.

Preden se pa ločim od tvojega oltarja, se zatečem še k tvoji presveti Materi in izročim njeni mogočni prošnji svoje prijatelje in dobrotnike (sobrate in pospeševalce vednega češčenja), vse pravične in grešnike in zlasti one, za katere moliti mi je sveta dolžnost.

O Marija, pozdravljam te s pobožnimi besedami tvoje sorodnice svete Elizabete: Blažena si, ker si verovala; zakaj dopolnilo se bo, kar ti je bilo od Gospoda povedano.

O blažena med ženami, izprosi nam, da smo tudi mi blaženi v veri, in da se prerokovanja Kristusa, tvojega božjega Sina, nad nami dopolnijo.

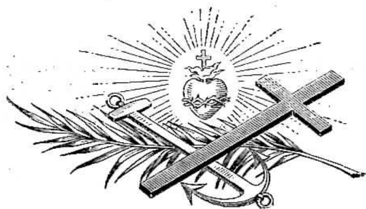
Potem bomo v nebesih s teboj Jezusa vedno častili in v blaženosti in radosti govorili:

Povišuj moja duša Gospoda, in moj duh se raduj v Bogu, mojem Zveličarju! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Petnajsta ura.

Obujenje upanja.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, usmiljenega srednika med Bogom in ljudmi v presvetem Zakramentu,

Pridite, častimo ga!

Neskončno dobrotljivega in zvestega Boga, kateri se je v naše zveličanje daroval,

Pridite, častimo ga trdno upajoči!

Našega usmiljenega Odrešenika, ki je prišel na svet iskat, kar je izgubljenega,

Pridite in častimo ga v hvaležni ljubezni!

Jezusa Kristusa, našega priprošnjika

pri Bogu, v čigar imenu le moremo zveličanja upati.

Pridite, častimo ga, vedno trdno upajoči na njegovo usmiljenje.

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje časti in veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, Sin živega Boga, usmiljeni Odrešenik ubogih ljudi, kateri vsled greha ne morejo oditi časnemu in večnemu pogubljenju!

Častim te v presvetem Zakramentu nežno ljubeče in ponižno in te vedno hvalim za usmiljenje, katero si nam skazal.

Kako čudovite so skrivnosti, s katerimi si ti uboge ljudi vednega pogubljenja rešil in jim zopet nebesa odprl.

O Jezus, vsa večnost ni dovolj dolga, da bi se ti za tvojo ljubezen in usmiljenje dostojno mogel zahvaliti.

In vendar povračuje nehvaležni svet te neprecenljive dobrote le z nehvaležnostjo, mržnjo, nezaupljivostjo in mlačnostjo.

Brezbožni ljudje te žalijo s svojimi grehi in bežé pred tvojimi oltarji, da le minljive nasladnosti in radosti uživajo in zaupajo le ljudem, enako minljivim in slabotnim.

Tebi, ki edini moreš rešiti in pomagati, se nočejo izročiti in ne v te upati.

O preljubi Zveličar, pred tvojim svetim prestolom klečim potrt, da ti za nehvaležnost ljudi nekoliko zadostim.

O Jezus, spominjaj se svojega usmiljenja, katero si izkazoval vedno, in odpusti zaslepljenemu ljudstvu.

Po neskočni ljubezni, katero nam v presvetem Zakramentu izkazuješ, te prosim odpuščenja in milosti. Amen.

Hvalnica presvetemu Zakramentu.

Češčen bodi Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je po velikem usmiljenju v Kristusu preporodil, da moremo upati in pričakovati večnega življenja.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Češčen bodi Jezus Kristus, ki je od Očeta in Svetega Duha prejel pričevanje, ko se je pri krstu slišal iz oblakov glas:

»Ta je moj preljubi Sin, nad katerim imam dopadajenje, njega poslušajte;« in ko se je Sveti Duh v podobi goloba prikazal nad Zveličarjem.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

V tem se je razodela božja ljubezen do nas, da je svojega edinorojenega Sina na svet poslal v naše življenje.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Jezus Kristus je zapustil veličastvo neba, da je za nas na svetem križu umrl; in kdor vanj veruje, bo živel vekomaj.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Jezus Kristus se je učlovečil, se je ponižal in bil pokoren do smrti, do smrti na križu; zato ga je Bog povišal in mu dal ime, katero je nad vsa imena; da se v Jezusovem imenu vsa kolena upogibajo in vsi jeziki priznavajo, da živi naš Gospod Jezus Kristus v veličastvu Očetovem.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Milost in usmiljenje Boga Očeta, resnica in mir, katerega nam je prinesel Jezus Kristus, bodi vekomaj z nami. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Prošnja za odpuščenje zadolženja in kazni.

Moj usmiljeni Bog in najdražji Oče, kako vesela tolažba in trdno upanje navdaja mojo dušo, ako mislim na veliko milost, katero je zadobil zgubljeni sin, ko se je po mnogih blodnjah skesan k tebi povrnil!

Lahkomišljen je zapustil Očetovo hišo in grešil zoper nebo in zoper svojega Očeta.

Kako prijazno si zopet sprejel skesanega sina! Odpustil si mu grehe, objel ga, ubogega spokornika, s svojimi rokami in ga poljubil v znamenje miru in sprave.

Oblekel si ga v bliščečo obleko svoje milosti; prstan ljubezni krasí njegovo roko, s katero je nekoč zavrgel grozno zaslepljen, tebe, svojega najboljšega Očeta; pripravljen je za njega obed, pri katerem angeli z nami v veselju uživajo jed življenja.

O moj Oče, česa ne bi smel jaz upati od tvoje ljubezni!

Jaz prihajam k tebi, sladkost in upanje skesanih duš, ter vzdihujem srčno ponižno:

Oče, grešil sem zoper nebo in zoper tebe, nisem vreden, da bi se imenoval tvojega sina, pa vendar le upam na tvojo očetovsko dobroto in te prosim milosti in usmiljenja!

Kateri se tebe bojé, o Gospod, smejo tudi upati nate; ti namreč si njih pomočnik in branitelj.

O Bog, ne boš mi odrekel poljuba v znamenje ljubezni in miru; zakaj tvoj božji Sin sam prosi v presvetem Zakramentu zame milosti in usmiljenja!

Jezus, moj usmiljeni Odrešenik, me vabi k svoji sveti mizi, in angeli se radujejo, ker se skesan in iz srca ponižen povračam k svojemu Očetu kot grešni, pa spokorni otrok.

Ljubeznivi Zveličar, koliko tolažbo mi daje misel na spokorno Magdaleno, katera je pred tvojimi nogami klečé zadobila popolno odpuščenje svojih grehov.

Mnogo grehov ji je bilo odpuščenih, ker je močno ljubila.

S svojimi spokornimi solzami, ka-

tere je iz goreče ljubezni točila, s svojo ponižnostjo, v kateri je tvoje svete noge objemala in s svojimi solzami močila in s svojimi lasmi sušila in poljubovala, je nagnila tvoje sveto Srce k milosti in odpuščenju.

O moj Jezus, daj, da tudi jaz zaslišim milostne besede: »Pojdi v miru, tvoji grehi so ti odpuščeni.«

Moj Bog v presvetem Zakramentu, spoznam in pripoznam pred teboj svojo grozno krivdo, in vem, da le ti mi moreš pomagati in me rešiti.

Verujem, kakor Magdalena, da si ti moj Bog in Odrešenik. Obžalujem svoje grehe iz vsega srca, kakor Magdalena; naj te tudi prav tako ljubim, kakor ta sveta spokornica!

Spominjam se čudovite milosti, katero si ti, o Jezus, izkazal ubogemu razbojniku na križu, ko si mu obljubil: »Še danes boš z menoj v raju!«

O moj Jezus, dodeli, da tudi jaz slišim te milostne besede, ko se bom boril s smrtjo in se mi približa ura, ko se bom moral pokazati pred tvojim sodnjim stolom.

Jezus, moj Jezus, ki si Mariji Magdaleni grehe odpustil in umirajočega razbojnika uslišal, vzbudil si tudi v meni

upanje, da mi bodo odpuščene moje krivde in kazni, katere sem si z grehi zaslužil.

Usmiljeni Zveličar, glej na bolečine, katere si zame pretrpel, na svojo drago kri, katero si zame prelil, na pet svetih ran, katere si ti prejel v moje zveličanje in katere cveto na tvojem presvetem telesu kot dišeče cvetice.

Spomni se mučne smrti, katero si zame pretrpel!

To neskončno vrednost zadoščenja darujem tvoji pravičnosti in dodam še svoje skesano srce in ga vekomaj posvetim tvoji službi, tvoji ljubezni in vednemu češčenju presvetega Zakramenta.

V te, o Gospod, sem zaupal, vekomaj me ne boš zavrgel. Amen.

Četrti psalm.

Ko sem klical, me je uslišal Bog moje pravičnosti; iz stiske si mi pomagal. Usmili se me ter usliši mojo molitev.

Človeški otroci! doklej bodete še težkega srca? Zakaj ljubite ničemurnost in iščete laži?

Vedite pa, da je Gospod čudo storil nad svojim svetim; Gospod me usliši, ko v njega kličem.

Ko se jezite, ne grešite; kar pravite v svojih srcih, obžalujte na svojih ležiščih.

Darujte darove pravice in zaupajte v Gospoda! Veliko jih pravi: Kdo nam bo izkazoval dobrote?

Luč tvojega obličja, Gospod, je zaznamovana nad nami, dal si mi v srce veselje.

S sadom žita, vina in svojega olja so obogateli;

V miru na to spim in počivam;

Zakaj, ti, Gospod, si me posebno potrdil v upanju.

Čast bodi Očetu . . .

Upanje in zaupanje.

Duše pravičnih počivajo v rokah božjih in bolečine smrti se jih ne dotaknejo. Nespametni mislijo, da so umrli, toda oni počivajo v miru.

O Jezus v presvetem Zakramentu, ti si zveličanje vseh, ki upajo v te, tolažba žalostnih, kateri te kličejo na pomoč, delež na zemlji vseh živih, ki pričakujejo tvojega prihoda s trdnim upanjem.

Kolika je tvoja dobrotljivost, mili Zveličar! Najdejo te vsi, ki te iščejo;

in ti gledaš ljubeznivo na vse, ki k tebi pridejo.

Jezus Kristus, moj preljubeznivi Zveličar, sprejmi me milostno, ko pred teboj stojim, da te častim in svoje srce krepim in okrepčam s trdnim upanjem na tvojo milost.

O Jezus, tvoje življenje na zemlji, tvoje skrivnosti, tvoji čudeži in tvoje milosti so mi dokaz o tvoji ljubezni in tvojem usmiljenju.

Zakaj bi nate ne upal, o dobri pastir, kateri ne iščeš samo izgubljene ovce in jo na ramah neseš k čedi, ampak tudi svoje življenje zanjo daruješ in svojo drago kri preliješ, da so vse ovčice rešene.

Jaz slišim tvoj milostni glas: »Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obloženi, in jaz vas hočem okrepčati.«

To nebeško okrepčanje zadobim v presvetem Zakramentu, pred katerim zdaj klečim in ga častim.

Iz tvojega presvetega Zakramenta, o Jezus, izvirajo potoki zveličanja, ona nadnaravna voda, katero si Samaritanki obljubil in ki teče v večno življenje.

To je dragocena nebeška hrana, ki ima vso sladkost in ljubeznivost, in mojo

dušo tako zelo bodri, da ne omahne v upanju in zaupanju na božjo ljubezen in usmiljenje.

Zato torej upam, o Bog, da me boš zveličal; zakaj ti si me za večno zveličanje odločil in mi ga obljubil.

Jaz upam na svojo nebeško dediščino, ker si me posinovil.

Upam tudi, da bodo prosili zame tvoja ljuba mati Marija in vsi svetniki.

Trdno zaupam na tvoje usmiljenje, da ne bom pogubljen; zakaj tvoje usmiljenje je mnogo večje kakor vsi moji grehi.

Kdor v Bogu išče pomoči in zaslombe, ta zida na trdno, kamenito podlago in hodi po varnih tleh. Upanje nebeških otrok namreč sloni na podlagi neskončne mogočnosti in zvestobe Najvišjega.

Gospod je moje zveličanje in moj blagor in moje upanje, in v njega zaupajoč vekomaj ne bom imel škode. Amen.

Psalm 90.

Kdor stanuje pod pomočjo Najvišjega, prebiva pod varstvom nebeškega Boga.

Poreče Gospodu: Ti si moj sprejemnik in moje pribežališče, moj Bog; upal bom v njega.

Ker on me je rešil iz zadrge lovcev in iz trde reči.

S svojimi perutmi te bo senčil; in pod njega perutmi boš zaupal.

Kakor ščit te obdaja njega resnica; ne boš se bal ponočnega strahu.

Ne puščice, ki po dnevu leta; ne reči, ki po noči hodi, ne napada opoldanske hudobe.

Naj jih pade tisoč na tvoji strani, in deset tisoč na tvoji desni; k tebi pa se ne bo približalo.

Toda s svojimi očmi boš gledal in povračilo grešnikov boš videl.

Ker ti, Gospod, si moje upanje; Najvišjega si postavil sebi v pribežališče.

Hudo ne bo do tebe prišlo, in šiba se ne bo približala tvojemu šotoru.

Ker svojim angelom je zapovedal zavoljo tebe, da naj te varujejo na vseh tvojih potih.

Na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo v kamen ne zadeneš.

Po gadih in baziliskih boš hodil in boš poteptal leva in zmaja.

Ker je v mene zaupal, ga bom otel; varoval ga bom, ker je moje ime spoznal.

V me bo klical, in jaz ga bom uslišal; pri njem sem v stiski; rešil ga bom in ga poveličal.

Z dolgim življenjem ga bom napolnil in mu bom pokazal svoje zveličanje.

Čast bodi Očetu...

Ti, o moj Jezus v presvetem Zakramentu, si luč in sladkost dušam, ki te časté in se otroško zaupno popolnoma prepusté tebi.

Spominjam se tvoje neskončne dobrote, katera je premenila grešnega Caheja v pravega sina Abrahamovega.

Tvoje ljubeznivo obličje se je ozrlo na njega, ko je splezal na drevo, da bi te videl. Koliko zaupanje mu je vzbudilo tvoje milo povabilo, naj spleza doli! Kako srečen je bil, ko si se ustavil pri njem!

Koliko mora biti šele moje zaupanje in moja sreča, ko tako pogosto prihajaš pri svetem obhajilu v moje srce!

Tvoja velika skrivnost je sedež milosti, kjer dobim pomoč, če se le bližam s trdnim zaupanjem.

Iz tvojih svetih ran, iz tvojega premilega Srca, iz tvojih zakramentov izvira vir milosti, da sveto živim in srečno umrjem.

O Jezus v presvetem Zakramentu, ti

mi ne odrečeš milosti, ker si daroval svojo kri za moje odrešenje in svoje sveto telo za mojo dušno hrano.

Jezus, ti s trnjem venčani Kralj, čigar kraljestvo ni tega sveta in zato kraljestvo neusahljive milosti! Ti si vir, iz katerega teče studenec milosti v telo svete Cerkve; dodeli, da postanem živ ud tvojega skrivnostnega telesa in enkrat dospem v nebeški Jeruzalem.

O moj češčenja vredni Zveličar, svoje življenje in svojo smrt izročam v tvoje roke. Zakaj ti si oni usmiljeni Samaritan, katerega omenjaš v svetem evangeliju.

Vino in olje vlivaš v naše rane, da celiš rane in zdraviš bolezni naših duš.

Usmilil si se lačne množice in iz ljubezni do nje si pomnožil malo kruhov čudovito.

Bolne si ozdravil, mrtve k življenju obudil in zmagovito rešil one nesrečne, kateri so pod jarmom satanovim vzdihovali.

Zato trdno zaupam na tvoje usmiljenje in dobrotljivost v vseh svojih bolečinah in bridkostih.

Hvaležen in navdan z gorečo ljubeznijo priznam, da si me sprejel v svoje roke in svoje Srce.

Ti si moj Bog, moje edino dobro, moje imetje in moja last, in v tebi in s teboj imam vse, kar le morem želeti, upati in misliti.

V te zaupam ponižno, trdno, preprosto, spoštljivo in pokorno, kakor upajo otroci v svojih nežnih srcih.

Sveto upanje je moja zahvalnica za tebe, radost mojega srca, stalni dar mojega češčenja, moje vdanosti in ljubezni.

Upanje je izvir vere, začetek in nadaljevanje ljubezni. V njem imam zaklad in pričakovanje nebeške slave. V upanju imam celo tebe samega, Kralja slave; zakaj ti, o Gospod, si moje upanje, moje največje bogastvo zdaj in vekomaj. Amen.

P s a l m 30.

V te, Gospod, zaupam; ne bom osramočen vekomaj; po svoji pravici me reši!

Nagni mi svoje uho, hiti me otet! Bodi mi Bog varih in hiša pribežališča, da mi pomagaš!

Zakaj ti si moja moč in moje pribežališče; in zavoljo svojega imena me boš vodil in živil.

Izpeljal me boš iz te zadrge, ki so mi jo nastavili; ker ti si moj varih.

V tvoje roke izročim svojega duha; ti si me rešil, Gospod, resnični Bog!

Čast bodi Očetu . . .

Sklep.

O Jezus v presvetem Zakramentu! Pri tebi sem našel veselo tolažbo v vseh stiskah in nadlogah svoje duše, ker ti si moje upanje, radost mojega srca.

Jaz sklenem to uro češčenja s ponižno prošnjo, da vliješ mili žar milosti in upanja v srca vseh stiskanih in trpečih ljudi, da vsi spoznajo, kako drag in mil si onim, ki se te bojé.

Izročim ti posebno svoje prijatelje in dobrotnike (sobrate in pospeševalce vednega češčenja) in vse, za katere sem zlasti obljubil, da bom molil.

Daj, da vsi, ki upamo v te, enkrat pridemo v večno veličastvo in te v obličje gledamo in vekomaj častimo. Amen.

Čečena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem živ-

ljenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih!

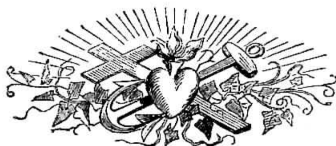
Molimo! Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Božja pomoč ostani vedno pri nas! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Šestnajsta ura.

Obujenje ljubezni.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa, najvišjo dobroto, neskončno popolnega Boga ljubezni v presv. Zakramentu,

Pridite, častimo ga spoštljivo!

Jezusa, ki je iz ljubezni do nas na križu umrl,

Pridite, častimo ga v goreči ljubezni in posvetimo mu svoja srca!

Jezusa, ki je ustanovil presveti Zakrament, da bi osvojil s svojo ljubeznijo srca ljudi,

Častimo ga vekomaj in zahvaljujmo s prisrčno ljubeznijo!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva!

Čast bodi Očetu, in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Prošnja.

O Jezus v presvetem Zakramentu! O Ljubezen, ki zmeraj goriš in nikoli ne ugasneš, mi smo dolžni tvojemu veličastvu in tvoji vsemogočnosti največje spoštovanje, najnežnejšo ljubezen in najponižnejše češčenje!

O globokost modrosti božje, ki si ustanovila to presveto skrivnost!

V svojem velikem usmiljenju si zaklenil, o Jezus, vse zaklade milosti v ta presveti Zakrament!

O prevelika ljubezen, ki nam hoče vse te milosti podeliti darežljivo!

O prevelika ljubezen, ki je tebe, neumrljivega Boga, kateri prebivaš v nedostopni luči, nagnila, da si postal človeku enak!

O prevelika ljubezen, ki te je peljala v smrt na križu!

O prevelika ljubezen, ki te je nagnila, da hočeš biti do konca dni v presvetem Zakramentu!

Kakšno ljubezen ti je, o češčenja vredni Zveličar, dolžan svet za tako veliko ljubezen!

Pa ljudje te ne ljubijo in ne poznajo. Namesto da bi te ljubili, delajo greh in te žalijo v tem presvetem Zakramentu.

Lahko bi nam zaklical, kakor si nekoč zaklical Savlu: O, vi ubogi ljudje, zakaj me preganjate?

Jaz sem, ki me preganjate! Jaz sem vaš Zveličar! Jaz sem Jezus, ki vas je ljubil do smrti, ki vas neče zapustiti do konca dni, ki vam deli posebne milosti in blagoslove!

Moj Jezus, obsvetljen s svetlobo tvoje božje milosti klečim pred teboj ponižno in ti kličem: Gospod, kaj hočeš, da naj storim? Kako naj delam pokoro za vse krivde?

Kesam se bridko, da sem te žalil v tem presvetem Zakramentu, in samega sebe ponudim tebi kot žrtev za spravo in te prosim, odpusti grešnemu svetu, odpusti meni samemu zavoljo svoje neskončne ljubezni! Amen.

Slavospev.

O Jezus, kralj ti čudovit,
In zmagovavec plemenit,
Sladkost neizrečena si,
Sladkost vsa zaželena si!

Ostani z nami, o Gospod,
Razsvetli z lučjo zemski rod,
Iz duše preženi temo,
S sladkostjo zemljo polni vso!

Ko ti obiščeš nam srce,
Resnica, radost vanje gre,
Ničemurnost sveta beži,
Ljubezen tvoja v njem gori.

Ljubeče srce pred Najsvetejšim.

Pripravljalna molitev.

Vsemogočni Stvarnik, moj Gospod in moj Bog, ti mi velevaš, naj te ljubim iz vsega srca, iz vse duše in iz vseh svojih moči!

Kako me osrečuje ta zapoved! Ali ni to največja milost, da morem jaz, tvoja nevredna stvar, tebe ljubiti?

Kdo je bolj vreden moje ljubezni, kakor ti, in vendar mi ti zapoveduješ s sveto zapovedjo, naj te ljubim.

O moj Bog, v tem se kaže tvoja ljubezen in vse tvoje usmiljenje; ker ti mi

zato zapoveduješ, naj te ljubim, ker brez tvoje ljubezni ne morem biti srečen, ker je samo tvoja ljubezen življenje moje duše.

O Gospod, kdo si ti, in kdo sem jaz, da te smem ljubiti? Ti si neskončno blažen, in moja ljubezen ti ne hasne nič! Moj Bog si ti, ker ne potrebuješ mojih darov!

Ali jaz sem brezmejno reven in ubog, ako te ne ljubim! S svojo ljubeznijo me hočeš osrečiti; zakaj srečno je srce, ki gori ljubezni do tebe!

V tej uri položim svoje srce na tvoj oltar, o Bog; naj bo popolnoma tvoje in posvečeno tvoji ljubezni in tvojemu češčenju.

O, da bi moje srce prešinile in prebodle ognjene puščice najčistejše božje ljubezni!

O Gospod, ako mi zapoveduješ, naj te ljubim, mi tudi daj, kar zapoveduješ! Daj mi srce, ki te bo ljubilo s serafinsko ljubeznijo!

O Sveti Duh, ti si Duh ljubezni, ljubezen sama; po tebi je božja milost razlita v naših srcih! Brez tvoje milosti ne morem Boga prav ljubiti. Moje srce ostane mrzlo proti Bogu, dokler ga tvoje milosti žarki ne obsvetijo.

Jezus Kristus, moj Bog in ljubeznivi Zveličar, glej, jaz klečim pred najsvetejšim Zakramentom ljubezni in te goreče molim: daj mi neprecenljivo milost ljubezni!

Kakor govori ljubeča nevesta s svojim ženinom, bi jaz rad to uro govoril s teboj. Saj ti, o Jezus v presvetem Zakramentu, si resnično moj izvoljeni ženin, slast in sladkost moje duše.

Ljubezen dopadajenja.

Moj Gospod in moj Bog, neskončnost je mera tvojih lastnosti; ti si neskončno moder, dober, vsemogočen, lep in ljubezniv.

Ti si edino po sebi vse, kar si: najvišja dobrota od vekomaj do vekomaj.

Mislim nate, o moj Bog, in se presrčno veselim tvoje neskončne lepote in veličastva.

Nedosegljivo brezdno vse popolnosti! Ko mislim o tebi, o moj Bog, vzplamti ogenj ljubezni v mojem srcu.

Moje srce koprni po tebi, ti neustvarjena Lepota, ti vir vse ljubeznivosti; ti si edini predmet mojega gorečega hrepenenja; da bi se s teboj združil v večni ljubezni, je moja želja.

Kako lep si ti, Bog ljubezni! Ti si veselje in pokoj mojega srca!

Blažena bodi na vekomaj tvoja neskončna lepota! Jaz zajemam radostno iz studencev, ki izvirajo iz tvojega neskončnega bistva!

O Bog, ustvarjene reči me ne mikajo nič več. V tebi samo je pokojno moje srce, o največja dobrota! Ti sam si mi dovoljen, ker le v tebi morem najti upokojenje vseh srčnih željá.

Kaj je za to: ali živim ali umrjem? Saj živiš ti, moj Bog, v večni blaženosti.

O večno božanstvo, moja duša je potopljena v morje radosti, ako premišljam veličastvo, ki obdaja tvoj prestol v nebesih!

O Jezus, večna Beseda Očetova, iz ljubezni do nas si postal človek in si se skril v presvetem Zakramentu, da bi bil zmeraj med nami.

Po svojem božanstvu si enega bitja z Očetom in s Svetim Duhom. Po svojem človečanstvu je v tebi polnost vseh milosti. Tebi je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji.

Ti, moj Jezus, si Sveti vseh svetnikov, najlepši med človeškimi otroki. Ti si moja sladka ljubezen, tebe poželi moje srce!

Ali ni gorelo moje srce v meni, ko si mi ti govoril? V blaženem molku se naslanja moje srce na tvoje Srce, da ti, o sladki Gospod, govoriš z menoj!

Ta neskončna blaženost mi kar najbolj ugaja! Najbolj me veseli, ker ti zdaj ne moreš več trpeti!

Zate, o moj Zveličar, ni več trpljenja, ni križa, ni trnja! Zato sem jaz neizrečeno srečen, dasi moram objemati križ in trpljenje!

Živi, moj Jezus, večno veličastvo, vekomaj v nebeških radostih, vekomaj v časti in slavi v nebesih, kjer je tvoje božje obličje še svetlejše, kakor je bilo nekdaj na gori Tabor! Moje srce se veseli tvoje časti in se raduje v tvoji ljubezni!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Ljubezen odlikovanja.

Moj Gospod in moj Bog, moja najvišja dobrota! Jaz priznavam in občudujem tvojo neskončno visokost! Tvoja lepota je moje srce tako osvojila v ljubezni, da te imam rajši, kakor vse stvari v nebesih in na zemlji.

Imeti tebe, o Bog, gledati tvoje, vsega češčenja vredno obličje, o Jezus,

to so nebesa vseh nebes. Ničesar bolj ne poželim, kakor edino le tebe.

Zvezal si me z vezmi ljubezni, ki si jih s križa ovil okoli moje duše.

O sladka moč ljubezni, ki me močno vleče k tebi, o Jezus, tako, da le pri tebi najdem mir in pokoj!

Kako si lep in kako ljubezniv! Ti si odsvit Očetov, luč od luči, njegova najpopolnejša podoba; zakaj kdor vidi tebe, vidi tudi Očeta.

Moj Bog, jaz te ljubim! O življenje moje duše, ljubeznivi pokoj mojega duha, kdaj me boš popolnoma užgal in sežgal s plamenom božje ljubezni?

Moje srce si želi tako smrt ljubezni; zakaj ranjeno je s puščicami ljubezni.

O Jezus, ti si najlepši med človeškimi otroki, tvoj pogled je tako mil, tvoje obličje je tako ljubeznivo; in četudi je skrivaš v presvetem Zakramentu v podobi kruha, vendar gledam z očmi vere vso njegovo lepoto in veličastvo.

O Jezus, daj, da gledam in uživam osrečujoče tvoje obličje, da bom še bolj vzplamtel v ljubezni do tebe.

Moj Jezus, ti v presvetem Zakramentu skriti Bog! Kako čudovita in velika in vzvišena je ta tvoja skrivnost ljubezni!

Ti si vsemogočen in moder in bogat, vendar kaj večjega in vzvišenejšega in dragocenejšega nisi mogel dati kakor samega sebe v presvetem Zakramentu.

S tvojimi svetimi angeli pokleknem pred oltar in ti darujem ponižno češčenje svojega ljubečega srca.

O Jezus, kaj naj ti povrnem za vse, kar si mi storil?

O Bog, ako si hotel, da bi te mi ljubili, zakaj si nam dal eno samo srce, in tako majhno srce?

O moj Jezus, jaz te ljubim! Jaz te ljubim, moj Bog in moje vse!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

Ljubezen dobrohotnosti.

Véliki Bog, tvoja blaženost je neskončna in se zato ne more pomnožiti. To veseli mojo dušo. Pa vendar bi tako rad pomnožil tvojo blaženost, ker te tako zelo ljubim!

Tako pa želim, o moj Bog, da bi vsi ljudje spoznali, častili in ljubili tebe in katerega si poslal, Jezusa Kristusa, našega Odrešenika!

Ljudje ne pripoznavajo in ne poveličujejo tvoje moči in visokosti. O, da bi te mogel jaz tako častiti in poveličevati,

kakor zaslužiš! O, da bi mogel pregnati greh s sveta in privesti vsa srca k tvoji milo vladajoči ljubezni!

Tedaj bom šele potolažen, ako bo luč tvoje resnice razsvetljevala ves svet, in bo svetloba tvojega božanstva pregnala mračno senco nevere in pregrehe.

Oj, naj se razširja tvoje nebeško kraljestvo na zemlji! Zgodi se tvoja češčenja vredna volja, kakor v nebesih, tako na zemlji! Naj se vsa srca užgo tvoje svete ljubezni! Naj te vsi ljudje časté kakor angeli in svetniki v nebesih.

O moj Bog! Nebesa pripovedujejo tvoje veličastvo, in nébes oznanjuje dela tvojih rok. In vendar te nečejo zaslepljeni ljudje spoznati, častiti in ljubiti!

O, da bi mogel jaz oznanjevati tvojo slavo po vsem svetu in razširjati češčenje tvojega najvišjega veličastva po vsej zemlji!

O, da bi moj glas segel do konca sveta, da bi klical vsem narodom:

Neumrljivemu in nevidnemu Kralju večnosti, edinemu Bogu bodi slava, hvala, ljubezen in čast na vekomaj! Amen.

O Jezus, vednega češčenja vredni Bog v presvetem Zakramentu! Moj duh

in moje srce se radujeta v tvoji ljubeznivi navzočnosti! Rad bi zbral vse ljudi pred tvoje oltarje, da bi te častili in že na tem svetu okušali blaženost angelov!

Usliši mojo ponižno prošnjo in razprši z enim žarkom svoje milosti temo, ki obdaja toliko duš, da ne verujejo v tvojo resnično pričujočnost v presvetem Zakramentu.

Hvalite Gospoda, vi narodi zemlje; zakaj skazal je usmiljenje in bo med vami prebival do konca dni!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo,
O. Presveto Rešnje Telo.

Ljubezen zedinjenja.

Moj Bog, ti neskončno lepo bitje, ti si moj konec in namen, moja duša vzdihuje po tebi in hrepeni, da bi bila združena s teboj.

Kaj imam v nebesih ali na zemlji razen tebe, o Bog mojega srca, moj delež vekomaj.

Kdaj bo zginila senca tega umrljivega življenja in kdaj napoči oni dan, katerega bo razsvetljevalo solnce večne luči, da te bom mogel še bolj ljubiti, o Bog, o edina ljubezen mojega koprnečega srca?

Ti si, o Gospod, resnično moj Bog in moje vse! Da bi te vendar že imel, da bi ne bil več v nevarnosti, da bi te zopet izgubil!

Kdaj bom šel v radovanje svojega Gospoda, kjer me ne bo nič več ločilo od njegove ljubezni, in ne bo nič več motilo pokoja mojega srca?

Kdaj te bom gledal v nebesih, o Bog, in bom v tvojem gledanju večno blažen?

O ljubezen, o Bog! Moja duša hrepeni po tebi; naj bo eno s teboj! Potopi majhno bistvo moje duše v neskončno veliko morje svojega božanstva!

O najvišja dobrota, zakaj te ne morem doseči? Raztrgaj vezi, ki še sklepajo mojo dušo z umrljivim telesom!

To je moja edina tolažba, da te imam že na tem svetu v svojem srcu, da ti živiš v meni in jaz v tebi!

O ljubezen, o neskončna, ljubezniva dobrota! Objamem te v prisrčni ljubezni!

Trdno te držim in te nečem nikoli več izpustiti!

O Jezus, božja mana v presvetem Zakramentu! Ti bivaš v tabernaklju med nami, da deliš z nami pregnanstvo na tem svetu in da nas boš spremil enkrat v blaženo večnost.

Vsak dan ponavljaš za nas svojo daritev na Golgoti, razprostiraš svoje roke nad nas in nas blagoslavljaš, in ljubeznivo gleda tvoje oko na nas. In ker vse to ni zadosti tvoji ljubezni, prihajaš v svetem obhajilu v naša srca.

Daj, da bom okrepčan z nebeškim kruhom in združen s teboj našel moči, da ostanem v tvoji ljubezni do konca. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo,
O. Presveto Rešnje Telo.

Iz preroka Ozeja.

Zaročim se s teboj na vekomaj, in zaročim se s pravico in sodbo, z milostjo in usmiljenjem.

Zaročim se s teboj z zvestobo; in ti boš spoznal, da sem jaz Gospod.

Tisti dan bom uslišal, govori Gospod, uslišal bom nebesa, in nebesa naj uslišijo zemljo.

Zaceliti hočem njihove rane, prostovoljno jih ljubiti; zakaj moj srd se je obrnil od njih.

Biti hočem kakor rosa; Izrael naj cvete kot lilija in naj poganja korenine kot Libanon.

Ravna so pota Gospodova, in pravični hodijo po njih.

Sklep.

Jezus, moj Bog v presvetem Zakramentu! Ti si ljubil svoje do konca. Daj, da ostanem tudi jaz in vsi oni, za katere sem se namenil moliti to uro, v tvoji ljubezni do konca.

Preden se ločim od tvojega oltarja, se obrnem še na tvojo presveto Mater, da mi ona izprosi milost, da v tvoji ljubezni živim in umrjem.

O Marija, mati lepe ljubezni, strahu in svetega upanja! Ne prosim te nič drugega, kakor to, kar mi bo tvoje materino srce najrajše dalo: jaz hočem ljubiti svojega Boga, ljubiti, kakor serafi, ljubiti, kakor ga je ljubilo tvoje brezmadežno srce.

Te milosti, o mila Mati Marija, prosim zase, za svoje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševalce vednega češčenja) in za vse ljudi.

Jaz ljubim Jezusa, trikrat svetega Boga, Zveličarja, Odrešenika, ženina svoje duše. Ljubezen je življenje moje duše, moje bogastvo, moja tolažba, moja slast. Vso večnost naj doni moj slavospev: Jaz ljubim Jezusa. Aleluja. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Sedemnajsta ura.

O pokori.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa, v presvetem Zakramentu, pravičnega sodnika živih in mrtvih,

Pridite, častimo ga vedno!

Jezusa, usmiljenega Zveličarja, ki milostno sprejema spokorne grešnike,

Pridite, častimo ga vedno in slavimo in ljubimo in hvalimo!

Jezusa, ki je z grešniki in cestninarji jedel in jim grehe odpuščal,

Častimo ga v hvaležni ljubezni s skesanim srcem!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Jezus, veliki Bog v presvetem Rešnjem Telesu! Iz globočine svoje ničevnosti in nizkosti kličem k tebi: Gospod, usliši moje iskrene prošnje v tej uri, ko te molim iz dna svoje duše!

Poglej me, o Jezus, ki klečim pred tvojim presvetim obličjem, katero so naši grehi in naše hudobije tako hudo onečastile, in te prosim milosti in usmiljenja.

Moj božji Zveličar, obrni vendar svoje obličje proč od naših grehov; na nas, uboge grešnike, pa se ozri z onim pogledom dobrotljivega usmiljenja, s katerim si se nekdaj ozrl na svetega Petra in na spokorno Magdaleno!

Spoznam, o Gospod, kako veliki in zaničevanja vredni so brezštevilni grehi, s katerimi te ljudje žalimo; obžalujem pa jih in zaničujem iz dna svojega srca.

Vedno si bil pripravljen tolažiti spokorne grešnike, in tvoja ljubezen do njih

ne pozna nobenih mej; vendar nehvaležneži ne prenehamo tvojega maščevanja klicati z vedno novimi grehi in hudobijami.

Neskončno dobrotljivi Bog, usmili se nas v svoji veliki usmiljenosti.

Moji grehi in grehi celega sveta me navdajajo s strahom in trepetom! Tolaži pa me misel, da se nas rad usmiliš, in nam prizaneseš.

Zatekam se torej k tvoji neskončni dobrotljivosti in usmiljenosti in te prav ponižno prosim, ne maščuj se nad nami, svojimi grešnimi otroki, zaradi krivic in nečasti, katero si v presvetem Zakramentu ljubezni že prestal in jo še vedno trpiš!

Poglej, o ljubeznivi Zveličar, kako verno, spoštljivo in pobožno tvoja sveta Cerkev časti, ljubi in moli ta presveti Zakrament!

Da vsaj nekoliko zadostim za premnoge grehe, s katerimi smo te razžalili, darujem ti sedaj prisrčno ljubezen in vedno češčenje, s katerim tako mnoge bogoljubne duše v vseh delih sveta obdajajo ta presveti Zakrament, in kličem z njimi prisrčno, ponižno in otroško zaupno:

Hvaljen, češčen in ljubljen bodi brez

konca, o Jezus! moj usmiljeni Zveličar, v presvetem Zakramentu!

Očitna spoved.

Neskončno dobrotljivi, usmiljeni Jezus, moj Bog in moje vse! Jaz, ubogi grešnik, padem pred tvojim oltarjem na kolena in tebi, o vsevedni Bog, pripoznam svoje brezštevilne grehe, katere sem bil storil, odkar se zavedam

Gorjé mi: še malo dete, pa sem bil že tako velik grešnik.

Grešil sem v mislih, besedah in dejanju, grešil, ko sem opuščal dobra dela, katera bi bil s tvojo milostjo tako lahko izvrševal.

Spoznam in pripoznam ti, o usmiljeni Oče, svojo veliko krivdo, in te prosim milosti in odpuščenja.

Greh je v mojem srcu razdejal sveto mesto božje in tempelj Najvišjega. One maloštevilne čednosti in zasluženje, katero sem si bil ž njimi pridobil, so razdejane, in moja uboga duša je pregnana iz dežele zveličanja in miru.

Jokam se nad usodo, ki sem si jo sam zakrivil, in vzdihujem, da bi se zopet vrnil v svojo domovino, na sveti Sion.

Gospod, usliši mojo molitev, in daj, da te moja molitev omeči.

Ko so Izraelci, tvoje ljudstvo, jokali ob rekah babilonskih in se vrnili k tebi, si jim odpustil milostno njihove hudobije in krivice in zatrl vse grehe svojega ljudstva.

Bodi torej tudi danes milostljiv; obrni nas k sebi in obrni se k nam, naš Bog in naš Odrešenik.

V. O Jezus, spoznam svojo revščino, v katero so me pahnili moji grehi.

O. Preženi temo, ki me obdaja, in daj, da v tvoji luči zopet gledam svetlobo.

V Z vodo bom izlil svoje srce pred božjim obličjem.

O. In povzdignil bodem svoje roke v molitvi k Bogu.

V. Spreobrni nas, o Gospod, k sebi, in spreobrnili se bodemo.

O. Obnovi naše dneve kakor od začetka.

V. O Jezus, molim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Strah.

O Jezus, ti si pravičen sodnik vseh ljudi in ne gledaš na vnanjo veljavo ljudi.

Nihče me ne reši iz tvoje roke, ako

bodeš moje grehe kaznoval po svoji pravičnosti.

Ne vem, sem-li vreden ljubezni ali sovraštva; zatorej se bojim tvoje nezapopadljive sodbe.

Ako se pravični komaj zveliča, kaj naj se zgodi z grešnikom? Peklenska vrata se mu odpró; brezdno ga požrè; večna smrt ga čaka.

Tvoja jeza je strašna in neznosna. Usmili se me, o Gospod!

Odkar sem grešil, je moje življenje brezkončen dan žalosti. Moč mojega življenja in veselje moje duše sta uničena, in nepopisljiv strah se me je polotil.

Bojim se dneva, ko bode treba dati račun, ko se bode vršila sodba. Trepečem pred svetlobo dneva, pred uničujočim bliščem, pred plamenečim pogledom in veličastvom večnega Sodnika.

O Bog, spremeni vendar svoj srd v usmiljenje, svojo ostro pravičnost v očetovsko ljubezen. Obrni svoje jezno obličje zopet k nam, da živimo.

V. O Gopod, ne sodi svojega služabnika.

O. Zakaj pred teboj ni opravičen nihče.

V. Zeló se bojim vsled vseh svojih del.

O. Zakaj vem, da ne prizaneseš grešniku.

V. O Jezus, molim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Kes.

O moj Bog, kaj sem storil, ko sem tolikokrat in smrtno grešil! Kako brezmejno nesrečnega sem se storil.

Najbridkejše obžalujem in zaničujem vse hudo, ki sem je storil. Oj, da bi ne bil nikdar grešil! Da bi bil tebe, svojega nebeškega Očeta, vedno ljubil!

Svojo hudobijo spoznam, in moji grehi se vedno vzdigujejo proti meni!

V vsej svoji brezmejni hudobiji vstajajo moji grehi pred mojimi očmi, zakaj zoper tebe, dobrotljivega, milega in ljubeznivega Očeta, samo zoper tebe sem grešil!

O nespametna predrznost, nepojmljiva neumnost in najostudnejša nehvaležnost, da sem tvoje veličastvo razžalil, rogal se tvoji brezkončni moči, modrosti in dobrotljivosti!

O moj Bog, kaj sem postal! Greh me je pahnil z nebeških višav milosti v brezdno krivic.

Svojo prosto voljo sem zlorabil in s svojo roko sem umoril svojo dušo.

Zdaj se pa vračam k tebi spokornega in ponižanega srca.

Moje duše se je polastil kes in brezmejna žalost, očitajoča vest jo je napadla.

Moje srce krvavi vsled žalosti in kesa.

Podla sebičnost je nekdaj okamenila moje srce proti tebi, mojemu Bogu; zdaj pa ga je žalost nad grehi omečila in ponižala.

Usmili se me torej, o Bog, in odvzemi mi breme mojih grehov. Ti, dobri pastir, pusti devetindevetdeset zvestih ovčic v puščavi in poišči mene, ubogo izgubljeno ovčico!

O Jezus, ki si me iskal, ko sem bežal pred teboj, bodeš li bežal pred menoj, ko te iščem? Ne zaničuj torej mojega ponižanega in skesanega srca, in dodeli, da zopet zadobim milost pred tvojim presvetim obličjem.

V. Ustvari, o Bog, v meni čisto srce.

O. In obnovi v meni pravega duha.

V. Poglej mojo žalost in moje solze.

O. In spomni se svojega usmiljenja, ki ga imaš od vekomaj.

V. O Jezus, molim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Spokorni psalm. (Ps. 50.)

Usmili se me, o Bog, po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi me čimdalje bolj od moje krivice, in očisti me od moje pregrehe.

Ker spoznam svojo hudobijo, in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil in vpričo tebe sem hudo storil, da si opravičen v svojih besedah in premagaš, ko si sojen.

Glej namreč, v hudobiji sem spočet, in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, resnico ljubiš; neznane skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me s hizopom, in bom očiščen; operi me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj, da slišim veselo in prijetno besedo, in potrte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov, in izbriši vse moje hudobije.

Čisto srce ustvari v meni, o Bog, in obnovi v mojem osrčju pravega duha.

Ne zavrzi me izpred svojega obličja, in svojega svetega duha mi nikar ne vzemi.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja, in z gospodovalnim duhom me potrdi.

Krivične bom učil tvoja pota, in hudobni se bodo k tebi spreobrnili.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja, in moj jezik bo z veseljem hvalil tvojo pravico.

Gospod, odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanjevala tvojo hvalo.

Ako bi bil daritev hotel, seveda bi ti jo bil dal, nad žgalnimi darovi nimaš dopadajenja.

Dar Bogu je prežaljen duh; potrtega in ponižanega srca, o Bog, ne boš zaničeval.

Stori milost, Gospod, po svoji dobri volji Sionu, da se zidajo zidovi v Jeruzalemu.

Tedaj bodeš sprejemal daritev pravice, darove in žgalne daritve, tedaj bodo pokladali na tvoj oltar teleta.

Čast bodi Očetu . . .

Spokorjenje.

O moj usmiljeni in najljubeznivejši Oče! Kako neizrekljivo veliko je tvoje

usmiljenje! Zares, neskončno usmiljen, milostljiv, dobrotljiv, velikodušen in ljubezniv si ti, o Gospod!

Poklical si me, in glej, nisem se dalje ustavljal sladkemu klicu milosti. V ljubezni, kesanju in ponižnosti se vračam k tebi.

Storil si z menoj, kakor oče z izgubljenim sinom, kakor dobri pastir z izgubljeno ovčico.

O Bog, ti nam skoro vsiljuješ svoje dobrote. En vzdih, ena solza in dober sklep so zadostovali, in krivice, ki sem ti jih storil, so poravnane, moji grehi izbrisani, vse na veke pozabljeno in pokopano.

Nebo in zemljo vabiš, da se veselita s teboj vred nad spokorjenjem enega ubogega grešnika! Otroku, katerega si zopet privzel za svojega, vračaš pravico do dediščine nebes in ga dičiš z oblačilom posvečujoče milosti.

Gospod, moj Bog! Po množini bolečin mojega srca so tvoje tolažbe razveselile mojo dušo! Naj li moja duša ne vzkipi vsled tolažbe in veselja, da je tvoja vsemogočnost na meni izvršila tolika dela?

Mir se je povrnil v moje srce, vnovič sem zadobil vse, kar sem izgubil po

grehu. Ko so mi zazvenele na uho sladke, čudapolne besede: »Jaz te odvežem«, postal sem uboga, izgubljena stvar, zopet otrok božji in svetišče Svetega Duha.

Kot ubog prosjak sem stal pred vratmi tvoje palače. Ti si mi odprl vrata nebeška in moja duša je postala zopet tvoja nevesta in ti je vdana v ljubezni in usmiljenju.

In vsak dan, ko mi zazvené na uho milostne besede odpuščenja, je nov rojstni dan moje duše, praznik hvaležnosti in veselja.

V. O Jezus, v tebi smo zadobili popolno rešitev.

O. In odpuščenje grehov po množini tvoje milosti.

V. Gospod je milostljiv in usmiljen, velikodušen in nad vse dobrotljiv.

O. Ne bode se vedno srdil niti žugal na veke.

V. Kakor se oče usmili svojega otroka.

O. Tako se je Gospod usmilil mene.

V. O Jezus, molim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Zahvala.

Hvali, moja duša, Gospoda, in ne pozabi vseh njegovih dobrot; spomni se slavne zmage vsemogočnosti in ljubezni, v kateri te je premagal.

Poln zaupanja sem pričakoval Gospoda, ko se je milostno nagnil nad me, uslišal moje prošnje in mi vlil v usta novo pesem, hvalno pesem našemu Bogu.

Hvala ti, moj najdobrotljivejši Zveličar, da si me milostno sprejel, zdaj je spremenila ljubezen moj strah v veselje.

Veselim se besedi svete odveze, po kateri sem zopet zadobil luč in moč milosti, krasne čednosti in bogato zasluženje.

Dà, hvali moja duša Gospoda in ne pozabi, kaj ti je storil.

Obnovil si mojo mladost; tvoje novorojeno dete sem in nova stvar; zakaj slekel sem staro naravo in oblekel sem Kristusa, svojega ljubega Gospoda in Učenika.

Vsledtega naj pa tudi hvalne pesmi v zahvalo moje čudovite rešitve nikoli ne prenehajo v mojem srcu in na mojih ustnicah; večno bodem razširjal tvojo slavo in te hvalil, moj Zveličar in moj Odrešenik.

Moje ustnice naj razlivajo tvojo hvalo in naj ti pojejo hvalne in slavilne pesmi, zakaj velike reči si storil moji duši.

Odslej, o Bog, bodi moje življenje drugačno; nebeško, angelsko, poveličano in božje!

Slovesno ti obetam, da bom izpolnjeval te dobre sklepe, in obnavljam zavezo zvestobe, katero sem storil s teboj pri svetem krstu.

Nikoli več ne bodem onečastil svojega srca s kakim grehom, nikoli več pogasil plamena svete ljubezni božje v svoji duši.

Vse moje misli, želje in dejanja naj bodo posvečena tebi, naj se nanašajo na tebe samega. Gospoduj, o Bog, v meni in nad menoj, in ne dopusti, da nebeška luč tvoje milosti kdaj ugasne v meni!

Samo nekaj me straši in me skrbi, da bi me namreč zopet zagrnila nočna tema greha in vnovič žalila tebe, mojega najljubeznivejšega Boga.

Zatorej kličem k tebi iz globočine svoje revščine, slabosti in nizkosti:

V. Pomagaj svojim služabnikom.
O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam Gospod, močen stolp
O. Pred sovražnikom.

V. Tvoje usmiljenje bodi nad nami, o Gospod!

O. Po zaupanju, katero imamo v te.

V. O Jezus, molim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Spokorni psalm. (Ps. 129.)

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod!

Gospod, usliši moj glas! Naj poslušajo tvoja ušesa glas moje prošnje!

Gospod, ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede; moja duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči naj Izrael upa v Gospoda.

Ker pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

Čast bodi Očetu...

Ljubezen.

Aleluja! Moje srce gori čiste ljubezni do Boga; zakaj Gospod je uslišal glas

moje prošnje in se milostno nagnil k meni; dokler živim, te bom ljubil, hvalil in molil.

Gospod je usmiljen in pravičen; naš Bog je usmiljen in poln ljubezni.

Gospod, obvaruj slabotne; bil sem ponižan in pomagal mi je; bil sem poln strahu, in me je potolažil s svojo sveto milostjo.

Upokoji se, moja duša, zakaj Gospod ti je izkazal dobroto.

Služil bodem Gospodu v deželi živih in njegovo ime hvalil na veke.

Slišim tvoj glas, o Gospod, ki mi kliče: »Zdaj si moj, ostani v moji ljubezni.«

Dà, moj Bog in moje vse, v tvoji ljubezni hočem ostati, zakaj ljubim te in te bodem ljubil na veke.

Kolika je tvoja sladkost, o Gospod, ki jo hraniš za one, ki se te bojé.

Veselite se in od veselja poskakujte, vi pravični, in ukajte vsi, ki ste odkritega srca!

Ljubite Gospoda, vi vsi njegovi svetniki, zakaj samo resnico išče Gospod in stoterno poplača vsem, ki kličejo njegovo ime in zaupajo na njegovo usmiljenje.

Toda, o Bog, ne daj, da v veselju hvaležnosti in ljubezni kdaj pozabim, kaj da sem bil in sem še vedno, ubog grešnik, ki ni vreden, da povzdigne svoje roke k tebi in izgovori tvoje sladko ime.

Dà, moj Bog, ljubim te, toda moja ljubezen bodi spokorna ljubezen; služiti ti hočem, o Gospod, v svetem otroškem strahu in veseliti se v ponižnem trepetu pred tvojim najsvetejšim veličastvom.

Ljubiti te hočem in pokoriti se, da ne zaidem s prave poti; zveličal se bodem vendar-le, ker zaupam v tebe.

Daj, o Gospod, da bode moja duša močna, in obvaruj me na svojih potih, dokler ne bodem rešen in pri tebi v nebesih.

V. O Jezus, kaj imam v nebesih.

O. In kaj poželim na zemlji razen tebe.

V. O Bog mojega srca!

O. Ki si moj delež na veke.

V. Našel sem ga, katerega ljubi moja duša.

O. Imam ga in ne zapustim ga nikdar več.

V. O Jezus, ljubim te v presvetem Zakramentu.

O. O Jezus, bodi mi milostljiv in usmiljen na veke!

Sklep.

O Jezus, ki si dal svoje življenje za zveličanje ljudi, jaz ti dam in darujem ponižno svoje češčenje, svoje kesanje in ljubezen in vse prošnje, ki sem jih položil pred tvoj tabernakelj.

Usmili se mene, mojih prijateljev in dobrotnikov (sosester in pospeševalcev vednega češčenja), usmili se vseh ljudi, posebno vseh spokorjenih grešnikov in daj jim svojo milost! Amen.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o ! Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častit-

ljivo vstajenje. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Osemnajsta ura.

Priprava na smrt.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Molitev.

Jezusa Kristusa, Zveličarja, kateri je za nas na križu umrl in nam vedno živi v presvetem Zakramentu.

Pridite, molimo ga vedno!

Jezusa, kateri je s svojo lastno krvjo vstopil v svetišče, in nam je svetišče odprl kot naš pravi višji duhovnik.

Vekomaj ga hvalimo, vekomaj ga slavimo!

Jezusa, kateri je slavno zmagal smrt in pekel,

Ljubimo ga in najponižneje molimo.

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki nebeškimi:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna veličastva tvoje slave!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Jezus, moj Bog in Zveličar, ponižal si se, da si zame umrl na križu, in tu na oltarju ponavljaš svojo smrt kot nekrvavo daritev do konca sveta!

Klečim pred teboj, najvišjim sodnikom, kateri me boš kmalu sodil za vso večnost.

Bojim se, ko se spomnim zadnje ure in prihodnje sodbe; moja edina tolažba je tvoja krvava smrt na križu in tvoja nekrvava skrivnostna smrt na oltarju.

Spominjam se onega resnega trenutka, ko bom svojo dušo, dihljaj tvojega božanstva, izdihnil v tvoje roke; hkrati se pa spominjam tudi vseh grehov, katere sem zakrivil.

Strah se bori z upanjem v mojem srcu! Mojih grehov je toliko, kolikor peska ob morju, a tvoje usmiljenje je neskončno. Kakor iskra ugasne, če pade v morje, tako izginejo moji grehi, če jih potopiš v morje svoje usmiljenosti.

Pred tvojim Zakramentom klečim, o moj Bog, in te prosim: Milostno odpusti grehe meni in celemu svetu!

Kesam se svojih grehov iz vsega srca in jih sovražim; obžalujem hudobijo in nehvaležnost ljudi, kateri te tako strašno žalijo in onečaščajo v presveti skrivnosti tvoje ljubezni.

O Jezus, po svoji neskončni usmiljenosti odpusti meni grešniku in daj mi milost in odpuščenje, preden mi smrt odpre vhod v večnost!

Priprava za srečno smrt.

O Jezus, to uro prihajam pred tvoj presveti Zakrament, da te molim, da te prosim za neprecenljivo milost srečne smrti, in se pripravljam pri tebi, da bi se nekoč blažen v poljubu tvoje ljubezni ločil s sveta.

Oh, preljubi Zveličar, od koga naj si izprosim milost srečne smrti, če ne pri tebi, kateri si premagal smrt, da bi jaz večno živel!

Z nebeškim zgledom si me učil, kako naj dobro umrjem, in si mi v presvetem Zakramentu zapustil spomin svoje smrti in svojega trpljenja.

Prišel je čas, ko si moral zapustiti svet in iti k Očetu, in takrat si v preve-

liki ljubezni postavil presveti Zakrament.

Ko si dopolnil ta čudež ljubezni, šel si na Oljisko goro, da bi se pripravil na smrt z najsvetejšo molitvijo, katera se je kdaj molila na svetu.

Sam si nosil svoj križ na morišče in si se položil nanj kakor potrpežljivo jagnje. Križ je bil tvoja smrtna postelja, ti pa spravna daritev za grehe sveta.

O Jezus, najsvetejši zgled umirajočim, vnemi moje srce z gorečo pobožnostjo in nežno ljubeznijo! Naj tako porabim to uro molitve, da si zagotovim večno življenje in zadobim milost blažene smrti!

O moj Bog, kako bom stal pred tvojo ostro sodbo, ker sem toliko grešil, te tolikokrat razžalil!

O Bog, ustvari v meni novo srce in obnovi v mojem srcu pravega duha! Operi me čimdalje bolj moje krivice in očisti me moje pregrehe!

Blagor jim, kateri so čistega srca; tolaži jih obljuba, da bodo po tem življenju gledali Boga.

Vem, o Jezus, da ne more nič nečistega v nebo; zato te prosim: očisti moje srce s pravo pokoro v svoji krvi!

Izbriši, o usmiljeni Odrešenik, ne le krivdo, ampak tudi kazen mojih grehov! Darujem ti zanje preobilno zadoščenje, katero si sam dal nebeškemu Očetu z bridko smrtjo na križu.

Sovražim ostudni greh in hočem rajši tisočkrat umreti nego še kdaj grešiti.

Jezus, moj Gospod in Bog v presvetem Zakramentu, popolnoma vladaj v mojem srcu in je okrasi z onimi čednostmi, katere so najdražje tvojemu srcu.

Verujem v tebe, najvišjo dobroto, Stvarnika nebes in zemlje, in te molim najponižneje. Vse verujem, kar si razodel, in kar ukazuje tvoja čista nevesta, katoliška Cerkev, da verujemo. — V tej veri hočem živeti in umreti kot zvest otrok katoliške Cerkve.

Popolnoma zaupam v tvoje neskončno usmiljenje in zato upam, da dobim po zasluženju Jezusa Kristusa potrebno milost, odpuščenje grehov in večno življenje. Izročam se v tvoje očetovske roke, prepuščam se živega in mrtvega tvoji premodri previdnosti in upam trdno, da dobim milost srečne smrti.

O Bog moje duše, moj delež vekomaj! Ljubim te goreče in vneto, in bi te

rad ljubil tako plameneče, kakor serafi; v tvoji ljubezni naj živim in umrjem!

Tesno združen s teboj v ljubezni, o Bog, hočem se ločiti s sveta. Tebe edinega ljubim in se že zdaj prostovoljno odrečem vsaki posvetni ljubezni, še preden me smrt loči od vseh stvari.

Ljubim te, o moj Bog; nobena sila, niti svet, niti pekel, naj me ne loči od tvoje ljubezni! V tvoji ljubezni hočem živeti in umreti. Amen.

Vdaj se v smrt.

Dihljaj je človeško življenje, senca, ki naglo mine! O moj Bog, kako jasna mi bo ta strašna resnica v onem trenutku, ko bom izdihnil dušo in jo vrnil v tvoje očetovske roke! Tudi meni bo bila ona zadnja ura, strašna in grozna, kateri ne uide nihče.

Pred presvetim Zakramentom klečim zdaj in se pripravljam na ločitev s tega sveta, da se z božjo pomočjo moje potovanje konča pri vhodu v življenje in ne v prepadu pogubljenja.

Odmeril si dni mojega življenja. Križ, kateri se bo svetil nekdaj na mojem grobu, sveti nazaj v moje življenje in naprej v neskončno večnost. Naj mi bo že zdaj skrivnostna smrtna luč, katera mi jasno razsvetljuje ničevost vsega posvetnega!

Le še malo časa naj mine, in konec je tega minljivega življenja, in mene ni več.

Kdo bo na bolestni smrtni postelji moja tolažba, ako ne ti, o Gospod? Če bo vse minevalo in me zapuščalo, boš ti, Gospod, moja podpora, moja tolažba, moj pomočnik.

O, usliši takrat moje prošnje, kadar pridem kot truden potnik k ljubemu domu in potrkam na vrata; ne molči takrat, o usmiljeni Bog, ampak pokliči me noter v blažena stanovanja tvoje slave!

Popusti mi zaslužene kazni v vicah in pokaži mi svoje božje obličje! Potem mi bo smrt v dobiček in pozabljeno bo trpljenje v preslavni zmagi!

Zato se vdam v smrt, o moj Bog, in ti jo darujem kot žgalni dar; radujem se, da morem s svojo smrtjo priznati neomejeno gospostvo in lastništvo, katero imaš nad menoj; saj, da sem popolnoma odvisen od tebe, o Bog, to mi je v tolažbo in srečo!

Darujem ti svojo smrt kot spravni dar in kot pokoro za grehe. Veselim se, da bo preminulo moje telo, katero je krivo, da sem te tolikokrat razžalil.

Ponižno se spominjam, da sem narejen iz prahu, in da se vrne moje telo v prah, moja duša pa pojde v večnost.

Darujem ti svojo smrt kot mirovno daritev v zahvalo za vse dobrote, katere si mi izkazal v življenju. Zahvaljujem te tudi za one neštete dobrote, katere upam, da mi boš dajal skozi vso večnost.

Združujem svojo smrt s smrtjo tvojega edinorojenega Sina in ti jo darujem za one prevzvišene namene, za katere je on umrl na križu.

Radosten pozdravljam smrt, saj bo potem konec mojih grehov, in nehal bom tebe, o Bog, katerega tako ljubim, žaliti!

Veselim se smrti, ker upam, da bom po neskončnem zasluženju Jezusovem tvoje veličastno obličje gledal. Takrat me bo pač silila tvoja sladka moč, da te vekomaj ljubim z resnično, plamenečo, nesebično ljubeznijo.

Vdam se v smrt, in rad pretrpim vse bolečine, katere mi ti, o Bog, pošlješ na smrtni postelji.

Če bi tudi smel in mogel jaz sam si izbrati, kako, kdaj in kje naj umrjem, vendar bi to vse prepustil tvoji volji, ker ti veš najbolje, kaj je dobro zame.

Določil si leto, mesec, dan, trenutek moje smrti. Ne vem, kdaj pride po mene bleda smrt, ne vem, če bom živel še en teden; morda je celo danes moj zadnji dan! Tvoja presveta volja se zgodi!

Določil si kraj, kjer bom umrl; ti veš za mojo smrtno bolezen, veš, kako bom umiral.

Radosten in vdan čakam, da izpolniš nad menoj svojo preljubeznivo voljo, vržem se v naročje tvoji očetovski previdnosti.

Le enega te prosim, le enega želim: naj umrjem pokrepčan od angelskega kruha, previden z zakramenti umirajočih.

O, če na zadnjo uro ne bom mogel moliti, prosim te že zdaj: bodi mi milostljiv in odpusti mi vse grehe; daj mi vse odpustke, katere lahko zadobim na smrtno uro.

Sveta Devica Marija, ti si ljubezniva mati vseh vernikov, posebno pa pribežališče grešnikov in mogočna pomočnica umirajočih.

Koliko si trpela, ko je umiral tvoj Sin! Pri teh bolečinah te prosim, pomagaj mi takrat, da izdihnem svojo dušo v ranah tvojega in mojega Jezusa.

Moj ljubi angel varih, tebi me je Bog

izročil, da me varuješ; ne zapusti varovanca v zadnjem boju! Celo moje življenje si me ljubil, ne zapusti me ob smrti in nesi mojo dušo, kadar se bo ločila, v nebesa!

Vi vsi, ljubi svetniki, kateri ste se srečno rešili iz vseh nevarnosti tega končnega življenja, hrepenim po vaši druščini, da bi z vami Boga ljubil in slavil na veke!

Kakor vas, ravnotako je tudi mene ustvaril Bog Oče, odrešil Bog Sin, posvetil Sveti Duh; izprosite mi, da bom tudi tako srečen, kakor ste zdaj vi.

Sveti Jožef, čisti ženin Matere božje in presrečni rednik Jezusov, prosi zame Sina božjega in svojo nevesto, da mi pomagata ob zadnji uri, kakor sta pomagala tebi, in tvojo dušo napolnila z nebeško tolažbo.

Moji sveti priprošnjiki, branite me na smrtno uro s svojimi prošnjami, da hudobni duh ne bo mogel do mene, in da ga zmagam v zadnjem boju. Amen.

Češčenje trpljenja Jezusovega.

Jezus Kristus, moj Bog in Zveličar, ti si edini vladar življenja in smrti. Le po tebi, po tvojem trpljenju, po tvojem križu morem upati rešitve.

Po tvoji dragoceni krvi sem dobil odpuščenje grehov in milost ljubezni, po tvoji krvi, upam, dobim tudi milost, da vztrajam do konca.

Objemam tvoj križ, drevo življenja, znamenje rešitve in zmage.

O Jezus, ti si zame umrl na križu in si mi s smrtjo odprl nebesa!

Jezus, s tabo grem radosten smrti nasproti; saj me vodi v večno življenje.

O Jezus, edina tolažba mojega prestrašenega, bojazljivega srca! Bojim se smrti, pa zatečem se h križu; tvoja ljubezen je moje upanje.

Jezus, jaz ne pustim tvojega križa, objemam ga z gorečo ljubeznijo; križ mi bodi palica, katera me vodi v nebesa.

Verujem v tebe, o moj križani ljubljenec! In ko bom umiral, hočem še živeje verovati v tebe.

Upam v tebe, o moj križani Zveličar! In ko bom umiral, hočem še trdneje upati v tebe.

Ljubim te, moj križani Odrešenik, in želim, da bi same ljubezni do tebe umrl.

Molim te, o moj križani Bog! In ko bom umiral, hočem te moliti presrčno, zaupno, hrepeneč, da bi te molil na veke.

Kesam se vseh grehov, s katerimi sem te razžalil, odkar sem prišel do spoznanja, do te ure, in te prosim, da bi umrl, kadar obudim popolni kes.

O, ne zapusti me v mojih zadnjih težavah! Zaradi svojega bridkega trpljenja usmili se me!

O Jezus, tvojih petero svetih ran je moja tolažba; kadar se duša moja zgrozi pred smrtjo, naj mi izvira iz njih sladkost tvoje milosti, da bom vesel umrl.

Dišeče rože rastejo iz tvojih ranjenih rok in nog; naj njih duh ozdravi otrplost moje duše!

O Jezus, svojo vsemogočno desnico stegni ob zadnji uri nad mano in varuj me sovražnikov, da te bom v nebesih slavil in hvalil: Desnica Gospodova me je povišala!

Vekomaj nesrečni bodo oni, kateri bodo na dan sodbe stali na tvoji levici.

Zdaj me tolaži tvoja levica, iz katere se kakor roža blišči rana, znamenje tvoje ljubezni. O Jezus, zaradi mene je pribita tvoja roka na križ; ne boš me odvrnil od sebe, če pridem k tebi, da ti jo poljubim.

Moj nebeški Zveličar, objemam tvoje svete noge z ljubeznijo in s kesanjem, kakor jih je objemala spokornica Magdalena. O, naj slišim ob smrti tolažilne besede: Pojdi v miru, tvoji grehi so ti odpuščeni!

Pozdravljam te, sveta rana desne noge! Po dragoceni krvi, katera rosi iz tebe, vodi me na pot zveličanja, da srečno umrjem!

Pozdravljena, sveta rana leve noge! Rdeča kri kaplja iz tebe, naj izpere vse grehe mojega življenja. Naj nikdar več ne krenem s poti tvojih postav!

Sveta rana Jezusovega srca! Ti si moje varno zatočišče v smrtni uri. Naj me očistita kri in voda, ki sta pritekla iz tebe! O Jezus, združen s teboj naj se ločim od sveta!

O ljubeznivi Zveličar, ki si se tako ponižal, da si zame umrl na križu, prosi tudi zame, kadar bom umiral, kakor si molil za one, ki so te križali, saj sem tudi jaz med njimi.

Reci svoji deviški Materi: Glej, tukaj je tvoj in moj otrok, katerega sem odkupil s svojo krvjo!

Reci, o Jezus, moji duši, kadar bo zapustila telo: Danes boš z menoj v raju.

Moj Bog, moj Bog, ne zapusti me! Moja duša hrepeni po tebi, po močnem, živem Bogu!

V tvoje roke, Oče, izročam svojo dušo! Usmili se me po svoji veliki usmiljenosti!

Hrepenenje po smrti.

Presveti Zakrament, čudoviti spomin Jezusove smrti! Če se pripravim, da zapustim ta svet, zaželi si moje srce, da bi videlo Boga, katerega zdaj molim nevidnega pod podobo kruha in vina.

Moj Bog, življenje in smrt sta v tvoji oblasti. Mi pa, če sovražimo greh, uidemo smrti, zlomimo njeno ost in jo spremenimo v življenje.

Tako nam postane smrtna postelj zibelka in smrt rojstvo nesmrtnosti, saj od križa Jezusovega se razliva mazilo neumrjočnosti čez nas, in on, ki je vladar življenja, zmore smrt in jo uniči.

Tudi pri sodbi si ti, o Gospod, naše varno pribežališče. Tvoj poljub, v katerem odpelješ dušo, vtisne ji znamenje blaženosti. Smrt mi je oznanovalka miru; če pomislim neskončne radosti, katere me čakajo, so mi sladke vse bridkosti.

Pridi torej, o nebeški Zveličar, pridi in ne mudi se, moja duša hrepeni po tebi! Moja duša je ranjena, bolna od ljubezni; naj umrjem v tvoji ljubezni, da

bom v nebesih slavil tvoje ime in ga vekomaj molil. Amen.

Molitev za srečno smrt.

Gospod Jezus Kristus, Bog vse dobrote in Oče usmiljenja! K tebi prihajam s ponižnim, potrtim, skesanim srcem in ti priporočam svojo zadnjo uro in vse, kar me čaka na onem svetu, — usmili se me!

Kadar me bodo opominjale moje odrevenele noge, da se mi bliža konec življenja; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar moje tresoče roke, o križani Jezus, ne bodo mogle več držati svetega razpela, in mi bodo omahnile na smrtno posteljo; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bodo moje zatemnele in od smrtne groze oslabljene oči s trudom in težavo gledale na tebe; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bodo moje blede in tresoče ustnice zadnjič izgovarjale tvoje presveto Ime; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar se bodo okoli stoječi zgrozili nad mojimi mrzlimi in upalimi lici, in

kadar bo smrtni pot rosil moje lase; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar se bodo moja ušesa zaprla govoru ljudi in bodo čakala, da slišijo glas tvoje sodbe, odločujoče o celi moji večnosti; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bo moja domišljija, razdražena od strašnih in groznih prikazni, vznemirjala mojo dušo; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar se bo moj duh, prestrašen zaradi grehov in boječ se tvoje sodbe, boril s hudobnim duhom, kateri me bo skušal, da bi se odvrnil od tvojega usmiljenja in obupal; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bo moje srce, zmučeno od bolečin in prevzeto od smrtne groze, omagovalo v boju proti sovražniku mojega zveličanja; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Če mi bodo pritekle iz oči zadnje solze, znamenje bližnje smrti, sprejmi jih kot spravni dar, da se ločim kot spokorna daritev; in tedaj v tem strašnem trenutku, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bodo moji sorodniki in prijatelji, zbrani okoli mene, žalovali zaradi

mojega trpljenja in te prosili, da mi pomagaš; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar mi odreko vsa čutila in mi izgine ves svet, kadar bom ječal v zadnjih težavah smrtnega boja; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bo moje umirajoče srce zadnjič vzdihnilo, sprejmi te vzdihe kot znamenje nestrpnega koprnenja, da pridem k tebi; in tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar bo moja duša za vedno šla s sveta in zapustila bledo, mrzlo truplo, sprejmi mojo smrt kot znamenje vdanosti proti tvojemu božjemu veličastvu; tedaj, o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

Kadar pa slednjič pride moja duša pred tebe in zagleda prvič neskončni blišč tvoje nebeške krasote: o, ne zavrzi je izpred svojega obličja, ampak jo sprejmi milostno v naročje svojega usmiljenja, da te bode vekomaj hvalila in častila; o usmiljeni Jezus, — usmili se me!

M o l i t e v. O Bog, kateri si nam namenil smrt, a nam zakril uro in trenutek; dodeli mi, da preživim vse svoje žive dni pravično in sveto in da bom

vreden, z mirno in čisto vestjo iti s tega sveta in umreti v tvoji ljubezni; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Če smrtna groza me objame,
Takrat, Marija, prosi zame;
Devica, Mati in Kraljica.
Ob smrti bodi mi Rešnica!

Sklep.

Božji Zveličar v presvetem Zakramentu! Morda mi je blizu smrtni dan, in urno prihaja zadnja ura, katera me pokliče pred tvoj prestol.

Tako konča ena ura, en trenutek celo življenje! O, da bi bil ta hip, kateri odločuje vso mojo večnost, srečen zame, da umrem v tvoji ljubezni in tvoji milosti.

Zahvalim te, o Zveličar, za neskončne milosti, katere si mi izkazal skozi vse življenje; posebno te zahvaljujem za toliko svetih maš, katere sem slišal, za toliko svetih obhajil, katera sem prejel, za vsako uro češčenja, katero sem v blaženi radosti premolil pred tvojim tabernakljem.

Sklepam to uro pripravljanja na smrt, kakor upam, da bom sklenil nekdaj življenje, ponižno proseč: usmili se me, o Bog, po svoji veliki usmiljenosti! Ljubim te z vsem žarom svojega srca in hrepenim po tebi, kateri si moj večni namen.

Isto milost blažene smrti, o preljubi Odrešenik, dodeli tudi vsem mojim prijateljem in dobrotnikom (sosestram in pospeševalcem vednega češčenja) in vsem, za katere sem dolžan moliti.

Jezus, ti si umrl za vse; daj nam torej, da se ločimo od tega življenja, ljubeči te in hrepeneči, da bi te vekomaj uživali, in pokaži nam svoje božje obličje, da bomo rešeni. Amen.

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Devetnajsta ura.

Najsvetejši Zakrament kot poslednja popotnica.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Najsvetejši Zakrament telesa in krvi Jezusa Kristusa, zastava nebeške slave,
Pridite, počastimo ga!
Jezusa Kristusa, ki je pravi kruh življenja, popotnica umirajočih,
Pridite, hvalimo in slavimo ga vekomaj zaradi njegove ljubezni!
Jezusa Kristusa, edino tolažbo duš, ki so v smrtnih težavah,
Pridite, častimo in poveličujmo ga zaradi njegovih svetih skrivnosti!
Jezusa Kristusa, ki človeka v zad-

njem boju podpira s svojo sladko pomočjo,
Pridite, molimo ga v najsvetejšem Zakramentu,
Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:
Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum.
Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.
Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Jezus, Sin živega Boga, triintrideset let si živel na zemlji zato, da si rešil in zveličal grešno človeštvo.

Pred svojo smrtjo na križu si zaklical: Dopolnjeno je! Oče, dovršil sem svoje opravilo, odrešil sem ljudi, katere sem tako zelo ljubil.

Ti, o Jezus, si raztrgal naše dolžno pismo in ga pribil na križ. Zbrisani so naši grehi. Zopet smo božji otroci, dediči nebeškega kraljestva.

O Jezus, s hvaležnim srcem molim te v najsvetejšem Zakramentu, v katerem še vedno nadaljuješ delo našega

odrešenja. Nikdar ne bom jenjal te ljubiti in moliti; tvoje usmiljenje bom poveličeval vekomaj!

Pa žalost mi polni srce, ako se spomnim črne nehvaležnosti, s katero ti vračujejo ljudje tvojo ljubezen. Ti si jih rešil večnega pogubljenja, a oni te zaničujejo. Ti si jim odprl nebesa, a oni v svoji zaslepljenosti nočejo hoditi po edino pravi poti, ki vodi tjakaj!

Jezus, ti zaslužiš, da bi te vsi ljudje vedno molili in častili, pa te celo v najsvetejšem Zakramentu tvoje ljubezni žalijo in zaničujejo.

O Jezus, tukaj pred tvoj sveti tabernakelj padem na kolena. Res, studi se mi zlobnost grešnega sveta.

Obžalujem vse grehe, ki so jih naredili kdaj ljudje proti tej sveti skrivnosti ali jih pa bodo še storili. O Jezus, odpusti nam vsem, ki smo te tako hudo razžalili; ne kaznuj nas tako, kakor smo zaslužili. Amen.

Hrepenenje.

O nebeška pojedina, pri kateri uživamo Kristusa, kjer se obhaja spomin njegovega trpljenja, kjer se duša napolnjuje z milostjo in se nam daje poroštvo prihodnje slave!

O Jezus, moj Bog v najsvetejšem Zakramentu! Že naprej vidim ono uro, ko bom zapustil svet in se preselil v večnost.

Zdaj je čas milosti in usmiljenja. Našel bom usmiljenje v najsvetejšem Zakramentu. Moja duša hrepeni po sveti poslednji popotnici.

O Jezus, slab sem, tvoj najsvetejši Zakrament me bo pokrepčal; ubog sem, tvoja milost me bo obogatila; bolan sem, tvoja dragocena kri me bo ozdravila; zapuščen sem, tvoja navzočnost me bo poživila; žalosten sem, tvoja ljubezen me bo potolažila; omagujem pod težo svojih grehov; tvoje usmiljenje mi jih bo izbrisalo.

Preljubeznivi Zveličar, jaz koprnim po sveti poslednji popotnici! O Bog mojega srca, moja tolažba in življenje; edino bogastvo in zavetje v smrtnem strahu, ne odreci mi svojega najsvetejšega Zakramenta v zadnji in najstrašnejši uri celega življenja.

Pridi me, moj Jezus, tolažit ob moji smrtni uri, da ne omagam v zadnjih skušnjavah!

Kakor hrepeni jelen po studencu mrzle vode, tako medlim po tebi, moj Jezus, moja ljubezen!

Tedaj se približa v resnici čas ljubezni, ko me zadnjič poživiš s svojim svetim mesom in svojo sveto krvjo. Pridi vendar, moj Jezus, pridi, da te objamem poln svete ljubezni!

Od vekomaj si me ljubil in zato si me pripeljal k sebi. Brani med pred sovražnikom, ki me hoče ločiti od tebe. Tebe, moj Jezus, se oklenem in nikdar več te ne izpustim!

Daj, da v svoji hudi stiski okusim, kako sladek in ljubezniv si, o moj Jezus! Pošlji mi nebeški kruh, kruh angelski, in sprejmi tudi mene med angele!

O kruh življenja, nebeška mana, katero je usmiljeni Bog pripravil revnim ljudem, bodi moja poslednja popotnica na potu v večnost!

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Ponižnost.

O nebeška pojedina, pri kateri uživamo Kristusa, kjer se obhaja spomin njegovega trpljenja, kjer se duša napolnjuje z milostjo in se nam daje poroštvo prihodnje slave!

O Jezus, moj Bog in moje vse! Molim te ponižno v najsvetejšem Zakramentu in priznam, kako malo veljam.

Pokleknem pred tvojim neizmernim veličastvom in se globoko ponižam pred tvojo vsemogočnostjo in ljubeznijo.

Srčno hrepenim pred svojo smrtjo še tvoje najsvetejše telo zaužiti kot zadnjo popotnico. Ne odbij mi te najprisrčnejše prošnje.

Občudujem tvoje neskončno usmiljenje, tvojo ljubezen in dobroto proti meni, nevredni stvari, a bojim se tudi tvoje neizprosne pravičnosti, ki kaznuje z večno smrtjo vsakega, kdor nevredno prejme tvoj najsvetejši Zakrament.

O Bog, kaj sem delal celo svoje življenje drugega kakor grešil? Ali je kak dan, ali je kaka ura v mojem življenju, da te ne bi bil razžalil?

Oče usmiljenja! Grešil sem proti nebu in pred teboj; nisem vreden, da bi se imenoval tvoj sin; kajti jaz, tvoja stvar, drznil sem se vzdigniti proti tebi, svojemu Stvarniku.

Odpusti mi, moj Bog in moj Gospod! Resnično obžalujem vse svoje grehe, katere sem kdaj storil. Raje pretrpim najmučnejšo smrt, kakor da te še kdaj s kakim grehom razžalim.

Vsak trenutek mojega življenja, ki

mi je še odločen, posvetim tvoji ljubezni in službi. Tvoja najljubeznivejša in najpopolnejša volja zgodi se vedno z menoj, njo hočem izpolnjevati tudi vekomaj.

Kakor angeli v nebesih ne izpolnjujejo svoje volje, ampak le tvojo, tako hočem tudi jaz malo dni, ki so mi še odločeni, preživeti enako angelom, v resnici čistega srca in se popolnoma vdati tvoji najsvetejši volji.

O Jezus, ne zavrzi daru, ki ti ga darujem s ponižnim in ljubečim srcem. Reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša in ne več nevredna prejeti Zakramenta tvojega svetega telesa in tvoje svete krvi.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa obvaruj mojo dušo za večno življenje. Amen.

Kratki vzdihljaji.

O nebeška pojedina, pri kateri uživamo Kristusa, kjer se obhaja spomin njegovega trpljenja, kjer se duša napolnjuje z milostjo in se nam daje poroštvo prihodnje slave!

O Jezus, ali se res hočeš tako globoko ponižati in hočeš še pred mojo smrtjo priti k meni?

Nadomesti vse, česar še nimam; očisti in okrasi mojo dušo, da bo vredna sprejeti tako imenitnega gosta.

Popolnoma vsega se ti posvetim in ti darujem svoje srce, svoje telo in svojo dušo. Reši me, o Gospod, ker sem ves tvoj!

Spoznam in verujem s sveto Cerkvijo, da si resnično in bistveno pričujoč v tem najsvetejšem Zakramentu. V tej veri naj se ločim s tega sveta, da te potem v nebesih vekomaj molim.

Trdno upam, da se bom večno zveličal. Sveta poslednja popotnica mi je zastava prihodnje slave, katero si prihranil njim, ki te ljubijo.

Ko prideš ti, o moj Jezus, v moje srce, bom mogel zaklicati: Kar sem upal, to imam zdaj: združen sem z njim, ki sem ga tako vroče ljubil in ga bom ljubil vekomaj.

O moj Jezus, kolikrat sem svoja čutila z grehi oskrunil; po svetem poslednjem olju, po katerem tako zelo hrepenim, mi odpusti grehe in posveti vnovič moja čutila, da jih bom le v tvojo čast rabil.

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Zedinjenje.

O nebeška pojedina, pri kateri uživamo Kristusa, kjer se obhaja spomin njegovega trpljenja, kjer se duša napolnjuje z milostjo in se nam daje poroštvo prihodnje slave!

Jezus, moj Bog in Zveličar! Molim te v najsvetejšem Zakramentu in prosim te milosti, da se ne ločim s tega sveta prej, nego sem prejel svete zakramente umirajočih.

Blažena ura, ko bom zadnjič zaužil milostipolni, skrivnostni Zakrament tvojega telesa in tvoje krvi, da te bom potem v nebesih od obličja do obličja gledal in molil!

Kako ne bi vsega upal od tvoje ljubezni, ko si mi že tolikokrat dal svoje najsvetejše telo, sladki nebeški kruh moje duše! O ljubezen, s trdnim zaupanjem hitim v tvoje naročje in želim umreti iz ljubezni do tebe, moj ljubeznivi Zveličar!

Do konca si me ljubil, Jezus, moj Bog in Zveličar! Tudi jaz te bom ljubil do smrti. In ob resnobni, strašni smrtni uri naj plamen moje ljubezni tem strastneje in čisteje vzplapola k tebi.

O Jezus, daj, da bom po sveti popotnici v ljubezni s teboj združen umrl in te potem vekomaj ljubil!

Kolikorkrat bom pogledal tvoj sveti križ, poljubil tvoje svete rane in zaželel biti razvezan in s teboj združen, bom s tem obnavljal svojo ljubezen in ti obetal zvestobo do smrti.

Pozdravljam, molim in ljubim te, presveto obličje Kristusovo, ki si vredno, da te molijo vse stvari. Z vsemi dušnimi močmi se obrnem k tebi in te ponižno prosim, vtisni v moje srce svoj božji obraz, da bo tvoj nebeški Oče spoznal v meni tvojo podobo in me sprejel v blažena nebeška prebivališča, katera si pripravil za nas ti, o Jezus!

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Vzdihljaji ljubezni k najsvetejšemu Zakramentu.

O Jezus, moj Zveličar, zahvaljujem te za tvoj najsvetejši Zakrament, za tvojo bridko smrt na križu, za tvojo brezkončno ljubezen!

O Jezus, Bog mojega srca, moj delež vekomaj! Kdaj pridem k tebi in te hvalim in ljubim v blaženi večnosti?

O Jezus, ki te molim zdaj skritega pod podobo kruha, pokaži mi svoje najsvetejše obličje v večni blaženosti!

O Jezus, dobri pastir, kdaj pride blaženi trenutek, da popelješ svojo ovčico na vedno zelene nebeške pašnike?

O Jezus, edini dobri pastir, pri tebi je dobro biti! V sveti poslednji popotnici že naprej okušam neizrečeno sladko pojedino, ki si jo nam pripravil v nebesih!

Hiti torej, moja duša, ki tako koprniš in hrepeniš po Jezusu, hiti od jedi svetega Zakramenta k večni pojedini nebeške radosti!

O Jezus, moj preslavni kralj, pelji mojo dušo v kraljestvo svoje ljubezni, da te bom s serafi in kerubi vekomaj ljubil in molil! Amen.

V. Hvaljen, slavljen, ljubljen in moljen bodi brez konca.

O. Jezus, moj Bog, moja ljubezen, moja blaženost v najsvetejšem Zakramentu!

M o l i m o ! Tvoje telo, Gospod Jezus Kristus, katero sem se predrznil jaz nevrednež zaužiti, naj mi ne bo v obsodbo in pogubljenje, ampak naj mi vsled tvoje dobrote hasne za brambo duše in telesa in za zdravilo. Amen.

Hvalijo, slavijo in častijo, ljubijo, zahvaljujejo in molijo naj te, o Jezus, v najsvetejšem in prečudovitem Zakramentu vsi ljudje povsod in vekomaj! Amen.

Slavi moja duša Gospoda in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime!

Jezus živi, Jezus kraljuj, Jezus bodi slavljen in preslavljen vekomaj! Amen.

Način, kako je dobro dušo Bogu priporočiti.[1]

(Molitve za umirajoče.)

L i t a n i j e.

Gospod, usmili se!
Kristus, usmili se!
Gospod, usmili se!

[1] Te litanije in naslednje molitve moli sv. Cerkev pri umirajočih za srečno smrt. Sveti Karol Boromej in drugi svetniki so pa opravljali te molitve za umirajoče večkrat že v življenju za svojo srečno zadnjo uro. In po njih zgledu se molijo te molitve tudi v tej uri. — Ker pa sv. Cerkev prav posebno želi, da bi molili pri umirajočih te molitve vsaj verniki, kadar ni nobenega duhovnika pri bolniku, zato so molitvam dodane v oklepajih tudi vse potrebne izpremembe, da morejo verniki rabiti te molitve tudi ob smrtni uri bolnikov. V oglatih oklepajih stoječe izpremembe veljajo za ženske bolnice.

Sveta Marija, prosi zame (zanj [zanjo])!
Vsi sveti angeli in nadangeli, prosite zame (zanj [zanjo])!
Sveti Abel, prosi zame (zanj [zanjo])!
Vsa družba pravičnih,
Sveti Abraham,
Sveti Janez Krstnik,
Sveti Jožef,
Vsi sveti očaki in preroki,
Sveti Peter,
Sveti Pavel,
Sveti Andrej,
Sveti Janez,
Vsi sveti apostoli in evangelisti,
Vsi sveti učenci Gospodovi,
Vsi sveti nedolžni otroci,
Sveti Štefan,
Sveti Lavrencij,
Vsi sveti mučenci,
Sveti Silvester,
Sveti Gregorij,
Sveti Avguštin,
Vsi sveti škofje in spoznavalci,
Sveti Benedikt,
Sveti Frančišek,
Sveti Kamil,
Sveti Janez od Boga,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,
Sveta Lucija,

Vse svete device in vdove,
Vsi svetniki in svetnice božje,
Bodi mi (mu [ji]) milostljiv — prizanesi mi (mu [ji]), o Gospod!
Bodi mi (mu [ji]) milostljiv — reši me (ga [jo]), o Gospod!
Bodi mi (mu [ji]) milostljiv — reši me (ga [jo]), o Gospod!
Svoje jeze — reši me (ga [jo]), o Gospod!
Smrtnih bridkosti
Nesrečne smrti
Peklenskega ognja
Vsega hudega
Oblasti hudičeve
Po svojem rojstvu
Po svojem križu in trpljenju
Po svoji smrti in svojem pokopu
Po svojem častitljivem vstajenju
Po svojem čudežnem vnebohodu
Po milosti tolažnika Sv. Duha
Na dan sodbe.
Jaz grešnik — prosim te, sliši me!
(Mi grešniki — prosimo te, sliši nas!)
Prizanesi mi — prosim te, sliši me!
(Prizanesi mu [ji] — prosimo te, sliši nas!)
Gospod, usmili se!
Kristus, usmili se!
Gospod, usmili se!

Molimo! Loči se, moja (krščanska) duša, s tega sveta! Varuj in spremljaj te na potu proti domu roka vsemogočnega Boga Očeta, ki te je ustvaril!

Loči se v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki je zate trpel!

Loči se v imenu Svetega Duha, ki se je v tebe razlil!

Pote naj pridejo in naj te spremljajo vsi sveti angeli in nadangeli, vsi prestoli in gospostva, vsa vladarstva in oblasti nebeške, vsi kerubi in serafi!

Nasproti naj ti hité vsi očaki in preroki, vsi sveti apostoli in evangelisti!

Idi v imenu vseh pričevavcev in spoznavavcev, vseh svetih menihov in puščavnikov, vseh svetih devic in vseh svetnikov in svetnic božjih!

Naj te sprejmo v hišo večnega miru! Stanuj na svetem Sionu, božjem mestu, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Molimo!) Usmiljeni Bog, dobrotni Bog! O Bog, ki po obilnosti svojega usmiljenja izbrišeš spokornim grehe, in krivde storjenih hudobij odvzameš vsled svoje sprave: poglej z milostnim pogledom name (na svojega [-jo] služabnika [-nico] I.) in me (ga [jo]) usliši, ker se

svojih grehov kesam (kesa) iz vsega srca in te tako prisrčno prosim (prosi) odpuščenja!

Obnovi v moji (njegovi [njeni]) duši, kar je popačila slabost človeške volje; spopolni, ljubeznivi Oče, kar sem (je) zanemaril (-la); popravi škodo, ki mi (mu [ji]) jo je naredila hudičeva prevara in kar je razrušil greh, in me (ga [jo]) deni, kot uda odrešenja, v edinost telesa svoje sv. Cerkve!

Usmili se me (ga [je]), o Gospod, zaradi mojih (njegovih [njenih]) vzdihov, usmili se me (ga [je]) zaradi mojih (njegovih [njenih]) solzâ! In ker zaupam (zaupa) edino na tvojo dobroto, podeli mi (mu [ji]) milost, da sem (je) popolnoma spravljen (-na) s teboj, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Bodi torej, duša moja (dragi brat [draga sestra]) izročena (izročen [-na]) vsemogočnemu Bogu! Bodi izročena (izročen [-na]) Njemu, čigar stvar si! S smrtjo se oprostiš krivde človeškega rodu in se vrneš k svojemu Stvarniku, ki te je naredil iz prahu!

Ko zapustiš, duša moja (ko zapusti tvoja duša), umrljivo telo, naj ti pride nasproti sijajna truma blaženih duhov! Naj ti pridejo nasproti apostoli, sodniki

duhovnega Izraela! Mučenikov zmagovita vojska naj te sprejme!

Naj te obda bela truma spoznavalcev! Z radostjo naj te sprejme veseli zbor deviških duš! Naj te vzamejo častiti očaki v svoje mirovno naročje!

Naj se ti prikaže Jezus Kristus s svojim milim, blaženost obetajočim obličjem! On naj ti da mesto med svojimi spremljevalci!

Beži naj od tebe strah, groza teme! Beži naj prasketanje peklenskega plamena! Proč naj beži vsa muka in vse trpinčenje!

Proč naj beži od tebe peklenski satan in njegovo pogubljeno spremstvo! Naj trepeta, naj se boji, naj se trese in naj beži v brezdna večne noči, ko tebe spremijo angeli in te peljejo v večnost!

Naj se vzdigne Bog, in vsi njegovi sovražniki bodo razkropljeni! Naj beže izpred njegovega obličja in naj bodo osramočeni vsi, ki ga sovražijo!

Naj izginejo, kakor izgine dim! Kakor se stopi vosek ob ognju, naj se stopijo in izgubijo grešniki pred obličjem božjim, vesele pojedine pa naj imajo pravični pri tebi, o Bog!

Uničene naj bodo vse peklenske trume! Satanovi hlapci naj se ne predrz-

nejo in naj te ne ustavljajo na tvojem potu k Bogu!

Kristus, ki je bil zate križan, naj te reši vseh muk! Kristus, ki je zate umrl, reši te večne smrti!

Kristus, Sin živega Boga, spremljaj te v raj, na svoje lepo cvetoče livade! On, pravi pastir, spremi te med svoje izvoljene ovčice!

Odpusti ti naj on vse tvoje grehe in te postavi na svojo desnico med svoje izvoljence.

Tvoje blaženo oko naj zre najčistejšo resnico! Glej od obličja do obličja svojega Zveličarja in stoj vedno na njegovi strani.

Dobrotljivi Bog te sprejmi med trume svojih izvoljenih in dodeli ti milost, da ga gledaš in uživaš od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molimo! Sprejmi, Gospod, mojo dušo (dušo svojega [svoje] služabnika [-nice]) v stanovanje večnega zveličanja, katero je upala po tvojem usmiljenju! Amen.

Reši, Gospod, mojo (njegovo [njeno]) dušo vseh peklenskih nevarnosti, vseh grešnih vezi in vseh bridkosti! Amen.

Reši, Gospod, mojo (njegovo, [nje-

no]) dušo večne smrti, kakor si rešil Henoha in Elijo smrti! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Noeta vesoljnega potopa! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Abrahama iz dežele Kaldejcev! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Joba njegovih težav! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Izaka z žrtvenika in iz roke njegovega očeta Abrahama! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Lota iz požara sodomskega! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Mozesa iz roke egiptovskega kralja Faraona! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Daniela iz levnjaka! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil tri mladeniče iz ognjene peči in iz rok brezbožnega kralja! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Suzano krive zatožbe! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Davida iz rok kralja Savla in velikana Golijata! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil Petra in Pavla iz verig in iz ječe! Amen.

Reši jo, Gospod, kakor si rešil devico mučenico Teklo iz treh hudih muk,

in daj ji v nebesih veseliti se večne sreče! Amen.

M o l i m o ! O Gospod, priporočam ti svojo dušo (dušo tvojega [tvoje] služabnika I. [-nice I.]) in te prosim, Gospod Jezus Kristus, Odrešenik sveta, sprejmi jo v naročje očakov — ti, ki si prišel iz nebes na zemljo, da odrešiš mojo (njegovo, njeno) dušo!

Spoznaj mojo (njegovo, njeno) dušo za delo svojih rok, za svojo stvar, katere ni kak drug bog ustvaril, marveč ti edini, živi, pravi Bog; zakaj ni Boga razen tebe, in nič ni tvojim delom enakega!

Razveseli, Gospod, mojo (njegovo, njeno) dušo s svojim pogledom in ne glej grehov mojega (njegovega, njenega) preteklega življenja, ne poželjivosti mojega (njegovega, njenega) srca, katera je v meni (njem, njej) vnela zmote in ogenj poželjenja.

Dasi sem (je) grešil (-ila), vendar nisem (ni) nikdar zatajil (-la) tebe, Oče, Sin in Sveti Duh. Ohranil (-la) sem (je) vero, goreče se oklenil (-la) tebe in te zvesto molil (-la), tebe, svojega Gospoda in Boga, Stvarnika vsega sveta!

M o l i m o ! Gospod, ne spominjaj se mladostnih pogreškov moje (njegove,

njene) duše! Po svojem neizmernem usmiljenju se je spomni v kraljestvu svojega veličastva!

Nebesa se ji naj odpro; angeli naj se vesele ž njo! Gospod, sprejmi torej mojo (njegovo, njeno) dušo v svoje kraljestvo!

Sprejmi mojo (njegovo, njeno) dušo, ko se bo ločila, nadangel in knez nebeških vojskâ, Mihael! Vsi zveličani duhovi naj ji hite naproti ter jo peljejo v nebeški Jeruzalem!

Sprejme naj jo sveti apostol Peter, kateremu je Bog izročil ključe nebeškega kraljestva.

Spremlja naj jo sveti apostol Pavel, ki je bil vreden postati izvoljena posoda!

Prosi zanjo izvoljeni učenec Gospodov, Janez, kateremu je Bog razodel nebeške skrivnosti!

Prosijo naj za njeno zveličanje vsi sveti apostoli, katerim je Gospod dal oblast zavezovati in razvezovati!

Prosijo naj za njeno rešitev vsi svetniki in izvoljenci božji, kateri so bili zaradi Kristusa tukaj mučeni!

Po tej mogočni priprošnji naj moja (njegova, njena) duša, rešena mesenih vezi, dospe v veličastvo nebeškega kraljestva! To ji dodeli Jezus Kristus, naš Gospod, ki z Očetom in Svetim Duhom živi in kraljuje vekomaj! Amen.

* * *

(Naslednje molitve so nadaljevanje cerkvenih molitev za umirajoče in se ne molijo v tej uri, temveč samo pri bolnikih ob zadnji uri.)

M o l i m o ! O milostljiva Devica, Mati Marija, najdobrotljivejša tolažnica žalostnih, ti priporoči svojemu Sinu dušo služabnika I, da se po tvojem materinem posredovanju ne bo bal smrtnih bridkosti; temveč se veselil tvojega spremstva ter prišel v zaželjeno nebeško domovino. Amen.

V zadnjih zdihljajih.

Eden izmed navzočih umirajočemu narekuje rahlo pa razločno:

Jezus — Jezus — Jezus!

V tvoje roke izročim svojo dušo.

Gospod Jezus Kristus, — sprejmi mojo dušo.

Sveta Marija, — prosi zame.

Marija, mati milosti, mati usmiljenja, varuj me sovražnika, in sprejmi me ob smrtni uri.

Jezus — usmiljenje.
Jezus — ljubim te nad vse.
Jezus — Jezus — Jezus!

Polagoma, v presledkih se primerni zdihljaji ponavljajo. Ko je gotovo, da je smrt že nastopila, se moli:

Molitev takoj po smrti.

Pridite na pomoč, svetniki božji; pritecite naproti, angeli Gospodovi: sprejmite njegovo (njeno) dušo, peljite jo pred Najvišjega!

Sprejmi ga (jo), Kristus, ki si ga (jo) poklical, in angeli ga (jo) peljite v Abrahamovo naročje: sprejmite njegovo (njeno) dušo, peljite jo pred Najvišjega!

Gospod, daj mu (ji) večni mir in pokoj, in večna luč naj mu (ji) sveti: angeli in svetniki božji, peljite njegovo (njeno) dušo pred Najvišjega!

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Oče naš ...
V. In ne vpelji nas v skušnjavo
O. Temveč reši nas hudega.
V. Gospod, daj mu (ji) večni mir in pokoj.
O. In večna luč naj mu (ji) sveti.

V. Od vrat peklenskih,
O. Reši, Gospod njegovo (njeno) dušo.

V. Naj počiva v miru.
O. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev,
O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo! Tebi, Gospod, priporočamo dušo tojega služabnika I.: naj živi tebi, ki je umrl svetu, in kar je zagrešil po slabosti človeškega življenja, mu ti zbriši v svojem najdobrotljivejšem usmiljenju. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

* * *

Sklep.

O Jezus, ljubeznivi Zveličar, ti si s svojo smrtjo dokončal delo odrešenja, odprl svetla nebeška vrata. In v spomin na te neizrekljive dobrote si ustanovil najsvetejši Zakrament, studenec milosti, sladko krepčilo v življenju in popotnico ob smrti.

Usmili se nas, najdobrotljivejši Zveličar, in dodeli nam vsem milost, da te bomo pred svojo smrtjo sprejeli enako onemu čudodelnemu kruhu, ki je okre-

pil nekdaj preroka Elijo, da je prišel na goro Horeb.

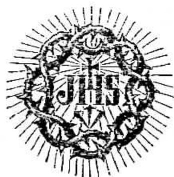
Dodeli mojim prijateljem in dobrotnikom (sobratom in pospeševalcem vednega češčenja) taiste milosti, katerih sem ravnokar zase prosil.

O Jezus, poln usmiljenja si nagnil nekdaj svojo najsvetejšo glavo umiraje na lesu svetega križa za rešitev celega sveta; obrni se tudi danes prav tako umiljeno k nam revnim grešnikom, ter nas sprejmi v svoje kraljestvo miru! Amen.

Najsvetejše Srce Jezusovo, usmili se nas!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Dvajseta ura.

Vernim dušam v tolažbo.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Kralja, za katerega vse živi, Jezusa Kristusa v najsvetejšem Zakramentu,

Pridite, častimo ga!

Prvorojenca mrtvih, Kralja vseh kraljev na zemlji, kateri je za nas na križu umrl,

Pridite, slavimo in hvalimo ga neprenehoma!

Jezusa Kristusa, sodnika živih in mrtvih, kateri ima ključe smrti in pekla,

Pridite, molimo, častimo, hvalimo in ljubimo ga vekomaj!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in nebeškimi svetniki:

Svet, svet, svet si ti Gospod, Bog vojnih trum.

Nebo in zemlja sta polna tvoje časti in slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O Jezus, vsemogočni in neskončno usmiljeni Bog! V neizmernem veličastvu kraljuješ v nebesih, kerubi in serafi te molijo in vsi angeli in svetniki te vekomaj časté in slavé. In vendar se tako ponižuješ, da bivaš v najsvetejšem Zakramentu vedno med nami. O neizrečena ljubezen, o čudovita skrivnost!

O Jezus, ti si vsemogočni Gospod nebes in zemlje, sodnik živih in mrtvih, kateremu se spodobi neskončna čast in slava. Toda brezbožni ljudje te v svoji zaslepljenosti nočejo poslušati, ljubiti in moliti. V svoji prevzetnosti žalijo in zaničujejo tvoje neskončno veličastvo, katero skrivaš iz ljubezni do njih v najsvetejšem Zakramentu. O ljubezniva in iz ljubezni do nas tako ponižana visokost božja! Kako zelo me peče nehvaležnost, s katero ti svet povrača tvoje neizmerne dobrote!

Ponižno pokleknem pred tvoj oltar in te srčno prosim milosti in odpuščenja za toliko zaničevanje tvojega božjega veličastva. Usliši milostljivo mojo ponižno prošnjo! Odpusti nam naše grehe in ne obsodi nas, svojih nevrednih otrok! Usmili se vernih duš v vicah, sprejmi jih v nebo, da te tam namesto nas vekomaj hvalijo in molijo! Amen.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Šibila.

Kakšen strah bo svet obdajal,
Kadar bo Sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.

Čudno bode tromba pela,
Mrtvim po grobeh donela,
Pred Sodnika jim velela.

Knjigo prinesó na plano,
V nji bo vse zaznamovano,
Za sveta bo sodbo dano.

Vse, karkoli zdaj je skrito,
Pred Sodnikom bo očito,
Kaznoval bo vse srdito.

Kaj porečem jaz ubogi,
Kdo bo ščit moj v sodbi strogi,
Še pravični bo v nadlogi!

Spomni se, o Jezus mili,
Da si zame prišel v sili,
Oni dan se me usmili!

Hotel truden si hoditi,
Dal si se na križ pribiti,
Daj mi v blagor trud svoj biti!

Pobožnost vernim dušam v tolažbo.

O Jezus, verujem, da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si zato na svet prišel, da bi revnemu grešnemu človeku zopet odprl nebesa. Kako rad si se usmilil mrtvega Lazarja in njegovih sester, Marte in Marije! Njune solze so omečile tvoje božje srce; s svojo vsemogočno besedo si obudil mrvega Lazarja v življenje in ga izročil sestrama, ker sta te tako presrčno prosili.

O ljubeznivi Zveličar, usliši tudi mene, ki goreče prosim za verne duše v vicah, katere neizrečeno hrepené, da bi te gledale od obličja do obličja. V neskončni ljubezni do nas si nase vzel grehe celega sveta in pribil naše dolge na križ, da bi nas spravil z nebeškim Očetom; dodeli tudi dušam v vicah delež svojega neskončnega zadoščenja in izpolni njihove goreče želje in jih združi s seboj.

O usmiljeni Jezus, poplačaj iz zaklada svojega neskončnega zasluženja dolgé vernih duš in jih reši iz vic, da v nebesih vekomaj slave tvoje usmiljenje.

Spomni se, o najdobrotljivejši Zveličar, da so imena teh vernih duš zapisana v knjigi večnega življenja. Kot kraljeve družice čakajo ženitovanja, medtem ko morajo zadostovati pravici, ker so zlorabile usmiljenje:

Spomni se, o Gospod, da več trpé zaradi notranjega ognja ljubezni, kakor zaradi zunanjega, katerega je užgala tvoja pravična jeza.

Pod zemljo poklekujejo in trpé vdano v tvojo voljo vse muke, ker se te bojé o Gospod, in te ljubijo presrčno-goreče.

Dasi se jim ni treba več bati, da bi še kdaj grešile in tebe za večno izgubile, vendar nedopovedljivo hrepené po uri, ko bodo osvobojene iz temne ječe.

Njihove prošnje segajo do nas: Usmilite se nas, prijatelji! Okrepčajte nas z dragoceno krvjo Jezusovo in rešite nas iz strašnega jetništva, v katerem toliko trpimo!

O neskončno usmiljeni in dobrotljivi Zveličar! Tu klečim pred tvojim najsvetejšim Zakramentom in te prosim milosti in usmiljenja za verne duše. Usmili se jih, o Jezus! Saj se niso nikdar ustavljale tvoji milosti, ampak so se le z malimi grehi omadeževale; skončaj čas njihovega pregnanstva in jim odpri nebeški

Jeruzalem, mesto večnega miru, kraj počitka za one, kateri zaspé v Gospodu. Oj, usliši moje vroče prošnje in vzemi jih v rajsko veselje, da se spočijejo od vseh svojih težav in nadlog!

O, da bi mogel s svojimi solzami plamen pogasiti, ki jih tako zelo muči! Kako rad bi zadostil za njihovo krivdo, ko bi mogel! Odpri mi, o Jezus, v tej uri češčenja prebogati zaklad svetih odpustkov, da pomagam ž njimi mnogim vernim dušam v nebesa, da te tamkaj molijo in časté, medtem ko jaz tukaj molim tvoj najsvetejši Zakrament. Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi Očetu ... (Šestkrat.)

V prah ponižan, Bog, vzdihujem,
Strto ti srce darujem.
Konec svoj priporočujem.

Usmili se, Bog, usmili,
Jezus, oj Gospod premili,
Večni daj jim mir in pokoj! Amen.

Obredne molitve.

Reši, o Gospod, duše vseh umrlih vernikov iz grešnih vezi. Odpusti jim milostlivo zasluženo kazen in jih osreči z večnim zveličanjem!

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, odpusti dušam svojih služabnikov in služabnic vse njihove grehe, da zadobé po naših pobožnih prošnjah odvezo, po kateri so vedno hrepenele. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za očeta in mater.

O Bog, kateri si nam zapovedal, naj spoštujemo očeta in mater, usmili se v svoji milostni dobrotljivosti duš očeta in matere, odpusti jim njihove grehe in dodeli mi, da jih zopet vidim v nebeškem veselju!

Za sorodnike in prijatelje.

O dobrotljivi Bog, kateri deliš milosti in želiš, da bi vsi dosegli večno življenje, prosimo te, dodeli našim sobratom, sorodnikom in dobrotnikom, kateri so se preselili v večnost, večno zveličanje po prošnji blažene, brezmadežne Device Marije in vseh svojih svetnikov!

Na dan pokopa.

O Bog, kateri se vedno usmiliš in prizaneseš, prosimo te ponižno za dušo tvojega služabnika . . . ., kateri se je

preselil v večnost. Ne izroči je sovražnikovim rokam in ne pozabi je večno, ampak ukaži jo angelom sprejeti in v rajsko domovino pripeljati, da zaradi trdnega upanja in žive vere ubeži peklenskim kaznim in uživa večno veselje, po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Kralj nebeške slave, reši duše vseh umrlih kristjanov peklenskih muk in kazni. Iztrgaj jih iz levovega žrela, da jih peklo ne pogoltne ter da se ne pogreznejo v temo, ampak da jih tvoj vojskovodja, sveti Mihael, pripelje v nebeško kraljestvo, katero si nekdaj obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu.

Prosimo te, o Gospod, usliši našo ponižno in iskreno molitev za duše tvojih služabnikov in služabnic in jih očisti vseh grehov in jim dodeli delež svojega odrešenja, kateri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pobožnost žalostnega dela rožnega venca vernim dušam v tolažbo.

O sladka Mati milosti, pomoč kristjanov in tolažnica žalostnih, dodeli, da koristi bogato zasluženje tvojih svetih

bolečin, katere si občutila pri grenkem trpljenju in bridki smrti ljubljenega Sina, vernim dušam v vicah. Izprosi jim s svojo materinsko prošnjo kmalu odrešenje iz dolgotrajnih muk, da gledajo tvojega poveličanega Sina na desnici večnega Očeta.

Verujem v Boga Očeta ...

Prva skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Ki je za nas krvavi pot potil.

O Jezus, moj Zveličar, molim te v najsv. Zakramentu in se spominjam tvojih smrtnih težav na Oljiski gori, katere so bile tako strašne, da si zaradi njih krvavi pot potil. Oj, usmili se vernih duš, katere trpé smrtne bolečine in strašne muke v plamenu vic! Razlivaj svojo sveto kri, katero si prelil na Oljiski gori, kakor krepilno roso nanje in jih očisti in olajšaj njihove bolečine. Prosim te, o Gospod, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil s svojo dragoceno krvjo!

Nebeški Oče, neskončno usmiljeni Bog, ozri se na svoje uboge, iz domovine pregnane otroke in odpusti jim nji-

hove grehe zaradi presvete Kristusove krvi. Spomni se, o Bog, naših sosester in pospeševateljev vednega češčenja, ki so se z znamenjem svete vere ločili od nas in odšli v večnost, ter tamkaj mirno počivajo. Daj njim in vsem v Kristusu umrlim milostljivo kraj počitka, luči in miru, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

Druga skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Ki je za nas bičan bil.

O Jezus, moj Zveličar, molim te v najsvetejšem Zakramentu in se spominjam tvojega mučnega bičanja, katero si pretrpel zaradi naših grehov. Nedolžni Jezus, kako ostro pokoro si prevzel za grehe duš, katere trpé v vicah! Daruj jim vrednost svojih bolečin, neštevilnih ran in svoje dragocene krvi, da se izbriše njihova krivda ter da se udeležé večnega zveličanja. Prosim te, o Gospod, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil s svojo dragoceno krvjo!

Edinorojeni Sin božji, preljubeznivi Odrešenik sveta, ozri se na verne duše, svoje žalostne neveste, katere te v velikih bolečinah prosijo, da bi jim dovolil v ženitovanjsko dvorano. Saj so bile izmed pametnih devic, katere so imele olje dobrih del v svojih svetilkah in ga prinesle tebi. Odpusti jim torej krivdo, s katero so še obtežene zaradi človeške slabosti, in jim odpusti zaradi svojega mučnega bičanja.

Spomni se, o Bog, naših sosester in pospeševateljev vednega češčenja, kateri so se z znamenjem svete vere ločili od nas in odšli v večnost, ter tamkaj mirno počivajo. Daj njim in vsem v Kristusu umrlim milostljivo kraj počitka, luči in miru, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

Tretja skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

Ki je za nas s trnjem kronan bil.

O Jezus, moj Zveličar, molim te v najsvetejšem Zakramentu in se spomi-

njam trnjeve krone, s katero smo te kronali s svojimi grehi. Oj, usmili se vendar zaradi strašnih bolečin, katere je takrat pretrpelo tvoje božje obličje, vernih duš, katere silno trpé vsled hrepenenja po tebi, svojem Kralju. Pokaži se jim kakor slavnega Kralja, kateri si zaradi naših grehov hotel nositi spokorno trnjevo krono. Prosim te, o Gospod, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil s svojo dragoceno krvjo.

Sveti Duh, najboljši tolažnik, ozri se na trpeče duše, katere si posvetil v svoj tempelj in užgal z ognjem svoje ljubezni. Hiti jih, sladki dušni gost, tolažit, daj jim luč v temi, hladilo v vročini, krepilo v utrujenosti in zlij nanje mazilo večnega miru!

Spomni se, o Bog, naših sosester in pospeševateljev vednega češčenja, kateri so se z znamenjem svete vere ločili od nas in odšli v večnost, ter tamkaj mirno počivajo. Daj njim in vsem v Kristusu umrlim milostljivo kraj počitka, luči in miru, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

Četrta skrivnost.

Oče naš... Češčena Marija...

Ki je za nas težki križ nesel.

O Jezus, moj Zveličar, molim te v najsvetejšem Zakramentu in se spominjam tvoje neizrečene ljubezni, s katero si zadel težki križ na rame in ga nesel v silnih bolečinah na Kalvarijo. Oj, obrni svoje milo obličje na verne duše v vicah, katere strašno trpé, ker so zavržene od tvojega obličja. Kako težek križ teži te duše! Križ pregnanstva in mučne kazni! Nič si ne morejo pomagati in goreče hrepené po nebesih. O Jezus, ker si nesel s tolikimi bolečinami svoj križ, reši jih njihovega križa! Razruši njihovo ječo, razreži jim vezi in jim dodeli, da okušajo sladki, blaženi mir nebeškega Jeruzalema. Prosim te, o Gospod, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil s svojo dragoceno krvjo!

O Marija, mila mati milosti in usmiljenja, ozri se na svoje uboge trpeče otroke v vicah! Pokaži, da si njihova mati; obrni svoje milostljive oči nanje in pokaži jim kmalu blaženi sad svojega telesa! O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Spomni se, o Bog, naših sosester in pospeševateljev vednega češčenja, kateri so se z znamenjem svete vere ločili od nas in odšli v večnost ter tamkaj mirno počivajo. Daj njim in vsem v Kristusu umrlim milostljivo kraj počitka, luči in miru, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

Peta skrivnost.

Oče naš ... Češčena Marija ...

K i j e z a n a s k r i ž a n b i l.

O Jezus, moj Zveličar, molim te v najsvetejšem Zakramentu in se spominjam tvojega sramotnega križanja. Božji Zveličar, ti si rekel: »Ko bom povišan na križu, bom vse nase potegnil.« Oj, potegni zdaj milostljivo nase v vicah pokoreče se duše, da morejo hvaliti tebe, katerega nad vse ljubijo, v nebesih. Oj, neskočno ljubeznivi in milostljivi Zveličar! Ne odlašaj dalje in pelji verne duše, katere so zaslužile milost odrešenja, ki si jo ti pridobil na križu s svojo krvavo smrtjo, na vedno cvetoče livade obljubljene dežele, kjer se vedno razlega aleluja in se glasé mili glasovi angelov in svetnikov. Prosim te, o Gospod, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si odrešil s svojo dragoceno krvjo!

O blaženi angeli, vsi svetniki in izvoljenci božji, stopite pred sodnji stol vsemogočnega Boga in prosite ga milosti in usmiljenja za verne duše v vicah, da se kmalu združijo z vami in radostno hvalijo in slavé neskončno dobrotljivega Očeta, neskončno ljubeznivega Sina in milost Svetega Duha na veke. Amen.

Sklep.

O Jezus Kristus, moj Bog in Odrešenik! Ti si rekel: »Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli.« Položil sem svoje goreče prošnje za ljube verne duše pred tvoj oltar in upam zanje in zase milosti in usmiljenja.

Dokler živimo, smo v rokah smrti; pri kom naj iščemo pomoči, če ne pri tebi, ki se pravično jeziš zaradi naših grehov.

Sveti Bog, sveti, močni in usmiljeni Zveličar, ne izroči nas večni smrti!

Jaz sklepam to uro premišljevanja in priporočam tebi, o moj Bog, svoje prijatelje in dobrotnike (sosestre in po-

spoševalce vednega češčenja) in vse one, za katere sem se namenil in sem dolžan moliti.

Dodeli nam vsem milost, da sveto živimo, da bo smrt za nas začetek večnega življenja.

Ve pa, verne duše v vicah, ki sem za vas molil to uro, molite tudi zame, saj ste Bogu tako drage in niste več v nevarnosti, da bi ga vekomaj izgubile. Ne pozabite v nebesih nas ubogih grešnikov, ki smo popotniki na tej zemlji in zmeraj v nevarnosti Boga izgubiti in se vekomaj pogubiti.

Izprosite nam milost, da bi v ljubezni božji živeli in umrli in v nebesih z vami molili in ljubili Boga na vekomaj. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Edenindvajseta ura.

Za advent.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Kralja in Gospoda, kateri pride,
Pridite, častimo ga!
Blizu nam je že Gospod,
Pridite, častimo ga v prisrčni ljubezni!

Katerega so narodi željno pričakovali, po čigar prihodu so vzdihovali očaki,

Pridite, hvalimo in zahvalimo ga z vedno ljubeznijo za skrivnost njegovega učlovečenja!

Jezusa Kristusa, milostljivega Zveličarja, čigar veličastvo se nam je prikazalo,

Pridite, častimo ga vedno v presvetem Zakramentu,

Pridite, častimo, kličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Časi so se dopolnili; izpolnjene so prerokbe: Sveti svetih je maziljen, Beseda je meso postala, da neha greh in brezbožnost, da se pokaže pravica in mir na zemlji.

S tvojim prihodom, o božji Zveličar, sveto solnce pravice, bi morala izginiti s sveta popolnoma vsa tema, toda zaslepljeni ljudje ljubijo bolj temo kakor luč.

Ti si pravi Emanuel, Bog z nami! Ti si Sveti Izraelov, ki prebivaš med nami v presvetem Zakramentu.

Kako ti moramo biti hvaležni, o Jezus, za milostipolno skrivnost tvojega

učlovečenja, katero se ponavlja v našo tolažbo dan na dan na oltarjih.

Vendar moram vzdihniti in pa priznati s prerokom Danielom: o Bog, ki si vsem milostljiv, kateri te ljubimo in izpolnjujemo zapovedi, mi smo grešili, smo storili hudo in se ločili od tvoje ljubezni.

Nismo poslušali klica tvoje milosti, ampak smo ga prezirali in zavrgli tvojo ljubezen.

Prizanesi nam, o dobrotljivi Zveličar, in odvrni od nas zaslužene kazni. Usliši ponižno in skesano molitev svojih otrok, kateri te hočejo vedno častiti v presvetem Zakramentu, sprejmi nas milostljivo!

O, da bi te vsi ljudje spoznali, ljubili in častili in da bi v presrčni ljubezni z nami molili

V. Vi oblaki ga rosite,

O. Ali zemlja naj ga dá!

Prerokbe stare zaveze.

1. Iz preroka Izaije.

»Gospod vam bo dal znamenje: Glejte, Devica bo spočela in Sina rodila, in njegovo ime se bo imenovalo Emanuel.« (7, 14.)

V. Rosite, oj nebesa, Pravičnega, in vi oblaki ga dežujte!

O. Zemlja naj se odpre in rodi Zveličarja!

Molimo! Prosimo te, o Gospod, skaži nam svojo moč in pridi in nas reši s svojim varstvom pretečih grešnih nevarnosti in nas zveličaj s svojim odrešenjem!

Učlovečena Beseda, ti prebivaš sredi Siona, v presvetem Zakramentu, in do konca časov bo resnično: Bog z nami! Dodeli milostljivo, da nas s svojo čudovito pričujočnostjo varuješ, odrešiš vsega zlega in večno zveličaš, ki živiš in kraljuješ na veke. Amen.

2. Iz preroka Jeremije.

»Tiste dni bo Juda rešen in Izrael bo varno prebival, in to je ime, po katerem ga bodo imenovali: Gospod, naš pravični.« (23, 6.)

V. Rosite, oj nebesa, Pravičnega, in vi oblaki ga dežujte!

O. Zemlja naj se odpre in rodi Zveličarja!

Molimo! Vzbudi, o Gospod, naša srca, da pripravimo tvojemu edinorojenemu Sinu njegova pota; da ti po njegovem prihodu vredno služimo, očiščeni na duši in srcu.

Jezus Kristus, ki si pričujoč v presvetem Zakramentu kot Bog in človek,

deliš milosti in kot pravi Kralj vladaš svojo Cerkev, podeli nam svoje darove in sladke tolažbe, in nas večno zveličaj s svojim prihodom in svojo navzočnostjo v presvetem Zakramentu. Amen.

3. Iz preroka Ecehiela.

»In obudil jim bom edinega pastirja, kateri jih bo pasel, svojega hlapca Davida; on jih bo pasel, in jim bo pastir. Jaz pa Gospod jim bom Bog, in moj hlapec David bo poglavar med njimi; jaz Gospod sem govoril.« (34, 23, 24.)

Obljube preroka Ecehiela.

Zvezo miru bom ž njim sklenil in najhujše zveri bom iztrebil iz dežele; in kateri prebivajo v puščavi, bodo varno spali v gozdih.

Krog in krog svojega hriba jih bom oblagodarjal; ob svojem času bom dež dajal, dež bo blagodaren.

In poljsko drevje bo rodilo svoj sad, in zemlja svojo rastlino, in bodo brez strahu v svoji deželi in izvedeli bodo, da sem jaz Gospod, kadar bom raztrgal verige njih jarma in jih rešil iz rok njih gospodovalcev. Izvedeli bodo, da sem jaz, Gospod njih Bog, z njimi, in da so oni Izraelova hiša, moje ljudstvo, govori Gospod.

Čast bodi Očetu . . .

Na prestolu Davidovem bo sedel in kraljeval na veke. Aleluja.

V. Rosite, oj nebesa, Pravičnega, in vi oblaki ga dežujte!

O. Zemlja naj se odpre in rodi Zveličarja!

Molimo! Prosimo te, o Gospod, ozri se milostljivo na naše prošnje in razsvetli noč našega srca s svojo milostjo.

O Jezus, Kralj naših src, katera vlečeš k sebi v presvetem Zakramentu in ljubeznivo zvežeš s seboj! Dobri pastir, ki hraniš svoje ovčice z najsvetejšim mesom in krvjo, vladaj moje srce s svojo vsemogočno milostjo in presveto voljo in osreči me s kruhom življenja. Ki živiš in kraljuješ na veke. Amen.

4. Iz preroka Daniela.

»Sedemdeset tednov je okrajšanih nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da neha pregrešenje, in se konča greh in izbriše krivica, in doide večna luč, in se prikazen spolni in prerokovanje, in da bo maziljen Sveti svetih.« (9, 24.)

V. Rosite, oj nebesa, pravičnega, in vi oblaki ga dežujte!

O. Zemlja naj se odpre in rodi Zvečarja!

Molimo! Prosimo te, o Gospod, pridi in priteci k nam s svojo mogočno pomočjo, da se pospeši z močjo tvoje milosti in po brezmernem tvojem usmiljenju naše odrešenje, katero nam odtegujejo naši grehi.

Jezus Kristus, ki si prišel iz nebes in prebivaš pri nas v svetiščih, daj, da občutimo tvoj prihod in tvojo navzočnost, da ne služimo grehu, ampak živimo v pravi svetosti. Ki živiš in kraljuješ na veke. Amen.

Angelovo oznanjenje v novem zakonu.

1. »Angel Gabriel je bil od Boga poslan v mesto v Galileji, z imenom Nazaret, k devici, ki je bila zaročena z možem iz hiše Davidove, ki se je imenoval Jožef; in Devici je bilo ime Marija.« (Luk. 1, 26.)

O milostipolno sporočilo, katero je prinesel angel prečisti Devici!

Ljudje so bili zamotani v pregrehe in zmote, in ti, o usmiljeni Bog, naznaniš brezmadežni Devici, da si se jih usmilil in jim pošlješ obljubljenega Odrešenika; angel oznani Mariji čudovite skrivnosti učlovečenja in odrešenja, in da je ona postala Mati božja.

O Marija, časi so se dopolnili; moč

tvoje svetosti je prišla do večne Besede in jo z nebes potegnila k tebi.

Zavoljo tvoje ljubeznive ponižnosti in čistosti hrepeni večni Sin božji po tebi, prikrajša čas in zapusti naročje Očetovo, da prebiva pod tvojim srcem.

On pošlje svojega nadangela Gabriela, da dobi od tebe privoljenje k čudapolni zaroki, katero hoče Bog sam skleniti s teboj.

Le premišljuj sporočilo, o najmodrejša Devica, a ne zavrzi ponudbe!

Usmili se naših potreb in nadlog; vsi smo grešili in hrepenimo po slavi, katero nam je Bog namenil. Nebo in zemlja pričakujeta željno tvoje besede, katera zagotovi padlemu človeštvu milost odrešenja.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

V. Češčen in moljen bodi vedno.

O. Jezus, Sin Marijin, v presvetem Zakramentu!

2. »In angel pride k njej in pravi: Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami! Ne boj se, Marija, ker milost si našla pri Bogu.«

Kakor vzraste bela lilija iz temnega stebla, tako je vzrastla Marija, brezmadežna Devica, iz kraljevega, toda grešnega rodu Davidovega.

Večni Oče si jo je izbral izmed vseh stvari za svojo ljubo hčer, Sveti Duh za nevesto in po prečudovitem materinstvu je postala preimenitna mati večnega Sina božjega.

O Marija, milostipolna Devica, bodi pozdravljena! Ti si nova Eva, mati ne umrljivih, ampak živih. Ti si kraljeva nevesta, katero je skrivnostno izročil Oče svojemu Sinu, kralju veličastva, da bi postala mati otrok zveličanja.

Češčena bodi, blažena med ženami. Oj, usmili se nas, svojih grešnih otrok.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

V. Češčen in moljen bodi vedno.

O. Jezus, Sin Marijin, v presvetem Zakramentu!

3. »Glej, rodila boš Sina in njegovo ime imenuj Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišjega imenovan; Gospod Bog mu bo dal sedež očeta Davida; in kraljeval bo v hiši Jakobovi na veke, in njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

O nerazumljivo velika čast, h kateri si bila poklicana ti, o Marija, kraljeva

brezmadežna Devica! Ti si bila določena, da bi zedinila božje materinstvo s prečistim devištvom!

Tvoja svetost je bila primerna tej sveti določbi. Kakor dragi kameni se svetijo tvoje čednosti in povišujejo lepoto tvoje brezgrešne narave.

Kakor pride jutranja zarja pred solncem, tako si prišla ti, o Marija, pred solncem pravice, katero je imelo iziti iz tebe kakor iz svetlega tabernaklja. Ti si rajska dežela, blagoslovljena zemlja, katera prinese svetu dragocen dar.

O Marija, mati neskončnega Boga in tudi naša mati! Razsvetli naša srca s svojo milo svetlobo. Preženi temo zmote in pregrehe in pripelji nas do jasnega spoznanja božjega. Kadarkoli hoče solnce pravice, Jezus, tvoj božji Sin, razsvetliti v presvetem obhajilu naša srca, pridi prej ti s svojimi žarki in okrasi s svojimi čednostmi naše revne duše, da Jezus rad v njih prebiva.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

V. Češčen in moljen bodi vedno.

O. Jezus, Sin Marijin, v presvetem Zakramentu!

4. Marija pa je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, in zgôdi se mi po tvoji besedi.« Bodi zahvaljena, o kraljica, spregovorila si ljubo besedo, katera napolnuje nebo in zemljo z radostjo! Tvoje ustnice so polne ljubeznivosti, zato te Bog blagoslavlja.

O Marija, mati Jezusova in naša, ti si s svojo besedo odločila naše odrešenje, in v moči Svetega Duha gre kraljevi ženin v čisti tabernakelj, ki mu je pripravljen v tebi, in se obleče v tvoje brezmadežno meso. Čast in slava tebi, o Mati in Devica! Ti si zmagovalna in zlata vrata, skozi katera je prišel Stvarnik v svojo stvar in je nastopil svojo imenitno pot na zemlji, katera ga je imela pripeljati na križ, v grob in po častitljivem vstajenju v nebesa. Tudi poveličevanje angelov je premajhno za tvojo slavo. Ti si nad vsemi angelskimi kori. Kraljuj nad nami, svojimi srečnimi otroki, katere je iztrgal tvoj Sin satanovi grozovitosti in jih izročil tvojemu milemu vladarstvu, in razlij nad nami obilno svojega materinskega blagoslova.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od Svetega Duha.

V. Češčen in moljen bodi vedno.

O. Jezus, Sin Marijin, v presvetem Zakramentu!

Sedem velikih antifon.

1. a n t i f. O Modrost, ki si prišla iz ust Najvišjega in se raztezaš od kraja do kraja in vse urejuješ v moči in lepoti: pridi in uči nas pota svoje modrosti!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Pošlji, o Gospod, žarek svoje modrosti v naša srca in preženi vso grešno tmino, da gledamo samo po tebi, o Bog našega zveličanja, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

2. a n t i f. O Adonaj, vodnik Izraelove hiše, ki si se prikazal Mozesu v gorečem grmu in si mu dal postavo na Sinaju; pridi in stegni svojo roko in nas odreši!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Vzbudi v naših srcih plamen ljubezni, da dobimo po pravi pokori odpuščenje grehov in izpolnjujemo s pomočjo tvoje milosti s celim srcem tvoje zapovedi, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

3. a n t i f. O korenina Jesetova, ti, ki si v znamenje narodov, pred katerim umolknejo kralji in bodo molili pogani: pridi nas oprostit in se dalje ne mudi!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Prosimo te, o Gospod, povzdigni naša srca k sebi, da pričakujemo v vseh nadlogah in zadevah sveta samo od tebe tolažbe in pomoči in se zatekamo samo k tvoji milosrčnosti, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

4. a n t i f. O ključ Davidov in žezlo Izraelove hiše, ki odpiraš in nobenega ne zapiraš; katerega ti zapreš, mu nobeden ne odpre; pridi in izpelji iz ječe jetnika, ki je zvezan v temi, v senci smrti.

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Reši nas, o Gospod, iz sovražnikove oblasti in odpri nam svoje svetišče, da prejmemo iz zaklada tvojih milosti bogastvo čednosti in hrano za večno življenje, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

5. a n t i f. O ti vzhod in lesk večne svetlobe, solnce pravice, pridi in razsvetli nje, ki so v temi in smrtni senci!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Napolni nas z lučjo svoje svetlobe in užgi v nas ogenj svoje ljubezni, da se naša srca prerodé v pravičnosti in svetosti, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

6. a n t i f. O željno pričakovani Kralj narodov, vogelni kamen, ki ločeno združuješ: pridi in reši človeka, ki si ga naredil iz prsti!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Usliši, o Gospod, naše vzdihovanje, in obnovi v nas podobo, po kateri si nas ustvaril, da v srčnem miru hodimo vedno za teboj in ostanemo trdni v tvoji milosti, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

7. a n t i f. O Emanuel, kralj in postavodajalec, upanje narodov in njih Odrešenik: pridi nas odrešit, o Gospod, naš Bog!

O. Pridi, o Gospod, in se ne mudi!

Bodi z nami, o Bog, in dodeli, da nas tvoja milost podpira pri vseh delih, nas spremlja in privede k dobremu koncu, ki živiš in kraljuješ na vekov veke. Amen.

Prosimo te, o Gospod, poslušaj naše prošnje in nas obišči in razsvetli temo našega srca, da se s pomočjo tvojega usmiljenja oprostimo grešnih vezi in mirno potujemo po potih tvojih zapovedi, dokler ne pridemo do višav večne svetlobe, kjer živiš in kraljuješ Bog na vekov veke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Rosite, oj nebesa, Pravičnega, in vi oblaki ga dežujte!

O. Zemlja naj se odpre in rodi Zveličarja!

Gospod pride, hitite mu naproti in porecite: Velik začetek, in njegovega kraljestva ne bo konca! Bog moči, vladar, knez miru! Aleluja!

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o ! O Bog, ki nas razsvetljuješ vsako leto s pričakovanjem našega odrešenja! Dodeli nam, da bomo tvojega Edinorojenega, katerega kot odre-

šenika sveta sprejemamo, z veseljem videli priti kot sodnika sveta, Jezusa Kristusa, Gospoda našega, ki s teboj in Svetim Duhom živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sklep.

Sprejmi milostno, o dobrotljivi Jezus, molitev, katero sem v tej uri opravil, v zahvalo za čudovito učlovečenje, v katerem si se tako globoko ponižal, da si iz Marije Device človeško naravo nase vzel edino le zato, da bi nas zveličal.

Prosimo te, izbriši nam po svoji neskončni ljubezni vse grehe, da bomo deležni tvojega veličastva. Te milosti te prosim za prijatelje, dobrotnike, za sosestre in pospeševatelje vednega češčenja in za vse krščanstvo.

O Jezus, pridi, razsvetli nas s svojim prihodom in zveličaj nas! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Dvaindvajseta ura.

Za praznik rojstva Gospodovega.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Kristus se je rodil,
Pridite, molimo ga!

Kristus, kateri se je za nas učlovečil ter je pričujoč v presvetem Zakramentu kot Bog in človek.

Pridite, poveličujmo in hvalimo ga na veke!

Kristus, kateri je hotel biti rojen v hlevu in položen v jaslice iz ljubezni do nas,

Pridite, molimo ga z gorečo ljubeznijo!

Kristus, kateri je prišel na svet, da bi naša srca vnel s svojo ljubeznijo,

Pridite, častimo ga na veke in izročimo mu svoja srca v dar,

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začeku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Preljubeznivi Jezus! Angeli so oznanili tvoje rojstvo s slavospevi, pastirci so te molili ponižno in zaupno, in Modri iz jutrove dežele so ti darovali darila.

Ti, kateri si bil od vekomaj pravi Bog, si vedel, v jaslicah ležeč, da ti bodo Judje nehvaležni, da te bo kruti Herod preganjal; vedel si, da boš moral bridko trpeti in sramotno umreti na križu. Izprevidel si pregrehe vseh ljudi, kateri nočejo verovati niti v skrivnost tvojega učlovečenja, niti v tvojo čudovito pričujočnost v najsvetejšem Zakramentu.

In vendar si se ponižal in si človeško naravo nase vzel in si postavil božje veličastvo v nevarnost, da je bodo mnogi žalili.

O brezmejna ljubezen, katera te je nagnila, da si se učlovečil!

Zares, o Jezus, čim manjši si postal zame, tem dražji si mi.

Ljubim te, o Dete betlehemsko, in prosim te ponižno odpuščenja za vsa razžaljenja, katera si pretrpel na svetu.

O, ko bi imel srca vseh ljudi, vsa bi tebi daroval s svojim vred!

Klečé pred tvojimi nogami te prosim ponižno odpuščenja, milosti in usmiljenja zase in za vse ljudi.

Pomni, o božji Jezus, da si s svojim rojstvom zatrl greh in prinesel ljudem mir. Vse svoje življenje si daroval, da bi rešil uboge grešnike; prosim te torej po tvojem neskončnem zasluženju: odpusti grehe vsem ljudem!

Obrni, o preljubeznivi Zveličar, svoj mili obraz iz jaslic k nam, da živimo in te vedno častimo in molimo! Amen.

Češčenje Jezusovo v najsvetejšem Zakramentu.

O Jezus, kako skrivnostno in čudovito si se učlovečil! Ti, Kralj nebes in zemlje, večni Bog, si postal človek, da bi nas grešnike zveličal!

Prav tako čudovito, o Jezus, si pričujoč v najsvetejšem Zakramentu! Vsak dan se iznova rodiš pri daritvi svete maše, prebivaš med nami in v svetem obhajilu poiščeš naša srca za prebivališče in se skleneš še bolj skrivnostno z naravo ubogih grešnikov, da bi nas izpremenil in sebi enake naredil.

O največjega češčenja in najgorečnejše ljubezni vredni Zakrament! O, kako čudovito moder in vsemogočen je Bog! V svojem rojstvu si skril svoje božanstvo; v svetem Zakramentu pa skrivaš svoje božanstvo in človečanstvo v podobi kruha!

O nebeška mana! O presveta hostija! Molim te kar najbolj ponižno. Z živo vero gledam v tebi sladkega Jezuščka, Kralja vseh kraljev, kneza miru in Zveličarja sveta.

O največjega češčenja vredni Jezus! Ti si ustvaril iz nič nebo in zemljo in vse, kar je na njej. Rekel si samo besedo: »Bodi!« in zgodilo se je tako.

In vendar odseva v tej presveti hostiji tvoje čudovito veličastvo. Na veke hočem slaviti usmiljenje Gospodovo, katero se tako veličastno razodeva v učlovečenju večne Besede; moliti hočem

Jezusa v jaslicah ležečega in v tabernaklju prebivajočega.

Zveličar nebeški, sicer kraljuješ v nebesih, a obenem tudi v najsvetejšem Zakramentu; vladaj nas, uboge grešnike, revne ovčice.

Hvalospevi angelov, čudovita zvezda, katera se je prikazala na nebu, in češčenje, katero so ti izkazovali pastirci in kralji, vse to priča o tvoji kraljevi časti.

S tvojo presveto, deviško Materjo, s tvojimi angeli in svetniki klečim tudi jaz pred teboj na kolenih, da bi te počastil, in glasno kličem z angelskimi trumami:

Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje; hvaljen, češčen in moljen bodi, Jezus, na veke v najsvetejšem Zakramentu!

Obredne molitve.

Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje! Tebe hvalimo, tebe častimo, tebe molimo, tebe poveličujemo, tebe zahvaljujemo za tvoje veličastvo.

Gospod Bog, Kralj nebes, Bog, vsemogočni Oče; Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje bo-

žje, Sin Očeta; kateri odjemlješ grehe sveta, usmili se nas; kateri odjemlješ grehe sveta, usliši naše prošnje; kateri sediš na desnici Očetovi, usmili se nas; sam ti si svet, sam ti Gospod, sam ti najvišji Jezus Kristus, s Svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Danes se je ponižal Kralj nebes, in je človek postal iz Device, da bi izgubljenega človeka nazaj pripeljal v nebeško kraljestvo. Raduje se truma angelov, ker je revnemu človeškemu rodu napočil dan zveličanja.

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!

Danes je prišel z nebes pravi mir. Danes so nebesa rosila na zemljo nebeško roso.

Koga ste videli, pastirci? Povejte, oznanite nam, kdo je prišel na svet?

Gospoda smo videli v človeški podobi in hvalospeve nebeških trum smo slišali pevati nad novorojenim. O, kolika skrivnost in občudovanja vredni čudež! Živali so videle ležati v jaslicah Gospoda v človeški podobi.

Blažena Devica, katera je zaslužila nositi Kristusa, Gospoda.

Češčena Marija, milosti polna, Gospod je s teboj!

Blažena je Marija, ker je verovala; zdaj se je vse dopolnilo, kar ji je Gospod govoril.

Sveta in brezmadežna Devica! Ne vem, kako naj te vredno slavim in častim; zakaj ti si nosila tistega, katerega ne morejo obseči nebesa. Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa. Svet dan je napočil, zato pridite, ljudstva, in molite Gospoda!

Beseda je meso postala in je med nami prebivala, in smo videli njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

M o l i m o ! O Bog, kateri si to noč razsvetlil z žarkom prave luči, dodeli nam, prosimo te, da mi, ki spoznamo skrivnost te luči na zemlji, moremo tudi veselje v nebesih uživati, po ravno istem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te, vsemogočni Bog, dodeli, da rojstvo tvojega Edinorojenega odreši nas, ki vzdihujemo pod jarmom greha. Po istem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Dete, Sin se nam je danes rodil, in njegovo ime je Bog, Močni. Aleluja.

Kristus se nam je rodil, pridite, molimo!

Prikazal se je dobrotljivi in človekoljubni Bog, naš Zveličar. Ne zaradi pravičnih del, katere smo storili, ampak po svojem neskončnem usmiljenju nas je rešil. Prerodil nas je v Svetem Duhu, katerega je izlil nad nas po Jezusu Kristusu, Zveličarju našem, da postanemo, kakor upamo, deležni večnega življenja v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

V. Gospod je to storil; čudovito je v naših očeh. Amen.

O. Kristus se je rodil, pridite molimo!

Trojno rojstvo Jezusovo.

1. Jezus je rojen vekomaj od Očeta.

V. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda.

O. Vse je po njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega.

Hvaljena in češčena, večna Beseda večnega Boga, Sin božji, kateri izhajaš vekomaj od Očeta, Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, brez začetka in brez konca, enako močen, mogočen in veličasten, eden v bistvu z Bogom Očetom in s Svetim Duhom, Jezus Kristus.

Molimo! O Jezus, Sin živega Boga, prosimo te po veličastvu, katero si imel od začetka, ne obrni nikdar od nas luči svojega božjega razsvetljenja in dodeli nam milost, da te prav ponižno molimo, vedno s celim srcem slavimo in častimo z vsemi svojimi močmi. Pridi na pomoč naši slabi veri, da v nas vedno raste in se oživlja, in da jo v vseh bojih ohranimo trdno in neomajeno. Daj, da te vedno z veseljem spoznamo, da ti z dobrimi deli ugajamo in te v onem življenju gledamo od obličja do obličja. Kateri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš . . .

2. Jezus je bil rojen v času iz Marije Device.

V. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala.

O. In smo videli njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta.

Češčena in blagoslovljena, učlovečena Beseda nebeškega Očeta, pravi človek, ne po izpremenjenju božje narave v meso, ampak po sprejetju človeške narave v božjo; spočet od Svetega Duha, rojen iz Marije Device, katerega ne ob-

sežejo nebesa, dete zemeljsko, katero oskrbuje mati, Jezus Kristus!

Molimo! O Jezus, Sin Device, ki si iz golega usmiljenja in ljubezni prišel z nebes, da bi nas odrešil v verni človeški podobi, prosimo te, bodi nam vedno dobrotljiv in dodeli nam milost, da edino le k tebi pribežimo v vsakem trpljenju tega življenja.

Daj nam milost, da trdno upamo vse, kar si nam obljubil, da se nikdar od tebe ne ločimo presleplјeni od posvetne časti. Kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš . . .

3. Jezus se duhovno rodi v nas.

V. Vsem, kateri so ga sprejeli, dal je oblast, da postanejo otroci božji.

O. Vsem, kateri verujejo v njegovo ime, kateri niso rojeni iz volje mesa, temveč iz Boga.

Češčeno, sladko ime našega Gospoda Jezusa Kristusa, kateri nas je izvolil, da postanemo otroci božji. Pred njim se morajo upogibati kolena vseh, kateri so v nebesih, na zemlji in pod zemljo.

Ti si pot, resnica in življenje. Ti, moj kralj in pastir, moj učitelj in pomočnik, moj živi kruh in moja nebeška sladkost, moje vstajenje in moj delež na veke, Jezus Kristus!

Molimo! O Jezus, s svojo ljubeznijo, s katero si hotel pri nas ostati do konca sveta, prenavljaš človeško naravo. Prosimo te, vlij v naša srca milost, da se popolnoma prerodimo v tebi in postanemo udje tvojega telesa!

Odpusti nam mnogo, da te moremo mnogo ljubiti! Užgi v nas ogenj svoje ljubezni, da le pri tebi ostanemo, le tebe iščemo, le zate živimo in se enkrat popolnoma s teboj sklenemo, kakor si se ti popolnoma združil s človeško naravo. Kateri živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj.

Oče naš . . .

Molitev k Jezusu v najsvetejšem Zakramentu.

Na veke češčeno sladko Dete betlehemsko v najsvetejšem Zakramentu! Otrok Device, učlovečena Beseda večnega Očeta, vsemogočni Kralj, pred katerim trepetajo vse zemeljske oblasti, ti knez miru, kateri je prišel sprijaznit človeka z večnim Očetom!

Ti si moje pribežališče, tolažba mojega življenja, sladkost mojega srca.

Sklenil sem te vedno častiti in goreče želim vedno bivati v tvoji bližini.

Ljubim te, o Dete betlehemsko, in te prosim zaupno, bodi moj božji varih, voditelj mojega življenja, priprošnjik v potrebah, tolažnik v bridkostih, pomočnik v težavah in nadlogah!

Bodi moje pribežališče, moja domovina in moje stanovanje, bodi moja jed in moja pijača, moj mir in moje krepilo, bodi moj Oče in moj brat, moj prijatelj in tovariš; moj pastir in čuvaj mojega življenja. Tebi se popolnoma izročim, ker brez tebe ni zveličanja!

Bodi usmiljeno, o sladko Dete, dodeli mi milost in čuj nad menoj noč in dan!

Stegni svojo blaženo roko nad mojo dušo, o Dete miru, da postane vredna te prejeti v najsvetejšem Zakramentu. Skleni se najtesneje z menoj, tako da od sedaj naprej nič drugega ne želim, kakor kar je tvojega, in mi nič drugega ne dopade na veke, kakor ti.

V najsvetejšem Zakramentu sem te klical na pomoč, o božje Dete, in hrepenim po tebi ter sem pripravljen vse zaničevati in zapustiti zavoljo tebe.

Razsvetli me, o solnce pravice, katero si izšlo nad našo temoto! Pokaži mi

svoje obličje, o Dete, najlepše med človeškimi otroki.

Dodeli mi mir, o Jezus, katerega oznanjujejo angeli vsem, kateri so svete volje. Daj mi okusiti medu, kateri rosi iz neba, in napolni moje srce s skrivnostmi svoje mladosti, da te ljubim vse dni svojega življenja in enkrat pridem tja, kjer razveseljuješ vse angele in svetnike nebeške. Amen.

V. Ime Gospodovo bodi češčeno.

O. Zdaj in na veke.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o ! O Bog, ki si naredil, da je prečastitljivo ime našega Gospoda Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina tvojega, vsem vernim sladko in ljubeznivo, hudobnim duhovom pa strašno in grozno; dodeli nam milostljivo, da vsi, ki to sveto ime Jezus na zemlji pobožno častimo, občutimo v tem življenju sladkost njegovega svetega tolažila, po smrti pa dosežemo veselje nebeške radosti in večnega plačila. Po tistem Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k sveti Devici.

Premila Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Božja Porodnica, prosi za nas!

M o l i m o. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, tvojega Sina.

Sklep.

O božje Dete, vzvišeni kralj večnosti! ločiti se moram zdaj od tvojih jaslic in od tvojega oltarja in blagrujem kerube, ki morejo biti vedno pri tebi! Moje srce pa vendar ostane pri tebi, o ljubeznivo Dete; zakaj daroval sem ti ga na vekomaj.

O, da bi mogel vse ljudi s severa in juga, od zahoda in vzhoda peljati v Betlehem k ponižni zibelki božjega Odrešenika, da bi ga vsi ljubili in molili.

Saj si ti, o sladki Jezus, skril svoje veličastvo ob svojem učlovečenju, kakor ga še skrivaš na oltarju, da se ne bi noben grešnik bal in se ne upal priti k tebi.

Hlev je tvoja palača, tvoj kraljevski plašč so revne plenice, tvoja moč je ljubeznivost smehljajočega se otroka, in molčé nas vse vabiš, naj pridemo k tebi, da nas poživiš.

Obrni k nam vsem svoj mili obraz in daj, da sveti vsem ljudem, zlasti mojim prijateljem in dobrotnikom (sosestram in pospeševateljem vednega češčenja) in vsem, ki so se mi priporočili v molitev.

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje! Aleluja. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Triindvajseta ura.

Za veliki četrtek in vsak četrtek celega leta.

(Moli se od 11. do 12. ure ponoči.)

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.[1]

Prošnja.

Nebeški Zveličar, tvoja ljubezen do ljudi se kaže danes v vsem svojem sijaju, ker si na današnji dan ustanovil najsvetejši Zakrament. Dalje ni mogla tvoja prevelika ljubezen do nas ubogih grešnikov. Preostaja ti le še, da za nas umrješ na svetem križu. Blagoslovljena naj bode tvoja neizrečena ljubezen, ki nam je hotela zapustiti tako velik dar!

[1] V cerkvenih dnevnih časih se izpusti na tri zadnje dni velikega tedna vabilo k počeščenju (invitatorium); zato se tudi pričnó častilne ure s prošnjo. Med letom se vzame začetek in sklep iz druge ure.

Vedel si, da je prišla ura, ko boš moral zapustiti svet in iti k Očetu, zato si ljubil svoje, kateri so ostali na svetu; da, ljubil si jih do konca.

Ljubezen te je peljala v obednico, in prav tista koprneča ljubezen in isto ljubeče hrepenenje po zveličanju grešnih ljudi te je sililo na Oljisko goro, kjer se je imelo pričeti tvoje bridko trpljenje.

Ljudje so ti pa te neprecenljive dobrote vračali z nehvaležnostjo in hudobnostjo.

Judež je naredil strašno hudobijo, božji rop, in te je s poljubom izdal tvojim sovražnikom.

Ti, nebeški Zveličar, si bil po nedolžnem k smrti obsojen, da bi mi ušli večni smrti. Judje so te zavrgli, dasi si bil njih Kralj, in pogani so te križali. Tvoji učenci pa so te zapustili in so bežali, dasi so te spoznali za svojega Boga.

Brezbožni ljudje ponavljajo še vedno tvoje trpljenje, ker tebe, svojega Zveličarja, iznova križajo s svojimi grehi; ker te nevredno prejemajo v presvetem Zakramentu, in tebe, pravega Boga, v svetem Rešnjem Telesu žalijo in zaničujejo!

O moj Jezus, srce mi krvavi, če se spomnim strašnih pregreh, s katerimi te

hudobneži neprenehoma žalijo v najsvetejšem Zakramentu.

Preljubeznivi Jezus, ti tolikokrat žaljeni Bog, darujem ti ono neizmerno čast, katero si ti skazal svojemu Očetu, ko si ustanovil zakrament svetega Rešnjega Telesa.

Darujem ti tvoj krvavi pot, ki si ga prelival na Oljiski gori, ko si daroval nebeškemu Očetu svoje življenje v spravno daritev.

Darujem ti tvojo čudovito vdanost, s katero si se vdal volji večnega Očeta in si bil pripravljen piti kelih trpljenja.

Darujem ti samega sebe v dar ljubezni in sprave in te prosim potrt in skesan odpuščenja grešnemu svetu.

Vendar, moj božji Zveličar, bolj kot grehi brezbožnih ljudi, ki te ne poznajo in ne ljubijo, žalijo tvoje božje srce grehi onih ljudi, kateri so se posvetili tvoji ljubezni in vednemu češčenju, žalijo te moji lastni grehi.

Odpusti mi, o Jezus, ker sem tako slab v veri, ker se tako lahkomišljeno in premalo spoštljivo približujem najsvetejšemu Zakramentu. Odpusti mi, da sem tako malo pobožen in se tako malomarno pripravljam za sveto obhajilo, pri katerem me hraniš z angelskim kruhom.

Odpusti mi, ker sem bil tako hladen in sem preslišal tvoje prigovarjanje in ti tako zapečil vrniti se v mojo ubogo dušo.

Neštevilnokrat sem onečastil tvoje sveto telo in tvojo sveto kri, ker sem brez koristi prejemal sveti Zakrament, in ko bi moral kot vedni častilec zadoščati za grehe drugih, sem te še sam žalil z mnogimi grehi.

Usmiljenje, moj Jezus, usmiljenje! Prav ponižno in skesano te prosim slovesno, odpusti mi moje grehe in zanikrnosti, s katerimi sem se pregrešil proti zakramentu svetega Rešnjega Telesa, v katerem si mi skazal neizrečeno ljubezen. Svoje ostalo življenje darujem tvoji ljubezni in tvojemu češčenju in trdno sklenem raje umreti, kakor da bi te še kdaj in bodisi z najmanjšim grehom razžalil.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo.

Sveta ura.

1. Pripravljavna molitev.

O predobrotljivi Jezus, kolika milost zame, ker me kličeš, da bi bil priča tvoje smrtne bridkosti in brezmejne ljubezni

tvojega božjega Srca, s katero si hotel trpeti za nas uboge grešnike.

S sveto žalostjo in vendar z blaženim veseljem se odzovem tvojemu ljubeznivemu povabilu. Eno uro sem se namenil zdaj s teboj čuti in moliti, in moja duša hrepeni po tej milosti.

Pa ti poznaš, o Jezus, mojo slabost, zato me podpiraj s svojo milostjo, da ti ne bo treba tudi meni očitati, kakor si nekdaj očital spečim učencem na Oljiskem vrtu: »Niste mogli niti eno uro z menoj čuti?«

Ne izgubi torej, duša moja, niti enega trenutka te svete ure! Utopi se v misli božjega Srca Jezusovega in moli, kakor tvoj Zveličar, nebeškega Očeta kar najbolj ponižno in spoštljivo.

Pravični, večni Bog, pred tvojim veličastvom klečé ti darujem smrtno bridkost tvojega ljubljenega Sina in žalost, katera je napolnjevala njegovo preblago Srce, ko je nase sprejel na Oljiski gori grehe vsega sveta.

Usliši me, o Bog, in ozri se milostljivo na obličje svojega Maziljenca, zakaj z njegovimi vročimi prošnjami družim svojo molitev. S svetim hrepenenjem se ti približujem, o Jezus v presvetem Zakramentu, in padem na svoj

obraz, da bi te to uro z največjo vdanostjo počastil.

V srečo si štejem, o moj Jezus, da smem pred najsvetejšim Zakramentom slaviti tvojo neskončno ljubezen in ti nekoliko nadomestiti veliko nehvaležnost, s katero te žalimo.

Kako bi pa mogel jaz, revna in grešna stvar, zadostiti toliki dolžnosti, če ne otajaš ti z ognjem svoje ljubezni mrzlega mojega srca?

O Jezus, pošlji v moje srce žarke svoje ljubezni, ki izvira iz najsvetejšega Zakramenta.

Preblažena Devica, žalostna Mati mojega Zveličarja, pridi mi na pomoč! Združi moje počeščenje z molitvijo svojega brezmadežnega srca in zakleni me v Srce Jezusovo, svetišče milosti!

O presrečni nebeški duhovi, kerubi in serafi, ki obdajate in častite presveti Zakrament, z vami hočem presrčno ljubeče in ponižno klicati:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

2. Jezusova smrtna groza na Oljiski gori.

Nočna ura se je približala. Jezus, sin Davidov, je zapustil s svojimi učenci

obednico na sionskih višavah, da bi pričel v Getzemani strašno spravno daritev.

Kakor je šel nekdaj David po tem potu v žalni obleki, tako tudi njegovega božjega potomca obdaja od vseh strani žalost in sramota naših grehov, tako, da pade na obraz pod to težo in preliva krvave solze in potí krvavi pot.

Trikrat prosi svojega nebeškega Očeta v brezmernih bolečinah, da bi mu odvzel kelih trpljenja. Vendar njegova ljubezen je večja kot smrtna bolečina! Pripravljen je bil trpeti in umreti. In angel z nebes prinese svojemu Bogu in Gospodu tolažbe in moči od zgoraj.

O moj Jezus, kako strašno je tvoje trpljenje! Nate gredo kakor sovražne legije grehi in hudobije vseh časov od Evinega greha do zadnjega prestopka ob koncu sveta! Bolečine svojega trpljenja vidiš v duhu in peklenske pošasti te obdajajo.

O Jezus, kam so te privedli moji grehi in tvoja ljubezen! Gorjé mi, da sem tudi jaz povečal težo grehov, kateri ti napravljajo krvavi pot.

Trepetajoč v svetem strahu stopim na vrt, ki je poln skrivnosti trpljenja, in te molim, o moj preljubeznivi Jezus;

kapljice tvoje dragocene krvi, ki kapljajo od tvojega presvetega telesa, darujem tvojemu nebeškemu Očetu v zadoščenje za svoje grehe.

Približala se ti je preimenitna ura darovanja! Ti nočeš pomoči od svojega božanstva, da bi kot človek pretrpel vse muke, katere si le more izmisliti hudobni svet in pekel.

Zdaj je prišla satanova ura, ura teme, v kateri se sovražnik vzdiguje nad te in te napada s kruto besnostjo.

O moj Jezus, ti nedolžna daritev, mirno in vdano klečiš na zemlji, medtem ko ti oče greha in povzročitelj naše nesreče razkazuje pregrehe vsega sveta in hudobije vseh narodov in časov.

O moj Jezus, moj Bog in moje vse! To neizmerno breme grehov moraš ti sprejeti! Tvojo najčistejšo dušo napadajo ostudne pošasti pregreh in hudobij.

O Jezus, ki se pokoriš za tuje grehe, pod tolikim bremenom si moral omagati in tvojim ustnicam se izvije ganljiva tožba: »Moja duša je užaljena do smrti. Oče, ako je mogoče, odvzemi kelih trpljenja! Vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!« O moj preljubeznivi Zveličar, ti še ne umrješ, dasi smrtna bolečina tvoje duše zmaguje telo in se

ti srce krči, tako da moči kri kakor škrlatasta rosa tvoje sveto telo in pada v težkih kapljah na zemljo.

Vendar še nisi izpraznil neizrečeno grenkega keliha do dna.

Takrat šele, ko ti poči srce, tako ti naznani angel, tolažnik, ki ga je poslal Oče, se bodeš veselil v Bogu, svojem Očetu, ki je tebi in po tebi nam ubogim grešnikom izkazal prevelike dobrote; in mi bomo vedno slavili ime Najvišjega zaradi tvojega trpljenja, ki je bilo odkupnina našega rešenja.

Izpodbudljaji.

1. Vera.

O Jezus, moj Gospod in moj Bog! V največjem ponižanju te vidim bledega, utrujenega in s krvavim potom oblitega ležati na zemlji.

In vendar, moj Zveličar, čim več te vidim trpeti v neizmernih bolečinah zaradi mojih grehov, tem večja je moja vera v tebe, mojega Boga.

Le ti kot Bog in človek si mogel pretrpeti tolike muke in smrtne bolečine, ne da bi umrl; in le ti si mogel tako zelo občutiti velikost in hudobijo greha.

Trdno in nedvomno verujem: ti si Kristus, Sin živega Boga, moj Gospod in moj Zveličar, ki si prišel iskat in zveličat, kar je bilo izgubljenega.

Z največjim spoštovanjem te molim v tvojem trpljenju in v tvojem presvetem Zakramentu.

2. Kesanje.

Moj božji Zveličar! Moji grehi so bili vzrok, da se je na Oljiski gori prelivala tvoja predragocena kri. To je storila tvoja prevelika ljubezen do nas grešnikov! Naše pregrehe so te užalostile do smrti.

O moj Jezus, naj bom tudi jaz nekoliko deležen tvojih neskončnih bolečin zaradi svojih grehov! Naj od morja bridkosti, v katero je pogreznjeno tvoje božje Srce, vsaj kapljica priteče v moje srce!

Jaz nisem tako srečen, da bi mogel svoje grehe s svojo krvjo izbrisati, zato jih bom poskusil oprati s solzami kesanja!

O Bog, daj mi, da objokujem svoj napuh, svojo ošabnost, svojo ničemurnost, nepotrpežljivost, neljubeznivost, svojo zložnost, one nesrečne strasti, ka-

tere so me pogreznile v toliko grehov in tebi napravile toliko trpljenja.

Nebeški Oče! Jaz sem grešil, torej tudi mene kaznuj, izlij vso svojo opravičeno sveto jezo name, pa ne kaznuj svojega nedolžnega Sina tako ostro! Usmiljenje, o Bog, usmiljenje!

O Jezus, srčno skesan te molim v tvojem trpljenju in v tvojem presvetem Zakramentu!

3. Strah.

Tresi se, duša moja, in boj se sodbe božje! Če se že tako godi zelenemu lesu, kaj bo šele s suhim! Če Jezus prenaša peklenske muke zaradi tujega zadolženja, česa naj pričakujem jaz za svoje krivice?

O najsvetejši Jezus, z našimi grehi si obložen in si ne upaš svojih oči povzdigniti proti nebu! Ti ležiš na svojem božjem obrazu, in s tvojo dragoceno krvjo napojena zemlja priča o tvojih dušnih bolečinah.

Ti se treseš in trepečeš, misleč na strogega Sodnika; in jaz, ki sem tisočkrat zaslužil pekel, se zatopim v napačno brezskrbnost. Jaz si še upam igrati se s cvetlicami ob prepadu, ki mi preti s smrtjo.

Jaz bi moral, o moj Jezus, v smrtnih bolečinah trepetati, ker sem zaslužil s svojimi grehi, da bi me ti na veke pahnil od sebe.

O Jezus, ki bodeš moj Sodnik, v svetem strahu te molim v tvojem bridkem trpljenju in presvetem Zakramentu!

4. Zaupanje.

O najljubeznivejši Jezus, obenem, ko me napolnjuje misel na moje grehe s strahom in dušno tesnobo, me osrčuje spomin na tvoje bridko trpljenje z otroškim zaupanjem.

Ti si moje pribežališče, moj Rešenik in moj Zveličar. Ti hočeš, da se jaz zveličam, in če le od sedaj dalje zvesto sodelujem s tvojo milostjo, je zagotovljeno moje zveličanje.

Moja bodočnost je v tvojih rokah in v tvojem Srcu, in zato sem miren. Tvoje bridko trpljenje mi je sladka zastava večnega veselja.

Moj Jezus, ti pogrezaš svojo dušo na Oljiski gori v smrtne bolečine, da bi oprostil mojo dušo smrtnega strahu.

O moj ljubi Jezus, ti hočeš piti kelih trpljenja, da bi mi z njim prislužili večno srečo.

Ti najprisrčneje moliš k nebeškemu Očetu, da bi jaz ubežal zalezovanju hudobnega sovražnika.

Ti pozabiš v svoji smrtni tesnobi na krvavi pot, da le moje telo sladko zaspi v Gospodu.

Ti, Stvarnik nebes in zemlje, se zgrudiš trepetaje na zemljo, da bi mene potegnil v nebesa.

Prisrčno ljubeče in zaupno te zahvaljujem iz vse svoje moči, tebe, svojega usmiljenega Odrešenika.

Z zaupanjem hočem stopiti pred sedež tvoje milosti in zadobil bom odpuščenje in usmiljenje.

O Jezus, najzvestejši prijatelj moje duše, otroško-zaupno te molim v tvojem bridkem trpljenju in v svetem Zakramentu!

5. Ljubezen.

Ako hočeš preceniti, duša moja, neizmerno ljubezen Jezusovo do tebe, premisli, če moreš, vse bolečine, katere je pretrpel zate.

O čudovita božja ljubezen: Stvarnik trpi in umrje za stvar; Gospod za hlapca, Bog umrje za mene.

O Jezus, kako močna je tvoja ljubezen! Ti si prehitel svoje rablje. Preden

so ranili biči in trnje tvoje presveto telo, te je že ranila ljubezen do nas s krutimi ranami, tako da se rdeči zemlja, napojena s tvojo sveto krvjo.

Ljubim te, moj Jezus! Ljubim te z vsem ognjem in z vso gorečnostjo svojega srca! Saj si ti vnel ogenj ljubezni v moji duši.

Ljubim te in hočem te vekomaj ljubiti. O Jezus, radost moje duše, s srčno ljubeznijo te molim v tvojem bridkem trpljenju in v presvetem Zakramentu.

6. Darovanje.

O Jezus, moja duša hrepeni po tebi, živem Bogu! Ti si tako zelo hrepenel, da bi dokončal svojo daritev, da si iz prevelike ljubezni prelival svojo drago kri, ki je porosila kakor nebeška rosa tvojo obleko in tla.

O Jezus, tudi mene sili ogenj svete božje ljubezni, da bi se ti popolnoma daroval.

Tvoj sem, moj Jezus, ker si me odkupil za neskončno ceno; zato iz vsega srca želim, da se polastiš celega mojega srca: glej, odprto ti je in vzdihuje po tebi in išče na vso moč le tebe.

Jezus, ti najljubši prijatelj mojega srca, ne loči se več od mene, ker sem

tvoja nevesta. Ljubezen je naju združila, zato ne morem brez tebe živeti.

O ljubezen, neskončna ljubezen, vse, kar je v meni, ti zdaj darujem. Svoje nagnjenje in svoje želje, svojo prostost in voljo ti popolnoma posvetim in darujem.

Da pa ne boš preziral mojega daru, se hočem izogibati vsake, tudi najmanjše prostovoljne nepopolnosti.

Po tvojem zgledu, o moj Jezus, hočem zatajevati svojo voljo in izpolnjevati voljo tvojega in mojega nebeškega Očeta.

Vztrajati hočem v molitvi, kakor si ti na Oljiski gori. V trpljenju in v bolečinah bom poljubljal očetovsko roko, ki me tepe, in hodil za teboj v ljubezni do ponižnosti in zatajevanja.

Dar, katerega želim od tebe, moj preljubi Jezus, je to: daj mi, da voljno prenašam trpljenje in poniževanje od tebe.

O Jezus, zame ponižani Bog, v ljubezni in vdanosti te molim v tvojem bridkem trpljenju in v presvetem Zakramentu.

7. Prošnja.

Mili in dobrotljivi Jezus! Ti si rekel: Karkoli boste prosili Očeta v mojem

imenu, boste prejeli. V tvojem imenu kličem jaz zdaj, zanašajoč se na moč tvoje svete krvi, katero si prvo uro svojega bridkega trpljenja prelival v toliki meri, kličem in prosim s teboj in po tebi Očeta, da bi uslišal moje prošnje.

O moj Bog, želim, da bi bilo tvoje ime počeščeno, da bi prišlo k nam tvoje kraljestvo, da bi se zgodila tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj, da pride luč svete vere in svetega evangelija k vsem narodom, da bi spoznali vsi resnico in bili zveličani.

Zdaj pa, preljubi Zveličar, do smrti užaljeni Jezus, prosim te za samega sebe. Ti si na Oljiski gori prelil svojo kri za naše zveličanje, o naj kaplja tvoja sveta kri tudi na moje pomoči potrebno srce.

Na tvoji sveti duši so bili vsi moji grehi in za vsakega si trpel od večne Pravice določeno kazen. Daj, da ne bom več ranil tvojega srca z novo nehvaležnostjo in da ne bom z nobenim grehom več oskrunil tvoje svete krvi.

Premišljujoč tvoje trpljenje in svoje grehe, te prosim, ljubi Jezus, potrtega srca s kraljevim prerokom Davidom: Novo srce mi ustvari, o Bog, srce, ki bi bilo vredno, da bi ti je daroval!

Novo srce, ki bi bilo polno bolečin in kesanja pri spominu svojih grehov.

Novo srce, ki bi te čez vse ljubilo in bilo pripravljeno, da bi iz ljubezni do Boga rajši vse darovalo in pretrpelo, kakor razžalilo tvoje božje Srce, o Jezus!

Novo srce, ki bi samovoljnost in preveliko samoljubje neprenehoma krotilo, dokler ne bi bila ta dva sovražnika mojega zveličanja popolnoma premagana.

Novo srce, ki bi bilo otroško vdano v tvojo sveto voljo in bi se popolnoma izročilo tvoji božji previdnosti.

Slednjič mi daj, o Jezus, novo srce, enako tvojemu presvetemu Srcu, ki bi le zate bilo, le tebe častilo in poveličevalo in v goreči ljubezni zate umrlo, da bi te v nebesih slavilo. Amen.

O Jezus, edina ljubezen moje duše, v goreči želji, da bi se s teboj kar najtesneje združili, te molim v tvojem bridkem trpljenju in v presvetem Zakramentu.

Sklep.

Zahvalim te, moj Zveličar, za milost, da sem bil to uro pred tvojim svetim Zakramentom. Resnično, o Gospod, tukaj v tvojem svetišču, pred tvojim tabernakljem je dobro biti.

Tudi če mi daš piti kelih trpljenja, je tukaj zame gora Tabor, moje zavetišče s sladkostmi izpremenjenja! Kelih trpljenja hočem prijeti in klicati ime Gospodovo.

Saj si ga ti prvi zame pil in le malo kapljic bridkega trpljenja pustil meni, in še te so po tvojem usmiljenju pomešane s tolikimi sladkostmi.

Preden se pa ločim od tvojega oltarja, hočem moliti s teboj, o moj Jezus, in s tvojimi lastnimi besedami za vse ljudi k Očetu: Oče, naj bodo edini, edini v veri, edini v upanju na večne obljube in edini v ljubezni in češčenju presvetega Zakramenta.

Obrni, o božji Zveličar svoj sveti obraz k nam, blagoslovi še prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševalce vednega češčenja), blagoslovi pravične in grešnike! Razsvetljuj nas in daj nam svoj mir! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Štiriindvajseta ura.

Za veliki petek.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

Prošnja.

Velik in strašen je dan Gospodov; kdo more v njem obstati? Zato govori Gospod: Spreobrnite se k meni iz vsega svojega srca, v postu, jokanju in žalosti! Raztrgajte svoja srca in ne svojih oblačil, in spreobrnite se h Gospodu, svojemu Bogu!

O Bog, ki nikogar ne zavržeš, ampak tudi največje grešnike ljubeznivo in usmiljeno sprejmeš, ako se spokorijo, ozri se milostno na našo ponižno molitev in našo skesano prošnjo, katero ti darujemo za svoje in tuje grehe.

Daj, da ob smrtnem dnevu prelju-

beznivega Zveličarja Jezusa Kristusa s teboj dosežemo popolno spravo mi in ves grešni svet, v čigar imenu te ponižno molimo in za katerega te prosimo milosti in usmiljenja.

O moj božji Zveličar, kaj si vendar storil, da so te obsodili k smrti? S čim si se pregrešil, da so te tako neusmiljeno mučili?

Zame trpiš, o Gospod; jaz sem kriv tvoje smrti; jaz sem te pripravil v kazen in obsodbo s svojo pregreho in krivdo.

O čudno izpremenjenje obsodbe, o neizrečena skrivnost! Kar človek zadolži, za to trpi njegov Bog. Nedolžni trpi za hudobneža.

O Jezus, Sin živega Boga, kako se ponižaš, kam te vodi tvoja ljubezen? O neizmerno usmiljenje! O globočina ljubezni in trpljenja! Trepetam pred pravico, kateri zadostuješ; bolečina me mori, ko pogledam grehe, s katerimi smo te jaz in vesoljni svet pribili današji dan na križ!

Moj Odrešenik, kot žrtev ljubezni in pokore klečim pred tvojim najsvetejšim Zakramentom in te molim ter prosim usmiljenja in milostnega odpuščenja za

vse hudobije, katere so ti ljudje storili v presvetem Zakramentu!

Ko se pa spominjam tuje krivice, tlači me na tla teža lastne pregrehe! O Gospod Jezus Kristus, kako nehvaležen sem za tvoje trpljenje, kako mlačen za tvojo ljubezen!

Ponižal si se zavoljo mene, jaz pa sem prevzeten. Ti si nosil težo mojih grehov, jaz ti pa ne jenjam nakladati nove teže grehov.

Ti se pokoriš zavoljo moje nepokorščine s svojo pokorščino do smrti; jaz se pa ne potrudim, da bi krotil svojo voljo. Mene vodi strast v posvetno, grešno veselje, tebe vleče ljubezen na les svetega križa. Jaz iščem miru in bežim pred težavami, ti visiš razpet med zemljo in nebom.

Jaz sezam po jabolku Evinem, ti zreš v največjih bolečinah na svojo trpečo Mater!

O moj Jezus, ne obrni svojega obličja od mene! Nagni svojo s trnjem venčano glavo k meni, o moj Kralj, in rani me s svojim bolestnim pogledom, o moj Zveličar, da se spreobrne moja duša in omeči moje trdo srce.

Tvoja sveta kri naj pride nad me, ne

v kazen ali maščevanje, ampak da me očisti grehov in me omije pred tvojim obličjem; potem šele, o moj Bog, se te upam prositi odpuščenja krivice, ki so jo storili drugi!

Kakor si se dal pri zadnji večerji za nas v jed in pijačo, tako si se daroval Očetu na križu za nas v spravno daritev. Na oltarju se ponavlja tvoja krvava smrt na nekrvavi način in ti prebivaš na njem, da se nam daješ vedno v sladko dušno hrano.

Svoje božje Srce si nam v najsvetejšem Zakramentu zapustil, in ljudje tvojo ljubezen žalijo, zaničujejo in zasramujejo! Z nevrednim svetim obhajilom te iznova križajo.

Ko se spominjam tako strašnih hudobij, obhaja mojo dušo silen strah in smrtna žalost. O, ko bi ti mogel, o Jezus, zadostovati za toliko nečast, ko bi se mogel pokoriti za vse te grehe!

O, ko bi imel srca vseh ljudi v svojih rokah, da bi jih položil pred oltar; da bi pač mogel nagniti vse ljudi k pravemu kesanju in pokori, da bi te spoznali, ljubili in molili! O Jezus, usmili se nas!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Pobožnost sedem svetih ur.

V imenu Jezusovem naj se pripogibljejo kolena vseh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, ker Gospod je bil pokoren do smrti, do smrti pa na križu.

1. Jezus na Oljiski gori.

V. Molimo te, Kristus in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Gospod Jezus Kristus, ti večna Beseda Očetova, po kateri sta bila ustvarjena nebo in zemlja, daj mi zavoljo krvavega potu, katerega si potil na vrtu na Oljiski gori, milost, da operem svoje grehe s solzami odkritosrčnega kesanja. Tvoja zame prelita kri naj se zliva kakor nebeška rosa milosti na mojo revno dušo, da postane čista in tebi prijetna.

Zavoljo strašnih bolečin, katere si prestal, ko te je Judež izdal, brezbožna drhal ujela in so te neusmiljeni Judje semtertja vlačili, oprosti naše duše grešnih vezi in vkleni jih v močne spone svoje ljubezni, da ne nehamo nikdar biti tvoji prijatelji. Amen.

2. Jezus pred Pilatom.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Gospod Jezus Kristus, ti nebeški sodnik živih in mrtvih, ki si bil zvezan kot razbojnik, peljan pred poganskega sodnika Pilata, od brezbožnih duhovnov po krivem zatožen in na smrt obsojen!

Prosim te zavoljo tega tvojega ponižanja, pridi nam revnim grešnikom pri poslednji sodbi na pomoč, da ne bomo z brezbožnimi završeni v večno kazen, ampak da se združimo s tvojimi zvestimi v nebesih. Amen.

3. Jezusa bičajo in kronajo.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Gospod Jezus Kristus, najsvetejši Bog, častitljivi kralj naših src, ki si bil zaradi naših grehov grozovito k stebru privezan, bičan, s trnjem kronan, v škrlatnem plašču zasramovan in k smrti na križu obsojen:

Prosimo te pri bridkosti vseh teh bolečin, daj nam milost, da svoje telo

krotimo s prostovoljno pokoro, vsako trpljenje voljno prenašamo in postanemo vredni udje tvoje, s trnjevo krono olepšane glave. Amen.

4. Jezusa križajo.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.
O Jezus Kristus, kralj miru, katerega so vsi narodi tako željno pričakovali, ki si bil z ostrimi žeblji pribit na sramotni križ:
Prosimo te zavoljo teh grozovitih muk in tvoje drage krvi, katero si tako obilno prelil na lesu svetega križa, odpusti nam naše grehe, sprejmi nas v svoje prebodene roke in nas vekomaj v njih obdrži. Amen.

5. Jezus umrje.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.
O Gospod Jezus Kristus, večni, neumrjoči Bog, ki si bil pokoren do smrti na križu in si potem, ko je bilo vse dopolnjeno, izročil svojo dušo v roke nebeškemu Očetu:

Prosimo te, vdihni nam zavoljo svoje smrti duha krščanskega življenja in dodeli nam milost, da odmrjemo grehu, v prihodnje samo tebi živimo, dokler slednjič svoje duše ne izročimo v tvoje roke za vekomaj. Amen.

6. Jezusa snamejo s križa.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.
O Gospod Jezus Kristus, ki daješ življenje, moč in obstanek vsem stvarem, ki si bil poln ran snet s križa in položen svoji prežalostni materi mrtev v naročje:
Prosimo te, ohrani neprenehoma v nas svojo milost in obvaruj nas dobrotljivo z močjo svojega križa pred vsemi vidnimi in nevidnimi sovražniki, dokler nas ne pripelje tvoja ljubezniva mati k tebi v večno zveličanje. Amen.

7. Jezusa pokopljejo.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.
O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, krona vse časti in vedno svetlo

solnce pravice, ki si iz ljubezni do nas dopustil, da so tvoje sveto telo, krasoto nebes in veselje angelov, položili v zemljo:

Prosimo te ponižno, dodeli nam, da ti z gorečo pobožnostjo in s čistim srcem v sebi pripravimo vredno prebivališče in da enkrat vstanemo iz groba k večnemu življenju in pridemo k tebi, kateri z Očetom in s Svetim Duhom enaki Bog živiš in kraljuješ na vekomaj. Amen.

Obredne molitve.

1. Prošnja za blagor vesoljnega človeštva.

Molimo za sveto Cerkev božjo, da bi jo naš Bog in Gospod ohranil po vsej zemlji v miru in edinosti, ji podvrgel vse oblasti in moči in nam podelil milost, da bi v mirnem in zložnem življenju poveličevali vsemogočnega Očeta.

Molimo!

V. Pripognimo kolena!
O. Vzdignite se!

Vsemogočni, večni Bog, ki si svojo krasoto razodel v Kristusu vsem ljudstvom, ohrani dela svojega usmiljenja,

da tvoja po vsej zemlji razširjena Cerkev s trdno vero spoznava tvoje ime, po istem Kristusu, Gospodu našem, kateri s teboj in s Svetim Duhom enaki Bog živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Molimo tudi za svetega očeta . . ., da bi ga naš Bog in Gospod, ki si ga je izvolil za papeža, ohranil sveti Cerkvi zdravega in nepoškodovanega, da more prav vladati sveto ljudstvo božje.

Vsemogočni, večni Bog, ki po svojih sklepih vse uravnavaš, poglej milostno na našo molitev in ohrani po svoji dobroti višjega pastirja, katerega si nam izvolil, da si krščansko ljudstvo, katero po svoji moči vladaš, pod takim višjim pastirjem pridobiva čimdalje več zaslug v veri, po Gospodu, Jezusu Kristusu, kateri s teboj in s Svetim Duhom edini Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molimo tudi za vse škofe, duhovne, dijakone, subdijakone, akolite, eksorciste, lektorje, ostijarije, spoznavalce, device, vdove in za vse sveto ljudstvo božje.

Vsemogočni, večni Bog, ki s svojim Duhom celo družbo svete Cerkve posvečuješ in vladaš, usliši našo molitev za vse stanove, da ti po tvoji milosti vsi

udje zvesto služijo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo tudi za krščanske poglavarje, da bi jim naš Gospod in Bog vse sovražnike podvrgel nam v dosego večnega miru.

Vsemogočni, večni Bog, ki združuješ v svoji roki moč in pravico vseh oblastev, ozri se milostno na krščanska kraljestva, da morejo s tvojo mogočno roko krotiti one narode, ki pretijo z divjo silo pokončati krščanstvo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo tudi za katehumene, da bi naš Gospod in Bog po neskončnem usmiljenju odprl njihova srca božji milosti, da bi jim v kopeli prerojenja podelil odpuščenje vseh grehov in jih združil z Jezusom Kristusom, Gospodom našim.

Vsemogočni, večni Bog, ki svojo Cerkev utrjuješ vedno z novimi mladikami, pomnoži v katehumenih vero in spoznanje, da se prerojeni v studencu svetega krsta pridružijo tvojim izvoljenim otrokom, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo, predragi, k Bogu, vsemogočnemu Očetu, naj oprosti svet vseh zmot, odvzame bolezni, odžene lakoto,

odpre jetnišnice, razveže vezi, dodeli popotnikom vrnitev, bolnikom zdravje, po morju se vozečim rešilno zavetje.

Vsemogočni, večni Bog, ki žalostne tolažiš in stiskanim deliš moč, sprejmi molitev vseh onih, ki vsled katerekoli nadloge k tebi kličejo, da vsi zadobijo veselje in tvojo usmiljeno pomoč v svojih potrebah, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo tudi za krivoverce in odpadnike, da naš Gospod in Bog odvzame vse zmote od njih in jih milostno nazaj pokliče k sveti materi, katoliški in apostolski Cerkvi.

Vsemogočni, večni Bog, ki vse rešiš in želiš, da se nikdo ne pogubi, ozri se milostno na duše, katere je satan premotil, da se vsi, ki živé v zmoti, napačnostim srca odpovedó in se povrnejo k spoznanju tvoje resnice, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo tudi za nezveste Jude, da naš Gospod in Bog prežene temoto iz njih src, da tudi oni spoznajo Jezusa Kristusa, Gospoda našega.

Vsemogočni, večni Bog, ki tudi nezvestobe Judov nisi izključil od svojega usmiljenja, usliši našo molitev, katero opravljamo za slepoto tega ljudstva, da

spoznajo luč tvoje resnice, ki sveti v Kristusu, in da se otmó svoje temote, po istem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molimo tudi za pogane, da bi vsemogočni Bog obrnil njih srca od pregrehe, da zapuste malike in se spreobrnejo k živemu in pravemu Bogu in njegovemu edinemu Sinu Jezusu Kristusu, našemu Gospodu in Bogu.

Vsemogočni, večni Bog, ki nečeš smrti grešnikov, ampak jih vedno želiš pripeljati na pravo pot življenja, sprejmi milostno našo molitev in oprosti jih malikovanja ter jih združi s svojo sveto Cerkvijo k časti in poveličanju svojega imena, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

2. Očitanja.

Moje ljudstvo, kaj sem ti storil ali s čim sem te razžalil? Odgovori mi! Izpeljal sem te iz egiptovske dežele in ti si svojemu Zveličarju pripravilo križ.

O. O sveti Bog, o sveti, močni, neumrjoči Bog, usmili se nas!

Vodil sem te štirideset let skozi puščavo, te z mano redil in te pripeljal v dobro deželo, in ti si svojemu Zveličarju pripravilo križ.

O. O sveti Bog, o sveti, močni, neumrjoči Bog, usmili se nas!

Kaj bi ti bil moral še storiti in ti nisem storil? Zasadil sem te kakor svoj najlepši vinograd, ti pa si mi kaj bridko postalo: mojo žejo si gasilo z jesihom in s sulico si prebodlo stran svojemu Zveličarju.

O. O sveti Bog, o sveti, močni, neumrjoči Bog, usmili se nas!

Udaril sem zavoljo tebe Egipet in njegove prvorojence; ti pa si me bičalo.

Izpeljal sem te iz Egipta in sem potopil Faraona v Rdeče morje, ti pa si me izročilo višjim duhovnikom.

Odprl sem pred teboj morje, ti pa si s sulico odprlo mojo stran.

Šel sem pred teboj v oblačnem stebru, ti pa si me peljalo pred sodnji stol Pilatov.

Hranil sem te z mano v puščavi in ti si me s pestmi v obraz bilo in bičalo.

Dal sem ti piti iz skale vodo rešitve, ti pa si me pojilo z žolčem in s kisom.

Potolkel sem zavoljo tebe kananejske kralje, ti pa si me s trstom bilo po glavi.

Dal sem ti kraljevo žezlo, ti pa si delo trnjevo krono na mojo glavo.

Povišal sem te z veliko močjo, ti pa si me pribilo na les križa.

Antifona. Častimo tvoj križ, o Gospod, hvalimo in poveličujmo tvoje sveto vstajenje; zakaj po lesu križa je došlo veselje celemu svetu. — Gospod, usmili se nas in blagoslovi nas; daj, da nam sveti tvoje obličje, in usmili se nas!

Pobožnost k Jezusu na križu.

O božji Zveličar! Tri ure si trpel grozovito trpljenje na križu, in ko si na njem umrl, si dopolnil svojo triintridesetletno daritev.

Ne dá se misliti večja pokorščina, do skrajne meje si se ponižal, o Bog! Kmalu se bode razlegalo v nebesih in po zemlji: Dopolnjeno je!

O Jezus, v prahu ležeč pred tvojim oltarjem, na katerem se dan na dan obnavlja krvava daritev na križu na nekrvavi način, te molim v najsvetejšem Zakramentu in častim tvoje bridko trpljenje in tvojo mučno smrt.

O Jezus, častim tvojo čudovito pokorščino, tvojo krotkost in potrpežljivost, s katero si se ulegel na sveti križ in si dal nanj pribiti svoje roke in noge. O sveta daritev, tebi naj doni večna čast in hvala!

Žeblji tičijo kakor žareče železo v

rokah in nogah; bodeča trnjeva krona dela kakor goreče puščice sveti glavi rane, in od nog do glave teče iz tisočero ran razmesarjenega telesa kri, vsako minuto počasneje, končno le še samo v kapljicah; pri zadnji kaplji je delo ljubezni in sprave Jezusove dopolnjeno.

O, da bi pač mogel tudi jaz postati svojemu Bogu popolna daritev po pokorščini in vdanosti v njegovo voljo, po ponižni molitvi ljubezni.

O Jezus, spominjam se tvojega notranjega križanja, vsled katerega si zaklical: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil!«

Le Bog-človek je mogel prenašati grozo tako strašnega trpljenja! Bog, zapuščen od Boga! Človečanstvo Boga-človeka samo brez prijetne tolažbe božje! O nerešljiva skrivnost, katero moremo razlagati le iz ljubezni Jezusove do nas revnih grešnikov!

Trdna tema je odela zemljo in le od križa je prihajal krvavordeči svit, kakor jutranja zarja, katera je zasvetila pred solncem milostne sprave z Bogom.

O Jezus, ti govoriš sedem svojih zadnjih besedi, besedi tolažbe, milosti, življenja. Kako sladek balzam vlivajo v

moje srce! O Jezus, bodi vekomaj hvaljen in češčen!

Odpusti mi moje grehe, pripelji me na priprošnjo svoje in moje žalostne Matere v sveti raj; ne zapusti me v življenju in ob moji smrtni uri; ne zapusti me, o Jezus, ki želiš, da bi bil zveličan, in si dopolnil moje rešenje na križu, da bodem tudi jaz mogel na smrtni postelji svojo dušo izročiti v roke Očetu.

O Jezus, častim tvojo sveto smrt na križu; ti si začetek življenja, Rešenik sveta, Sin božji, naše upanje! Umrl si, da bi mi večno živeli; bodi vekomaj hvaljen in češčen!

Glej les križa, na katerem je viselo zveličanje sveta!

Pridite in molimo ga!

Priporočilo v varstvo svetega križa.

Blažen in češčen bodi Gospod Jezus Kristus, ki si na lesu sv. križa umrl za naše grehe.

Sveti križ Kristusov, bodi z menoj.

Sveti križ Kristusov, bodi moje zaupanje.

Sveti križ Kristusov, bodi mi luč in zveličanje moje duše.

Sveti križ Kristusov, bodi moje zmagovito orožje.

Sveti križ Kristusov, odvrni od mene vse nevarnosti.

Sveti križ Kristusov, vlij v mene vse dobrote.

Sveti križ Kristusov, pelji me na pot k večnemu zveličanju.

O Gospod Jezus Kristus, pri bridkosti, katero si zame na svetem križu trpel posebno tedaj, ko se je tvoja presveta duša od telesa ločila, se usmili moje revne, grešne duše, ko bode zapuščala ta svet.

O Jezus, daj, da pogumno nosim svoj križ! Uči me, da bodem, kakor ti, brez godrnjanja trpel in se v bridkosti veselil.

Vsemogočnost Očetova naj me obdaja, modrost Sinova naj me vlada, milost in moč Svetega Duha naj me ohranjuje; sveta Trojica me sprejmi in pelji mojo dušo v večno življenje. Amen.

Pobožnost k umirajočemu Srcu Jezusovemu na križu.

O Jezus, v tvoji najsvetejši navzočnosti, pred tvojim najsvetejšim Zakramentom klečeč premišljujem tvoje božje

Srce, katero ljudi tako neizrečeno ljubi, da se nikdar od njih ne loči, ne v sedanjosti in ne v večnosti.

Dan tvoje smrti, o božji Zveličar, je resnično ženitnina človeštva. Da bi si to človeštvo pridobil za nevesto, si zapustil, najlepši med človeškimi otroki, nebeške višave.

Tvoja sveta kri ti je tkala dragoceno svatovsko oblačilo, grozoviti železni žeblji so bili prstan, s katerim si se poročil z nevesto, med zemljo in nebom si viseč hotel roke razpeti, da bi ž njimi objel nevesto.

Pripelji me k sebi, o moj Kralj, ki vse želiš nase potegniti, ko visiš na lesu zveličanja.

Objemi me, ti s krvjo poškropljeni ženin moje duše, da postanem za zmeraj tvoj! Pridrži me na svojem križu in skrij me v svoje rane, ti, moje upanje, moj počitek, moj mir, moja ljubezen in moje zveličanje vekomaj. Amen.

Križani Jezus, katerega božje Srce molim v najsvetejšem Zakramentu, daj, da mi bo tvoje grozovito trpljenje v tolažbo in zveličanje; dodeli mi skesano srce, da svoje grehe obžalujem s pravo notranjo bolestjo in da postanem deležen sadov tvojega odrešenja.

Križani Jezus, moj Bog in moje vse! Zaradi bolečin svojega Srca napravi moje srce po svojem, da ti bodem dopadljiv.

Križani Jezus, neizmerna globočina usmiljenja! Z ljubeznijo svojega božjega Srca ustvari v meni novo srce, da začnem greh sovražiti in iskati edino le tvoje ljubezni.

Križani Jezus, tvoje božje Srce je sicer počilo bolečin nad našimi grehi, vendar je ostalo še vedno združeno z Očetom. Če me obdajajo strašne smrtne nevarnosti, tolaži me vsled usmiljenja svojega ljubeznipolnega Srca in dodeli mi varno pribežališče v njem.

Križani Jezus, tvoje božje Srce v najsvetejšem Zakramentu ne more sedaj več trpeti in uživa brezkončno veselje, katero prihaja od tvojega božanstva. Pripusti mi, da okusim sladkost tvojega Srca in ž njim ostanem vedno združen z najgorečnejšo ljubeznijo.

M o l i m o ! O Gospod Jezus Kristus, ki si v spomin svoje smrti v najsvetejšem Zakramentu zapustil svoje ranjeno Srce, stori s svojo milostjo, da goreča in sladka moč tvoje ljubezni loči moje srce od vsega, kar tebi ne dopade,

da iz ljubezni do tebe in tvojega ljubeznivega Srca umrjem, kakor si se tudi ti ponižal in si iz ljubezni do mene umrl na križu. Amen.

Molitev za odpustke.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi Očetu ... (Šestkrat.) Po besedah: Blažen je sad tvojega telesa Jezus — se pridenejo sledeče prošnje:

Da sveto katoliško Cerkev povišaš in poveličaš.

Da poglavarja svete katoliške Cerkve blagosloviš in ohraniš.

Da sovražnike svete katoliške Cerkve ponižaš in spreobrneš.

Da krščanskim kraljem in ljudstvom mir in pravo edinost dodeliš.

Da krivoverce in nevernike razsvetliš in grešnike izpreobrneš.

Da vsem umrlim pravovernim dušam večni mir dodeliš.

Sklep.

O Jezus, poln usmiljenja si nekdaj v smrti na lesu svetega križa nagnil za zveličanje sveta svoje obličje, o nagni

tudi danes še prav tako usmiljen svoje častitljivo obličje k nam ubogim grešnikom, poglej sočutno na nas in nas v miru vzemi k sebi. Amen.

Končavam to uro češčenja s presrčnim počeščenjem tvojega božjega Srca, ki je bilo na današnji dan s sulico prebodeno in za nas odprto. Počastim tudi tvoje najsvetejše obličje, ki je bilo zavoljo nas tako grozovito raztepeno, a vendar še tako usmiljeno s križa gleda na nas.

O presveto Obličje, ki si na Oljiski gori potrto nosilo vso grenkost naših grehov, — usmili se nas!

O presveto Obličje, ki si bilo zavoljo naših grehov zapljuvano in tolčeno, — usmili se nas!

O presveto Obličje, vse potno in krvavo in pod križevo težo omahujoče, — usmili se nas!

O presveto Obličje, ki si nam vtisnilo za drag spomin svojo podobo v potni prt, katerega ti je podala pobožna Veronika, — usmili se nas!

O presveto Obličje, ki si se pri vstajenju in vnebohodu svetilo tako prijazno in veličastno, — usmili se nas!

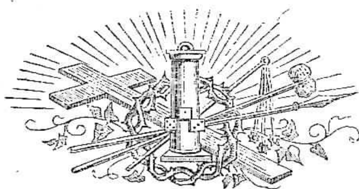
O presveto Obličje, ki se nam na sodnji dan pokažeš v vsi slavi in moči v nebesnih oblakih, — usmili se nas!

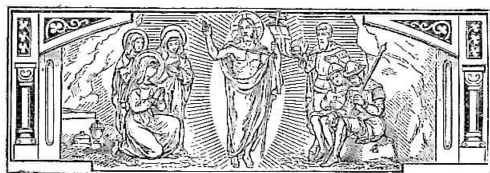
O presveto Obličje, ki te presrečni zveličani vekomaj gledajo in molijo, — usmili se nas!

O Jezus, daj, da se milostno obrača tvoje svetlo obličje v mene in moje do-

mače in moje prijatelje in moje dobrotnike. Dodeli nam, ki tukaj častimo tvoje sveto obličje, da ga bomo tam v večni slavi gledali brez konca. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Petindvajseta ura.

Za velikonočni praznik in za velikonočni čas.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Gospod je res vstal, aleluja!
Pridite, molimo ga, aleluja!
Jezusa Kristusa, veličastnega Kralja v najsvetejšem Zakramentu,
Pridite, molimo ga vekomaj!
Jezusa Kristusa, kateri je zmagal in razdrl smrtne in peklenske vezi,
Pridite, častimo in zahvaljujmo ga vekomaj!
Pridite, govorimo z vsemi angeli in nebeškimi svetniki:
Svet, svet, svet, si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Poveličani Zveličar! Tvoje vstajenje je pokazalo svetu v najlepšem sijaju, da si Bog. Kako je vendar mogoče, da so še ljudje, ki nočejo verovati, da si Bog!

Mnogi tajé, da si istega bitja z Očetom, da si Bog od Boga, luč od luči; drugi tajé skrivnost tvojega učlovečenja. Mnogi ne verujejo v tvojo skrivnostno pričujočnost v najsvetejšem Zakramentu in tako žalijo tvoje božje veličastvo.

Kakor stražniki, ki so trdili, da so učenci ukradli iz groba tvoje sveto telo, tako tajé te speče priče v zmoti skrivnosti, katere napolnjujejo srca tvojih vernikov z neizrečeno zahvalo in blaženim veseljem.

Vendar, o moj predobrotljivi Zveličar, ostaneš vedno pri nas v prevzvišenem Zakramentu. Noč in dan se smemo muditi pred tvojim oltarjem, da se

udeležujemo milosti, katere si nam zadobil.

O vladar življenja! Veličastno si zmagal vladarja teme in nevere. Ti solnce pravice, zmagoslavno si vstal iz temnega groba. Oj, razsvetli slepe ljudi, speče stražnike, ki spričujejo le laž in prevaro!

Daj, da odmeva velikonočno veselje v vseh dušah, in oprosti nas vse za vselej grešnih vezi.

Čeprav sem popolnoma nevreden, da klečim pred tvojim oltarjem, vendar te ponižno prosim, odpusti meni in vsem ljudem grehe in kazni, ki smo jih zaslužili z grehi. Saj ti si zadostil za našo krivdo, in sveta Cerkev imenuje to krivdo srečno, ker je zaslužila tako svetega in božjega Odrešenika.

Velika noč je zbrisala grehe in grešnikom povrnila nedolžnost; zato se nas usmili, o Jezus, in usliši naše prošnje! Amen.

Velikonočni pozdrav.

Radujte se, angelske vrste v nebesih! Radujte se visoke skrivnosti božje! Donite, trombe, ter oznanjujte zveličanje in zmago takega Kralja!

Veseli se, zemlja, ker te obseva nebeški sijaj! Občuti, da te razsvetljuje luč večnega kralja in da je ves svet zapustila tema.

Veseli se, mati Cerkev, obdana z bliščem tolike luči!

Bodi pozdravljen, praznični dan, častitljiv za vse čase, ko je Bog-človek premagal pekel in dobil v gospostvo nebesa!

Veselje prerojenega sveta spričuje, da ima vse, kar je Gospod prejel.

Kristusu, premagalcu temnega groba, se raduje zeleni gozd, njemu se smehlja cvetje travnikov.

O Kristus, Zveličar sveta, dobrotljivi Stvarnik in Odrešenik, edinorojeni Sin Boga Očeta!

Ko si videl, da je človeštvo globoko padlo, si postal človek, da bi človeka rešil.

Rodil si se telesno, dà, še več, umrl si v mesu, v katerem si se rodil.

Ti pripustiš, da te pokopljejo, ki si začetnik življenja in Stvarnik vesoljstva. Ti se podaš v smrt in nam pomagaš k zveličanju.

Bridke smrtne vezi so raztrgane in prepad se je stresel, ko ga je obsijala luč.

Tema izgine, prepodi jo Kristusova luč, večna noč se izpremeni v beli dan.

Pokaži nam zopet svoje obličje, da gleda svet svetlobo; podari nam zopet dan, ki se je umaknil pri tvoji smrti.

Bodi pozdravljen, praznični dan, častitljiv za vse čase, ko je Bog-človek premagal pekel in dobil v gospostvo nebesa!

To je dan, katerega je naredil Gospod, radujmo in veselimo se v njem. Kamen, katerega so zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen! Gospod je to storil, in čudovito je to v naših očeh. Aleluja!

Slavite Gospoda in kličite njegovo ime; oznanjujte med ljudstvi njegova dela. Povejte narodom, da kraljuje Gospod s križa. Blagoslovljen, kateri pride v imenu Gospodovem; Gospod je naš Bog. Aleluja!

V. Vstal je Kristus Gospod, ki je vse ustvaril.

O. In se je usmilil človeškega rodu.

V. Gospod je res vstal od mrtvih.

O. In ne umrje več.

M o l i m o ! O preslavljeni Zveličar, iz neštetih vzrokov pravice in ljubezni si postal naš Gospod in Kralj. Preponižno te molimo in ljubimo, ko sediš na

prestolu, katerega si sebi pridobil s tolikim ponižanjem.

Gospoduj nad nami, kraljevi zmagalec! Ne obrni od nas svojega častitljivega obličja, kraljuj in dodeli, da te molimo zdaj in na vekomaj. Amen.

Počeščenje vstalega Zveličarja v najsvetejšem Zakramentu.

Zmagoslavni Odrešenik! Tri dni je ležalo tvoje presveto telo v grobu. Tedaj se je vrnila tvoja najsvetejša duša v mirno svetišče. Spremljali so jo veseli angeli in oproščeni očaki. Duša se je zopet sklenila s telesom ter zapustila ž njim zapečateni grob.

Zemlja se je tresla, ko je angel Gospodov stopil z nebes, svetel kakor blisk, da bi odvalil kamen.

Križ je postal drevo življenja, žezlo v tvoji roki, o moj vstali Zveličar! Aleluja odmeva povsod. Aleluja odmeva v moji duši, ki se raduje v velikonočnem veselju.

Greh je odvzet od mene, stari človek je križan v meni, novi je vstal. Jaz sem se s teboj daroval, o neomadeževano jagnje, udeležil sem se tvoje zmage nad grehom in smrtjo, s teboj sem

poveličan, tebi sem postal podoben in sem ud tvojega skrivnostnega telesa.

Aleluja, bodi češčen, hvaljen, ljubljen, moljen, slavni Kralj v najsvetejšem Zakramentu, v katerem si pričujoč kot Bog in človek!

Neizrečeno se je razveselila tvoja presveta Mati Marija, ko ji je angelsko petje naznanilo tvoje vstajenje; blaženost ji je sijala iz milega očesa, ko je gledala tebe vstalega.

Radostna je čula Magdalena besedo ljubezni iz tvojih ust. Spoznala te je za svojega Gospoda in učenika in te molila.

Nebeška radost je prevzela pobožne žene, ko so te srečale, in veselega srca so hitele oznanit žalostnim apostolom in učencem veselo poročilo: Gospod je res vstal. Aleluja.

Vsa blažena je tudi moja duša, ko se mudim v molitvi pred tvojim tabernakljem. Po množini bolečin so tvoja tolažila napolnila mojo dušo.

Da, moj Jezus v najsvetejšem Zakramentu, srečen sem in čudovito potolažen, zakaj ti, moj Gospod, moj Bog in moje vse, ne trpiš več. Tvoje rane so znamenje zmage, in trnjeva krona se je izpremenila v venec nebeške slave.

Srečen sem in čudovito potolažen, čeprav še na zemlji trpim; saj Marija, tvoja in moja Mati, ne trpi več. Ona, Mati bolečin, ki je stala pod križem v brezmejnih bolečinah in jokala, je zdaj blažena, neskončno srečna Mati vstalega Boga.

Ali je kako trpljenje tako veliko, da bi potrlo mojo dušo, ali je kak križ tako težak, da bi ga ne mogel nositi, če pomislim, da je moj Jezus veličastno vstal, in da je za Marijo trpljenje za vselej pri kraju!

Poveličuj, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime. Zakaj tebi velja beseda:

Vstani, Sion, vstani, obleci svojo moč, obleci svoja veličastna oblačila, Jeruzalem, mesto Svetega, razruši vezi svojega vratu, ujeta hči sionska! (Izaij. 52.)

Poveličuj, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime; Jezus, moj Odrešenik, je zmagovalno od mrtvih vstal in je vedno pričujoč v najsvetejšem Zakramentu.

Molim te, o Jezus, v Zakramentu tvoje ljubezni in častim tvoje častitljive rane, katere vedno kažeš svojemu nebeškemu Očetu ter prosiš usmiljenja in

milosti, da tudi jaz enkrat po svetem življenju in blaženi smrti dosežem častitljivo vstajenje.

Pozdravljam vas, presladke rane mojega Gospoda, ker jasno spričujete slavni boj in večno zmago. Pozdravljam vas, neusahljivi vir milosti!

Ve ste veselje angelov, upanje umirajočih, dušam zastava večnega veličastva.

O Jezus, na prečuden način si sklenil slavo božjo s svojim svetim telesom. Prosim te, vtisni nam globoko v srce svoje rane in daj, da bomo iz njih zajemali moč življenja in sladko ljubezen. Dodeli, da se na ta način združimo s teboj na zemlji in da te bomo od obličja do obličja gledali v nebesih, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in Svetim Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Jezus, moj vstali Zveličar! Tvoj najsvetejši Zakrament, v katerem prejemam tolikrat poroštvo prihodnjega vstajenja, mi kaže, kako zelo me ljubiš.

Živi naj Jezus, moja ljubezen, v najsvetejšem Zakramentu!

O Jezus, moj vstali Zveličar! Iz ljubezni hočeš ostati vedno v Zakramentu, da se moremo veseliti tvoje navzočnosti.

Živí naj Jezus, ki me oveseljuje, v najsvetejšem Zakramentu!

O Jezus, moj vstali Zveličar! Ti si najbolj usmiljen, najboljši in najlepši. Ti imaš vse, kar zadovolji moje srce. Tebi se posvetim, tebi se darujem na veke.

Živí naj Jezus, katerega edinega ljubim, v najsvetejšem Zakramentu!

O Jezus, moj vstali Zveličar, kako globoko se ponižuješ zavoljo mene, ko svoje veličastvo prikrivaš v ponižni podobi hostije!

Živí naj Jezus, moj Bog in moje vse, v najsvetejšem Zakramentu!

O Jezus, moj vstali Zveličar, sladki pokoj mojega srca, le kadar tebe molim, sem srečen na zemlji, dokler te vekomaj ne bom molil v nebesih.

Živí naj Jezus, ki ga vekomaj ljubim v najsvetejšem Zakramentu!

Obredne molitve.

To je dan, katerega je naredil Gospod, radujmo in veselimo se v njem! Hvalite Gospoda, ker je dober in vekomaj traja njegova milost. Aleluja, aleluja!

Naše velikonočno Jagnje, Kristus, je darovano.

Velikonočni žrtvi naj hvalnice darujejo kristjani.

Jagnje je odrešilo ovce; nedolžni Kristus je spravil grešnike z Očetom.

Smrt in življenje sta se borila v prečudni borbi; vojvoda življenja je umrl, kraljuje zopet živ.

Povej nam, Marija, kaj si videla na poti?

Grob živega Kristusa in slavo sem videla Vstalega.

Angelske priče, prte in oblačila.

Vstal je Kristus, upanje moje; pred vami bo šel v Galilejo.

Vemo, da je Kristus res vstal od mrtvih; usmili se nas, zmagoslavni Kralj! Amen. Aleluja.

Molimo! O Bog, ki si po svojem Edinorojenem danes premagal smrt in nam odprl vrata nebeška, daj, da ostanemo trdni v svojih sklepih, katere si v nas vzbudil s svojo milostjo. Po istem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

116. psalm.

Aleluja! Hvalite Gospoda vsi narodi, hvalite ga vsa ljudstva!

Ker potrjena je nad nami njegova milost, in Gospodova resnica ostane vekomaj.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

O moj Jezus! Šel si pred pekel in si oprostil jetnike vezi in čez tri dni si vstal iz groba.

Pečatov nisi odtrgal, ko si iz groba vstal, o Kristus, kakor je tvoja Mati po porodu ostala Devica; ti si nam odprl vrata v raj.

Moj Zveličar, kot Bog se nisi mogel darovati, zato si človek postal in se prostovoljno daroval Očetu; ko si iz groba vstal, si Adamov rod obudil k novemu življenju.

V grobu si sicer bil, Neumrljivi, pa premagal si pekel in zmagoslavno vstal, Kristus, naš Bog; ženam, ki so te hotele maziliti, si govoril: Pozdravljene bodite! Svojim apostolom si dal mir, pomagal si jim, da so vstali, ko so padli.

Smrt je strta, pekel je premagan, pričelo se je drugo, večno življenje. Zato praznujemo ta dan. Radostno pojemo pesmi Stvarniku, katerega so očaki častili kot Boga veličastva.

Zares sveta in prevzvišena je ona noč, ki je oznanjala svetli dan in vstajenje, ona noč, v kateri je večna luč iz groba prisijala človeštvu.

Pridite, udeležimo se veselja, katero nam je pripravil Bog na dan vstajenja Kristusovega; slavimo s pesmimi večnega Boga.

Vzdigni svoje oči, Sion, in poglej, k tebi dohajamo sinovi od zahoda in severa, od juga in vzhoda; v svoji sredi slavijo Kristusa na vekomaj.

O božji, o ljubeznivi, o presladki glas! Nezmotljivo si obljubil, o Kristus, da ostaneš pri nas do konca sveta; to je naše upanje, naša vera in naše veselje.

O presveto velikonočno Jagnje, Kristus, Modrost, Beseda in Moč božja! Dodeli, da se potrudimo po tvojem zgledu in da postanemo deležni tvojega kraljestva v večnosti.

Slavospev.

(Ad regias Agni dapes.)

Na Jagnjetov idoč obed
Se v belo oblecimo pred.
Čez Rdeče morje smo prišli,
Zapojmo Kristu knezu vsi.

Zgolj iz ljubezni do ljudi
Daruje sveto svojo Kri

In svete ude dá on v dar
Duhovnik, zgolj ljubezni žar!

Zmagalec zdrobil je pekel,
Z zastavo zmage Krist je šel,
Odprl nebo in pokoril
V vezéh je kralja temnih sil.

Naj srce vedno veseli
Velikonočne se slasti,
Daj, ti, krivd smrtnih nas otmi,
Da prenovljeni smo ti vsi.

Bogu Očetu bodi čast,
In Sinu, ki ima oblast
Čez smrt, in Duhu slave jek
Naj se glasi na vekov vek!

Častitljivi del rožnega venca.

Po vsakem odstavku:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

(100 dni odpustka enkrat na dan, popolni odpustek enkrat v mesecu z navadnimi pogoji, ako moliš to vsak dan. — Pij VI. 24. maja 1776.)

Antifona k sveti Devici Mariji.

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.
Zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja.
Je vstal, kakor je rekel, aleluja.
Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjem svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil, daj, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

Sprejmi milostno, o Bog, molitve, katere sem opravil to uro, in daj, da velikonočno veselje vedno občutim v sebi.

Daj, da moji prijatelji in dobrotniki (sosestre in pospeševalci vednega češčenja) in vsi, za katere sem se namenil moliti, okusijo, kako sladak si, o Gospod! Tvoje častitljivo vstajenje bodi vsem vir tolažbe.

Darujem ti, o Jezus, vse svoje moči, da jih posvetiš. Darujem ti svoje znanje in spoznanje, da ju razsvetliš, kakor si razsvetlil temo groba s svojo svetlobo.

Darujem ti svoje srce, da je ogreješ in poživiš, kakor si zopet oživil svoje sveto telo! Darujem ti svojo voljo, da jo storiš trdno zoper vse sovražne moči, kakor si zmagoslavno vstal iz groba.

Darujem ti svojo dušo in svoje telo, da ju storiš deležna svojega vstajenja in svoje slave, da bom že na zemlji živel nebeško, dokler ne pridem v tvoje veličastvo. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Šestindvajseta ura.

Za praznik vnebohoda Gospodovega.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Aleluja! Pridite, molimo Jezusa Kristusa, Gospoda.

Kateri je šel v nebesa! Aleluja.

Pridite, radujmo se v Gospodu, našem, Zveličarju,

Kateri je šel v nebesa! Aleluja.

Jezusa Kristusa, našega Odrešenika, ki kraljuje v nebesih in je pričujoč sredi med nami v najsvetejšem Zakramentu,

Pridite, molimo ga!

Našega usmiljenega Zveličarja, ki se je vrnil v nebesa, da bi nam pripravil ondi prebivališče,

Častimo in hvalimo ga vekomaj!

Pridite, govorimo z vsemi angeli in nebeškimi svetniki:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

Božji Zveličar, veličastno si šel v nebesa; od ondod boš prišel sodit žive in mrtve. Zdaj sediš v čudoviti slavi na desnici Očetovi in prebivaš obenem med nami v najsvetejšem Zakramentu.

Tvoja ljubezen ne preneha skrbeti za nas nevredne stvari. Zakaj šel si k Očetu, da bi nam pripravil stanovališče, in hočeš, da bi mi, tvoji služabniki, bili tam, kjer si ti.

O neizmerna ljubezen in preveliko usmiljenje! Naše življenje bi moralo biti le v nebesih; saj si nam ti, o Jezus, pripravil ondi večno veselje.

Ljudje pa ljubijo v brezmejni zaslepljenosti minljive posvetne dobrote; ne

iščejo, kar je zgoraj, ampak le, kar je na zemlji, in pozabljajo, da nimajo tukaj svoje domovine.

Namesto, da bi si nabrali večnih zakladov, hité za veseljem lažnivega sveta in te puščajo samega v svetišču, tebe, svojega Boga in Gospoda, kateri edini jih moreš tolažiti in osrečiti.

Moj Bog! Tvoj presveti Zakrament je prestol milosti. Tukaj nam podajaš najdražje dobrote. Svet pa beži od tvojih oltarjev in se ne zmeni za čudeže, kateri se ponavljajo na oltarju vsak dan.

Ljudje so v zmoti: tvojo ljubezen ti povračujejo z nehvaležnostjo in mrzloto in so še celo tako predrzni, da te zaničujejo in žalijo v skrivnostnem Zakramentu tvoje ljubezni.

O Jezus, s skesanim srcem te molim in prosim: odpusti vse grehe, s katerimi žalijo ljudje tvoje veličastvo.

V spravo naših grehov ti darujem svoje lastno zasluženje. Z angeli vred ti pojem slavo in hvalo, katero so ti peli očaki, ko so šli zmagoslavno s teboj v nebesa. S tvojo sveto Cerkvijo molim:

Pridite, molimo Kristusa Gospoda! Gospod je v svojem templju, Gospod je v nebesih. Aleluja.

Slavospev.

(Aeterne rex altissime.)

O večni Kralj, najvišji ti,
In vernih Rešenik ljudi,
Smrt pokončal si in sprejel
Najvišje slave venec bel.

Dviguješ v kraje se zvezdic,
Tja klical te je božji klic,
Da last imaš vsega sveta,
Last, ki dobil si jo z nebá.

In ko boš prišel vrh neba
V oblaku kot Sodnik sveta,
Odpusti kazen in dolgé,
Povrni krone nam lepé.

Naj, Jezus, tebi slava bo
Ki vračaš v zmagi se v nebo,
Z Očetom, z Duhom Svetim naj
Doní ti slava vekomaj. Amen.

Hrepenenje po nebesih.

O Jezus, naš Emanuel! Dokončal si torej svoje božje delo in veličastno se vračaš danes v nebesa. Vse si dopolnil, kar je sklenila sveta Trojica v večnih sklepih.

Radujte se vsa ljudstva, vriskajte Gospodu, ker Boga so poveličala njegova dela.

Premagal je naše sovražnike popolnoma; nas pa je izvolil za svojo dedi-

ščino vekomaj. Njegovi otroci smo postali, on nas ljubi. Gospod je šel v svoje kraljestvo, v svoje veličastvo se je vrnil.

Pojte hvalo našemu Bogu, pojte hvalo našemu Kralju; Kralj vseh kraljev je naš Bog! On gospoduje čez vse narode in sedi na prestolu vekomaj. Knezi sveta se zbirajo in spoznavajo njegovo slavo.

Pojte hvalo vsa ljudstva, in veselite se mogočnosti našega Boga; zakaj mi smo njegovi dediči, in našega kraljestva ne bo konec, aleluja, aleluja!

Pa z veseljem, katero napolnjuje mojo dušo, se spaja silno hrepenenje, da bi bil pri tebi, svojem Kralju v nebesih, katera si mi odprl s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo, četudi sem nevreden.

Velikonočna sveča je ugasnjena. Čas je minul, v katerem je praznovala sveta Cerkev skrivnosti tvojega zemeljskega življenja.

Tvoj veličastni vnebohod vleče moje srce z močjo navzgor. Zakaj, o Jezus, ne morem za teboj, da bi bil tam, kjer si ti?

Dokler potujem na zemlji, še zmeraj lahko izgubim tebe in tvojo milost. Zato želim biti razvezan in biti pri tebi.

Presveti Zakrament, v katerem si vedno pričujoč, je sicer poroštvo prihodnje slave. Ali moje veselje bode šele takrat popolno, ko bom prišel v nebesa in te gledal od obličja do obličja.

Ko častimo presveti Zakrament, nas napolnjuješ z neizmerno tolažbo. Koliko blaženost bomo šele okusili v nebesih! Blažene oči, ki gledajo tvojo slavo v nebesih! Blažena srca, katera čutijo tvojo ljubezen in sladkost!

Kako ljuba so mi tvoja prebivališča, Gospod vojnih trum; moja duša hrepeni po večnem veselju.

Kakor hrepeni jelen po studenčni vodi, tako hrepeni moja duša po tebi, o Bog!

Mojo dušo žeja po močnem, živem Bogu; moja duša koprni po lopah Gospodovih. Vrabec si namreč najde hišo in grlica svoje gnezdo. Jaz pa iščem tvoje oltarje, moj kralj in moj Bog.

Blagor jim, kateri prebivajo v tvoji hiši, o Gospod, vekomaj in vekomaj te bodo hvalili. Zakaj boljši je en dan v tvojih lopah kakor tisoč drugih. Raje sem najmanjši v hiši svojega Boga, kakor da bi stanoval v šotorih grešnikov.

Obljubil si nam, o naš Emanuel, da greš in nam pripraviš stanovališče, da

bomo tudi mi tam, kjer si ti. Zato v te zaupamo in hrepenimo po oni srečni uri, ko bomo prišli k tebi v nebesa.

Do onega časa se ti pa ponižno vdamo, da nas vodiš v svoji božji previdnosti. Obrni svoje božje oko na nas, o dobri pastir, ker ni še prišel čas združenja. Sprejmi ovčice pod svoje božje varstvo, čuvaj nad njimi, da se ne izgubi nobena.

Poznamo cilj, ki nas čaka, in hrepenimo, da bi ga dosegli. Pa kaj naj počnemo na zemlji, ako nas ne podpiraš s svojo milostjo, katera edina nas more tolažiti.

Pridi, Sveti Duh, potrdi in poući nas, da se oziramo proti nebesom, kjer Jezus gospoduje in nas pričakuje.

O Jezus, kralj in ženin moje duše, brez tebe je moje življenje brez vrednosti, ničevo je vse moje dejanje in nehanje.

Zato, o močni Gospod, slavni Kralj, ki si šel zmagoslavno v nebesa, ne zapusti nas sirot, pošlji Svetega Duha, da nas posveti v tempelj, v katerem boš prebival, o Bog mojega srca in moj delež vekomaj! Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Obredne molitve.

Aleluja, aleluja! Bog je šel gori z veselim glasom, in Gospod s trobentnim bučanjem, aleluja! Svoje veličastvo, o Bog, si zvišal nad nebesa, aleluja.

O kralj slave, Gospod moči, ki si se danes vzdignil zmagoslavno nad vsa nebesa, ne zapusti nas sirot, ampak pošlji od Očeta Duha resnice, katerega si nam obljubil. Aleluja!

Molimo! Prosimo te, vsemogočni Bog, dodeli milostno, da s svojimi mislimi prebivamo v nebesih, ki verujemo, da je tvoj Edinorojeni, naš Odrešenik, šel danes v nebesa. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Gospod, sprejmi naše molitve, katere ti pošiljamo zavoljo častitljivega vnebohoda tvojega Sina, da sedanjega zla oproščeni dosežemo večno življenje. Po istem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Povišujte Kralja kraljev in pojte Bogu hvalnice! Aleluja.

Izpodbudljaji.

Ko si, o Kristus, naš Bog, šel vpričo svojih učencev v nebesa, te je zakril oblak in vrata nebeška so se odprla.

Zbor angelov se je radoval, in nebeške moči so klicale: Odprite, prvaki, svoja vrata, in odprite se večna vrata, da pojde noter slavni kralj.

Učenci so pa rekli: Ne zapusti nas, dobri pastir, in pošlji nam Svetega Duha, kateri bo vladal in krepil naša srca.

O Gospod, ko si dovršil v svoji dobroti delo odrešenja, si šel s svojimi učenci na Oljisko goro; spremljala te je tudi ona, ki je rodila tebe, Stvarnika in Začetnika sveta.

Bilo je prav, da se je tvoja Mati veselila nad poveličanjem, ker je trpela v tvojem trpljenju več kot vsi drugi.

Mi pa, ko smo postali deležni veselja ob tvojem vnebohodu, slavimo tvoje veliko usmiljenje, katero si nam skazal.

Aleluja, aleluja! Bog je šel gori z veselim glasom, in Gospod s trobentnim bučanjem, aleluja.

Gospod je velik na Sionu in veličasten. Šel si na visoko in ujete peljal jetnike; dal si darove ljudem, aleluja!

Edinorojeni Sin božji, premagal si smrt in šel v nebesa; dodeli nam, ki te hvalimo v vnebohodu, da svojega srca ne navezujemo na zemeljske stvari, marveč da se oziramo neprestano tja, kjer ti kraljuješ v veličastvu. Amen.

Molimo! Mili Jezus, kot človek si prebival med nami, kot Bog pa si bil vedno pri Očetu. Danes si šel z Oljiske gore veličastno v nebesa in si našo človeško naravo povzdignil na prestol Očeta. Zato so se čudile nebeške trume neizmerno; v svetem strahu so poveličevale tvojo ljubezen do človeštva.

Z njimi slavimo tudi mi tvoj prihod k nam in tvoj vnebohod in te prosimo, da nas storiš deležne veselja svojih izvoljenih, kakor si svoje učence in svojo presveto Mater, božjo Porodnico, blagoslovil čudovito, ko si šel v nebesa.

Veličastvo Gospodovo je povzdignjeno nad zvezde, njegova podoba plava na oblakih neba in njegovo ime ostane vekomaj. Aleluja.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Počeščenje božjega obličja.

Poldne je bilo, ko je šel Jezus v nebesa, ko se je še enkrat milo ozrl na svojo Mater in svoje apostole in učence, ter jim pokazal svoje sveto obličje.

Povzdignil je svoje roke, da bi jih blagoslovil, in se je vzdignil z Oljiske gore, s kraja svojega trpljenja in smrt-

nega boja, v nebesa. Željno so gledali za njim Marija, čista Devica in Mati božja, in učenci, dokler ga ni zagrnil svetal oblak.

Tudi mi se željno oziramo nate, ki si naša luč, solnce pravice, po tvojem obličju hrepenimo.

O, da bi mi bilo dano gledati te vedno! Pogled na tvoje presveto obličje bi napolnil mojo dušo s čednostmi in s popolnostjo.

In če bom vreden, da te bom smel gledati v večnosti, me bo vekomaj veselila misel, da si se hotel tako ponižati in se združiti z menoj v svetem obhajilu.

O Jezus, pokaži nam svoje obličje, in bomo rešeni. Glej milostno na nas in usmili se nas!

Dokler sem na zemlji, me neizmerno tolaži misel, da gledaš z nebes name, in da Te v presvetem Zakramentu gledam, čeprav skritega v podobi presvete hostije.

Popolnoma se ti posvečujem in častim tvoje presveto obličje, želeč zadostiti za vsa razžaljenja, s katerimi žalijo ljudje tvoje presveto ime v najsvetejšem Zakramentu.

Kraljuj torej na prestolu slave, moj sladki Jezus, čigar obličje želé gledati

angeli. Nebesa so tvoja trdnjava, in vse, kar je v nebesih, na zemlji in pod zemljo, pripogiba kolena pred teboj. V tvoji kroni se lesketajo vse popolnosti, neustvarjene in ustvarjene, v veselje nebes in zemlje.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo!

Sklep.

Molil sem te torej, moj častitljivi Zveličar, v nebesih in na oltarju v nežni ljubezni in pobožnosti. Ti pa sprejmi milostno ponižne prošnje v tej uri in jih usliši.

Dokler živim, o moj Jezus, se vedno bojim, da ne bi zgubil nebes, pa zaupam na tvoje neskočno usmiljenje in vsemogočno priprošnjo blažene Device Marije, slavne nebeške kraljice, katera je povzdignjena nad vse kore angelov in vlada s teboj v nebesih.

Ti, o Jezus, si pot, katera me pelje v nebesa. Ti si resnica, in v tvoji luči gledam luč. Ti sam si življenje, katero me bo na veke osrečilo.

O kralj slave, dodeli mi koncem mojega življenja najdražji vseh darov, nebesa, večno veselje, katero si mi zaslužil s svojim trpljenjem in smrtjo; dodeli mi, da enkrat slavno vstanem in z dušo in telesom pridem k tebi v nebesa!

Iste milosti prosim tudi za svoje prijatelje in dobrotnike (sobrate in pospeševatelje vednega češčenja). Pokaži nam svoje obličje, da bomo rešeni, in daj, da ga bomo vedno gledali v nebeški slavi. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Sedemindvajseta ura.

Za sveti binkoštni praznik.

(V čast Svetemu Duhu.)

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Aleluja! Duh Gospodov je napolnil zemljo!

Pridite, molimo ga! Aleluja!

Pridite, pojmo slavo Gospodu, našemu Odrešeniku!

Pridite, molimo ga! Aleluja!

Jezusa Kristusa, dragega Zveličarja, kateri nas ni hotel pustiti sirot, temveč nam je poslal tolažnika Svetega Duha.

Hvalimo in slavimo ga na veke!

Jezusa Kristusa, kateri hoče z Očetom in s Svetim Duhom pri nas stanovati.

Pridite, ljubimo ga srčno!

Pridite, kličimo z vsemi angeli in svetniki nebes:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna veličastva tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Prošnja.

O Jezus, ko je prišel čas vrnitve k nebeškemu Očetu, si govoril svojim učencem: Vaše srce naj se ne užali in ne prestraši.

Jaz grem k Očetu; in ko pridem k njemu, vam hočem poslati Svetega Duha, in vaše srce se bo veselilo.

Jaz bom Očeta prosil, in vam bo dal drugega tolažnika, Duha resnice. On ne bo govoril iz sebe, temveč kar bo slišal, bo govoril, in kar bo prihodnjega, vam bo oznanjeval.

To tolažilno obljubo si izpolnil, božji Zveličar, o binkoštih. Poslal si z nebes Svetega Duha v podobi ognjenih jezikov in obličje zemlje se je izpremenilo.

Duh Gospodov je napolnil zemljo in v raznih jezikih so oznanjevali apostoli velika božja dela.

Kako je mogoče, da ljudje resnici še vedno trdovratno zapirajo svoja srca in bolj verujejo duhu teme, kakor Duhu božjemu, kateri edini jih more poučiti v resnici?

Ne verujejo resnicam tvoje Cerkve, o Bog, katero vodi Sveti Duh, in je nezmotljiva v svojem nauku; zakaj Duh resnice ostane pri njej do konca sveta.

Celo tvojo pričujočnost v najsvetejšem Zakramentu tajé nesrečni ljudje, ki so zakopani v zmotah in pregrehah in bi radi tebe, svojega Gospoda in Kralja, spravili iz svoje srede.

Tvoje oltarje zapuščajo, preganjajo tvojo Cerkev in njene zveste služabnike in rajši sledé temo zmote in brezverstva, kot svetlo luč resnice.

Zaslepljeni ljudje ne slišijo nagibov milosti, niti tvojega sladkega glasú, o Jezus, kateri jim kliče iz tabernaklja: Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, jaz vas okrepčam!

Klečé pri tvojih nogah, o božji Zveličar, naj zadostujem za veliko grehov in razžaljenj. Pošlji nam svojega Duha, o Gospod, in vse bo oživljeno, in prenovil boš obličje zemlje.

Ne daj, da bi grešili ljudje zoper Svetega Duha in bi tako ne mogli za-

dobiti odpuščenja grehov. V meni pa, o Bog, ustvari čisto srce, in prenovi božjega Duha! Ne zavrzi me izpred svojega obličja, in ne vzemi mi svojega Svetega Duha, da vedno lahko prepevam s srcem in ustmi:

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo!

Obredne molitve.

Ko je napočil binkoštni praznik, so bili zbrani vsi učenci na enem kraju. In vstal je nanagloma z neba šum, kakor prihajajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli.

Duh Gospodov je napolnil zemljo, aleluja, aleluja; vsak glas je znan njemu, kateri vse zedinjuje.

O Bog ki si poučil srca vernikov po razsvetljenju Svetega Duha, dodeli nam, da v prav tistem Duhu pravo spoznamo, in da nas ne neha tolažiti, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Gospod, tvoj Sveti Duh naj pride v naša srca, naj jih očisti in zmoči s svojo roso, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Tolažnik, ki izhajaš obenem od

Očeta in Sina, dodeli nam, prosimo te, zgovornih jezikov in ogrej naša srca s svojim milostipolnim ognjem.

Ti si obenem ljubezen Očeta in Sina in si obema enak. Ti vse napolnjuješ in vse oživljaš. Ti vodiš zvezde in giblješ nebesa; sam pa ostaneš neizpremenjen.

Ljubezniva in svetla luč, ti preganjaš temo srca. Po tebi so srca čista, brez madeža. Ti pokončuješ greh in madež greha.

Ti nam oznanjuješ resnico, kažeš pot mirú in resnice. Grešna srca zapuščaš, čista pa bogatiš z darom modrosti.

Kjer si ti, je vse svetlo in čisto; po tebi potolaženo, se veseli naše srce, in po tebi očiščena je vesela naša duša.

Kadar ti prideš, umiriš srca; kadar se približaš, izgine tema. Ti, sveti ogenj, užigaš srca, pa jih ne sežgeš, temveč preženeš od njih vse skrbi, kadar jih obiščeš.

O pomoč zatiranih, tolažba žalostnih, pribežališče sirot, dodeli nam, da zaničujemo posvetne stvari, a vedno želimo ljubiti nebeške darove.

Preženi hudo, kateri srca ponižnih tolažiš, krepiš, ljubiš in v njih prebivaš, in očisti nas vsakega greha. Zedini razdvojene in pomagaj nam vsem.

Kakor si nekdaj boječe učence obiskal, poučil in okrepčal, tako obišči milostno tudi nas. Tolaži nas in vsa verna ljudstva.

Enako je veličastvo treh božjih oseb, enaka njih moč, in božja narava jim je skupna. Ti izhajaš iz dveh, si obema enak in v nobeni stvari te ne prekašata.

Ti si prav tako mogočen kot Oče, si prav tako popoln kot Oče. Zato naj prepevajo ponižni služabniki Bogu Očetu, Sinu Odrešeniku in tebi hvalo in slavo. Amen.

Utrdi, o Bog, kar si naredil med nami, s svojega svetišča v Jeruzalemu.

V. Sveti Duh, tolažnik, aleluja!

O. Vas bo vse učil, aleluja.

Molimo! Dodeli nam, o Gospod, prosimo te, da nas podpira Sveti Duh, da milostno čisti naša srca in varuje pred vsemi nevarnostmi, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pobožnost v čast Svetemu Duhu.

1. Molitev in prošnja.

Bog Sveti Duh, molim te in verujem, da si pravi Bog, edini Duh Očeta in Si-

na, izhajajoč iz obeh, obema enak po bistvu in večen kot Oče in Sin.

Prišel si na našega Gospoda Jezusa Kristusa v podobi goloba, in apostolom si se prikazal v podobi ognjenih jezikov. Vse svetnike in izvoljence božje si napolnil z modrostjo in si navdihnil apostole, da so oznanjevali čudeže božjega kraljestva.

Molim in slavim te iz vsega srca; zakaj ti si prava luč in resnična svetilnica, ogenj božji in učitelj duhov.

Molim te, Duh resnice, brez katerega je nemogoče Bogu dopasti; zakaj sam si Bog od Boga, luč od luči, izhajajoč iz Očeta luči in iz zrcala njegove slave, našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Duh božji, kaj sem jaz drugega kakor ničemurnost in greh, prepad teme, pusta in suha zemlja, katera brez tvojega blagoslova ne rodi drugega, kakor trnje in osat? Sveti Duh, življenje moje duše, sladkost božje ljubezni, moj tolažnik in pomočnik, brez katerega ni na meni nič dobrega in čistega, temveč vse pusto in prazno, temno in zmedeno, pridi in prešini me z žarkom svoje luči.

Pridi, oče ubogih! Pridi, delitelj vsega dobrega! Pridi, sladki gost moje duše, luč src, krepčilo utrujenih, tolažba zatiranih! Pridi, srečna luč milosti, in napolni me s svojo svetlobo.

Umij, kar je omadeževanega; ozdravi, kar je bolnega; omeči, kar je trdega; ogrej, kar je mrzlega; vôdi, kar je izgubljenega. Daruj mi svoje sedmere darove, utrdi me v kreposti, daj, da srečno umrjem, in pripelji me v večno veselje! Amen.

2. Molitev za sedmero darov Svetega Duha.

Pridi, sveti Duh, napolni srca svojih vernikov in užgi v njih ogenj božje ljubezni, kateri si vse narode združil v edinosti sv. vere.

Božji Duh, moj Gospod in moj Bog, kateri si obsenčil blaženo Devico in tako ustvaril najsvetejšo človeško naravo mojega Zveličarja Jezusa Kristusa, vlij milostno sedmero darov v mojo dušo, da postane vredna biti tvoje prebivališče, in da moreš z Očetom in mojim častitljivim Zveličarjem v njej prebivati.

Za dar modrosti.

Pridi, Sveti Duh, in napolni mi srce z darom modrosti, da spoznam ničemurnost vseh zemeljskih reči in iščem le Boga, edino in največjo dobroto.

Božji Duh, kateri izhajaš iz moči in modrosti, dodeli nam pravo modrost! Odtegni nas posvetnemu in daj nas onemu, kateri je vzel našo slabo naravo nase. Zveži nas na veke z Jezusom, da nas sprejme Oče za svoje otroke, svoje dediče in sodediče svojega Sina. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernikov.

O. In užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Za dar uma.

Pridi, Sveti Duh, in razsvetli mojo dušo, da čimdalje bolj spoznavam skrivnosti svete vere in končno gledam v večnosti tebe, Očeta in Sina.

Božji Duh, odpri moje oči, da morem gledati čudeže tvoje postave; daj mi razum, in bom živel! Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Za dar svéta.

Pridi, Sveti Duh, napolni mi srce z darom svéta in vôdi me na vseh mojih potih. Odrečem se svojemu lastnemu umu, kateri me je že tolikrat varal. Vôdi nas po poti svojih postav, da postanemo deležni večnega zveličanja.

Božji Duh, bodi vedno moj svetovalec in dodeli mi, da vedno mislim na oni trenutek, ko se bom moral zagovarjati pred sodnjim stolom, stolom ostrega Boga.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Za dar moči.

Pridi, Sveti Duh, napolni mi srce z darom moči in utrdi ga v dobrem; dodeli mi moč proti zalezovanju hudobnega duha, da nikoli ne omagam in ostanem s svojim Bogom vedno združen.

Božji Duh, dodeli nam ščit vere, s katerim moremo pregnati vse satanove spletke. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Za dar učenosti.

Pridi, Sveti Duh, napolni mi srce z darom učenosti in dodeli, da nikdar ne rabim posvetnih reči drugače, nego v tvojo čast in svoje dušno zveličanje, da tako postanem deležen neminljivega veselja v nebeškem kraljestvu.

Božji Duh, dodeli nam pravo in sveto učenost, da postane naše oko po besedi Jezusovi preprosto, in razsvetli vse naše misli, besede in dejanja. Reši pa

nas očesa, katero otemnuje vse telo in katero Jezus imenuje hudobno. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Za dar pobožnosti.

Pridi, Sveti Duh, napolni mi srce z darom pobožnosti, da opravljam molitve ves čas z veseljem in v božji ljubezni in se darujem Bogu v življenju in smrti.

Božji Duh, dodeli mi duha pravega veselja, da postanem srečen tu in tam v svojem Bogu in Zveličarju.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Za dar strahu božjega.

Pridi, Sveti Duh, in napolni mi srce z darom strahu božjega, katerega si vlil pri svetem krstu v naša srca. Nagibal nas bo k dobremu in zatiral v nas duha prevzetnosti. Ta sveti strah naj preveva celo našo dušo, naj ostane zmeraj pri nas kot rešenik iz nevarnosti.

Božji Duh, čuvaj nad nami in ohrani v nas dragocen dar, katerega si nam blagovolil podariti. Pouči nas, kako naj zedinimo mir in veselje Gospodovo s strahom Gospodovim po besedah kraljevega pevca: Služite Gospodu v strahu, in veselite se trepetaje.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

V. Pridi, o Sveti Duh, in napolni srca svojih vernikov.

O. In užgi v nas ogenj svoje ljubezni.

Molimo! O Sveti Duh, Duh Gospodov, pridi s svojim tolažilom in razsvetljenjem na nas, razsvetli naš um in posveti naše srce v svoj tempelj. O sveti Duh, pridi in prinesi nam božji blagoslov in Jezusov mir. Tolaži nas in vse trpeče, izpodbudi in okrepčaj slabotne, pouči in podpiraj omahujoče. Zdrami grešnike, in njih srca izpreobrni k pokori, in obudi v njih ljubezen in otroško zaupanje do tebe, da te vsi ljudje v veselju in miru časté in molijo, ki živiš in kraljuješ z Očetom in Sinom, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k presveti Devici Mariji.

O častita Devica Marija, nevesta prečista Svetega Duha, kraljica nebes in zemlje, ki zapoveduješ serafom, v odsvitu presvete Trojice, pozdravljam te ljubeznivo. Izprosi mi milosti Svetega Duha, da me v vsem vodi in podpira, mojo dušo varuje, čuva moje telo, mojega duha povzdiguje, moje vedenje po-

svečuje, moje delovanje vodi in mi vdahne pobožne misli.

O moja dobra mati Marija, kateri je Sveti Duh dodelil obilo milosti, izprosi mi od njega, da mi podari pobožno in sveto življenje, da pomnoži vero, upanje in ljubezen v meni, da vlada moje čute in moja dela, da me obvaruje pred grehom in mi enkrat dodeli srečen konec. Amen.

Sklep.

O Jezus, kako sladko tolažilo sem občutil v tej uri, v kateri sem molil presveti Zakrament in iskreno prosil Svetega Duha za obilne milosti.

Ti si nam dal tolažljivo obljubo, da nam bo Oče v tvojem imenu poslal tolažnika, Svetega Duha, ki nas bo vsega učil in nas vsega spomnil, kar si nam ti povedal.

Poln ljubezni si rekel, o Jezus, svojim apostolom in vsaki pobožni duši: Mir vam zapustim, svoj mir vam podelim; ne takega, kakršnega vam svet daje; vaša srca naj se ne užalosté in ne bojé. In to svojo obljubo si izpolnil; vdani tvoji službi in tvoji ljubezni, smo deležni onega miru, ki presega vsak pojm. Tudi tvoja obljuba se je izpolnila.

Ti si nam poslal Svetega Duha! On je tisti, ki moje srce užiga v ljubezni do tebe, in njega moram zahvaliti, da je zapeljivi svet izgubil vso veljavo pri meni in da samo po nebeški hrani koprnim.

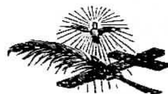
Najboljšo tolažbo pa najdem v tvoji obljubi, o Jezus, da boš prišel s svojim Očetom in Svetim Duhom ter stanoval v revnem bivališču moje duše.

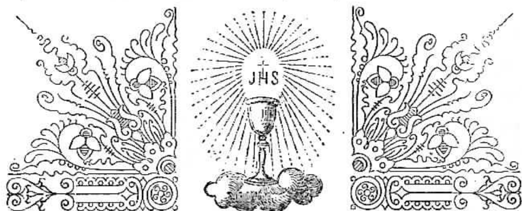
O pridi, moj Bog in moje vse, prebivaj v meni, vladaj in živi v meni, in ne dovoli, da bi se kdaj ločil od tebe. Enake milosti prosim za svoje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševatelje vednega češčenja) in za vse ljudi na zemlji.

Jezus živi, Jezus vladaj, Jezusa naj vse slavi na veke! Aleluja. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Osemindvajseta ura.

Za praznik sv. Rešnjega Telesa.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Molimo Kristusa, kralja, Gospoda celega sveta, kateri s Svetim Duhom vse tiste razsvetljuje, ki ga uživajo.

Pridite, veselimo se v Gospodu, Bogu, našem Odrešeniku v najsvetejšem Zakramentu!

Pridite, častimo ga!

Jezusa Kristusa, ki se nam je sam daroval v najsvetejšem Zakramentu kot nebeško hrano.

Hvalimo in molimo ga vekomaj!

Jezusa Kristusa, ki med nami pre-

biva na oltarju v prečudni skrivnosti do konca dni,

Pridite, posvetimo mu svoja srca in molimo ga vekomaj v najnežnejši ljubezni!

Z nebeškimi angeli in svetniki kličimo:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja.

Prošnja.

O božji Zveličar, katerega v najsvetejšem Zakramentu ponižno, zahvalno in ljubeče častim, kako neizrečeno veliko je vendar tvoje usmiljenje, kako brezmejna je ljubezen tvojega Srca do nas, revnih zemljanov!

Tri neprecenljive milosti si nam podelil v najsvetejšem Zakramentu:

Najsvetejšo daritev svete maše, pri kateri se vsak dan iznova daruješ Očetu v spravno daritev; sveto obhajilo, v katerem si nam sam sladka dušna hrana; in pričujočnost svojo v tabernaklju po vseh katoliških cerkvah celega sveta.

Moja duša se veseli danes, preljubeznivi Odrešenik, ko kaže katoliška Cerkev ves blišč in vso svojo krasoto, da skaže tebi, svojemu kralju, vdanost iz dna srca.

Če se pa spomnim trenutkov, v katerih si bil v skrivnostnem Zakramentu svoje ljubezni žaljen, izpremeni se moje veselje v žalost. Oh, koliko kristjanov ne ceni prevelikih milosti, katere jim pošiljaš iz tabernaklja! Tvoje dobrote zaničujejo, tvojo ljubezen povračajo s tem, da so nehvaležni, mrzli, mlačni.

O najdobrotljivejši Jezus, odpusti nesrečnim, zaslepljenim ljudem, ki te ne poznajo in raditega tudi ne ljubijo. Odpusti pa tudi nam, ki smo vso visokost in krasoto najsvetejšega Zakramenta spoznali, pa te vendar žalimo z mrzloto, mlačnostjo in nebrižnostjo.

Usliši milostljivo mojo ponižno prošnjo v imenu vsega vernega ljudstva in svete Cerkve! Odpusti nam grehe, saj si neskončno usmiljen!

V slavnostnem sprevodu hodiš danes po mestih in vaseh. Cerkve so pretesne za veseleče se Kristusovo ljudstvo. V hvaležnem veselju ponižno pripoznava, da te ne more nikoli dovolj častiti in hvaliti.

Tudi jaz pojem z verniki vred hvalnice, da jih lahko sliši ves svet:

Hvali, Sion, Rešenika,
Poj pastirja in vodnika,
Poj mu himne, pesmice!

V. Češčeno in hvaljeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

Obredne molitve.

O, kako sladek je tvoj duh, o Gospod! Da bi pokazal svojim otrokom vso ljubezen, hraniš jih z najsladkejšim kruhom, kar ga morejo dati nebesa, napolnjuješ lačne z dobrotami, prevzetne bogatine pa puščaš prazne.

16. psalm.

Obvaruj me, Gospod, ker v tebe upam. Rekel sem Gospodu: Moj Bog si ti, ter mojega blaga ne potrebuješ.

K svetim, ki so v njegovi deželi, je moje nagnjenje čudovito obrnil.

Gospod je del mojega deleža in moje kupe; ti si, ki mi boš dal nazaj moj delež.

Vedno vidim Gospoda pred svojimi očmi, ker mi je na desni, da ne omahnem.

Zato se moje srce veseli, in moj je-

zik se raduje, in tudi moje meso bo počivalo v upanju.

Ker ne boš pustil moje duše v peklu in tudi ne boš pripustil svojemu Svetemu videti trohnobe.

Naznanil si mi pot življenja; z veseljem me boš navdajal pred svojim obličjem; razveseljevanje je na tvoji desni vekomaj.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Hvali, Sion, Rešenika,
Poj pastirja in vodnika,
Poj mu himne, pesmice!
Kar le moreš, poj mu hvalo,
Vedno hvališ ga premalo,
Vedno zlagaj hvalnice!

Danes hvalimo pojoči
Živi kruh oživljajoči,
Kruh slavimo iz nebes,
Ki ga pri večerji blagi
Bratov družbici predragi
Dal je Rešenik zares.

Vneto, glasno ga hvalimo
In prijetno ga slavimo
Sveta pesem naj doni!
Dan slovesni se obhaja,
Ko je sladki kruh iz raja
Prvič pokrepčal ljudi.

Kralja novega praznuje
Se večerja in daruje
Jagnje danes se novó.
Naj umakne se starina,
In resnici sence tmina;
Naj razjasni luč temó.

O najsvetejša pojedina, v kateri se Kristus uživa, kjer se obhaja spomin njegovega trpljenja, kjer se duša napolnjuje z milostjo, in v kateri dobimo poroštvo prihodnje slave, aleluja.

V. Kruh iz nebes si jim podelil, aleluja.

O. Ki ima vso sladkost v sebi, aleluja.

»Kar sem pri večerji storil«,
Kristus bratom je govoril,
»Delajte to v moj spomin.«
Kelih vina, kruha hrana
Sta Bogu za dar izbrana,
Kot je rekel božji Sin.

Verska je resnica taka,
Kruh in vina kaplja vsaka
Kri postane in meso.
Kar ne vidiš, kar ne slutiš,
Kar s počutki ne občutiš,
Vera močna te uči.

Pod podobo dvojno skrita,
V znakih dana, ne očita,
Nam nebeška je blagost.
Jed meso in kri je pitje,
Celo Kristusovo bitje
Hrani sleherna skrivnost.

Kadar prejme človek njega,
Ga ne zlomi, prejme vsega,
Cel ostane nam vsekdar.
Eden, naj se sto obhaja,
Vsem enako on se daja,
Užívan zmer, povžit nikdar.

Greha čist, poln hudobije
Hrano to nebeško užije,
Jé življenje al' propad.
Grešnim smrt, življenje raja
Dobrim jed nebeška daja;
O, kako različen sad!

Hranil jih je z žitom, aleluja, in nasitil z medom iz skale. Aleluja, aleluja, aleluja.

Pojte slavo Bogu, ki nam pomaga; veselite se v Bogu Jakobovem!

Nobeno drugo ljudstvo ni tako mogočno, nobeno nima tako blizu svojih bogov, kakor imamo mi svojega Boga. Aleluja, aleluja, aleluja.

M o l i t e v. O Gospod, prosimo te, nasiti nas z večnim uživanjem svojega božanstva, katerega predpodoba je časno uživanje tvojega telesa in tvoje krvi v svetem obhajilu, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčenje presv. Zakramenta.

Hvaljeno in češčeno bodi presveto Rešnje Telo tolikrat, kolikor je zvezd

na nebu, iskric v ognju, kapljic v morju, peska na zemlji; kajti tu je živi kruh, ki je prišel z neba na zemljo in ima vso sladkost v sebi.

Hvaljeno in češčeno bodi presveto Rešnje Telo tolikrat, kolikorkrat te morejo vsi ljudje izgovoriti, njih srca misliti in želeti; kajti tu je neomadeževano Jagnje, s katerega krvjo smo bili očiščeni in rešeni.

Hvaljeno in češčeno bodi presveto Rešnje Telo tolikrat, kolikorkrat angeli Kristusa v njem časté, hvalijo in molijo; kajti ti, o Jezus Kristus, si se nam dal v nebeško hrano, da bi se z nami vekomaj sklenil.

Češčen bodi, o Gospod, naš Bog! Hvale si vreden, veličasten in vekomaj nad vse vzvišen.

Hvaljen bodi, najsvetejši Zakrament, neprecenljivi zaklad vseh milosti. Spomin, katerega v tebi obhajamo, je Jezus Kristus sam. V brezmejni modrosti, moči in ljubezni je postavil samega sebe kot spomenik našega odrešenja.

Hvaljen bodi, živi nebeški kruh, ti sladka dušna hrana, zadnja popotnica umirajočim, vstajenje mesa in večno zveličanje izvoljenih.

Ti skrivaš, o Jezus, v prečudnem Zakramentu svojo neizmerno visokost in bliščečo krasoto, da lažje v te zaupam in si s tem zaslug pridobim.

Hvaljen bodi, o Gospod in Bog, zaradi tvoje neizrečeno velike ljubezni, s katero si najsvetejši Zakrament postavil, da se tukaj in v večnosti s teboj sklenemo. Hvaljen bodi, o Jezus, vekomaj!

Hvaljen bodi, o Jezus, zaradi veselja tvojega ljubeznivega Srca, s katerim si pri zadnji večerji vzel kruh v roke, oči k nebeškemu Očetu povzdignil, se mu zahvalil, z vsemogočno besedo kruh v svoje najsvetejše telo spremenil in učencem samega sebe daroval v dušno hrano. Hvaljen bodi, o Jezus, vekomaj!

Hvaljen bodi, o Gospod in Bog, moj Kralj in pravi veliki duhoven, ker si sklenil darovati se vekomaj za naš blagor, ker si storil večno zavezo svoje zvestobe in nam kot otrokom zapustil z očetovsko skrbjo neizmerno bogastvo! Hvaljen bodi, o Jezus, vekomaj!

Počeščenje presv. Zakramenta.

1. Pridite, molimo Gospoda, svojega Boga, in padimo na kolena pred njim;

kajti tu na oltarju je istinito Jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta.

O Gospod, Jezus Kristus, Zveličar in Odrešenik sveta, ki delaš iznova v najsvetejšem Zakramentu one čudeže, s katerimi si svet odrešil! Pred teboj pripoznavam, da ti ljubezen povračam z nehvaležnostjo, da sem hladen in mlačen proti tebi, ki si zame prestal najbridkejše bolečine, še celo sramotno smrt. Ti si proti meni tako radodaren, da me bogato z milostjo in usmiljenjem oblagodarjaš, in jaz te ne ljubim.

O moj Jezus, nevreden sem, da me šteješ med svoje odrešence. Usmili se me, sprejmi me zopet v svoje naročje in reši me iz grešnih vezi!

Podaj mi svoje roke in reši me! Dotakni se me z močjo svoje dragocene krvi; daj mi milost, da morem zopet s čistim srcem povzdigniti oči in roke k tebi, in da ti zopet dopade molitev, v kateri te bom vekomaj častil. Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo.

2. Pridite, molimo in veselimo se v Gospodu, svojem Bogu; kajti tu na oltarju je istinito Sveti vseh svetih, naj-

lepši izmed človeških otrok, katerega obličje želé gledati celo angeli.

O Jezus, moč mojega življenja, luč mojih oči, sladkost mojega srca, daj, da te ljubim, o vzor vse lepote, odsvit nebeškega Očeta, ti najpopolnejša dobrota, daj, da te ljubim iz vse duše!

Ti si se meni enakega storil, o Jezus, da te spoznam; ti si pri meni ostal, da te imam; ti si se dal meni v hrano, da se s teboj družim in tebi enak postanem. O moj Jezus, kako naj te zahvalim!

Odpri moje oči, o božji Zveličar, da te gledam v svitu tvoje dobrote! Uči me svoje modrosti, pelji me po svojih potih, napolni me s svojimi čednostmi. Pritisni me na svoje srce, da bom, vzvišen čez svet in njegovo veselje, užival samo tvojo sladkost, pripoznaval samo tvoje ime in poslušal samo tvoj glas, o Gospod mojega srca in moj delež vekomaj! Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo
O. Presveto Rešnje Telo.

3. Pridite, molimo Gospoda, svojega Boga in padimo na kolena pred njim; kajti tu na oltarju je istinito kruh angelski, kruh nebeški, ki živi in poživlja vekomaj!

O preljubeznivi Jezus, ti si mojo dušo rešil in oživil, ti si umrl, da si nam življenje dal, ti si se daroval, da si nas večne smrti rešil! Prosim te v najsvetejšem Zakramentu, usmrti tudi v meni smrt, ki preti moji duši: vsa huda nagnjenja, mojo slabo voljo in vse, kar me zadržuje, da ne živim popolnoma v tebi.

Po taki smrti pa me obudi k novemu življenju, da te bom ljubil in vedno poslušal. Daj mi moč, da bom samo tvojo voljo izpolnjeval, dokler se, okrepčan s tvojim svetim telesom, po srečni smrti ne preselim v večno življenje. Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

4. Pridite, molimo in veselimo se Gospoda, svojega Boga; kajti tu na oltarju je istinito Gospod, ki je od smrti vstal, ki nas je s svojo dragoceno krvjo odrešil.

O Jezus, moj Bog in moje vse, jaz sem tvoj delež, katerega si si pridobil; jaz sem tvoj vinograd, katerega si z lastnimi rokami vsadil, z vodo svoje milosti zalil, z žarki svoje ljubezni ogrel.

Zato ti naj služijo vse moje duševne moči, kakor trte v vinogradu; tebi naj služijo vse želje in vsa čutila mojega srca, kakor rože, katere v njem cveto; tebi naj služijo vse moje besede in vsa moja dejanja kakor sad, ki tebi v čast in slavo v njem zori in plodi.

Ponižno naj gledajo moje oči nate: tebe naj hvali in slavi moj jezik; moje roke naj se sklenejo, povzdignejo in naj te časté vekomaj; veselo naj hité moje noge po tvojih potih!

Moj spomin naj te nikdar ne pozabi; moj razum naj se ne utrudi, tebe občudovati, in v tebi naj najde moja volja mir, veselje in blaženost.

Vzemi me, o moj Jezus, k sebi in zapri me v svoje Srce, da se mi ne približa nič tebi nedopadljivega in da hvalim tvoje ime vekomaj, o moj Gospod in Bog! Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

5. Pridite, molimo Gospoda, svojega Boga in padimo na kolena pred njim; zakaj tu na oltarju je istinito Sodnik sveta, ki bo prišel na prestolu svojega veličastva sodit žive in mrtve.

O Jezus, slavni kralj in sodnik sveta, ki prebivaš v naši sredi! Ti prebivaš v podobi kruha med nami, da bi te nikdar ne pozabili, da bi vedno uživali vse tvoje usmiljenje in se s tem rešili stroge večne sodbe.

Napolni me s svetim strahom pred svojo sodbo in neskončno svetostjo. Daj mi, da se pri pogledu na tvoje oltarje in tabernaklje resno spomnim, koliko milosti sem prejel.

Ohrani v meni vedno poželenje po najsvetejšem Zakramentu, da ostanem do konca dni v tvoji milosti in ljubezni; da najdem, sklenjen s teboj in okrepčan s tvojim svetim mesom in krvjo, pred prestolom tvoje božje pravičnosti usmiljenje; da gledam v sveti blaženosti obličje tvojega božjega veličastva, ki z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.
O. Presveto Rešnje Telo.

6. Pridite, molimo in veselimo se Gospoda, svojega Boga; zakaj tu na oltarju je istinito slavni spomenik Kristusove največje ljubezni.

O Jezus, moj Bog, solnčni žarki tvoje ljubezni prodirajo oblačno zaveso svete hostije in zadevajo moje srce kakor žareče puščice. Tvoj najsvetejši Zakrament je sladka nebeška mana in tvoja kri ženitovanjska pojedina, katero si svoji ljubljeni nevesti Cerkvi in duši pripravil.

Ta najsladkejši Zakrament je največji izmed vseh čudežev, blaženost nebes in zemlje, luč božje moči, modrosti in dobrote, prestol večne ljubezni.

Moja duša koprni po Gospodu, moje srce se veseli živega Boga, ki biva v oživljajočem kruhu.

Kako krasni so tvoji oltarji, o Bog, Gospod vojnih trum! Ti na njih kraljuješ v ljubeznivi skromnosti, blaženosti in dobrotljivosti, ter podeljuješ milosti in zaklade svojega Srca.

Jaz se ti danes iznova darujem v blaženem veselju in te molim, dokler te ne bom vekomaj častil v nebesih in te gledal od obličja do obličja, kjer z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš . . .

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Jezusa, mojega ljubljenca, presveto Rešnje Telo.

V. Kruh iz nebes si jim podelil.

O. Ki ima vso sladkost v sebi.

O najsvetejša pojedina, v kateri se Kristus uživa, v kateri se spomin na njegovo trpljenje obhaja, duša z milostjo napolnjuje, in v kateri dobimo poroštvo prihodnje slave.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i t e v. O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo, kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti Svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

O moj božji Zveličar, preden se ločim od prestola tvojih milosti, prosim te svetega blagoslova. Blagoslovi mene, moje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševalce vednega češčenja), blagoslovi vse ljudi, ves svet.

Kadar hodiš ti, o Rešenik sveta, danes pri slovesnosti svojega Rešnjega Telesa zmagoslavno iz cerkve po mestnih ulicah, po livadah in poljih, objemaš nanovo ves svet z ljubeznijo, in razlivaš nanj svoj blagoslov.

O blagoslovi tudi nas, kateri te noč in dan molimo, daj nam milost, da postanemo vredni tako vzvišenega poklica, katerega izvršujejo angeli.

O presveti Zakrament, drevo življenja in ljubezni, pod tvojo senco hočem prebivati. Noč in dan želim klečati pred tvojim tabernakljem, o Jezus, edino le pri tebi najdem miru in pokoja.

Nočem samo počivati v tvoji senci in pod tvojimi vejami, ampak hočem tudi okusiti nebeški kruh, pokusiti, kako sladak si, o Gospod; tebe hočem uživati, o Zveličar, in od tebe prejeti življenje.

O sladki nebeški kruh, hrana angelov, ugasi moje hrepenenje in poživi mojo dušo, ki te željno pogreša. Očisti me, kakor angele, da te smem v nebesih z angeli večno častiti. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Devetindvajseta ura.

Za praznik brezmadežnega spočetja blažene Device Marije.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Praznujmo brezmadežno spočetje Device Marije! Molimo Kristusa, njenega Sina, Gospoda našega!

Pridite in radujmo se in veselimo se v svojem Zveličarju v presvetem Zakramentu!

Pridite in častimo ga!

Jezusa Kristusa, svojega Zveličarja, Sina brezmadežne Device Marije,

Hvalimo in zahvalimo ga!

Pridite in zakličimo z vsemi angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum!

Nebo in zemlja sta polna veličastva tvoje slave.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen. Aleluja!

Prošnja.

Jezus Kristus, pravi Bog in Odrešenik sveta, ki si v neskončni ljubezni postavil največjo skrivnost presvetega Zakramenta, molim te v ljubezni in bi te rad molil z ono ljubeznijo in pobožnostjo, s katero te je tvoja najčistejša Mati častila v jaslicah in na križu.

Kako brezmejna je tvoja ljubezen, katera te ne zadržuje samo v presvetem Zakramentu, ampak te je tudi nagnila, da si nam dal svojo božjo Mater in brezmadežno Devico Marijo, da nas po materinsko varuje in nad nami vlada. Bog, tebi bodi vsa čast in slava in zahvala za neizrečene milosti, katere si dodelil nam grešnikom!

Toda svet ostane mrzel in malomaren do tebe in je tako zaslepljen, da te celo žali v največji skrivnosti tvoje ljubezni in te vnovič križa z brezštevilnimi grehi.

O moj Jezus, da bi mogel zadostiti za tako grozovite zločine, kako rad bi ti zadostil! Toda jaz sam sem uboga grešna stvar in moram s prerokom tožiti: »V grehih sem rojen in v grehih me je spočela moja mati.«

Pribežim torej k prečisti, brezmadežni Devici Mariji, katera je edina brez greha in zadolženja. Ona je vredna, da se ti zahvali, ona, ki je tebe, katerega ne morejo nebes nebesa obseči, pod svojim srcem nosila. O Jezus, vsled čistosti brezmadežne Device, ki je brez greha, odpusti nam in se milostljivo ozri na nas! Amen.

Pesem.

O Devica, zvezd kraljica,
O Marija, rajski cvet!
Te lepote, te čistote,
Kakor tvoja, nima svet.

Lil'ja bela ni cvetela
Krasno, čisto, kakor ti,
Cvetka draga te ne zmaga,
Naj jo rajski vrt rodi.

Luna mila je uklonila
Se globoko pred teboj;
Zvezde svetle so se spletle
V bisernati venec tvoj.

Vsa lepa si, o Marija, in ni madeža izvirnega greha na tebi.

Tvoje oblačilo je belo kakor sneg, in tvoj obraz kakor solnce.

Ti si slava Jeruzalema in veselje Izraela in čast našega ljudstva.

Marijina pesem.

Tebe, Marija, želim počastiti,
Šopek cvetlični prinesem ti v dar,
Sklenil sem, — hočem te večno ljubiti,
O, ne zavrzi darilca nikar!
V šopku najprva je lilija bela,
Čistega srca podobo ima.
Čistost darujem ti; naj bi cvetela
V srcu mi vedno kot lilija ta!

Druga cvetica vijolica mala,
Lepa podoba ponižnosti je;
S srcem ponižnim, kot ti si kazala,
Hočem posnemati, ljubljena, te!
Tretja cvetica, kot iskra goreča,
V šopku tak svetlo naproti miglja,
Zdaj tako klije ljubezen žareča
Zate, Devica, Kraljica neba!

Vse, kar premorem, darujem veselo
Tebi, ki Mati vse milosti si;
Oh, kako rado pač srce bi pelo
Slavo neskončno ti z vsemi močmi!
V sreči, nesreči, na slehernem kraji,
Tebe, Devica, bom vedno častil,
Upam pa tudi, da enkrat tam v raji
S tabo cvetice veselja bom vil.

Češčena Marija, milosti polna itd. (se ponavlja za vsako kitico).

Antif. Kako lepe so tvoje stopinje, knežja hči! Lepa in bela si kakor slonokosteni stolp; nebeške so tvoje oči, in lasje so podobni kraljevemu bagru.

Kako lepa si, o predraga, aleluja! Zaprt vrt in zapečaten studenec si; ljubke so tvoje besede kakor rajsko petje, o Marija! Iz tvoje roke kaplja mira in nebesa so vesela, ker te je roka Gospodova naredila za Mater božjo. Kako lepa si, o predraga, aleluja!

Čast bodi Očetu ...

Kako lepa si, o predraga, aleluja!

V. V spočetju svojem, o Devica, si ostala brez madeža.

O. Prosi za nas Očeta, čigar Sina si rodila!

Molitev. O Bog, ki si pripravil po brezmadežnem spočetju Device dostojno bivališče svojemu Sinu; dodeli nam po njeni priprošnji, da pridemo brez madeža k tebi, ki si sveto Devico obvaroval vsakega madeža. Po ravno istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev k brezmadežni Devici.

Blagoslovil te je, o Devica, Gospod pred vsemi ženami na zemlji. Vzemi nas k sebi, o brezmadežna Devica! Nasledovaje po tvojih stopinjah pridemo do tvoje dišave.

O Marija, kako razveseljuje tvoja svetloba naše utrujeno oko! Rod za rodom so si sledili ljudje na zemlji. S strahom in skrbjo so ogledovali nebo, upajoči, da se jim na nebu prikaže zvezda, katera prežene strašno temo; a smrt jim je zatisnila oči, preden so zagledali zaželjeno zvezdo! Nam je bilo namenjeno, da vidimo tvojo zlato zarjo, tebe, prekrasna jutranja zvezda! O, zbistri naše oči, da moremo gledati kras nebeškega solnca, katero te obseva. Pripravi naša srca, da moremo videti Jezusa, tvojega Sina. Toda da zaslužimo njega videti, je potrebno, da so čista naša srca; zatorej te prosimo, očisti jih ti, najčistejša!

Izruj iz nas po svojem neomadeževanem spočetju korenine samoljubja; oprosti nas svojeglavnosti in napuha, ki nas vlada; o prečista Devica, očisti nas, o Mati naša, stôri nas ponižne!

O Marija, skrinja zaveze, narejena iz netrohljivega lesa, z najdražjim zlatom okrašena, pomagaj nam, da zadostimo čudovitim sklepom božjim. Bog, kateri si hoče, potem ko se je v tvoji presveti čistosti poveličal, tudi po naši nevrednosti pridobiti čast in slavo,

Bog, kateri nas je samo zaradi tega iztrgal satanu iz rok, da je iz nas naredil svoj tempelj, svoje ljubo prebivališče, bodi nam milostljiv po tvojih prošnjah!

Pridi nam pomagat, o sladka Devica Marija, ki nisi vsled usmiljenja svojega Sina poznala greha; sprejmi dobrohotno našo otroško ljubezen. Zakaj ti si ladja blagosti, ki edina še plove na valovih vesoljnega potopa; belo runo, katero nebeška rosa kropi, medtem ko vsa zemlja vsled suše koprni po dežju; goreči plamen, katerega visoki valovi niso mogli ugasiti. Ti si lilija, cvetoča med trnjem; ti, o neomadeževana Devica, si vrt, ki je peklenski kači zaprt; zapečaten potok, katerega še nikdo ni skalil; hiša Gospodova, katero on vedno čuva; vrata, katera nič nečistega ne prestopi; mistično mesto, o katerem se sliši toliko čudežev.

O Marija, naša mati! Mi te ljubimo, ker smo kot tvoji otroci deležni tvojega materinega veličastva; pomagaj nam i nadalje in obvaruj vse one, ki tvojo presveto čistost časté, in pokaži nam svojega Emanuela, katerega si rodila in svetu darovala, Jezusa, svojega božjega Sina, ki naj bo češčen na veke. Amen.

V. O Marija, brez madeža spočeta.
O. Prosi za nas, ki k tebi pribežimo.

Pozdrav sv. škofa Germana brezmadežni Devici Mariji.

»Češčena si, Marija, milosti polna!« Ti si svetejša kakor svetniki, veličastnejša kakor nebo, slavnejša kakor kerubi, častitljivejša kakor serafi in bolj hvale vredna, kakor vse stvari.

Bodi pozdravljena, golobica, ki prinašaš oljikino vejico, oznanjaš rešitelja iz duševnega potopa in pristanišče blagosti; ti golobica, katere peruti so s srebrom prevlečene, katere perje se lesketa samega zlata, katera se vsa bliščiš v odsvitu najsvetejšega in najsvetlejšega Duha.

Bodi pozdravljen, ljubeznivi in razumni raj božji, zasajen od vsemogočne roke božje današnji dan na vzhodu, ki sladko dišečo cvetico rodiš za blagor vseh, ki so na zahodu okusili kužno in dušo morečo grenkobo.

Ti si raj, v katerem cvete spoznanje resnice, drevo življenja, od katerega vsi, ki okušajo njegov sad, večnost prejmo.

Bodi pozdravljena, na Najsvetejšem sezidana, neomadeževana in čista pa-

lača Boga, največjega kralja, okrašena po istem Bogu in kralju; ki vse gostoljubno sprejemaš in z dušnimi sladkostmi krepčaš.

Ti si ono, z vsakovrstnim krasom ozaljšano, ne od ljudi narejeno počivališče dušnega ženina, kjer se je Beseda, ko je zapeljano človeštvo zopet na pravi pot pripeljati hotela, združila z mesom, da vse, ki so si zaslužili pregnanstvo, spravi zopet z Očetom.

Bodi pozdravljena, ti rodovitni in senčnati hrib, kjer se je paslo Jagnje božje, ko je nase vzelo naše grehe in slabosti; ti čudoviti hrib, od katerega se še ni ločil noben kamen, ki si oltarje malikov preobrnil in postal vogelni kamen, oj čudoviti prizor v naših očeh!

Bodi pozdravljen, sveti tron božji, nebeško darilo, hiša veličastva, ti prekrasna lepota, izvoljena zakladnica, ti spravni oltar vsega sveta, ti nebo, ki nam oznanjaš čast božjo!

Bodi pozdravljena, ti posoda iz čistega zlata narejena, ki hraniš v sebi največjo sladkost naših duš, Jezusa, našo mano.

O prečista, vse hvale in češčenja vredna Devica; ti Bogu posvečeno darilo, vzvišeno nad vse stvari; ti neomadeževana dežela, neobdelana njiva, ti cvetoča vinska trta, ti žuboreči vrelec!

Pozdravljena, blagoslovljena Devica; Mati, ki ne poznaš moža; skriti zaklad nedolžnosti, mili kras svetosti; vodi ti po svojih mogočnih in milih prošnjah pri Bogu, Stvarniku vesoljstva in pri svojem Sinu, rojenem iz tebe brez očeta, vodi duhovnike in pripelji jih v varno pristanišče!

Obleci duhovnike v pravičnost in okrasi jih z milostjo odkritosrčne in trdne vere.

Daj vsem vernim vladarjem, kateri se niso prevzeli zaradi svoje oblasti, ampak so si izvolili tebe za svojo krono, svoj kras in najtrdnejšo oporo državi, daj jim, da mirno in srečno vladajo.

Podvrzi jim neverne narode, kateri zasramujejo tebe in tvojega božjega Sina. Okrepi podložno jim ljudstvo, da po božji postavi vztrajajo v zvesti pokorščini.

Podari, o Marija, jetnikom rešenje, tujcem prenočišče, in tolaži vse zapuščene in žalostne!

Ves svet odreši, da bomo veseli praznovali tvoje praznike v Jezusu Kristusu, kralju vesoljstva, našem Bogu,

kateremu bodi čast in slava s presvetim Očetom, ki je vir življenja, in z enako večnim, bistveno enakim in z njim vladajočim Svetim Duhom zdaj in vselej in na vse večne čase. Amen.

Hvalnica Marijina.

(Glej str. 372.)

V. Veseli praznujmo brezmadežno spočetje deviške Matere božje Marije.

O. Katera je kači glavo strla s svojo deviško nogo.

Molitev. O preblažena Devica, katere telo je kakor kraljevi bager bilo za obleko kralju nebes in zemlje, brezmadežno zrcalo in čisti odsvit večne luči, bodi pozdravljena! Prosi za nas Očeta in njegovega Sina Jezusa, spočetega od Svetega Duha, katerega si ti rodila.

V. Tvoje brezmadežno spočetje, o deviška Mati božja Marija!

O. Je naznanilo radost celemu svetu.

Molimo. Bodi pozdravljena, o Marija, katera si vsem ljudem dala zveličanje! Bodi pozdravljena, Kraljica, katera si nam pripravila mir! Bodi pozdravljena, katera si prenovila ves svet! Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj! On, ki je bil pred teboj, ki si ga ti rodila, ki je z nami! Bodi mu slava z Očetom in s presvetim, oživljajočim Duhom, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Lavretanske litanije.

(Glej str. 334.)

Molitev za rajnike.

O Mati milosti in usmiljenja, kraljica nebes, obrni svoje materino obličje k svojim trpečim otrokom v vicah, katere priporočamo tvojemu ljubečemu srcu, in pokaži jim Jezusa, blaženi sad svojega telesa, o dobrotljiva, o mila, o sladka Devica Marija!

Sklep.

O Marija, Mati Jezusova, tvojemu večnemu češčenju posvečujem vse življenje in te danes iznova izvolim za svojo mater, kraljico in priprošnjico pri tvojem božjem Sinu.

Častim presveto Trojico, katera te je obdarila s tako čudovitimi milostmi.

Ti, o Marija, si sveta, izmed vseh stvari izbrana hči Očetova, po Jezusovem človeškem telesu najpopolnejša stvar, nova Eva človeškega rodu.

Ti si brezmadežna Mati Sina njega, kateri je luč od luči, okrašena z bliščečo obleko veličastva, ti si čista in niti sence greha ni na tebi.

Ti si ljubezniva nevesta Svetega Duha, polna milosti, raj, okrašen od Svetega Duha, v katerem je hotela stanovati večna Beseda.

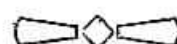
O ti prečista, brezmadežna Mati mojega Gospoda in moja mati, brani me, pomagaj mi in pelji me k Jezusu.

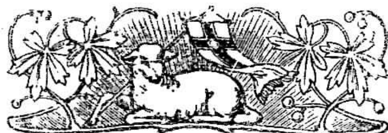
Blagoslovi, o nikdar zadosti češčeni Zveličar, moje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševalce vednega češčenja), blagoslovi vse ljudi na priprošnjo čiste božje Porodnice in Device Marije.

O Jezus, nagni svoje milostno obličje usmiljeno k nam, in ti, o Marija, ne obrni nikdar svojega materinega očesa od nas; bodi nam v življenju obramba in pribežališče, v smrti tolažba in vrata nebeška, skozi katera pridemo v večno zveličanje, k češčenju in veličastvu nebeškemu. Amen.

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Trideseta ura.

Spravne molitve.

V. Gospod, odpri moje ustnice, itd. glej str. 173.

Počeščenje.

Jezusa Kristusa, usmiljenega Zveličarja sveta.

Pridite, molimo ga v presvetem Zakramentu v najglobokejši ponižnosti!

Jezusa Kristusa, kateri nam je zapustil presveto skrivnost na oltarju za spomin svoje ljubezni in svojega trpljenja.

Pridite, molimo ga z najnežnejšo ljubeznijo, večno ga hvalimo in slavimo!

Jezusa Kristusa, našega usmiljenega Odrešenika, kateri se je sam daroval kot spravna daritev za grehe vseh ljudi.

Pridite, zahvalimo ga z večnim češčenjem, z večno hvalo in večno hvaležnostjo!

Pridite in govorimo z angeli in svetniki v nebesih:

Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vojnih trum.

Nebo in zemlja sta polna tvoje slave in tvojega veličastva.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Prošnja.

Jezus, Sin večnega Boga, usmiljeni Odrešenik vseh, ki niso mogli zaradi svojih neštevilnih grehov uiti časni in večni pogubi, usliši milostno mojo molitev.

Molim te v najsvetejšem Zakramentu z nežno hvaležnostjo, globoko ponižnostjo in gorečo ljubeznijo, katero sem ti dolžan za tako veliko usmiljenje, ki si ga kazal meni in vsemu človeštvu.

Kako čudovite so skrivnosti tvojega življenja, trpljenja in tvoje bridke smrti, s katero si nas oprostil suženjstva satanovega, naš dolg poplačal in nam nebesa odprl!

O Jezus, cela večnost ni zadosti dolga, da bi te mogli dostojno zahvaliti!

In vendar plačuje grešni svet te neizrekljive dobrote z nehvaležnostjo in brezštevilnokrat žali tvoje božje veličastvo.

Ljubezen do nas ljudi te je napravila našega ujetnika; ljubezen te zaklepa v mali tabernakelj, kjer bodeš skrit v sveti hostiji ostal v naši sredi do konca sveta.

In zaslepljeni ljudje se branijo moliti tvojo božjo visokost v najsvetejšem Zakramentu, kakor mnogokrat grozovito skrunijo tvoje sveto telo, ki je nebeški vir vseh milosti.

O moj ljubeznivi Zveličar, bolesten in skesan klečim pred prestolom tvojega usmiljenja in tvoje ljubezni in prosim te milosti in odpuščenja!

O Jezus, spomni se svojega usmiljenja, ki je od vekomaj, in odpusti svojim sovražnikom njihove pregrehe, mlačnost in malomarnost svojim prijateljem! Usmiljenje, o Jezus, meni in celemu svetu! Amen.

Češčenje in zadoščenje.

P r i p r a v l j a v n a m o l i t e v. Moj Gospod in moj Bog! Poklican k češčenju presvetega Zakramenta sem postal žrtev ljubezni, pokore in sprave. Pa

kako nevreden sem tega poklica! Revna, uboga stvar sem, ki je že brezštevilnokrat razžalila svojega nebeškega Zveličarja. Ponižno priznavam, da sem nezmožen zadostiti za svoj in za tuj dolg.

O moj usmiljeni Zveličar! Edina tolažba, da morem zadostiti za grehe, s katerimi sem te razžalil, si ti, tvoja presveta kri, katero si na križu prelil v zadoščenje za vse ljudi.

Na veliki spravni dan je stopil v starem zakonu grešni duhovnik v najsvetejše minljivega templja in je izlil kri darovane živali enkrat kvišku, sedemkrat proti skrinji zaveze.

Ob dnevu prave sprave si stopil ti, naš sveti, nedolžni, nebeški, veliki duhovnik v večni šotor, katerega niso zgradile človeške roke, in si daroval svojo lastno kri v spravo nebeškemu Očetu, in sedemkrat si jo razlil čez zemljo v posvečenje vseh človeških otrok.

To tvojo presveto kri darujem ti, moj Jezus, za svoje grehe in grehe celega sveta; ena sama kaplja zadostuje, da me očisti. Napojen s tem božjim studencem milosti, drznem se k tebi priti, te moliti, hvaliti in častiti.

Prosim pa tvojo nebeško Mater, vse angelske zbore in nebeške duhove, da mi darujejo svoje veliko zasluženje in vso svetost in da združijo svoje svete in čiste molitve in hvalnice z mojo zadostilno molitvijo.

Z njimi združen molim z gorečo ljubeznijo:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu.

1. V veliki ponižnosti te molim, Jezus Kristus, edinorojeni Sin večnega Očeta, ki zakrivaš krasoto in veličastvo svojega božanstva s preprosto podobo kruha.

Vem in priznavam, da zaslužiš, da te vsi angeli in ljudje vedno molijo, hvalijo in slavé.

V zadoščenje za pregrehe, s katerimi se skruni presveti Zakrament, darujem ti veselo pokorščino vseh svetih angelov in molim z njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

2. V veliki ponižnosti te molim, o Beseda, ki si meso postala in prebivaš med nami v najsvetejšem Zakramentu.

Vem in priznavam, da si ti edini naš namen in konec, veselje in blaženost, in da najdemo le v tebi pravi mir.

V zadoščenje za mlačnost in brezbožnost, ko te v najsvetejšem Zakramentu niti ne molijo, niti ne obiskujejo, darujem ti gorečnost nadangelov in molim z njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

3. V veliki ponižnosti te molim, o usmiljeni Jezus, Odrešenik sveta! Vem in priznavam, da si naš mogočni priprošnjik in posredovalec pri svojem Očetu. V zadoščenje za vsa razžaljenja in bogokletstva, s katerimi sramoté presveti Zakrament, darujem ti slavospeve angelskih prvaštev in molim z njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

4. V veliki ponižnosti te molim, o moj ljubeznivi Zveličar! Vem in priznavam, da si odkupil naše duše s ceno

svojega življenja in svoje dragocene krvi.

V zadoščenje za vse grehe, s katerimi smo prezirali tvojo neizrečeno veliko dobroto, darujem ti ponižno pokorščino in pobožno molitev nebeških angelskih oblasti in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsv. Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

5. V veliki ponižnosti te molim, o Jezus, moj najvišji zapovedovalec! Vem in priznavam, da smo popolnoma od tebe odvisni, in da morajo vsi ljudje tvoje najsvetejše ime častiti, hvaliti in slaviti.

V zadoščenje za sramotenje tvojega presvetega imena darujem ti najglobokejšo ponižnost in popolno vdanost nebeških moči in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

6. V veliki ponižnosti te molim, o dobri pastir moje duše! Vem in priznavam, da si dal svoje življenje za svoje ovce, in da jim izkazuješ neizrekljivo

ljubezen, ker jih v najsvetejšem Zakramentu hraniš z lastnim mesom in z lastno krvjo.

V zadoščenje za vsa nevredna obhajila, s katerimi so ljudje onečastili presveti Zakrament tvoje ljubezni, darujem ti trdno zvestobo nebeških g o s p o s t e v in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

7. V veliki ponižnosti te molim, o Jezus, kralj mojega srca! Vem in priznavam, da si kralj kraljev in Gospod vojnih trum.

V zadoščenje za našo nezvestobo, ker se nismo hoteli podvreči tvoji mili vladi, darujem ti radovoljno in veselo vdanost nebeških p r e s t o l o v in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

8. V veliki ponižnosti te molim, o moj dobrotljivi Jezus! Vem in priznavam, da nimam na zemlji drugega na-

mena, kakor da ti služim, te ljubim in tako dosežem svoj zadnji namen, večno zveličanje.

Tvoj najsv. Zakrament hrani mojo dušo za večno življenje in jo združuje s teboj. Tudi mi je najgotovejši pomoček, da ostanem na potu svetosti.

V zadoščenje za pomanjkljivo spoštovanje do tega nebeškega kruha in premajhno hrepenenje po najsv. Zakramentu, darujem ti veliko modrost in nežno ljubezen k e r u b o v in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

9. V veliki ponižnosti te molim, o božji Zveličar! Vem in priznavam s hvaležnim srcem, da si le iz neizmerne ljubezni postavil najsvetejši Zakrament, in da se v resnici veseliš bivati med človeškimi otroki.

V zadoščenje za veliko nehvaležnost, s katero ti mnogo ljudi vrača neizrekljivo dobroto, darujem ti gorečo ljubezen s e r a f o v in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Go-

spod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

10. V veliki ponižnosti te molim, moj najdobrotljivejši in najljubeznivejši Zveličar! Vem in priznavam z veliko hvaležnostjo, da te le tvoja nerazumljiva ljubezen do ljudi sili ostati med nami do konca sveta.

V zadoščenje za vse grehe, s katerimi te žalijo ljudje v tvoji navzočnosti, za brezčutnost in mlačnost, v kateri tolikrat živimo, darujem ti gorečo ljubezen vseh zveličanih duhov in brezmadežne Device Marije, tvoje božje Matere.

Svojo ljubezen in češčenje združujem z ono ljubeznijo in češčenjem, s katerim te hvali in časti slavna kraljica vseh angelskih zborov, in molim ž njo:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

11. V veliki ponižnosti te molim, o Jezus! ti zaželjeni vseh narodov, katerim si edina in najvišja dobrota. Vem

in priznavam, da moreš zadovoljiti vse želje človeškega srca, katero najde svoj pravi mir le v tebi.

V zadoščenje za vsa bogoskrunstva, katera se godé v cerkvah, darujem ti goreče hrepenenje, s katerim so očaki pričakovali tvojega prihoda, in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

12. V veliki ponižnosti te molim, o usmiljeni Zveličar, ker si se daroval za grehe celega sveta in si nam odprl nebesa, katera smo izgubili po grehu prvih staršev.

V zadoščenje za pregrešno nezaupanje v tvojo božjo usmiljenost darujem ti trdno upanje vseh svetih prerokov in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

13. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, ki si nam oznanil in spopolnil vero. Vem in priznavam, da si večna in

neizpremenljiva resnica, ki ne more ne goljufati, ne goljufana biti.

V zadoščenje za vse krive nauke in prostovoljne dvome, katere so imeli ljudje kdaj o tvoji resnični navzočnosti v presv. Zakramentu, darujem ti živo vero sv. apostolov in evangelistov in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

14. V veliki ponižnosti te molim, o moj božji učenik, kateri si prišel z nebes, da bi nas pripeljal k resnici in nas učil, kaj nam je storiti, da se zveličamo.

Vem in priznavam, da imaš besede večnega življenja, da si pot, resnica in življenje.

V zadoščenje za zaničevanje tvoje božje besede, katero si nam ukazal oznanjevati, darujem ti pobožnost in veliko pazljivost, s katero so tvoji zvesti učenci nebeške nauke poslušali in se po njih ravnali, ter molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

15. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, kralj vseh mučencev in spoznavalcev, ki si svoje božanstvo z življenjem potrdil.

Vem in priznavam, da si res Sin božji, resnično in bistveno pričujoč v presv. Zakramentu, z dušo in telesom, s krvjo in mesom, z božjo in človeško naravo.

V zadoščenje za grozovitost, s katero so bili tvoji zvesti služabniki celo v tvojih svetih templjih mučeni in morjeni, darujem ti dragoceno smrt vseh tvojih sv. mučenikov in molim z njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

16. V veliki ponižnosti te molim, ti čudoviti veliki duhovnik nove zaveze. Vem in priznavam, da si vreden neskončno večje časti, kakor vsi duhovniki stare zaveze.

V zadoščenje za nečast, ki se godi med sv. mašo, darujem ti gorečo po-

božnost vseh sv. škofov in mašnikov in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

17. V veliki ponižnosti te molim, o večna, vsemogočna Beseda, katera si vse ustvarila.

Vem in priznavam, da si tudi molčeč v najsv. Zakramentu večna Beseda Očetova, katera našim srcem govori, nas tolaži, opominja in uči.

V zadoščenje za vse grehe, s katerimi te žalijo v tvoji sveti navzočnosti z nepotrebnim in nespodobnim govorjenjem, darujem ti vse govore, s katerimi so sv. cerkveni učeniki oznanovali tvojo hvalo, in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

18. V veliki ponižnosti te molim, o moj dobrotljivi Jezus, ki nam daješ neštevilno dobrot! Vem in priznavam, da si v najsvetejšem Zakramentu neusahljivi vir duhovnih milosti, ki rosé na naše duše.

V zadoščenje za mlačnost, s katero smo prejemali sveto obhajilo in tako tvoje milosti zlorabili, darujem ti gorečnost spoznavalcev, ki so v najsvetejšem Zakramentu prejete milosti rabili v duhovnem življenju, in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

19. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, kakor kralja vseh svetnikov in zgled vseh čednosti.

Vem in priznavam, da vse dobro prihaja le iz tvoje neskončne dobrote in da brez tvoje neskončne dobrote ne morem ničesar storiti.

V zadoščenje za vse grehe, s katerimi smo te žalili, ker smo tolikrat sv. obhajilo brez sadu prejemali in nismo hoteli po tvojem zgledu živeti, darujem ti čednosti vseh redovnikov in molim te ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

20. V veliki ponižnosti te molim, o Jezus, neskončno modrost, ki si prišel na svet in med nami v najsvetejšem Zakramentu prebivaš, da morejo ljudje zaupno s teboj občevati.

Vem in priznavam, da je tvoje veselje bivati med človeškimi otroki, kateri v tvoji bližini uživajo najslajšo radost.

V zadoščenje za raztresenosti in ono napačno zaupanje, ki se ne ujema s tvojo nebeško visokostjo, darujem ti strogo samoto, molčanje, pobožno molitev in resno premišljevanje svetih puščavnikov in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

21. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, najlepši med človeškimi otroki, sladki ženin naših duš! Vem in priznavam, da visoka čast, v katero si nas povzdignil, prihaja le iz tvoje neskončne ljubezni in usmiljenosti.

V zadoščenje za svojo pregrešno ljubezen do stvari darujem ti gorečo

ljubezen in prelepo čistost vseh svetih devic in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

22. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, ljubeznivi in mogočni dušni zdravnik! Vem in priznavam, da si v najsvetejšem Zakramentu zdravilo za vse dušne bolezni in pomoček proti vsakemu grehu.

V zadoščenje za vse pregrešne misli, nagnjenja in dejanja, s katerimi so te ljudje žalili v najsvetejšem Zakramentu, darujem ti svete misli, pobožne želje in dela usmiljenja vseh sv. vdov in žen in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

23. V veliki ponižnosti te molim, o Jezus, nedolžno Jagnje, ki si se svojemu Očetu daroval na križu za grehe celega sveta.

Vem in priznavam, da smo ti za ve-

liko usmiljenje dolžni najnežnejšo ljubezen in največjo hvaležnost.

V zadoščenje za ostudni greh nečistosti, s katero te tolikrat v presvetem Zakramentu žalijo, darujem ti nedolžnost otrók in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

24. V veliki ponižnosti te molim, o moj ljubljeni Zveličar, ki si glava vojskujoče in zmagujoče Cerkve.

Vem in priznavam, da si ti naše življenje, naša luč in moč, in da smo blaženi le tedaj, ako smo s teboj združeni.

V zadoščenje za vse grehe, ki so krivi, da se ne moremo kot udje vredno združiti s tako sveto glavo, s Kristusom, darujem ti molitve izvoljenih v vojskujoči se Cerkvi, vse hvalnice in slavospeve, s katerimi te slavi zmagujoča Cerkev, in molim ž njo:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

25. V veliki ponižnosti te molim, o moj Jezus, skrit v presvetem Zakramentu!

Vem in priznavam, da prebivaš v naših cerkvah kot pravi Bog in pravi človek, kot kruh življenja in dar za naše grehe, in da te je tvoja ljubezen do nas napravila našega ujetnika.

V zadoščenje za vse božje rope in vsa hudodelstva, s katerimi so hudobneži skrunili v cerkvah najsvetejši Zakrament, darujem ti dragoceno kri, ki je tekla iz tvojih petih ran. Zaprem se v tvojo stransko rano, združim se z vsemi bogoljubnimi dušami na zemlji, ki so se posvetile češčenju najsvetejšega Zakramenta, in z vsemi angeli, ki te vedno obdajajo, in molim ž njimi:

Hvalim in molim te, moj Jezus, Gospod in Bog, brez konca v najsvetejšem Zakramentu!

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

V. O Gospod, pridi pomagat svojim služabnikom,

O. Katere si odkupil s svojo dragoceno krvjo.

Molitev. O dragocena kri Jezusa Kristusa, zastava božje ljubezni, teci čez duše grešnikov! Užigaj kakor ogenj

srca mlačnih, napajaj s svojo milobo čiste duše kakor s prijetnim vinom, iz katerega brsté device. Gôri v naših srcih kakor plamen velike ljubezni do Boga in bližnjega, razsvetljuj vse, osrčuj vse, dokler te ne bodo gledali v nebeški krasoti iz obličja do obličja in ti hvalo prepevali na veke.

Zadostilna molitev za bogokletstva.

Bodi vedno hvaljeno, slavljeno, ljubljeno, moljeno in češčeno najsvetejše in najljubeznivejše ime božje v nebesih in na zemlji! Molijo naj te vse stvari in ti hvalo prepevajo. Amen.

Vsemogočni Bog, večni Oče, glej v obličje svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa! Darujemo ti je polni zaupanja, da izprosimo odpuščanje grehov. Glej, o Bog, na našega usmiljenega priprošnjika! Jezus govori, da nas brani; slušaj njegov klic, glej njegove solze, o Bog, in zaradi njegovega neskončnega zasluženja usliši njegovo prošnjo za vse revne in uboge grešnike! Amen.

Sklep.

Poln otroškega zaupanja na tvojo usmiljenost, o moj Jezus, končam to

molitveno uro. Grehi, za katere sem ti hotel zadostiti, so veliki, toda neskončno večji so pomočki za zadoščenje, katere mi v brezmejni ljubezni ponujaš: svojo dragoceno kri, svoj božji obraz, s katerim gledaš tako ljubeznivo na nas.

Jezus, moj Zveličar! Tvoje zasluženje je moje; ravnotako je zasluženje božje Matere in vseh svetnikov moje. Iz tega zaklada plačam deset tisoč talentov, katere sem dolžan tebi in tvojemu nebeškemu Očetu.

Zahvaljujem te, o moj ljubeznivi Zveličar, za tvojo dragoceno kri. Zlil si jo čez zemljo, kakor zlivaš svit jutranje zarje ob jasnem jutru po modrem nebu. Kakor je Mozes s palico odprl skalo, da je iz nje pritekla voda, tako si ti odprl na svojem sv. telesu pet dragocenih studencev, kateri čistijo, poživljajo in krepčajo duše, hrepeneče po pravičnosti.

Spominjaj se, o dobrotljivi Odrešenik, svojih ovac, katere napajaš s svojo krvjo, in svoje čede, katero si odkupil z veliko ceno!

Blagoslovi, o ljubeznivi Jezus, v najsvetejšem Zakramentu, mene, moje prijatelje in dobrotnike (sosestre in pospeševatelje vednega češčenja); blagoslovi

vse ljudi in ne zavrzi jih izpred svojega obličja; saj si jih odkupil z lastno krvjo.

Pokaži nam, o Gospod, svoj obraz, in rešeni bomo!

V. Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

O. Presveto Rešnje Telo, itd. glej str. 186.

Dodatek.

Litanije svetega Jožefa.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!
Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveti Jožef,
Slavni sin Davidov,
Luč očakov,
Ženin božje Porodnice,
Čisti varih Device,
Rednik Sinu božjega,

Skrbni branitelj Kristusov,
Glavar svete Družine,
Jožef najpravičnejši,
Jožef najčistejši,
Jožef najmodrejši,
Jožef najsrčnejši,
Jožef najpokornejši,
Jožef najzvestejši,
Ogledalo potrpežljivosti,
Ljubitelj uboštva,
Zgled delavcev,
Kras domačega življenja,
Varih devic,
Steber družin,
Tolažnik siromašnih,
Up bolnikov,
Zavetnik umirajočih,
Strah hudobnih duhov,
Zaščitnik svete Cerkve,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

V. Postavil ga je za gospodarja svoji hiši.

O. In za vladarja vsej svoji posesti.

Molimo. O Bog, ki si v neizrekljivi previdnosti blaženega Jožefa milostno izvolil za ženina svoje presvete Matere, daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga za variha častimo na zemlji, imeli za priprošnjika v nebesih. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

O Jezus, sladki moj spomin.

1. O Jezus, sladki moj spomin,
veselje srčnih globočin,
nad med pa in sladkosti vse
navzočnost tvoja sladka je.

2. Ne peva se nič lepšega,
ne sliši nič milejšega,
in slajše misli tudi ni,
kot si, preljubi Jezus, ti.

3. Usmiljen grešnike svariš,
spokornim upanje deliš;
si dober, ko te iščejo,
o kaj še, če te najdejo!

4. Naš jezik je ne dopove,
in črka ne sladkosti te,
kaj on okusi, kaj ima,
ki Jezusa ljubiti zna.

5. Veselje bodi, Jezus, nam,
ki boš plačilo naše tam,
ti bodi naše slave vir,
zveličanje, nebeški mir!

6. Naj jezik tvoje-ime slavi,
srce s krepostjo ga časti,
in vsaka stvar naj ljubi te
sedaj in večne čase vse!

O Jezus, kralj si čudovit.

1. O Jezus, kralj si čudovit,
in v zmagoslavju plemenit;
tvoj sladki mir je neizrekljiv
in srcu ves si ljubezniv.

2. Ko srca nam obiščeš ti,
v njih luč resnice zablišči,
vabljivost svetna obledi,
ljubezen gorka vzplameni.

3. O Jezus, vernih src sladkost,
vir živi in duha svetlost,
z radostjo polniš nam srce,
presegaš vseh ljudi želje.

4. Spoznaj, o srce, Jezusa,
ljubezni vroče prosi ga,
po njem ves svet naj koprni,
v ljubezni vedno bolj gori!

5. Naj jezik tvoje-ime slavi,
srce s krepostjo ga časti,
in vsaka stvar naj ljubi te
sedaj in večne čase vse!

6. Veselje bodi, Jezus, nam,
ki boš plačilo naše tam,
ti bodi naše slave vir,
zveličanje, nebeški mir.

Krasota, Jezus, angelska.

1. Krasota, Jezus, angelska,
v ušesih pesem miljena,
ti v ustih si najslajši med
in v srcih naših rajska jed.

2. So lačni še, ki te jedó,
in žejni še, ki te pijó,
ti polniš z radostjo srce,
presegaš vseh ljudi željé.

3. O sladki Jezus, moje vse,
ti moje duše upanje;
glej solznih iščem te oči,
srce po tebi hrepeni.

4. Ostani z nami, o Gospod,
razsvetli ves človeški rod,
preženi nam duha temo
in svet napolni z milostjo.

5. O Jezus, čiste rože cvet,
ljubezni ti si ogenj vnet,
nebeški zbor iz vse moči
naj tebe vekomaj slavi.

Zahvalna himna.

Tebe Boga hvalimo, * tebe Gospoda poveličujemo.

Tebe večnega Očeta * časti vsa zemlja.

Tebi vsi angeli, * tebi nebesa in vse oblasti.

Tebi kerubi in serafi * neprenehoma prepevajo:
Svet, * Svet, * Svet si ti, o Gospod, * Bog vojnih čet.
Polna so nebesa in zemlja * veličastva tvoje slave.
Tebe apostolov * preslavni zbor,
Tebe prerokov * hvalevredno število,
Tebe mučencev * hvali sijajna vojska.
Tebe po širni zemlji * spoznava sveta Cerkev,
Očeta * neskončnega veličastva,
Častitega tvojega Sina, * pravega in edinega,
Svetega tudi * Duha tolažnika.
Ti Kristus, * si kralj veličastva.
Ti si Očetov * večni Sin.
Ti se nisi branil učlovečenja v telesu Device, * da si odrešil človeka.
Ti si premagal želo smrti * in vernim odprl vrata nebeška.
Ti sediš na desnici božji, * v slavi Očetovi.
Kot sodnik imaš priti, * to verujemo.
Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, * ki si jih odkupil z dragoceno krvjo.
Daj, da bomo v večni slavi * prišteti tvojim svetim.
Zveličaj svoje ljudstvo, Gospod, * in blagoslovi svojo lastnino.
In vladaj jih, * in poveličuj jih na veke.
Dan na dan * tebe slavimo.
In hvalimo tvoje ime vekomaj * in od vekomaj do vekomaj.
Blagovoli, Gospod, ta dan * brez greha nas ohraniti.
Usmili se nas, Gospod, * usmili se nas.

Tvoje usmiljenje, Gospod, bodi nad nami, * kakor smo zaupali v tebe.
V tebe, Gospod, sem zaupal, * ne bom osramočen vekomaj.
V. Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.
O. Hvalimo in povišujmo ga vekomaj.
V. Slavljen bodi, Gospod Bog, na nebeški višavi.
O. In hvalevreden in častit in poviševan vekomaj.
V. Gospod, usliši mojo molitev.
O. In moje klicanje naj pride k tebi.
V. Gospod z vami.
O. In s tvojim duhom.

Molimo.

O Bog, čigar usmiljenju ni števila in čigar dobrotljivosti je neskončen zaklad; tvojemu premilostljivemu veličastvu se zahvalimo za podeljene darove, in vedno prosimo tvojo usmiljenost, ne zapusti njih, ki jim na njihove prošnje podeljuješ, česar želé, temveč pripravi jih za prihodnje plačilo. Po Kristusu, Gospodu našem.
O. Amen.
V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.
O. Amen.

Zahvalna pesem.

1. Hvala večnemu Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite,
Stvarniku, dobrotniku
večno slavo zadonite!
Zbori angelski pojó,
hvali zemlja in nebo.

2. Sveti, sveti, sveti Bog,
vse je polno tvoje slave!
Tebe moli zemlje krog,
molijo nebes višave.
Vsi svetniki te časté,
vsi pravični te slavé.

3. Hvaljen, trojedini Bog,
Oče, Sin in Duh presveti!
Iz pregrehe vseh nadlog
hotel si naš rod oteti,
Jezus, naš Odrešenik,
v smrti milostni sodnik!

4. Bodi, Bog, nam milostljiv,
varuj greha nas in zmote.
Ti si svet in ljubezniv,
si usmiljen, poln dobrote;
Vodi naše duše v raj,
čast izvoljenih nam daj!

